

B

851-

852.

188
No. 4142 et
65

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 851-52.

1193575

• 1193574

1188

ספר שם שמואל

שהוציא לאורה תעלומה ונימוקי וטעמי תורה ה"ס הרב
הגדול החריף ובקי בגמל תנספר החרס
והמסגר המקובל האלהי המפורסם אב"ד ור"מ מהרר שמואל
בן הרב הישיש מהער משה נרו אב"ד דק"ק סויסלאוויטש
ממדינת ליטא :

נרפס שנת תנט לפק קק פרנקפורט דאדור
תחת ממשלת אדוננו הרוכס גדול המיוחס מאור המהולל והאדיר
פרידוך שלישי קורפירשט צו בראני בארג הי"ח ויתנש' מלכו' אמן
נדרוקט בייא דבס הערן מיכל גאטשלק :

הסכמת גאון ורבני ארץ דמדינת פולין וזיטא

ומדינת מערדיץ ופיהם ואשכנז

הסכמת הגאון הגדול שהיה אב"ד ור"מ
בקק בריסק דליטא ולע"ע נתקבל
בהור הפארתו לגליל קראקא

לכו חונ'אפעלות פללות חידושי תורה אשר אינן תיקון
וחיבר פועל דקק חספ לב ואינן כח בתורה שמואל
בקראו שמו כודע בעשרים ה"ה האלף המרומם הרב הגדול
המקובל האלהי במהורר שמואל אב"ד דקק סוויסלאוויטש
בהרב הישיש מהורר משה אשר לו בתושיה כפלים דבריו
דברי אלהים חיים אשר בחכמות התורה חרו מעשה אורג
מחברת הקדוש בגולה ובנסתר חיבור נאה ונחמד וקרא
שמו שם שמואל בן אחרתי כי אזהרתי שיתקן דבריו בספר
והסכמתי להביא ספרו לבית הדפוס בעט עופרת להיות
לו לכבוד ולתפארת כ"ד החותם לכבוד אכסניא של תורה
יום ד' כ"ח תמוז תש"ל הקטן שאל החונת פה ק"ק בריסק
דליטא והגליל :

הסכמת הגאון הרב הגדול המובהק
מהורר אברהם אב"ד ור"מ דקק פראג
והמדינה יצו

הנה עבר עלי אש קדוש יאמר לו בלימוד אלף
בינה טובינא דחבינא אתיא הכה הכה תבא
תונא שכתו שאל הידיעה מקטני המכה ה"ה הרב הגדול
המקיכל מהר"ד שמואל אב"ד דקק סוויסלאוויטש במדינת
ליטא ינו . מכירה יתנו לשעבר שהיה אתי עמי פמחצתי
השתעשתי עמו ימים אחדים ושחתי בו ובתורתו כי חזיתי
לרישא כיני עמודא דנורא כי פליא ועכשיו ביותר מצאתי
מלא דבר וגם בנסתרות יש לו ידיעות . התווו שנים כיני
אמר עם הספר אשר העלה ואשר הביא מעשה רב מכל
מקום קשיא מטהר בוטלן בקילוח היורד באקטפרס
וקרדלית מן המעיינות מים כאמנים חכמי אמת וברוכים
לברכה מוקדם לכל דבר שנקדשה לכבודו בעמון ולפנתו לו
ספח

הסכמת הגאון הגדול המופלא מהורר
יסקנראב"ד ור"מ דקק לובלין והגליל יצו

זכה עבר עלי אש קדוש יאמר לו הרב הגדול
המופלא המקובל האלהי במהר"ר שמואל
בהרב המובהק במהר"ר משה נרו אב"ד ור"מ דקק
סוויסלאוויטש במדינת ליטא מכיר היתא אותי ותורתו
ומחברתו בחכמת התורה בגולה ובנסתר לשעבר ועכשיו
ביותר בשמעי מעשה חידושים אשר חידד וחדש ולטש בדרוש
הפלא ופלא בכמה וכמה מדרשים כפלאים ותמוהים בשברו
דקק בקהל רב פה קהילתינו אשר גלל בקים אדירים בים
התלמוד בגולה ובנסתר וקריתי מעין הדברים אשר יסד על
אדני פו בחיבורו הנחמד : שם שמואל בקראו שמו אשר
איסוף וליקט דברים הנחמדים וזהב ומסו רב וקופת נופים
מתוקים בכן הסכמתי עם שארי גאוני ארץ להוציא מחשבת
מכת א הפועל לחקוק חילוי בעט כרוז ועופרת למען יהיה
למשמרת לדורי דורת כ"ד הכותב וחותם על דבר אמת
וענוות דקק מהר"ר בכבוד אכסניא של תורה היום יוס"א
ד' תשון תש"ל כאס הקטן מרדכי וסקיכה בהר"ר משה ו"ל
מרדכי כדד חספ לובלין והגליל ינו :

הסכמת הגאון הגדול המופלא אב"ד
מהורר דוד אב"ד דקק ניקל שפורג ובבל
ומדינת מערדיץ ולע"ע נתקבל בר"ם
מעלתו לקק בריסק דליטא

הנה ראיתי חבל כביאים בסגנון אחד המיוחד
שבאדר היקר יקר יתכן בכדי כתיבה כתי
ריתו כודק טיף להדי טיף מכתף ומכתף ככתל שוטף ערקומי
דמא אשר מכיפיה מתברך וכל גדולי הדור יתנו עדיהן
ועדין בחתומין וכן לו להרב הגדול המופלא בגולה ובנסתר
אב"ד מהורר שמואל במהורר משה אשר איתן יתשבו
בהדינת ליטא כי שם ביתו ומקום לינה קברים בן שדי ילין
עוסק

פסח טוב ואכי מסכים להוציא דבריו כדבריו מיוסדים על
אדני טו הקדמות גלויות אשר יד הכל ממשמשין בו על כן
הסכמתי עם שאר גדולי רבני ישראל כד הכותב וחזתם
לכבוד התורה ולומדיה טוב מזהם תנאל אברהם במוהרר
שאלו זל"ה הרגורא חוכה פה ק"ק פראג והמדינא ין :

הסכמת הגאון הרב הויתיק מהרר מנחם סענדל אב"ד ור"מ דק"ק באמברג והמדינה יצו

שמואל בקראי שמו ותחל רוח ה' לפעמו שמואל כלכה כמותו
וה' עמו ה"ה הרב הגדול מהור"ר שמואל כרו אב"ד דק"ק
סוויסלאוויטש מכירי ייתי לשעבר בהיותי עדיין על משמרת
משמרת הקודש דק"ק פראג יע"א ושמועתי אז מוכו דברי
חדודין ומתקון חדשים ועתיקין ונהנה עתה בא הרב הכל
לכית אלכוי ודרש פה דרוש כחמד וכעיס דברי שמשועים
ובדעת לחוק וייליו בעט עופרת למען תהיה תורת ה' תורת
אמת לדורות ולמשמרת בכן אמרתי דבר בעטו מה טוב
והכני מסכים עם אותן רבנים אשר הסכימו לחנוק דבריו
הנאמרים באמת ובעזרת אפסי ארץ הקיס יפוטו מעינותו
מים מתוקים חוכה למרחקים כד המדבר לכבוד התורה
ולומדיה הנעיר מנחם סענדל אשכנזי חוכה פה ק"ק
באמברג והמדינא :

הסכמת הרב הגדול המובהק מהרר אחרן שהיה אב"ד דק"ק מנהים וכריוס איתן מושבו בעיר ואם בישראל קהילה מפוארה ק"ק מיץ

בקראי שמו שמואל בדינא הילכת הליכת עולמו של
וכענו מצפוני צפוני טמוני פכיו ששוכי אמרות
טהורות נחית לתת ולליק לעולא עומקא ודומה שמו
שמיה ה"ה הרב הגדול המופלא מהמורר שמואל בן הרב
הישיש מהורר משה כרו אשר בעוד היותי יושב תל כסא
הוראה באשכנזי בק"ק מנהים השרופה מכירי ייתי ושם

עוסק' בנפתר ולו יד ושם בקבלה מעשיות כאשר יש לו
גדות בצד אסתן ורבים אומרים לכפשי בתיבה יהיבה
ביתבין שם משיחאל שהציא לכי מחת כבורים וקרייתי
חיה עלין ופירות לתרופה ע"י ידי עמו ולכי לחוקקי בני
ישראל להיות חוקקין ולבסוף קבעים בדפוס ויתקין מיליו
בעט ברזל ויתקן גזירתי שלא ידפיס שום אדם שנית תוך
משך עשר שנים אחד כלות הדפוסות ספרו בלי רשות המחבר
פי המדבר לכבוד התורה ולומדיה היום יום ב' ה' ניסן יצו
שחקים ממשל לפק כיום דוד הקטן בן המכוח המפורסם
מוהרר אברהם אופנהיים זל"ה ה' תוך עמי אני יושב עדת
ישורון החוכה פה ק"ק ניכל שפארן ובכל מדינת ווערדין
ייוצדתי פרוסה על ק"ק בריסק לדיטא עם כל הסביבות
והגלילית חבצלה השרון :

הסכמת הגאון הרב המופלא ומופלג ברורו מוהרר ויבש אב"ד ור"מ דק"ק בומסלא והגליל יצו

שמואל בקראי שמו מפאריס בפאר תהלות ע"י הכי נברי
דברבא גדולי הדור העולים במעלות אשר כתבו
עדיהם והצדיקו את הצדיק מה שפעל ועשה בצדקה
העומדת לעד ספרים וחבורים הנקראים יד שם שמואל
באר התורה הוואל הוא הנקרא שמו בישראל האלון המרום
המקובל הרב מהורר שמואל בהרב מהורר משה אב"ד דק"ק
סוויסלאוויטש בדינית ליטא גם מכירי ייתי לשעבר אשר
יאתר עליו כי הוא זה הדבר צה ומקובל בספר פנים יפות
חדשות בכמה פרשיות פה כרשות בדרושים לכל חפזיהם
וחסן ה' בידו שם שמואל יליח ועתה גם בודאי שופט עליו
ווכיח על כן כתיי גם ידי להסכים עם הסער שיחקו מיליו
בעט ברזל ומוסרת ואף ידי תכון עם שארי גדולי המסכימים
להיות חכמתו בחון תרונה בזכות זה יוכלו לפלות לזיון ברכה
כד המדבר בכבוד התורה ואכסנה היום יום ד' טוב חשויו
תנאל אורי שרגא ויבש בלח"א הויתיק והחסיד מהור"ר
אלעזר זל"ה מיתת חלפן חוכה לע"פ פה בומסלא והגליל
ין וראש כד יע"א דק"ק פראג ין :

הסכמת

ההספד הגאון המופלא ומופלג מהורר בערמן אבד ור"מ רמדינה אנשכך ומדינת שנאטך

ויעץ אלי אחד מן השרפים ובדיו מנילת עפים ה"ה
הרב הגדול מהורר שמואל אב"ד דק"ק סוויסלאוויטש
אשר דעם פה קהילתנו שני פעמים בנוירת קל וחומר בחין
חומר כל חין לילי אומר אף שאין דרכי לגאית ולומר מ"ה
הן דברים טובים כאשר ראיתי שאר גאוני ארץ כתנו
פדיהן והלדיקו גדיק דמעקרא אחרתי אהיה פניק בעלמא
ואשכ נ"כ בין הגדיקים דכיוו להקים בעט גדול יהיו
נחקקים כ"ד המדבר לכבוד התורה ולמודיה לשמה ויס ד'
ער"ש שבת הקטן ישאכר בערמן סג"ל חפ"ק פירדא ומצ"פ
על מדינת אנשכך :

דרש דרש כרכים דברים נחמדים בתעלומות חכמה
הכליים לתושיה ועכשיו ביותר שחרב המופלא הכל בא
לביט מלוכי ותלמודו בידו תולת ספר כתוב פתוח חותם
ונגלה כל סתום ממולא וכתב שיש שיהיה וישפה ישפה חפיק
מרכיביתא וגולתא דרשכא שפירם ופירם על תורה שכתב
גם על פה השמיע בחון קולו וחכמתו תרונה ותשיאת
חן חן לו בעיניו כל בעלי חכמה ובינה לכן ועל כן איני גם
איני אחרתי אוכה להסכים עם שארי הרבנים שכבר
קדמוני להדפיס כתביו בכתבי יושד דברי אמת לאמות של
תורה כ"ד המדבר לכבוד אבסגיא של תורה היום יוס"פ
ך אדר שני תג"ב פה ק"ק מיץ באס הנציר והטרוז
ינחם אהרן בלח"א הרב החסיד מהורר יוסף
ישראל ז"ל :

ושארי גאוני רבנים מחמת הנזלות הדפוס לא העלית על ספרי ועכ"פ על הטוב יוכר שום בנתיבת חתימתם באם
הנציר הלל בלח"א מהורר וכה סג"ל ולה"ה חפ"ק ויילכא : באם הקטן שמואל החוכה פה ק"ק פירדא :
הנציר ינחם קראקוור החוכה פה פ"ק בראדא :
הקטן אליקים נעץ בלח"א מו"ה מרדך שלמה ולמן סג"ל
ולה"ה חפ"ק קיידיאן :
אברהם כפתלי הירש בן הר"ר משה שטיין סג"ל ול"רעבן :
שמואל בקראו שמו : שאלקא כההורר יהושע
סג"ל הירשון חונה בק"ק טארדא :

הקדמת המחבר

אני המחבר בלב נשבר ובניב שפתיים אדבר . וכפי פרושות השמים פשיט ידים ורגלים . ובראשי
אחיו קידה והשתחויה אפים ארצה : ובעט לשוני ובשבת סופר ארובה . ליתן שבת והודיה לאל
עליון הגומר עלי חסדים טובים . והשפיע עלי מאור תורתו דברי חביבים וערכים . וחבלי ההוציא לאור
תעלומה בשער בת רבים : הוא המיבר אשר הכינותי בעניי גולה אחר גולה בד' במלון אורחים בעוברי
במדינת אנשכך בתוך חכמי הרורות אמריהם ודבריהם נוחות ס . וה' יעניני עד הלום לכתר התורה ומלכת
בית דוד ההלום . שכניתי ספרי וחיבורי רובו בכולו על ספר תהלים ומפני כן קראתי יד שבזואל
ולתושיה פעמים אחת שהיא שתיים . ואחל תת עעמי ונימוקי על שם פנקש שתוחה והיד כותבת . וכל
הרובה ללמוד ופא וילמוד וינכל שכר בעוסק בנבגים ואהלת : ועוד כי יד הוא דוד במספר ובמנין ודוד
הוא הקטן וגם לאיש כמוני הלכנתי מעיל קטן מהכיל כל יכול . ואמנם יש עוד לאלוה מילין בכמה וכמה
כירות

ביירות שעל שלחן מלכים עולין מאן מלכא רבנן : בהיות איתן מושבי באורח רענן . כימי חורפי הגלית
 על ספרי דברים ככתבן בעמקיתורה : בעיון רב יפה וברה בבקאות ובפסל וסברא . ואני תפילתי לאל
 גדול וכורא שיוני להוציא לאורה : חלק שני הקדא שם שמואל להיות אהל אחד מרוס יד
 ושם בתוך קהל ועם נחמד . ועד שירי מבעת לא אכחד והנה לפיהעת וזמן הנגד בוגדים שאינן
 רוצים באלו הלימודים . והגיעו הימים שרבים ושלמים אין בהם חפץ ובינם פונים אל דברי אגדה שנתפשטו
 בישראל ויהודה : המתישבת על לב חכם לימין המאמין בנגלה ובנסתר . ורוצים בכתר של תורה לראות
 באספקלריא המאירה . ע"כ הנקתני רוחי בזה החיבר הלך ודבר כל מאמר ומאמר . בנגלה וקצת בנסתר
 ותוך תוכו מבוסה ומוסתר . כנגלה טפת ומכסה טפחיים מכבוד ואור החיים : וממנו יראו פלאותיו חזק
 וחבור וזירף אותיותיו . והנה שפיקר חסר מן הסיפור קצרתו מחיבורי וספרי העולה למאה ביירות ובתבתי
 שם שמואל ומפני כן קראתי זה החיבר הקטן שם שמואל : ועוד כי נגלה ה' אלי בקול של אבי הרב
 הישים זיו פניו כתרשים המקובל האלהי מהודר משה שעלה ונתעלה . ומשה שפיר קאמר דברים מתוקים
 וערבים קרובים לאמתו של תורה העליתי ג"כ בספרי : שעושים הצלח ופרי . וזאת התורה אשר שם משה
 הרמז בדת שמואל משה . וקצתו ולקטתי באמרים דברי ערבים וחידושים . אשר על הלב מתישבים .
 ולפי המעורה והענין כתבתי בכל סדר וסדר . מה שהעליתי מפרי עץ הדור . על כל מוס . חיים הם
 למוצאים : ועלהו לחרופה ולכל כשרו מרפא כאשר יאירו ויזהרו עיני שכל נפש המסכלת . בשלהבת בנחלת
 להיות קומדת בלימוד זה הספר שני חדש למעלה . משמש כל רוחיו יאמרו בזה ראה וקדש ויזכו לקבל ברכה
 בגודש הקונים בזריות ולא בעצלתיים יקבלו ברכה אחיים מראשית ואחרית שלום
 מעתה ועד עולם כ"ד המחבר ועיור דחברייא שמואל הקטן ב"א הרב
 הישים מהודר משה נרו אב"ד דק"ק סוויסלאוויטש במדינת ליטא

ועל הטוב יוכר שמו של הגאון המפורסם מ"ו כ"י וקדושו מוהרר דוד אב"ד רמדינת מערדין נרו עם
 כבוד דודו המהולל הקצין והגדיב הגביר המעולה בפאר שמו מהרר שמואל אופנהיים עם בניו
 ומתניו בני ציון היקרים שהסיבו אתי עמי וסעדו וסמכו אותי בהיותי במחניהם הקדוש בק"ק ניקל שפארב
 ובעיר מלוכה וזינא בסיוע שיש בו ממש להדפסת הספר ותטיב לה' מנחתם משור פר וזכות זה תזכו
 לביום ההוא ותקע בשופר אכ"ר :

הנה

ידוע לכל מי שהריחו ה' ביראתו
הטהורה ובתורתו המפוארה שאין
לתורתו הקלושה ק' ותכלית כי נעון תחילתה
נפופה וסופה בתחילת ע"כ מצוה עלינו לחבר את
האזל לה' ואחר וליתן טעם לדבר כמה שסיים התורה
לכל אותות ומופתים אשר שלחו ולכל יד החוקה אשר
עשה משה ששינה בכתוב כמה לשונות שונות ועוד
אשר שלחו משמע שהק' בה שלחו ולסוף אמר אשר
עשה משה משמע מעצמו אבל יבואר זה ע"פ מה
שכתב מאור עיניו האר"י על פסוק לכה ואשלחך יש
שם ג"כ בזה הפסוק שינוי שאמר לכה משמע מעצמך
ואשלחך משמע שהק' בה שלחו אלא משום שבליחות
משה היה רעה וטובה בתחילה היה רעה שאחר שבא
משה לפריעה אמר פריעה תכבד העבדה ואח"כ היה
גאולה ע"י משה לכן על הרעה אמר הק' בה לכה
ועל הטובה אמר הק' בה ואשלחך א"כ חתי שפיר לכל
האותיות והם פזים אשר שלחו' במקום שהיה אות
ומופת שהיה טובה לישראל שלחו ה' אזל לכל יד
החוקה במקום שה' נראה שהוא יד החוק' אשר עשה
משה מעצמו משו' שאין הק' בה מיוחד שו' על הרעה
וכי תימא מ"ל שאין הק' בה מיוחד שו' על הרעה
ומשי' בראשית ברא אלהים שמים וארץ לז' בתיב ה'
אלא כמו שכתבו חכמי הקבלה שאין מוכר השם על
שמים וארץ רק שם א' הים שמים שארץ כנגד יבלה
ושמים בעצמן ימלאו א"כ מיכא מוס שאין ק' בה מיוחד
שמועל הרעה אם כן שפיר לכל יד החוקה אשר
עשה משה :

הטעם

שנבראו שמים תחילה משום ורוח אלהים
מרחפת על פני המים כי רוח אלהים הוא
שם אלהים כשתכתוב שם אלהים במילואו כוח אלק'
למד הימים א"כ המילוי שלו הוא מנין רוח לכן נקרא
רוח אלהים כמו ברגע שני כל מן האדם כך זה האזל
מאלהים א"כ שציר נקרא רוח אלהים ושניהם ביחד

רוח אלהים עולין מנין שין א"כ שפיר בראשית ברא
אלהים שמים וכי תימא למה ברא אלהים שמי תחילה
ומשי' ורוח אלהים מרחפת על פני המים א"כ השין
שהוא רוח אלהי' היה מרחף על פני המים א"כ נעשה
שמים דהיינו השין שהוא רוח אלהים התחבר למים
ונעשה שמים :

ועפ"ז יוכן מאמר חז"ל אין אדם עובר עבירה אלא
א"כ נכנס בו רוח שטות כי רוח אלהים הוא
מנין שין הוא מנין יצר שו' רוח אלהים נתבטל היצר
הרע לכן גבי יוסף שפטפטצוהו אמר פרעה איש
אשר רוח אלהים בו שכנס היצר הרע ע"י רוח אלהים
אבל אדם שעובר עבירה רוח שטות בו ולא רוח אלהים
וזהו מאמר חז"ל כיצד יונבערין את החמץ מפור וזורה
לרוח ר"ל שצוצר עשה רוח אלהים :

הטעם

שאמרו חז"ל בהדרגה בראש ובראשית
כתוב בראשית ברא אלהים משמע שנשם
אלהים ברא הק' בה את העולם אבל מצאתי בזה
חדש שבתחילה היה רועה הק' בה לברא את העולם
בשם אלים כמו שאמר הכתוב מי כמוכה באלים אבל
הוא לשון קצה כמו ואת אילי הארץ לקח ולא היה
העולם יכול להתקיים עד שלקח אות הא' משמו וכתן
בתוך אלים ונעשה אלהי' א"כ לפי זה שפי' בראש
שאנולי את הא"כ היו רק אותיות אלים ולא היה
יכול העולם לעמוד מפני מדת הדין אבל כשיתק
מדת הרחמי שהיו אות הא' חז' יכול עולם להתקיים
א"כ שפיר בה' א' בראש :

שמעתי

מא' הרב הוי"ש מהורר משה ברו
ענין נאה בפסוק אף תיכן תבל כל תמוט
כי אות אלק' הוא אותיות אף רק הלמד הוא בתוך אף
שהוא למד התורה מבטל האף כמו שאמרו חז"ל
בראשית יצר הרע בראשית תבלין א"כ שפיר אף תיכן
שהק' בה תיכן האף מלשון בריח התיכן שנתן הק' בה
הלמד בתוך האף משום הכי תבל כל תמוט והנח

ועוד וילמדו ענין דרכו כמו שהקב"ה משפיל עצמו
בן המה וילמדו ממנו א"כ לפי כל הכלל ספיר שני
רשעים שברת דהיינו שני השנים של נחש ושל שטן
שיוציא הקב"ה בלעם ופיהם דהיינו החט הכללה
היטועה ע"י שם שנעשה טוב ואז מחט יהיה ג"כ טוב
ואחר כתיב זאת יגעתי ומצאתי אפס קצו :

הטעם שקיללה הקב"ה לאדם קין ודרדה תנאים
לך הענין כמו שכתב חכמי המקובלים

שאות דלת של אחד גדול של תטעה ח' לומר אחד
וכן ריש של לא תשתחוה לאל אחד נמי גדולה של
תטעה ח' לומר אחד וישראל כשחטאו בעגל החליטו
ריש לדלת ולדת לריש ומפני זה אמר הקב"ה למשה לך
ר' כי שחת עמך רצה לומר שישראל שחתו אותיות
ר' ד' וכן נמי רמזו משה כי דר תרפוכ' המה שהפכו
ריש לר' ולדת לריש א"כ א"ש כידוע שאדם הראשון
קצץ במטעית וחטאו היה כמו עגל לכן כשחטא
ישראל נאמר להם אכן באדם תמותון אסכן אדם
הראשון כשעשה מדלת ריש כמה הוסיף על מהפך
דלת מנין קצו וכן כשעשה מריש דלת כמה פחות
מריש נמי מנין קצו שהוא אותיות קין לכן שפיר
נתקלל קין ודר דר שאותיות דר דר סמה אותיות דלת
ריש שעשית מדלת ריש וכן בהיפך לכן כתיב שני
פעמי' דר דר שחט' והוספת מנין קין לכן תצמיח לך:
הטעם שאמרו במדרש וישם ל' לקין אות אלה
ואז מסר לו הענין שכתבו חכמי אמת

שצריך לכוון בשעה שאמר כי לא עונת דורשין א'
כשם תכ"ה שהוא אחד מע"ב שמות ואז ינצל מאד רע
וכן כשרצה להעניש לא זה אדם צריך לכוון בזה השם
ולכן הזכיר משה ואמר לרשע למה תכ"ה רעך ודרשו
חז"ל הלהרגינו אתה אומר חלמך שדרגו בשם המפור
מפני שהזכיר עליהם שם תכ"ה שהוא שם מפורש
וגבי קין כתיב לבתי הכות א"כ באותיות תכ"ה
שהוא מדת הדין נתן בתוכו אות ו' או שהוא רחמים

ואז

היחש שה' צרן מפריד אלף שהפרידה האלף ופתחה
באלף ועשתה ממות ל' יד שהוא צין שלשים עשתה כי
לכן אמר הנחש אף כי אמר אליהם ע"כ פי דברי חכם
מן וזהו כל שאמרו ישראל מה חרי האף הגדול הזה
ומשני על עזבו ברית ג' אשר כרת אתם בחרב
שהקב"ה נחן התורה בחרב וברית האף והם עזבו
התורה א"כ נאמר אף לכן סייסו זאת הפרשה ויטלכס
אל ארץ אחרת למד רבתא דמו שחטאו בלמד כ"ל
ולפי שכתבתי שנתן הקב"ה אות ה"א בתוך אליהם
ונראה את העולם אחי נמי שפיר אף תיבן כי אליהם
הוא מנין אף ונתן הקב"ה אות הא בתוך אף משום
הכי תכל בלתימוס :

הטעם שאמרו חז"ל ערם של נחש צין שיניה כי
אותיות אמצעות של נחש ושטן הוא חט

א"כ לא הנחש ממית אלא החט ממית כי משה אמר
ושן בהמות אשלח בהם עם חמת וזחלי עפר ר' ל' שן
בהמות לא יוכל לעשות שום דבר רע אלא עם חמת
וזחלי עפר מהו חמת דהיינו החט שהוא ערם של נחש
ושטן הוא חט ושאריו אותיות הוא פעמים ש' וזהו
שיני רשעים שברת לה' היטועה מפני שהקב"ה עושה
מאותיות חט טוב שהוא במספר השוה דהיינו כשאדם
עושה תשובה מאהבה נעשה מעבדות זכיות והכל
נעשה ע"י השם ב"ה כמו שכתבו חכמי מקובלים
שהקב"ה אזעיר גרמיה בגלות ואז ג"כ השטן ג"כ
מקטין עצמו ולא יוכל לקטרג על ישראל וכונתם כי
שם הוי"ה ב"ה שהוא עולה מנין ק' וכשהוא במ"ק או
הוא מנין י' שהוא מנין טוב וכן שטן במ"ק הוא ג"כ
מנין טוב וזהו חכה מלאך ה' ג' ויחלצם טעמו ודאו כי
טוב ה' שאז כשהשם נעשה טוב במ"ק או ג"כ השטן
נעשה טיב ואז ויחלצם וזהו נמו כיוון טוב וישרה על
יורה חטאים בדרך וג' וילמדו ענינים דרכו ר' ע"י
שהשם נעשה טוב א"כ מחט נעש' טוב דהיינו כשאדם
עושה תשובה א"כ שפיר על כן יורה חטאים בדרך

שם ספר בראשית שמואל

ואז לבלתי הכות אותם א"כ שפיר אות' ואז מסר שהוא
עץ חיים כידוע כל מי שהריוח הקצת כחכמו הקבלה:

ספר בראשית

הטעם

שם חז"ל גבי נח אלו היה בדור
אחר לא היה צדיק הענין הוא כי
שמעתי מא"מ הרב הישיש מהורר משה מה שאמר
במדרש וגם מצא חן הוא מצא אבל הק' כה לא מצא כי
צדיקים שם גרמו כמו גבי חנוך שיש בראיותיו חן
ך שהוא שם הויה כה שהוא במספר ק' ו' א"כ גבי
חנוך נמצא בו חן ק' ו' אבל גבי נח הוא אותיות חן אבל
הק' כה שהוא שם ק' ו' לא נמצא בו והוא ק' ו' גבי משה
שם אתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאתי חן הודיעני
נא דרכיך כי ידוע שאם משה היה נא לארץ ישראל ה'
במדריגת חנוך ואליהו א"כ שפיר אמר משה אתה
אמרת ידעתך בשם וגם מצאתי חן א"כ כן ג' א"כ
במדריגת חנוך כי שם וכן הוא חנוך א"כ לפי זה אחי
שפיר א"כ צדיק תמים היה בדורותיו שאלו היה בדור
אחר לא היה צדיק מאי עמא ומשני את אלהים
התהלך נח ולא עם השם הויה שאם התהלך עם שם
הויה אז היה במדריגת חנוך וזה רמז בראיות
אחר כי אחר הוא ראשי תיבות את חנוך ראשון שאם
היה את חנך ראשון לא היה נדק :

ראה

זה דבר חדש שלעתיד הק' כה יחדש שמעתי
יעשה הק' כה משיח דהיינו מאות כן של נחש
יעש' הק' כה מ' שהוא ג' חמשים ואז יהיה מאותיות
נחש משיח וזהו מירפא לך לכן אמר הכתוב שכרת
ראשי חמיונים על הים היינו ראש התנין שהוא נחש
עקלתון שכרת אותו ועשית ים : ועפ"ז יובן מאמר
חז"ל כי נח מבשרין את החמיונים נחש ומשני מפרדו
ורקולים שיעשה ים מנחש ואז יבטל הנחש וכן
אמרו וזורה לרוח כאשר כתבתי למעלה בפ' בראשית

בענין ורוח אלהים מבטל יצר הרע ע"י רוח אלהים כי
רוח אלהים הוא מנין שין שהוא מנין יצר א"כ שפיר
כי נח מבשרין את החמיון שהוא יצר הרע ומשני מפרדן
וזורה לרוח שמיצר עושה רוח אלהים ואז יבטל היצר
הרע ואז מטיל לים שיעשה מאותיות נחש ע"י שהוא
ים ואז יהיה אותיות משיח א"כ א"ש גבי נח כי אותיות
נחש הוא שין כי נח את אלהים התהלך נח דהיינו מה
שהוא את אלהים דהיינו המילוי של אלהים כזה א"כ
למד הי מס שיעולה מנין שין שהוא רוח אלהים א"כ כן
עשה מאותיות נחש נחש נח שין דהיינו משיח של נחש
עשה רוח אלהים שביטל יצר הרע ונשארו מאותיות
נחש רק נח א"כ שפיר נח א"כ צדיק תמים מפני כי
את אלהים התהלך נח וביטל השין של נחש :

הנה

הואיל ואתא לידן ובעניני נחש נחש נחש כה
מילתא הנה ידוע כי כל דברים חן בקדושה
הן בטומא הכל נעשה ע"י שם העצם ותדע מאותיות
נחש כי נחש כשתכתוב במילואו כזה נון חית שין
אותיות אמצעות הוא שני יודין ואז אחת שהוא מנין
ק' ו' שהוא שם הויה ואותיות אחרונה הוא אותיות נון
וזהו ה' נתן כי הוא א"הס הנותן כח בכל דבר והוא
השוכן בתוך טומאתם אבל לעתיד כש טוהר הכל אז
ה' לקח כי שמו של משיח שהוא מנחם שמו ג' מטריא
מנין לקח רצ' לומר כשיבא מנחם אז יקח הק' כה מנין
לקח מנחם וישאר מנחם מנין רך שזו יהיה כל דברים
קאים רכים ואז יהי שם ה' מברך שהוא מ' רך כי מ' כ
הוא שם מ' שהוא דין רך יהיה רך א"כ שפיר ה' נתן
כח בנחש וא"כ ה' לקח ואז יהיה ה' מברך שמדין
קשה יהיה רך :

הטעם

שאמר חז"ל באיבוד רשעים רינה מפני כי
דוד אמר אתה סתר לי מנר רני פלט כי
ידוע שא"ה יס להם אחיהם מהנדרים של קדושה כגון
ישמעאל מאברהם עשו מצחק א"כ ישראל יהיה חן
הקדושה והמה בסתר כי סתר הוא ר' סוף תוך ראש

שם ספר בראשית שמזאל ה

שמו ישראל קו אמצע וולכן ק"ה יושב בפת עליון
 כי איתיות בסתר הוא כתר תפארת מלכות שם
 ראש תוך סוף והוא ש"ה אומרים מה דודך מדוד שם
 לנו יש שלק אקדוש ומשיכון ישראל ראשו כתם פו
 ר"ל כתם הוא א"ת כתר תפארת מלכות שם וא"ק
 אמצעי שאין חלק לא"ה בקו אמצעי כענין ואתה על
 במותיו תדרך א"כ שפיר אתה סתדלי מדר ש"י
 סתר הכל אני ביכל מצד ואורני פלט מפני שז"ת
 צדיק צריך לכתוב ב"י על גביו א"כ נעם מאות צדיק
 נון יורא א"כ מאתיות צד נעם נ"י כי אתה תאיר
 נרי א"כ בן שפיר בשאני ביכל ונצר אז רני פלט א"כ בן
 שפיר באיבוד רשעים רינה כשאחד אותו הוצא
 נעם רני א"כ כשרצים לבטל הוצא צריך לעשות
 מצדיק נון יורא א"כ וכל קרני רשעים אגדע אז
 תרוממה קרנות צדיק שם היוד תעמי במקומה כי
 עכשיו צריכה להשפ"ל עצמה להיות רני וא"ן לצדיק
 רק קרן אחד אבל אז תרוממה קרנות צדיק דהיינו
 כ"י בלה הרשע אז אינו צריך לעשות מאות צדיק יוד
 נון ושישפיל צדיק הקרנות שלו רק אז תרוממה קרנות
 צדיק שם היוד תעמיד במק"י עכשיו צריכה היוד
 להשפ"ל עצמה להיות רני וא"ן רע רשעים ותכונן
 צדיק ר"ל ששכימו רע של רשעים אז אינו צריך
 לעשות פירד באות צדיק וא"ן ותכונן צדיק שיהי צדיק
 על מכונו ובסיסו א"כ לפי כל הכל שפיר נח א"כ צדי
 תמים שאת צדיק תמים בדורותיו שלא היה צריך
 לעשות פירד באות צדיק רק הצדיק היה תמים ולמה
 ומשיג את אלהים התהלך נח כאשר כתבתי למעלה
 ש"י אהים ביטל היצר הרע א"כ לא היה צריך לעשות
 פירד באות צדיק לכן צדיק תמים שהיה הצדיק
 תמים בדורותיו :

הטעם שגבי דור הפלגה שכלל ה' לשונם קראו
 בבל כי בבל ה' לשונם שאין לשון נופל על
 לשון אבל הענין הוא כאשר ידוע לחכמי המקובלים
 שראש הקליפה מונח בעוטפיה דיעקב שהוא עקב
 ראש שעקב של קדושה בראש הקליפה וראש הקליפה
 הוא תתום וכמום באוצרות והנה ידוע לאמרינן
 בגמרא ששך בבל ופרש"י כי ששך באת בשהוא
 בבל ובאמת הטעם שרמזה תורה ששך בבל דרך
 נסתר אלא ששך הוא מנין כתר ר"ל שראש הכתר
 שלהם צריך שיהיה ננסת ולא בנגלה א"כ שפיר שדור
 הפלגה היו רוצים להגביה ראשם כמו שאמרנו וראשו
 בשמים שהיו רוצים להרים ראשם שלא יהיה מוסתר
 והק"ה

והנה עוד יש לאלוה מלין בענין איש צדיק תמים
 את אלהים התהלך וכן מה שאמר במדרש
 במדרש ו"ה פרי צדיק עץ חיים כי דוד אמר לבו
 שמו

הק"ה כלל לשונם וקראם בכל שהם סוף שבת
שלהם צריך שהיה נסתר לכן קראם בכל שהם
המרו ורחשו בשמים אבל באמת שגור להיות תחת
שמים וכן יעקב ראה סוף מצוה השמימה ולא
בשמים :

הטעם

שאמר גבירתאיש תמים את אלהים
התהלך כחולת אהר אתה כי דוד
אמר יצא דוד רע רשעים וגו' אלהים צדיק כי כבר
אמר הכסף בעברות צוררי שהיה מתירא מאותו צר
שהוא השטן ובמה כוונת אותו הצר ע"י אלהים צדיק
כי אלהים צדיק הוא במספר ר"ד ושניהם צדיק הוא
הוא ע"י וצדיק הוא ע"י אלהים צדיק כחולת הצר לכן
שצור אהר דוד הכסף בעברות צוררי ע"י אלהים
צדיק ולכן יש שני מיני רצום לרעה הרעים יצאו
דחופים וכן הרעים לטובה כי כר הוא אותיות רץ
ואלהים צדיק כמי ממין רץ והוא אלהים להצילני
לעזרתי חושב רצה לומר ע"י אלהים צדיק נעשה רץ
לטובה ואלו לעזרתי חושב ולכן גבי ישראל שחטאו
באלהים צדיק וזמרו עשה לנו אלהים א"ל הפרידו
אלהים וכן צדיק ומטעם זה באמר גבי ע"י והמסכה
כרע שעי' מסכה נעשה צר ולא אלהים צדיק וזהו לך
ר"ד כי שחת עיך וזה לומר שחתו אותיות ר"ד
שהוא במנין צדיק אבל גבי נח צדיק תמים היה
בדורותיו ולמה מפני את אלהים התהלך נח אס כן
חיבר הצדיק לסם אלהים לכן המה נעבדו במים והוא
כיכל שביטל הצר לכן אמר את אלהים :

הנה

מה שכתוב למעלה וימת תרח בחרן ואמר
חול' לכן הפוכה שער אברהם היה חרון
אף של מקום וכן כל הענין של אברהם שאמר לך לך
שני פעמי אלה הענין הוא שידוע שאות מה ללמדה
הלמדה היא סתומה כד' לסרבה המערה ויש כוונה
חדש כי אות מס סתומה היא שני מנין כשיחתך

האם לשניים אלה שני מנין לכן ויהי נסע הארץ
וכמה ואמר הכוונת הפוכה שמונים על גדולתן של
ישראל שהם שהיה סתומה נפתחה שמו מורה על
גדולתן של ישראל אבל כשהם ביחד אומרה על
העדר הטובה וזהו שאמר דוד אמרו בלבם כי נסע
דחינו הכוונת המה בחד לכן שרפו כל מועדי אל
בארץ : ועפ"י ויכן אמר חול' מה שמו של אשית
יכן שמו כי דוד אמר כל היום דוד וכן כל היום דברי
ועצבו ר"ל כיוון שהוא לכל היום או הוא דוד אבל
בשפתות אות מה ויהיה מאות' יום יכון וזהו שאמר
דוד וימי ע"י מלך תוסף כי ימים הוא שני מנין לה"כ
לפי' זה א"ש וימת תרח בחרן וכן הפוכה אס כן
נפתחה המס א"כ עד כאן היה חרון אף א"כ שפיר
שאמר הק"ה לך לך כי לך הוא מנין כון מרמוז על אלו
שני מנין שנפתחו לכן אמר לו לך לך כפל ויבאר לו
שהיה לו בנים כשיהי' בן תאה שנים כגד לו שני מנין :

הנה

זולת זה אמרתי פעם לשבח בענין ימים
על ימי מלך תוסף כי דוד אמר שהרשעם
מאלה ומכחם יספרו הענין הוא כמו שכתבו חכמי
המקובלים שפרעה אמר מיה' שהפרידו מי מאלה
שעשה פירד בשם אלהים לכן יש חל' שלמדו ויפועה
אמר אלה אלהיך ישראל שהפרידו ג"כ מי מאלה לכן
הק"ה אמ' מי אשר חטא לי א"כ הרשעים מאלה יספרו
שמהפרידו מי מאלהים וכאשר חלה וכן דוד אמר
והבט פני משיחך והרשעים מהפרידו מי מאותיות
משיחך וכאשר כתב א"כ הרשעים מאלה ומכחם
יספרו ומטעם שלוקמים שני פעמים מי כי שני
פעמים מי הוא שני מנין כמו שכתב הוזהר שכל
מבאמת של א"ה על אלו שני מנין לכן מאלה ומכחם
יספרו אבל בזמן האולה שיבא ימון דפתח המס
דלמדה או ימים על ימי מלך תוסף דחינו שני
פעמים מ"י שהוא ימים על ימי מלך תוסף מה שח"ה
היו מתחיים שני מ"י או בזמן האולה יתפסו אלו

ורבה וכן גבי שרי אינו מוליד כי יוד נמי מעלמא דלת
כמו נון כידוע ל"ח :

הטעם באמת למה הק"ה יעשה מאות מש
למחצת המשרה שני נוכח מפני שלעתיד
יתבטל הנחש והשטן וכמאמר ח"ל שהק"ה שחטו
ובוודאי הדבר אינו כפשוטו כפי המוני אלף הדבר
בסוד נעלם כמו שאמר דוד יגמר נא רע רשעים
שהנביא אמר חסד ה' את ורע קדשו וראו כל עמי
הארץ את יסופת אלהינו למה אמר חסד כי בוודאי
פשוט הענין כי אותיות שניה של ורע הוא חסד
אבל לענינו שיגמור נא מרשעים דהינו שיקח
הק"ה נון מנחש וישאר חשוה וחס עתידות למו
וכן יקח אף מאף שהנחש התחילה באף תחילה אף
כי אמר אלהים ח"כ יגמר נא אותיות נא מרשעים
היינו מנחש הנון ולאף מאף ח"כ ישארו אותיות חסד
והוודא כל עמי ה"ר נון כן כשיקח הקדוש ברוך
הוא הנון מש"ן ישאר ש"ט ח"כ ספיר שהקדוש ברוך
הוא לעתיד שחטו כי אותיות ששאר רומנחש הוא
חס ואותיות שנשארו משטן הוא ש"ט חס כן המה
אותיות שנשארו ח"כ ספיר הק"ה לעתיד שחטו שיקח
מהם שני נוכח ויתן עוון למלכו ויוסיף לנימים שהם
שני נוכח הכל שיקח משטן ומנחש ויתן למשיח
אשר יבין שמו :

הטעם מה שאמר ח"ל ממש שיערי כינה
נכראו בעולם נכולם ניתנו למשה ספר
א' הלא ידוע מה שמקשים העולם אבל זה דבר
ידוע לכל ראי שמש שזה לעומת זה עשה אלהים
שיש נא מרשעים כמו שאמר דוד יגמר נא רע
מרשעים ויום בקדושה נא ועתה יבדל נא וכמוהו
רבים מפני שיש לב' נתיבות חכמה שהמה שכלים
לנתיבות חכמה אבל חכמה בעצמה היא לב' זהו
שאמר דוד גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך שהיה
רובה לבא אל תכלית החכמה

שני פעמים יתורה אחיות נימים וזהו ידעת ה'
תוסף נימים שהם מוספים אל נימים דהיינו מ' של
אלהים ונמי שלמאריך אבל זמנות רשעים תקצרנה
שהם הרשעים לא כן עמהם שמדברים על ה' ועל
משיחו ומקצרים הימים לכן שנות רשעים תקצרנה
מזה במדה :

הטעם שאמר הק"ה לאברהם ואגדלה שמך
הרני מיוסף ה"ה על שמך שבהא בראתי
שמים וארץ ואני מוסיף על שמך ואתה פריה ורבה
אבל הענין דיש בו ר' חדש ויתן לו מעשר מכל
הק"ה נתן מעשר לאברהם ומהו אותה יפשוט
הענין כי באתו פעם שאמר מלכי צדק וברוך ה'
עליון שהקדים ברכת אברהם לברכת הק"ה ויטל
ממנו הכהונה וניתן לאברהם ח"כ ספיר שהק"ה נתן
לו מעשר באתו פעם ששאלו לכהן ומהו המעשר
אותה שהוא המעשר מחמשים והוא מספר קטן
מאות כל כי עד אחר שיזיקו הכל בביאת משיחו
העולם מתנהג במספר קטן ואח"כ יתרבה עד אף
קץ ותכלית ומאות הא יהיה נון שיעלה הכל למספר
גדול ויתרבה אר הקדושה כענין אור הלבנה כאור
החמה ג' ח"כ מאות הא יהיה נון והרמז הן עם לבדד
ישכון כשהיה מהא נון אז עם לבדד ישכון :

ועפ"ז וכן מאמר ח"ל מה שמו של משיח יבין שמו
שמו וחד אמרה שמו שנאמר זה שמו אשר
יקרא ה' צדקינו ששית יהיה נקראה והדבר קשה
להולמו אבל לענינו ללא פליגי כי יעתי יתרכו הין
בסוד נוכח ח"כ ספיר כשנקרא שמו יבין אז הוא שמו
יהו' כי שני הין שבשם הין יתרכו ויהיו נוכח ח"כ
ספיר ששמו ח"כ לפי זה ח"כ בה"א בראתי העולם
שהא מורה על הכריזא ותולדה כידוע שהוא הא
לכס הודע אל הנון בסוד חמשים שערי בינה שהוא
סוד ע"ה ש"ן בו שום דבר מחמשה דברים האסורים
פ"כ ח"כ הרני מוסיף לך ה"ה על שמך ואלו אתה פרה

חכמה בעצמה ובנים חמשים שערי בינה שהם
שערים אל הבינה והבין בעצמה היא לא ועל התפלל
משה הודיענו בל דרכך שהיה רוצה ל' אל תכלית
הבינה עצמה אל לפי הסיפה כוונת חול במתק
לשונם חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכולם ניתנו
למשה כל החמשים חסר אחת דהיינו הבינה עצמה
לא ניתנה למשה שהיא אל לכן אמרו חכמי אמת
ותחסריהו מעט מאלהים והוא ק' שהוא מעט
מאלהים ויפה כונו שמשה היה יודע כל חמשים
שערי בינה רק אחת נאל דהיינו הבינה בעצמה
הרמוזה באות אלף לא היה לו השגה בחיור רק אחר
מותו אבל יהושע השיג במותו מה שהשיג משה בחיור
ועפ"י יובנמה שאמרו חול אתי דדקי לבי מדרשא
ואמרו שאפ"ל בומי יהושע לא אתמר
כוותיהו אלף בית אלף בינה שהם דרשו ואמרו באלף
בינה שהיא בינה בעצמה הרמוזה באות אלף שאפ"ל
בומי יהושע לא אתמר כוותיהו כי יהושע לא היה
כוחורק להשיג כנון שערי בינה והם דרשו בבינה
עצמה אל בנקדושה הוא נאל שערי בינה בכללות
הבינה ובק"פ יגמר קארע רשעים היינו נחש אף
כמבאר לעל למעלה מה :

הטעם

שאמר דוד חרב פתחו דשע' מפני שייס
בזה הענין ואמר טוב מעט לזדק מהמון
רשעים רבים כי הרשעים מדברים על זדק עתק כי
אות זדקן הוא תשעים והם מוסיפים עוד על אות
זדק מנין חרב שהוא במספר ר' ומחברים לזדק
ופעם מאות זדק שיועושי שקר דהיינו לפי כתיבת
אלפא ביחא הוצ' ק' ר' והם עושים מ' צ' ו' עושים
שקר לכן תלמינה שפתי שקר האומרים על זדק
עתק שזעתיקים הזדק ממקומו ועושים שין לכן
שפיר אמר דוד חרב פתחו דשע' שם פותחין החיוב
בדילעשות שקר והו' שאמרו חול קשר של רשעים
חינומן המנין רנה לומר שהרשעים עושי' קשר שהוא

במדרש והוא יושב פתח האהל אמר הק"ה
פתח טוב פתח לעובדים ושבים פתח
טוב פתחת לגרים שאלמלא אתה לא בראתי שמים
וארץ שכאמר ויחתם באהל לשבת המדרש הזה
אומר דרשני וחיו אבל הענין שיש במדרש בזה בראש
או באברהם כי אותיות בהבראש הוא באברהם וזה
הדבר תלוי בפלגותא באות הא דהששי דה"א דהששי
רומז שצריך להוסיף מחול על הקודש ויש טעם שני
בספר כליוקר דאות הא דהששי רומז שלא יצא חוץ
בכלי אומנותו בשבת שהראה לנביא הק"ה בזה דהששי
שהוא כלי אומנותו שבהא בראש שהניח אותה בששי
אל בראשיתין בהבראש באברהם ברא הק"ה את
העולם בזה אל בראשיתין בראשיתין בראשיתין
על הקודש ויש בכתבי אחרונים שמכח שמוסיפין
מחול על הקודש מוכח ומקבלים גרים מוסף מחול על הקודש
וא"ה חול אל מקבלים גרים מוסף מחול על הקודש
אל בראשיתין שבגביל אברהם נברא העולם ולא
ה"ה בראשית אל בראשיתין בראשיתין בראשיתין
על הקודש אל מקבלי גרים לפיכך אל אתה פתחת
פתח לגרי' למה ומשני שאלולי אתה לא בראתי שמים
אל בראשיתין הוא אותיות באברהם ולא בזה בראש

שהשטן מקטרנו עליו כל הלילה לקח עצמו לצד החסד
שהוא ויעבר את מעבר יבן ש' לקח עצמו לאותו עבר
שהוא יבן והפריד מדת הדין א"כ ספר וישכן ישראל
בטח היינו יעקב שקראו המלך ישראל בואתי פעם
ואמתי וישראל בטח בדר עין יעקב כשעין של יעקב
היה בדר אז וישכן ישראל בטח שהפריד מדת הדין
העין לבדו ואז ושאר יבן שהוא מדת הרחמים ואז
וישכן ישראל בטח :

הטעם שאמר רבדהם לקח זה חלילה לך להמית
בדין עם רשע והיה בדין כרשע ולא
אמר בדין ורשע וכן כף הדמיון אבל פשוט הענין
כמו שאמר חז"ל בענין שהק' בה אמנו דן דק ורשע
ופריך בגמרא ולא יהא כתיב והכחתי בדין ורשע
משמע שם הצדיק נלכד בעי' ורשע' ואמשי' הא בדין
שאינו גמור אז הוא נלכד עם רשע אבל בדין גמור
אינו נתפס בעון רשע ובאמת פירושו מה שמסנה
הגמרא הא בדין שאינו גמור מפני שהכתוב אומר
והכחתי דן דק ורשע ולא אמר עם רשע אלא הכי
פירושו והכחתי בדין ורשע אדם שהוא בדין ורשע
שאינו בדין גמור דן בדין ששם מצויות וגם בעבירות
והוא בדין ורשע והוא אינו בדין גמור אבל בדין
גמור אינו נתפס עם רשע א"כ לפי זה אש' שאמר
אברה' להק' בה חלילה לך להמית בדין עם רשע
שבדין גמור א' והק' בה ממית ע"ד לכאחיר בדין עם
רשע ולא אמר בדין ורשע אלא הלשון בדין ורשע
הוא בדין שאינו גמור שהוא דן במצות ורשע
בעבירות לכן אמר בדין עם רשע דהיינו בדין גמור
עם רשע שאם אתה חלול ממית בדין גמור עם רשע
גמור אז והיה בדין אותו בדין גמור יהיה בדין
כאחור אים שאינו דן גמור דן בדין נראה בדין וכן
כרשע שאינו רשע גמור דן יהיה נראה כרשע אבל
באמת הוא ג"כ דן שאינו גמור א"כ יהיה אותו
בדין גמור בדין כרשע חלילה לך והוא כפתור ופרח :

הטעם

א"כ מאי שש' אלא שמוסיפין מח' על הקודש א"כ
פתחת פתח לגרים שמקבלים ג' ימים שצריך ללחוסף
מחול על הקודש :

שמעתי

מא' ה' שם מהורר משה נרו שאמר
שאמר הכתוב באלוני ממרא ולא עור
אשכל כי ממרא הוא מלמכים מ'יבאל' דפאל' אוריאל
והנה לא נזכר באן גבריאל כי גבריאל היה באן עם
אברהם שהיה יושב פתח האהל כחם היושב שהוא מדת
הדין כי פתח האהל הוא מדת ה' אחרונה שבשם
שהיא פתח ליכנס לאהל והוא מדת הדין וכן כחם
היום נמי מדת הדין תוקפא דיומא א"כ היה באן
גבריאל עם אברהם והוא דין ואלו ג' מלכים באו
להשלים המרכבה לכלול דין ורחמים ולכן אמרו חז"ל
שאברהם יושב בפ' קי של אהנס מפני שאותו פתח
האהל שהוא אות ה' ניתנה לאברהם שעי' אות
הא נכנסים הן לנהנס הן לג' כדודע לפי זה שפיר
אמר במדרש והוא יושב פתח האהל פתח טוב פתחת
לעובדים ושבים רצה לומר הן לעובדים רצונו ושבים
עי' אותו פתח שאתה יושב מ' שומני שאלולי אתה
לא כרשתי שמים א"כ נהבדאם אותיות באברהם א"כ
אותו ה' ניתן לך א"כ אתה פותח פתח הן לנהנס
לעובדים והן לג' לשבים ועושים תשובה :

ועפ"ז יובן מה שאמר הכתוב וישכן ישראל בטח
בדר עין יעקב כי לפי ה' שאלו מלכים באו לכלול
דין ורחמים כי אברהם היה יושב פתח האהל כחם
היום שהוא דין ובאז' חלו מלכים של רחמים לכלול
דין ורחמים שהוא סוד הצאני המלך חדריו כי חדר הוא
חסד דין רחמים שהוא כלילות אברהם חסד יעקב דין
יעקב רחמים הכליל שניהם כי אותיות יעקב הוא
יבן ע' שהוא יבן המה מצד החסד שהוא שם יבן
הידוע שהוא יענו כיום קראינו ואות ע' היא דין כי
נקודות של אלהים הוא עולה מנין ע' כזה אלהים א"כ
יעקב הוא כלול שניהם חסד ודין ויעקב כשראה

השעם שהכתיב והוא יושב פתח ההל והקרי
יושב הענין הוא כי כל חלקי נשמה שהם
נפש רוח נשמה תיה יחדיה הר"ת שלהם ונחשו שעולו
מנין ש"ח וזהו כל שחשד' טרם יהי' וכן גבי אברהם
וירק את חניכיו יליד ביתו שלם מאות ושמה עשר
וכי לא היה לאברהם רק ש"ח עבדים אלא וירק את
חניכיו המה כל חלקי נשמה שעולים למנין ש"ח שהם
יליד ביתו כי אברהם הוא בסדר חסד לזמן העליון
שממנו יוצאות הנשמות כמו שהאריך כזה בעל
ברית מנחה לכן יליד ביתו הוא ש"ח כל פרטי חלקי
נשמה ומפני כן והוא יושב פתח ההל כי יושב הוא
מנין ש"ח שהוא יושב ומצפה על פתח ההל שיצאת
הנשמה וזהו במדרש פתח ט"ב פתחת לעובדים ושבים
היינו פרטי הנשמות העובדים לעה"ז ושבים לעה"ב
וע"ז אמר דוד אל ישוב דך נכלם כי ישוב הוא מן
ש"ח היינו פרטי חלקי נשמה שהם נדכאו בעון חטא
אדם הראשון וכן בעון הדורות הנשמות נאשם
בעמקי הקליפות לכן התפלל אל ישוב דך נכלם ומפני
כן אמר גבי מלאכים בי אדני אל נז תעבר מעל
עבדיכם אמר לזמן כי אדני כי אדניות אדני הוא
ראשי תיבות אל ישוב דך נכלם :

השעם שאותו שללוט הביטה אחריה ותהי נציב
מלח כי סוד שצריך לטבול הפת בעת
אכילה ג' פעמים במלח כי מלח הוא אותיות לחם
שרותו על שלם פעמי' ש' הויה שהוא מנין ע"ח שהוא
לחם שצריך לכוון באכילת לחם אלא שלשה הויות וזהו
מאמר ח"ל לאו בזכותא אלא במזל הוא מנין ע"ח
לכן לא על הלחם לבדו יתיה' האדם ג' פיה' אבל ה"ה
אוכלי עמי אוכלי לחם לא קראו ר"ל שהם אוכלי
עמי המה מועלין בהקדש כי ישראל המה קדש א"כ
אוכלי עמי המה כמו אוכלי לחם לא קראו שלא
ברכנו תחילה א"כ כ"ל וזהנה מקדשי שמים כן אוכלי
עמי נמי כמו שנהנו מקדשי שמים אלא ענינו פיה'

שצריך לכוון שלחם הוא ג' הויות כ"ל אבל ה"ה
לא קראו א"כ לחם הוא מצד החסד ג' הויות אבל מלח
הוא מצד הדין שהוא היפך של לחם שהם ג' הויות
הפוכים שהוא מדת הדין לכן צריך לטבול במלח כדי
לבטל מדת הדין וידוע כי פנים בסוד רחמים ואחור
בסוד דין א"כ אשתו של לוט ותבט אחריה שהוא מדת
הדין לכן ותהי נציב במלח :

ועפ"ז יובן מה שאמר הכתוב השיב ימינו אחור
מפני אויב כי ימין הוא רחמים ואחור הוא
דין א"כ דק' עשה הק"ה השיב ימינו אחור שאסלח
הש ב ימינו אחור או היה בכל דין אבל כשהשיב ימינו
אחור און נעשה דין ורחמים ואין כח ביד אויב
לשלוט הרבה על ישראל כ"ש בו ג' מדת חסד א"כ
שפיר השיב ימינו אחור מפני אויב שלא ישלוט כל כך
האויב וזהו כיוון לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם
אז חיים בלעזנו כי לנו הוא מנין אלהים שהוא מדת
הדין א"כ אתי שפיר לולי ה' שהוא מדת הרחמים שהיה
לנו שהתחבר למדת הדין אז חיים פלענו כל
כשהתחבר השם הויה לשם אלהים אז לא יוכל כל כך
מדת הדין לשלוט בנו :

השעם שאמר גבי סווס גפרית ואש מאת ה' מן
השמים ככר כתבנו שאם השם הוא
בהיפך אז הוא מדת הדין וזה שאמר הנביא אניה לא
שינתי ואש' בני יעקב לא כיליתם רצה לומר שאני
השם לא שניתו א"כ השם הוא בסדר ואינו בהיפך
א"כ אתם בני יעקב לא כיליתם וכבר ידוע שבמרום
היה התורה כתובה דרך תשרק וניתנה לנו בהיפך
שהוא תתהפך כתומר חותם מה שהיה שם דרך
תש"ק נזהר הפכה בסדר דרך חלפה ביתא א"כ א"ש
שיר גפרית ואש מה' קש' אל שם הויה הוא רחמים
ומשני מן השמים שהשם כשהוא בשמים הוא שלא
בסדר שהוא כאן כשהוא בבאן השם בסדר שהוא
רחמים אבל מן השמים אז הוא נהפך כזה הויה לכן

ידר גפרית ואש מאת ה' שהוא מן השמים והוא
בהיפך והוא אחר דוד שמרס וראה ישר כי אחרית
לאים שלום רצה לומר שגם שיהיה השלום ולא חסר
וראה ישר שיהיה השם דרך ישר ואז כי אחרית
לאים שלום :

השעם מה שכתוב בזה שמניקוהיו היו חיי שרה
דהיינו משגולד יצחק עד שעת עקרה
דהיינו שגעה ושלשים שנה אכל הענין הוא
שיחק תיקן חטא של קין שהרג להכל שגולה מנין
לד' ושרה ג' תיקן של חוה כי דוד ושרה וחוה אחד
מדריגה שלקין וזהו שאמר דוד מי יגור באהלך ג'
ושחר על נקי לא לקח ג' לא ימוט לעולם כי
שחר ראשי תיבות שרה חוה דוד ואותיות נקי הוא
אותיות קין כי אלוג' המה שחר על חטא קין כי בן
כסילתנות אמו כמבואר לקמן א"כ מי שאינו מגוע
קין זה לא ימוט לעולם והשעם כי דוד אמר אני לגלע
ככון שהוא ג' אחת מכלעיתיו כמו חוה כמו שכתבו
חכמי הקבלה כשתכתוב שם במילואו בזה יודעו וזהו
הא המילוי הוא מנ' י"ט מנין חוה שהיא אחת
מכלעותיו לכן מי שאין לו אשה לא נקרא אדם כי
השם הכל הוא מנין אדם וזהו הכיוון מאת ה' היתה
זאת כי לזאת יקרא אשה שזאת האשה היתה מה'
כמדובר לכן היא נכלאות בעינינו כי היא הנעלם
מהשם לכן שרה לאחר תיקן חטא של קין מתה אחר
לד' שנים כי בן כסיל תונת אמו הוצרכה לתקן חטא של
בנה לכן אחר תיקן מתה שרה :

השעם למה הוא חדרון כתיב וקרי הוא חדרון
אכל הענין דים כוונה הא חדרון דוד
מלכא מתחבר באכנה מפני דכבר כתבנו למעלה
מזה כי בן כסיל תונת אמו הוא קין מפני שכן כסיל
הוא מנין קע"ב וכן קין הוא מנין קס' וקין פגם
באותו הוא דהיינו שהפריד אותיות זה מהשם ונשאר

ס"ה לבד לכן שאלו הק"ב א"י הכל אחיד שהוא
מנין זה וכן פגם באת א' של כסא כי גרמן מפריד
אלף בענין כי ידעל כס' יה' א"כ קין הוא קפופגם
באותיות הוא ושניהם ביחד הוא מנין קע"ב כמנ' ג'
כסיל ולכן נרמו באותיות עק"ב בענ' קולן כרגלים
חוטא שחטא בעקב דהיינו באותיות שהם בעקב
השם ושל כסא לכן התיקן עקב אשר שמע אברהם
בקולו וכן היה עקב תשמעון עבדות שאדם דש
בעקבו רצ' ל' תקנו מה שקלקל אדם הראשון בעקב
וכנמי דק' לגלג' ת לכפר על נפש תיכס א"כ שרה
שמתה לאחר ל' שנה לאחר הת קן חטא של קין שהרג
להכל שהוא מנין ל' אז הוא חדרון באותיות הוא זה
שקלקל בן כסיל נתחבר כי הק"ב א"ה למושב ל'
שמתאזה שהיו אלו אותיות א"ה בחיבר וכן הכיזא
אומר אנכי הוא מנחמכם רצה לו שאני מנחם אתכם
באותיות הוא שיחברו אותיות זה להשם וכן א' מכסא
וזהו א"ש כוונה דוד מלכא מתחבר באכנה כי שם
היה המה ג' אבות והא אחרונה הוא דוד דג' רביעי
א"כ הוא חדרון כשתקן מה שקלקל בן כסיל שהוא
קין אז דוד מתחבר באכנה :

והשעם שקרינן הוא חדרון הענין הוא כי
אות הא נכתבת בשלשה מילואים
כוה היא הא ה"ה א"כ נעלם מאות הא המה אותיות
ה"א והוה היא נכלאות בעינינו כי איות הא רומז על
נוקבא כידוע והיא אחת מכלעותיו לכן המלאכים
שואלים א"ה מקום כבודו הרומז שאלו אותיות א"ה
שהם נעלמים ומפני זה מלאכים שבאו לכשר שילד
יצחק שאלו א"ה שרה אשתך שרמזו שעל ידי יצחק
יחזקו חט של קין שפגם באת הא אחרונה וע'
יתקן אות ה"א בשלשה מילואים שהוא אותיות
א"ה

שם

ספר בראשית

שמדאל

אותו רוח של מת המקצק במעיה א"כ עורסיה
 בניהם שיהיה חיבר מעלה הראשון לכן וירקה
 בפניו כי אותות ירקה הוא אותות דק ו"ה שעי'
 הרקיקה או רוח המת הולך ואורק"ה שהיא נעשה
 ריקה משם יה שהיה לה חיבר מעלה הראשון וכן
 אותות ריקה אבל כשהיא מתייבמת או יבמה יבא
 עליה הוא אותות על ו"ה שעדין שם ו"ה בתוך האשה
 מעלה הראשון באותו רוח המקצק במעיה

לכן כתבה תורה יבמה יבא עליה ולא כתוב יבא אל
אותיות יבמה הוא אותיות בסי' שעדיין סס'יה
בניסם מבעלה הראשון ולכן כתוב גבי יבוס ולא
ימחה סס'הא שגבי חליבה כמחה סס'הא המה דהיינו
סס'יה חבל גבי יבוס ולא ימחה וכן יקום על סס'
המה שאותו סס' של מת שהוא סס'יה במקומו עומד
לא כן בחליבה ע"י ריקקה הלך לו ח"כ לפי שספיר
כ"ז גבי יבוס ולככתה מפ'ק ה"א כשאתה שרה אז
מפיקה ה"א שרה ה"א ממנה וכשאר רק יוד גבי חברה
ומשעשה ויקח חברה חשה וסמה קטורה ואמר
ח"ל לא קטורה שמה אלא רמזו לה הענין כי אותיות
קטורה הוא קטורה ד"ל שנקשר ה"א מה שהיה חסר
לאברהם מש' שלא היה לו אשה עכ"ל ונקשר אותו
ה"א ומפני כן אמרו ח"ל לא קטורה שמה אלא שהיו
אע"פ בקטורת רבה לומר קטורת מקרב ומיוחד השם
בידוע מסוד הקרבנות כן מעשים ע"י מעשים
נעשה חיבר סס'יה ביחד :

הטעם שגבי מזה כתיב שיהיו וכן גבי עשרים
כתיב כמי שנה וגבי שבע כתיב שנים
הענין הוא כמו שכתב בזהר דכל מאן דאזעיר
גרימיה הק"ה מגביהוה שאמר טוב מעט לגדיק
כי גדיקים ממעטין עצמן בראותיות גדיק כמ"ק הוא
ט"ו במנין ס"ה ח"כ טוב מעט לגדיק כשהוא ממעט
עצמו או נעשה יה לכן יעקב בחר לויה והק"ה
מגביהו כי משם יה נעשה ק"ן שהוא מנין נעל וזה
שכתבו

איה והנה אות ה' ב' מילואי הוה מנין ו כסמת חזר
 סס אל דוד שהו דאו הוה עולה למנן ארס שהו
 מה כ' סס אל מדוד שהו יד עולים למנין מה שהו
 סס מה שכלל בשם מ' הוה שהו מנין יט נעלם
 סל שס מה ודוד הוה נמי בסוד הוה שהו כלע כאשר
 כתבת למעלה מזה ולכן אמר דוד אקרא לאלהים
 עלין לאל במר עלי אע' סס אל שהו ב' מילואים של
 אות ה' אז אני נתקן א' ב' א' הוה חכרין דוד מלכא
 מתחבר באבןן שנתקן אות ה' ומפ' יזה ולבכתה
 מפיק הא ר' שצביון שמתה שרה לאחר שניתקן
 אות הא לכן מפיק הא רנה לומר שזות הא עכסו
 מפיק דסינו בשלש מילואים ככל :

עוד יש לאלו מילין בענין ולככתה מפיק ויבואר
מהנין חליצה ו כוס אבל הענין הוא כי
אם ואשה שם יה כניהם והנה ישראל כשצושים רצונו
של מקים תהוילי לעם אבל אם אינם צושים רצונו
או נעשה מאותיות לעם מעל בה ובלעם אחר לא
הביט עון ביעקב ולא ראז עמל בישראל ה' אלהיו
עמו רצה לומר ה' אלקיו עמו גשרל עזו שהוא אתם
תהיו לילעם ולא ראה עמל בישראל ואדם כשחטא
נעשה מאותיות לעם מעל בה ולכן גבי סוטה כי
תשטה אשתו ומעלה בו מעל כי שם יה' עולה למנין
ק"ץ באספר גדול ואשה זאת שחטאה וסלח ה' ו
מבעלה וה' אמת האשה ח"כ מאותיות נעל שהוא
מנין קן שם יה' במספר גדול חסר מבעלה יוד וכשאר
חצלה מנין מעלה דהיינו מן' כשאר חצלה קמה הוא
מנין מעלה לכן שפיר אמר הכתוב ומעלה בו מעל
ומצלו כשארן מעל לכן גבי חליצה כתיב וחלצה נעלו
מעל גדלו שאותו רוח שחטא' ביו' וכן היכשם מקקש
הרוח של אמת במע' עכשו ע"י חליצה וחלצה נעלו
דיהנו אותו נעל שהוא שם יה' ואו כשאר רק מעל
גדלו שחסר היו' וכשאר רק מעל בו :

הטעם וירקא בפניו כי כל כיון של חליצה להפריד

שכתבו חכמי אמת שחנן תופר מעלים לשכינה
 כי נעל הוא שם י"ה כמדובר ודריקים הם נעלים
 לשכינה והוא מן המצר קראתי י"ה כיון יעקב שהקטין
 עצמו בעת צרה אבל עכ"ו במרחק י"ה שנעל שם י"ה
 באמין קן וואן נעשה נעל לשכינה והוא שאמר הכתוב
 וירא את הקני ויאמר איתן מושבך ביהקני אותיות
 ק"ן י"ה שהוא בין הדריקים שממעטין עצמן ונעשה
 שם י"ה והק"ה מגבה וי"כ לפי הכל שפיר גבי שרה
 שהיא היתה מרת דוד ודוד הקטין עצמו והוא מרת
 השם עי כידוע ל"ה לכן גבי שבע כתיב שנים לכל
 מאן דאזעיר גימיה הק"ה מגביהו :

ועוד טעם טוב מעט לצדיק כי מפני רשעים
 במסדר קטן הוא מנין י"ז שהוא י"ז ונחס
 ובהק"ה ממעט רשעים אז נעשה מ"ז טוב י"כ
 שפיר טוב מעט לצדיק מהמון רשעים רצה לומר
 אמתי טוב לצדיק כשנתמעטו הרשעים היינו שיהיה
 מעט מהמון רשעים אז טוב לצדיק והוא ועוד מעט
 ואין צד רצה לומר כשיתמעט הרשע אז וחינו שיהיה
 טוב וכן דוד אמר אכרית רשעים נכרתה מפני כי
 רשעים הוא מנין תרך שהוא כרת שהוא אחרית
 רשעים נכרתה אבל רשע מכתיר לצדיק שהס' רוצים
 בכתב לכן שפיר אמר טוב מעט לצדיק שיותר טוב
 המיעט של רשעים שהיו נכרתים ההמון של רשעים
 ומטעם זה אמר דוד ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני כי
 עין הוא מנין קל ואם יגביה יותר עין אז הוא מנין
 קל"ה שהוא במנין סמאל לכן חכם עיניו כראשו שאינו
 מגביה עיניו להיות בחלק סמאל אבל כסיל עיניו
 כקל"ה ארץ כי קצה ארץ הוא אות אלק ואז נעשה
 מעין קל"ה שהוא סמאל ולכן לא נאה לכסיל כבוד כי
 כבוד מניקל ואם הוא רחב לב אז אינו בכלל כי כסיל
 הוא גבה עיניו ורחב לב :

הטעם מה שכתב בזהר גבי קין ואל קין ואל
 מנחתולא שעה שלא נשמע הק"ה

תפילתו של קין משום דנפקי מיניה כנין דלא מעלי
 ח"כ מה שאמרו חז"ל עתה לו ולא לה משום שאין דומה
 תפילת דדיק בן דדיק לתפילת דדיק בן דרשע ולא אמר
 נמי הטעם משום דנפקי מיניה כנין דלא מעלי כידוע
 מצדה יצא עשו ומצד יצחק יצא יעקב אבל באמת חז"ל
 כוונו לזה כיוון שהיא בתרשעה יצא ממנה עשו ויצחק
 שהיא בן דדיק יצא ממנו יעקב ח"כ שפיר אמרו אינו
 דומה תפילת דדיק בן דדיק כיוון שהיא בן דדיק אז
 אינו נפקי מיניה כנין דלא מעלי לפיכך לו ולא לה
 שהיא בת רשעה נפקי מיניה כנין דלא מעלי כיוון
 שהיא בת רשעה לכן לא נשמעה תפילתה ח"כ חד
 טעמא הוא ח"כ לפי זה פשוט הענין אברהם הוליד
 את יצחק מפני שהוא היה בן אברהם לפיכך נגסה
 ח"כ אברהם הוליד את יצחק לכן תולדת חסד וי"ז
 שרימו על יעקב חסד וי"ז כבמה מקומות כידוע
 רצה לומר אותה תולדה שהוא חסד וי"ז דהיינו כפי
 שהזכרנו שפ"י שהיה בן דדיק מולד יעקב לכן שייס
 ויעתר לו ולא לה ככל :

ועפ"ז יבואר מה שאמר הכתוב ויעקב איש תם
 יושב אהלים וגם מה שאמרו ר' יוחנן וי"ז חסד
 ממקובל למה ספירת תפארת כותבים רק אותיות
 ת"ת שני תוין ואמרתיו לו טעם לשבת מפני כי אותיות
 אמצעות שכן שני תוין המה אותיות פא"ר כי עכשיו
 בזמן הגלות השליך משמים תפארת ישראל ונעשה
 אפר תחת פא"ר וכן דוד אמר כי אפר כלום אכלתי
 ג' כי נאחתיני ותשליכני ח"כ חסד התפארת
 והפאר בזמן הגלות לכן כותבין רק אותיות ת"ת אבל
 ויעקב איש תם אמתי כשהוא יושב אהלים מפני
 שאביו ברכו הוה גביר לאחיק שדמו על מלתו של
 יעקב שהוא בסוד וי"ז והוא יושב בין שני אהלים
 דהיינו שני ההין כידוע ששני ההין המה בסוד למה
 ורחל ח"כ שפיר אמתי ויעקב איש תם דהיינו שהיה
 יעקב מלא בוא"ו שהיה תם כשהוא יושב אהלים

בה ולא היה נעוה לנחשכה לו א"כ כלל הדבר שהשם
 בה' נזתרק לנדיקים וביותר לאבות העולם ביוהי
 ה' את יוסף שאם תחשוב יוסף שהוא מנין קבושם
 הויה בה' שהוא ד' א"כ ה' א"כ מנין יעקב וכן כשתצרך
 השם ליעקב שהוא מנין קפב אז הוא מנין יצחק וכן
 ליצחק שהוא מנין ר"ח כשתצרך אליו שם הויה
 שהוא ד' ודוד שהוא מנין יד כי יצחק ודוד כחדא
 סלקן א"כ דוד ושם הויה הוא מנין ארבעים שג'ז
 אמר דוד ה' לי לא אורא כילי הוא מנין השם ודוד
 א"כ כשהשם ודוד מתחדר ליצחק אז נעשה רמ"ח
 כמנין אברהם :

השעם שאמר חול בענין ויעתר יצחק למה
 תפילתן של נדיקי' דומה לעתקמה עתה מהסך
 התבואה מגורן לגורן כך תפילתן זו הכנין הוא כי
 נרנן מפרד אלף מפני ששם אדני כשתכתוב במ' לואו
 כזה אלף דלת כון יוד הוא עול למנין תרע"א כי תרנ"ס
 של שער תרע"א דמלכא שהוא שער ופתח שאנו
 נכנסים להיכל המלך והנה הרשעים מפרוים האלף
 א"כ נשא' אלוהיו תרע"תרע"ל כן דוד א"תרע"ל לואו
 ותשלחם ועל זה התפלל דוד ואמר עיני כן חסיתי א'
 תער נפשי שכבר התפלל ואמר כי יפגני בסכ' ביום
 רעה כי אותיות בסכ' המה אותיות שם אדני היינו
 אותיות קדומות של בסכ' המה אותיות אדני כי
 הרשעים שמפרוים אלף נשאר מן אדני אותיות דין
 ומחלואיו של שם אדני ש' ותרע"א נשאר תרע שהוא
 אותיות תער שהוא חרב של הק"ה בענין שאמר
 הכתו ביום ההוא יגלה פ' בתער השכיר"ה' התפלל
 דוד אל תער נפשי דהיינו כי יפגני בסכ' ביום רעה
 שיהיה השם אדני בשלמות ואל אל תער נפשי
 ולכן אמר במקום אחר אחת שאלתי מאת ה'
 שהתפלל על אותו אחת שהיו את אלף משם אדני שלא
 יהיה דין וכן כמי שלא יהיה תער א"כ נדיקים ע"י
 תפילתן מהפסין מחותיות תער או תרע ועושי' עתה

כמו

פין שני ההין א"כ הוה גביר לאחיו ואז נעשה ת"ס
 ביוהי ת"ס ראשית תיבות הפארת מלכות וכן
 פארת ומושלם לא יחסר ממנו הפאר וזהו פון חול'
 שאלו לר"ל נראה קש' כי הוא מנין תרע"ה ל' שאם
 נראה קש' שהוא דק' ת' לכן גבי חנה אמה קש'ת
 רוח אנוכי רעה לומר שחברה השפעת התפארת
 שהוא מדת רוח מפני שחסר פאר ונשאר דק' קש'ת
 רוח כמו שאמר משה גבי מרים אל נא רפא נא לה
 שהיתה ג"כ קש'ת רוח שהיה חסר ממנה אותיות פאר
 א"כ ספר אמר אל נא רפא נא לה :

השעם שאמר חול' יצחק נקרא אברהם וכן
 יעקב בענין שאמר הכתוב כאן אלה
 תולדות יצחק בן אברהם אברהם וגם יצחק נקרא
 אברהם בענין כי השם נזתרק לנדיקים בכל דרכיו כמו
 שאת דוד אמרת ה' צדקה מן הוא לכל החוסים בו כי
 ידוע שיש שני מיני כר היינו כר אלהים נשאת' אדם
 וגר רשעים ידען מפני כי יודע ה' דרך נדיקים ודרך
 רשעים תאבד שאם הויה ברוך הוא נזתרק לדרך אז
 נעשה מנין נר כי השם הוא ד' ודרך הוא ד' א"כ
 הוא מנין נר לכן נר לגבלי דבריק א"כ הק"ה יודע
 דרך נדיקים ונעשה נר לכן אל ה' ויאר לנו אכל דק'
 רשעים תאבד לכן הרשעים כחשכה יתהלכו וזהו
 שאמר דוד אשרי תמימי דרך שעושים שיהיה הדרך
 תמים במה כשהולכים בתורת ה' אז נעשה הדרך
 תמים וזהו כן האל תמים דרכו אמרת ה' צדקה כי
 כבר אמר כי אתה תאיר נרי ע"י מה ויסטי האל תמי'
 דרכו ובמה הוא תמים ומפני אמרת ה' נר פה שהשם
 מצטרף לדרך ואז נעשה נרי לכן אתה תאיר נרי :

ועפ"י יובן שאמר חול' אם לדבר מצוה הלך כונה
 לו ואם לדבר הרשות אין כונה לו מ"ט משום
 שהיה לו לבטוח בה' רעה לומר אם לדבר מצוה הלך
 א"כ השם יודע דרך נדיקים ומצט' לדרך ואז כונה
 לו אכל אם לדבר הרשות חשכה מ"ט שהיה לו לבטוח

וכן הרבה הענין הוא כי למד הוא מדרגה עמו מדרגה
 הפורה בדרך שראשו למעלה מכל האומות ועבד
 בגלות כעלה עטרת ראשונה שראש של למד דרכין
 דאז למד ואז מאות למד נעשה אותה ולכן בגלות
 מבנה לעצמו חסיו שיבנה צדיקין לשלום מנחם אבל
 בזמן הגלות יהיה מאותות מנחם ימנחם מאות
 הא' ה' למד ואז מאותות רבקה יצאה מנחם ואז
 נחל בדרך ישתה על בני יריש ראש ומפני זה אמר על
 בני יריש ראש מפני שנותיהם של אדם לא ידע חטא
 שבעים שנה שהרשעים ע"י חטאם גרמו שנסלק
 הראש שהוא בבור' שלשה ראשונות של עשר ספירות
 ואין להם יקרה יותר רק משבעה ימי הבנין. ל אחד
 כליל מעשר לכן שנותיהם רק שבעים שנה לכן ידע
 שחיה רק שבעים שנה ואין אברכה בחי' כי אותה
 כן הוא מן שבעים לכן אפיר בן אברהם הלמה ומפני
 בחי' גר שנות חיי' שהוא שבעים אבל כי כן יבורך
 גבר יראה משום דאיתיות כי כן הוא מן מאה כמו
 שירש חכמי גמטריאות שחייב אדם לדרך בכל יום
 הוא ברכות הרמז באותיו כי בן אפיר ק"א לענין
 נמי שדוד שחיה רק שבעים שנה אמר בן אברהם
 בחי' אבל כי כן יבורך וגבר ירא' ה' רצה לומר מי שהוא
 ירא' ה' שישיה כל השם כאשר ידוע ששלשה ראשונות
 שה' הראש המה כלילי בשם ים והשנים מסלקי' השם
 יה' ע"י שהם בגמול וכו' ידברו וע"י גמול שהוא מן
 ים מסלקין השם ים ומסלקין הראש וגמול רק שבעה
 ימי הבנין לכן ירא' ה' יבורך כי כן מאה שהוא ירא'
 השם וזהו שאמר רבקה וא' ב' שהרשעים עשירי' כי
 הרשע ירא' אלהים לנגד עיניהם שאין ירא' השם אבל
 מי שירא' השם א"כ אינו מסלק שם ים א"כ יליק
 מכל גמול ספירות הכלולים מעשר לכן יבורך מאה
 א"כ לפי זה א"ש שבזמן הגמול שיתקין הכל ואז יהיה
 מכלול ואז ע"כ יד' והוא ע"כ לא יקומו רשעים במשפט
 שעכשיו הוא רק אומות כן שהוא שבעי' שנסלק
 קרא אפל או שיהיה נחל או אומות כן יריש

כמו ויעתר ונחלקן אמרו חז"ל שתפלתן של צדיקים
 דומה לעתידותיהם במקום חסד יש עוד לחלוק מילין
 להחריק בענין זה ותמצא אות נפשי ;
והשעם שאמר רבקה אם כן למה זה חכמי הענין
 כמו שכתבנו למע' ויעתר ונחלק שנקרס
 מהפנין מדת הדין למדת הרחמים אבל הרשעים וזו
 רשעים מרחם תעזוב מנחם דוברי כוזב שיתכף באלהם
 יצא הרע הרע בעוד שהיה בבטן אמר לו כשיצא
 לאור העולם יבא מאמר חז"ל וזה נרמז באותיות רחם
 כי אותיות שניות של רחם הוא אותיות שטן וכן בטן
 גמול ב"ש שטן רצה לומר הרשעים וזו מרחם נזר
 אחור דהיינו מה שהוא אחרי אותיות רחם שהוא
 אותיות שטן וכן תעזוב מנחם שהם תועים ערשן
 ומחלפים אותיות בטן לאותיות שטן לכן אמר וזו
 ולכן תעזוב כל חד לפי ענינו ה' בהרשעים אינו מכסף
 לקנות מדת רחמים רק מדת הדין בארעא שבעה
 בשמי' אחר היה רוצה לנחל לעבוד ע"י כידוע וכשרא'
 רבקה כך שמדת הדין גובר אמר אם כן למה זה חכמי
 כי ידוע אמר חכמי כתבו עמודים סלה כי חיות
 חכמי המה מתיקף והק"כ שנתן התורה ופתח בחכמי
 בדו לכפות האף וזהו אף תיבן שחלק עשה הק"כ
 חכמי לכל בל תמוע ח"כ כשראה רבקה כך שמדת
 הדין גובר אמר אם כן למה זה חכמי ותלך לדרוש
 אתה כי אם היה ב"ה שהוא כפ"ו מילואיו הוא ע"ו
 שהוא שם אלהים רצה לומר שזרין דין ורחמים בידוע
 והשיב לה ה' שבעים מדת הרחמים וא"ה שלפעמים
 זה גובר ולפעמים זה גובר והקו מלאהם יאמץ הרמז
 באותיות מלאהם דהיינו אותיות שם במילואים שהוא
 ע"ו יאמץ אבל לסוף גמול הגמול ורק יעבד צעיר
 שם אלהים שהוא רב שגולה לאמץ יותר מאם טוים
 הוא יעבד צעיר שהוא שם היום הכל רחמים
 במהרה בימינו ;

והשעם שאמר חז"ל לפי תיבה שנהיב למד בחתולת'
 קיטל הכתוב סא בקוסה כמו קרנה לקרן

שם ספר בראשית שמואל

ראש לנו שפיר ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה
 שיעקב עדיין לא נשתלם שיצא רק מבאר שבע משבע
 מדות של הגיע עדיין לשלש ראשונות לכן וילך
 חרנה הטל'ה' פסוק ולא כתי' חקרכי עדיין לא נשתלם
 הראש לכן כתיב חרנה :

חטעם והנה ה' נצב עליו ויאמר אלהי' שנגלה
 ליעקב באני' ולא באנכי הענין הוא כי
 אותיות קדומות של השם הנה הוא טר'ה' שהוא
 מנין בן'ה' הוא אשרי אדם בוטח בן'וכן ויבטחו בן'
 יורעי שמך ואותיות מאוחרות של השם שהוא כו'ו
 הוא מנין טל ושניהם ביחד כ' וטל הוא מנין אני והו'
 מאין ויבא עזרי גו' מאס ה' אותיות אני הוא כללות
 השם באותיות קדומות ומאוחרות ולכן אמר ליעקב
 ויאמר אני ה' וכן בכל התורה נאמר אני ה' כי אני
 ה' כי אני הוא כללות השם שנגלה אליו בכל כללות
 השם לכן כתיב ראשו כתר פ' כי אותיות מוקדמות
 ומאוחרות המה מנין אל' שהוא פ' ושם הויה שהוא
 מנין ר' והמה עולין מנין פ' וכן יש נמי אדני פ' רצה
 לומר שהשם הויה בכללותו הוא ראשו כתר פ' וכן
 בשתצ' שם הויה באותיות קדומות שהוא מנין בן
 לשם אדני ע' ש' יאר ה' פניו וכן ישא ה' פניו א' אותיות
 ב'ך ואותיו שם אדני שהוא סה' הוא אדני פ' ובמקום
 אחר א'ה' אחר כך בענין :

חטעם שאמר יעקב אבי' יש ה' במקום הזה ואנכי
 לא ידעתי הנה פשוט הענין כי ידוע כל
 מקום שנאמר ה' מורה על קיום לדורות ישם אלהים
 מורה על חורבן לכן נבי בריאת שמים לא נאמר
 בראשית ברא אלהים ולא כימרה' כי שמים כעשן
 יגלת והארץ כנגד יכלו והנה בעל עשרה מאמרות
 בספר יונת אלם שלו כתב שהק'ה' פתח התורה
 באנכי רמו בר'ת אשת נעורים כי וימאס ה' אלהיך
 מפע' לא יהיה לך אלהים אחרים א' כלל הדבר
 שאותיות אנכי רומזים שיהי' גלות א' א' ש' שיעקב
 ראה והנה ה' נצב עליו אמר

שמועתי מא'מ הרב היש' מהורר משה ענן
 נאה בפסוק צופה רשע לצדיק וגו' ה'
 לא יעזבונו בידו כי אותיות שקר כשתכתוב ב' י' ו'
 כנה שן קיף ריש אותיות אמצעות הוא שני יורן ו'
 אחת הוא מנין ר' ואותיות אחרות הוא כפס א'כ
 צופה רשע לצדיק דהיינו אותיות שקר שיבאו לפני
 של צדיק א' לה' שה' מפסיק ביהם לא יעזבונו בידו
 אבל אני אומר כי באותיות אלפא ביתא שהם
 כסדר אותיות המה צדי קוף ריש ויש בפרקי
 היכל

היכלו קוף זה שמו של הק"ה כי קוף עולה מנין
מקום שהוא מנין ק"ף שהק"ה מקומו של עולם וקוף
מפסיק בין נדיק לריש שאם יתחבר הצדי לריש אז
ח"ו צד אבל הקוף מפסיק בניהס"כ שציר נופה דשע
לנדיק ומבקש להמיתו שהיו רוצים לחבר הריש לנדיק
שהיה צד אבל ה' לא יעזבו בידו שהקוף מפסיק בין
נדיק לריש והוא אתה סתר לי מחר :

ועפ"י יבואר גבי יעקב ולכן יהמפה ג"ו יצק ה'
ביני ובינך כי יעקב הוא מנין קפ"ב ולכן
הוא מנין פק"ח הפרש שבין יעקב ללכן הוא מנין
קוף שהוא שמו של הק"ה אשר יצק ה' ביני ובינך כמו
שכתבתי בענין נופה דשע לנדיק שהשם מפסיק בין
דשע לנדיק לכן יעקב יופנה במקום שהוא השם
היה ככל :

הטעם שאמר חז"ל גבי יוסף עלי עין עולה עין
שלא שלטה עינא ביסא ביוסף ובזרעו
הענין הוא כי רע עין היה מנין ארבע מאות
שהוא עשרת חסר שהוא ארבע מאות מחנית קליפות
של שטן שהיו לק"ש שעולה ד' מאות אבל עין ה' אל
יראיו למימלים לחסרו כי עין ה' הוא מנין יוסף כי
יוסף הוא מנין קכ"ו והוא יוסף ה' ידו לקנות שאר עמו
וכן עין הוא מנין קל' ושם הויה שהוא ק"ו א"כ הוא
מנין קנו שהוא מנין יוסף לכן לא שלטה בו עין רע
כי הוא עין ה' הרמוז בשמו כאשר כתבתי למעלה
שהשם מנרף לנדיקים א"כ שפיר אמר ה' גרופה
מן לכל החוסים בו שהוא כמו בכאן גבי יוסף :

הטעם ששלח יעקב מאותן מלאכים לעשו הענין
הוא שיעקב כאשר ראה מחנה אלהים זה
ויקרא שם המקום מחנים מפני שהכתוב אומר אשרי
הגבר אשר שם ה' מבטחו והיה ה' ואמר חז"ל שכל מי
שם לו בטחון ב' נעשה כה' שנאמר והיה ה' אס"כ
יעקב שהיה לו בטחון ב' נעשה כה' וידוע כי רכב
אלהים רבותיים אלפי שגאן שהם קכ" אלף אבל

ועפ"י יבואר מאמר חז"ל בעל אבידה מחזיר על
אבידתו שדרכי בכך לחזיר על אבידתו כי
אבידה הוא מנין קכ" מפני שידוע כי ואל' ה' שבשם
רמזים על יעקב ודוד ואל' שפיר יפול מזדק אלף
ורבנה מימנך כי ואל' הוא יא' ובשם מחזירי וכלולים
ביחד אז אחד כלול מקיברו והמה שני פעמים ואל'
והוא קכ" א"כ א"ש יעקב הלך לדרכו כשהלך לדרכו
שהוא דרכו והיינו לחזור אחר אבידתו או ויפגעו בו
מלאכי אלהים שני מחנות או ויאמר יעקב כאשר
ראהם שהוא ראשי תיבות דכ"ב אלהים משמרתו מפני
שהיה לו בטחון ב' ואל' נעשה באלהים והיה לו קכ"
אלף לשמירה לכן מאותן מלאכים שלח לעשו ולכן
ויקרא שם המקום מחנים שהיה לו שני מחנות
להודיע לעשו שיש לו בטחון ב' ואינו מתירא מעשו :
וזה כיוון מלאכים ממש כי ממש הוא אותיות מאותן
מלאכים שלח וכן שמעתי מא"מ הרב הישיש מהורר
משה גרוב כי ממש הוא מלאכי מרום שלח :

הטעם שם ח"יעקב לעשו עם לכן גרתי ותרתי
מזות שמרתי ולא למדתי ממועשיו כי
כבר אמרנו שיעקב היה לו בטחון ב' לא כן לכן

שם ספר בראשית שמואל

ועפ"י יבואר מאמר חז"ל והמים ה' להם חומה
 חומה כתיב חומה לישראל וחומה למזרים
 מפני כי אותיות יס הוא מנין חמשי והוא שני פעמים
 כה שאחד דין ואחד רחמים ח"כ שפיר והמים היה
 להם חומה שהיה לישראל חומה אבל לא ה' היה חומה
 שנקע וסוועברס שאם תחלק הים לשנים אז הוא שני
 פעמים כה לא ה' חומה אבל לישראל חומה ח"כ שפיר
 חזר הכתוב בקעים ויעברס שנקע הים לשנים
 ויעברס שלמזרים היה חומה אבל לישראל ויבן מים
 כמונדסה ה' להם חומה ח"כ לפי הכל אתי שפיר
 שראה יעקב מחנה אלהים זה ויקרא מחנים שני
 מחנות לכן וירא יעקב ולכן ויחן לשני מחנות שם
 יבא עשו אל המחנה אחת והכהן שהוא מזד הדיוקיה
 המחנה הנשאר לפליטה שהוא מזד הרחמים וזה
 שדרשו חז"ל אם יבא לאחינו שבנפון והיה המחנה
 הנשאר לפליטה אחינו שכדורם כי צפון הוא דין ודרום
 הוא רחמים כידוע ל"ה : והו' רשעים שראה עשו
 שחלק יעקב לשני מחנות אמר מי אלה לך שחלקת
 לשנים והשיב יעקב ה' לדים אשר נתן אלהים את
 עבדיך לכן הוצרתי לעשות שני מחנות והוא שאמר
 דוד חס תחנה עלי מחנה לא ירא לבי רנה לומר שאם
 תחנה עלי ויחנה אחת לא ירא לבי שהוא מזד הרחמי
 והו' שם יס אחת שאלתי מאת ה' דהיינו אותה מחנה
 אחת שאלתי מאת ה' פיהיה מזד הרחמים ולא מזד
 מדת אלהים רק מאת ה' : ועפ"י וכן מה שאמר
 דוד אחת לדבר אלהים שתיים ושמענו כי עוול לאלהים
 ולך ה' הכסד כי אחת תשלם לא ש כמעשהו כי בוודאי
 מפרע ליון לא תבא הרעות רק מזד המקבל ח"כ אחת
 דבר אלהים אבל שתיים ושמענו מזדינו הוא נעשה
 שתיים דהיינו ששם אלקי מזדינו נחלק לשנים דהיינו
 לא הוא מ' ומ' מדת הדין במבואר לעיל ח"כ שפיר
 שתיים ושמענו ומהו שתיים כי עוול לאלהים שהוא
 מדת הדין ועוד ולך ה' הכסד וכי תימא הלא מפי

עליון

שהיה מעשיו בטוב כשפ'ו כתרפים כחו ששמעתי
 מבדול אחד שאמרה רחל כי דרך נשים כמו מכשפה
 לא תחיה אבל הענין שהתורה אמרה מכשפה לא
 תחיה ולא מכשף שדבר הכתוב בהנהגה
 שדרך של נשים להתעסק בכשפים ח"כ א"ש שרחל
 אמרה אל ירע נעוין אחי כי דרך נשים לי הדרך רחל
 דקפיות ב' מהות הוציאה דבר שקר מפיה ומשני כמו
 מכשפה לא תחיה ולא כתיב מכשף אלא דברה תורה
 בהוה שהוא דרך נשים ח"כ רחל אמרה דרך נשים
 שהוא הכשפים לי שאני גנבתי ולכן אמרה אל ירע
 בעיניך מה שהוא בעיניך אבל באמת דרך נשים לי
 שאני גנבתי ח"כ לכן הו' עסק במעשה כשפים
 שהוא דרך הטבע שהוא נמנין אלהים כמו שכתבו
 חכמי אמת כי אלהים הוא מנין הטבע אבל שם הויה
 משכ' הטבע לכן שאת יעקב לעשו חרין מצות שמרתי
 ולא למדתי ממעשיו רק ישלי בטחון בהשם כה'
 כאשר כתבתי למעלה מה :

והנה יעקב אע"פ שראה כל אלה היה מתירא
 שהם מלאכי אלהים והוא מדת הדין לכן
 אמר קטנתי מכל הכסדים שאין אני רואה מלאך
 החסד שהוא מלאך השם הויה שהוא חסד מלאך ה'
 סביב ליראיו ויח' א"ס כי מלאך ה' הוא כל רחמים
 ולכן נקרא מלאך אבל גבי מלאכי אלהים נאמר לשון
 מלאכי אלהים כי אלו מימינים ואלו משמאלים לכן
 אמר אלהי אחי אברהם ג' ה' האומר חלי ח"כ נרדף
 להיות מלאך ה' ולא מלאכי אלהים כי אלהים
 הוא בכלל דין ורחמים כי אותיות אלה משם אלהים הוא
 רחמים כמו שאמר הכתוב מי חכם וישמר אלה
 ויתבוננו חסדי ה' ואותיות מ' הוא דין ורחמים כענין
 שאמר הכתוב בקעים ויעברס ויבן מים כמונד כי
 יס כה שהוא מדת הדין ויש כה שהוא מדת הרחמים
 היינו כה יסיה ורעך כה תברכו את בני ישראל וי'ס
 כה שהוא מדת הדין לא שמעת עד כה :

עליון לא תבא הרעות ומשני כי אתה תשלם לאדם
במה שהוא הכל לפי מעשיו של אדם :

הטעם שאמר חוץ חינו בלים והם אינן בלים
הענין הוא כמו שאמר הנביא ולא עצבו
אביו לאמר מדוע ככה עשית מהן שאמר לשון ככה
וכן משה אמר ואם ככה אתה עושה לי גואל אבותי
הענין הוא כי אשרי העם שכב לו הוא משה כי שכבה
הוא במנין משה כי אף תיות ככה הוא מדת הדין כאשר
בתכתי למעלה שהוא מדת כה וכן ככה הוא מנין
משה במנין ככה שנחלק המם לשני א"כ בזמן הגאולה
כל העמים תקעו כף וכן כל עצי השדה ימחאו כף
רעה לומר שהיה הכף בשלימות ויהיה אדם א"כ
אותיות ככה מורים על מדת הדין וכן כה מורה
נמי על מדת הדין בענין שאמר הכתוב שלם חניס
ויפיס רעה לו או ויתחניס המהאותיות חן'ים היינו
כשתחלק הים לשנים א"כ הוא שני פעמים י"ם א"כ
אותיות ככה הוא מצד הדין אבל שכבה הוא רחמים
כי הדין של שכבה הוא במנין ברחמים כידוע לכן
וזאת המלך שכבה א"כ שפיר ולא עצבו אביו לאמר
מדוע ככה עשית שעשית ממדת הרחמי שכבה עשית
ככה לכן אמר משה כיו ואם ככה אתה עושה לי
רעה לומר תזמי שהוא שכבה אתה עושה ככה אל
חרפה ברעתי א"כ לעי זה שפיר אמרו חוץ חינו בלים
רעה לומר כי חינו לשון רבים שהם שני יסדמה בלים
היינו כל ים כי חני ים הוא ככה ושני פעמים ככה הוא
ים א"כ שני חניס המה כל ים ואותיות כל ים המה
אותיות כל ים א"כ שפיר חני בלים אבל וישראל אינן
כלים וזה ויגע בכך ירך ועקב כי יעקב הוא אדם
שהוא משה כידוע מה עשה הטון ויגע בכך ירך
יעקב שהפריד אות כף מ עקב שהוא אדם עשה ככה
לכן בזמן הגאולה נהרות ימחאו כף יחד שהיה
אדם שלם .

הטעם שאמר חוץ ביקש יעקב לישב בשלוה
קצן

קצן עליו רוגזו של יוסף הענין שיעקב שנשא שתי
אחיות שגירן ובר שנתגיר בקטן שכולד דמי א"כ
הם אינן אחיות וזה שלם יעקב לעצמו צל לכן ברת
וד שו חוץ לשון גירות כי הודיע שאין עלי אסור
אחיות משום שגירן וא"כ המה בקטן שולד דמי וא"כ
תר ג שבות שמרתי א"כ לפי זה השפחות המה
ג"כ נשי אביו מאם ואין עבדים כמו שאמר השבטים
יוסף הנביא דבתם רעה אל אביהם שהיו קוראים
לבתיהם שפחות עבדים וכוונתי דבתם שהיו אומרים
שהם בני השפחות א"כ אינן בקטן שכולד דמי והיא
רעה אל אביהם שאין לאב הם תירץ על שתי אחיות
לכן יוכח והוא נער את בכ בלסה ג"כ נשי אביו שהיה
מתחבר לבני בלסה ובני זלפה כשי אביו שהיה מורה
שהם נשי אביו ממשה ולא בני השפחות מפני שגיר
שנתגיר בקטן שכולד דמי א"כ יש ליעקב תירץ על
שתי אחיות ולפי זה נדרש במדרש בארץ מגורי
האבות גירורים יעקב נמי גיר שאלמר בארץ
מגורי אביו שגיר א"כ כשישב יעקב בארץ מגורי
אביו א"כ בקש לישב בשלוה שלא היה לו חטא בשני
אחיות או קצן עליו רוגזו של יוסף היינו רוגזו שהיה
ליוסף על אחיו דכשרא יוסף שב קל לישב בש וזה שאין
לו חטא בשתי אחיות משני שגירן לכן היה ליוסף
רוגזו על אחיו .

שמעתי מפיה הרב הויס מהרר משה נרו
ענין ואה ואלה כמה שאמר הכתוב אלה
תולדת יעקב יוסף דווקא אבל ראה כי ממשות לדת
של יעקב היינו במילוי האותיות של יעקב הוא יוסף
כזן יוד עין קוף בית היינו המילוי של יוד היא
יוד של יוסף המילוי של עין היא עין של יוסף המילוי
של קוף הוא ווי היא של יוסף נשאר עוד המילוי של בית
שהוא ית הוא ראשי תיבת תולדת יעקב יוסף ע"כ
דברי פאחכס : אבל אני אומר כי הוא ממש יעקב
כי ויהי ה' את יוסף השם מתפרק ליוסף שהוא קנו
והשם הוא מנין ק"ו א"כ שניהם ביחד הוא

שם ספר בראשית שמואל

למטה מהראש כי יעקב הוא הראש של הווא אבל
יוסף רק למטה מראש של הווא והוא אינו ואו ממז כמו
יעקב רק הוא במשך הווא והוא במשך הווא זה יוסף
שהמשך את אינו למצרים כי רישא בתר גופא גריר
א"כ שציר כיוסף בן זקנים הוא לו חסר ואו שאינו
שם שאינו בכלל ראש כמו יעקב שם בכלל דעת
עלין ולכן לא למדו סדר טהרת שהוא נגד דעת
ויש עוד לאלוה מילין ע"פ הנגלה רק הוצרכתי לקצר
מטעם שכתבתי בהקדמתי :

ועוד טעם שכן זקנים חסר ואו כי הכתוב אמר
עם זו ירתי תהילתי יוספרו פגשם הענין כי
זו הוא מנין י"ג דעה לומר בשנועשה בן י"ג שנים או
תהילתי יוספרו אבל באמת הוא כי עכשיו בגלות מחץ
ראש על ארץ דעה כי הווא אינן ראש שלם רק מחץ
ראש מנח אחדים לו ראש ומנח השני אין לו ראש כמו
זיין שהוא ראש שלם וזומן הגאולה או יהיה ג"כ לואו
ראש שלם א"כ שציר עם זו וכן כמה פעמי בתורה
רמזו שמאות ואו יהיה בזמן הגאולה זיין ומפני זה
אמר דוד הכט ימין ואין לי מכיר כי לשמאל של ואו יש
היכר אבל לימין אין לי מכיר ולכן אמר כי יעמיד
לימין איביו להושיע משפטי נפשו : ולכן אמר בן
זקני הוא לוכי שם ב"ה ידוע כותבים רק ט אותיות
כזה יור הה זו ה"ה שהוא שני פעמים שם היה והיינו
יור הוא פנים שני יור וכן כל השם הוא כפל כי
תולדות יעקב יוסף שהוא מה שמו ומה שם בנו היינו
שם אחד ליעקב ושם שני לבנו אבל עד דין לא בא
לכלל שאר השמות שהם בן עשר אותיות כידוע
ובאמת מפני שיוסף הוא מדה תשיעית מלמעלה
למטה היינו מחתיר עד יסוד הוא מדה תשיעית לכן
נקרא יוסף טוב כי מלמעלה למטה הוא מדה תשיעית
שהוא ט' ומשבעה ימי הבנין שהוא חסדן הוא מדה
ששית שהוא ואו של טוב וממטה למעלה הוא מדה
ששית שהוא כ' של טוב א"כ כלל הדבר שיוסף לא

הגיע

הוא מנין יעקב ואפני זה אמר הכתוב יוסף ה' שנית
ידולקות שאר עמו דעה לומר כשיוסף הוא מחובר
להשאלה הוא במדרגת יעקב שם לו חיבר עם יעקב
וכן יוסף ה' עליכם אלק פעמים ויברך אתכם שאו
בית יעקב לאש ובית יוסף להבה ועזולקס והו
מרומז באותיות סמאל הוא מנין קל"א שהוא ר"ת א"ש
להבה ק"ש ומפני זה יעקב נקרא א"ל שהוא חיבר
יעקב ויוסף שהוא א"ש להבה וכן כלעם אמר אל
מוציאם מחצרות ומטעם זה אמר דוד אקרא לאלהים
עלין לאל גימ' דהיינו יעקב ויוסף הרמזים באותיות
אל המה גמר עלי' כידוע שיעקב ויוסף משפיעים
בדוד והו שמר ת"ס שהוא ר"ת פארת מלכות יעקב
ודוד וראה ישר' ר"ת יסוד שישפיע רחמים ואו כי
אחרית לאים שלום דהיינו דוד שהוא אחרית יהיה
שלום א"כ לפי הכל' שציר תולדות יעקב ויוסף שכל
התולדות של יעקב נעשה הכל ע"י יוסף :

הטעם מה שם במסדה גהלה כי בן זקנים
הוא לו חסר ואו' למדנו יעקב ששמה
סדר משה היינו זרעים קדש' נשים ישועות מועד
הרמזים באותיות זקנים כריך טעם למה לא למדו
סדר טהרת אבל הענין הוא כי סדר טהרות הוא נגד
דעת כמו שאמר חז"ל וראה אמונת סדר זרעים
עחק סדר מועד חסן סדר נשים ישועות סדר נזיקין
חכמה סדר קדשים ודעת סדר טהרת א"כ יעקב לא
למדו סדר טהרות שהוא נגד דעת מפני כי בדעת
חדרים ימלאו היינו חדר' חסד דין רחמים כללות
כלל' בנין עלין אבל עדיין לא נשלם יוסף באותו פעם
שהיה כסוד דעת עד משה שעלה אל אלהים שהוא
מדתו של משה הרמז בראש של ואו' ובקצו לכן גבי
משה כתיב עלית למרום גו' לקחת מתנת באדם
שהוא ראשי תיבת אדם את דעת משה :

ולכן זקנים חסר ואו דעה לומר כי יוסף שהוא
תולדות יעקב הוא רמזו רק במשך הווא

שם ספר בראשית שמואל יצ

ובאמת הטעם שישלח נקראו בפניו א"ה המה
 נקראו נק' במו שאלם הכתוב השמיני
 בנך וכן נק' לשמה תהיה מפני שהם יש להם יניקה
 מנף אחד ישמעאל מאברהם עשו מיצחק אבל חזו
 שלשה שריגים שיש לנו אחיה מנ' אבות לכן ג' נק'
 כמו שראה שר המסקים א"כ שציר נקראו בפן שהיה
 אותיות ג' נק' לכן פתר לו חלמונו בטוב :

הטעם שאמר במדרש ויהי מקצקן שם לחסד
 ולכל תכלית הוא חקר אבל הענין הוא
 שדוד אמר לכל תכלה ראיתי קצמפני שאמר חזו מה
 שמו של משיח מנחם שמו שנאמר כי רחוק ממני מנחם
 ויש במדרש מפני כן נקרא משיח צמח כי צמח הוא
 במטריא מנחם : ואני אומר שמפני כן יהי נקרא
 משיח צמח כמו שאמר הנביא הנני מביא עבדי צמח
 משום שאמר הק"ה וארשתיו לי באמונה בדרך
 ובמשפט ובחסד א"כ הרת' של דק משפט חסד המה
 אותיות צמח רצה לומר ע"י אלו שלשה דברים אני
 מביא משיח ויהיה נקרא צמח : ולכן אמר דוד
 חס לבי בקרבי הודעני קצי שמפני הרע נאסף הצדיק
 א"כ כשחסר צדיק מצמח אז נשאר אותיות חס א"כ
 שפיר הודעני קצי שכן זה הוא ע"י צדיק כמו שכתבו
 פכמי אמת הדמו מכנף הארץ ומירות שמענו רצה
 לומר מאותיות מנפך ע"י אותיות מכנף כדר שמענו
 אבל גאולה אחרונה ע"י צדיק א"כ שפיר חס לבי
 בקרבי שעדיין הצדיק חסר מצמח ונשאר חס :

אבלו לפי דברי המדרש שמשיח יהיה נקרא צמח
 ע"ש מנחם שהם שוים במספר א"כ שפיר
 אמר הכתוב קצן שם לחסד כי משום שמנחם הוא
 במספר קל"ג שהוא חלק ה' עמו וע"י מנחם יתבטל
 הגלות שהוא החסד כי חסד הוא מנין קצן מנחם
 שפיר יתבטל החסד והוא שאמר במגילת קינות על
 אלה חשכה עמינו כי רחוק ממני מנחם רצה לומר
 למה ה' חסד משום שרחק ממני מנחם שאם היה

הניערק למדת שם כ"ן שהיה בן זקנים לכן חסר ואו
 של זקנים כי עדיין לא נשלם הראש שהיה מדת
 עשירת עד שיבא הגואל :

ועפ"י יונקמה שאמר הכתוב סוף דבר הכל נשמע
 גו' כי זה כל אדם רצה לומר שבסוף יהיה
 כל אדם שיהיה אדם שלם כי עכשיו מתן ראש ואדם
 אינו שלם אבל סוף דבר הכל נשמע שיהיה כל אדם
 לכן אמר כל כי יסוד שהיה יוסף נקרא כל שאו יוסף
 יהיה כל אדם בשלימות והוא יודין בגוים מלא בגויות
 מתן ראש רצה לומר אחתי יודין בגוים כשיהיה מלא
 בגויות מתן ראש שהוא עכשיו חסר הגויה והראש
 או יודין בגוים :

חטעם שיוסף פתר לשר המסקי' את חלמונו בטוב
 שמעתי מנח' מ' הרב הישים עהורר משה
 נרו ענין אמת כי אותיות גפן הוא היפך אותיות
 נגף לכן יש שות' וטוב לו ויש שותה ורע לו וזה שאמר
 הפניא חיד' שהפכת לי גפן סודיה ומפני זה נאמר בים
 נגף ורפא נגף למצרים ורפא לשישראל וזה שאמר
 דוד גפן ממצרים תסיע שישראל נקראו גפן הוציאו
 ממצרים אבל תגרש גוים ותטיעיה דהיינו במה
 ומשני פנית לפניה שהפכת הפני' של גפן ואז נעשה
 נגף ואז ותגרש שרזיה א"כ ש' שר המסקים שסיפר
 ליוסף את חלמו שראה בח ומו גפן לפני שהוא
 בקדר ולא בהיפך לכן פתר לו חלמו בטוב וזה כ"ל
 מה שאמר משה כי מנפן סדום גפנס מפני שכבר
 אמר כי דוד תהפוך תהיה הס קנאוני בלא אל כי
 הנביא אמר אל אנכי ולא איש והם כחשו כי ואקרו לא
 הוא שהפכו מאותיות א ועשו לא ויש מדרש עלמ' לכן
 שמלכן הק"ה עבירות של ישראל והנה לכן הוא נבל
 א"כ ש' כי דוד תהפוכה המה הס קנאוני בלא אל
 שהפכו ועשו מאל לא גס אני אהפך מלכן בגוי נכל
 אכעיס ויגוד כי מנפן סדום גפנס כמו שהפכתי
 את סדום כן אהפך את גפנס שיהיה נגף :

מנחם כי חקך לא דרשו שמהם דחק אותו חקר שהוא
חקק קל למה מנחם כי חקך לא דרשו שם דורשים
שם חק וזמן לא היה מהם דחק רק היה לכל תכלית
הוא חקר היסוד של דחק :

הטעם שאמר דוד ימים על ימי מלך תוסף לפי
הענין שבדבר כתבתי בפרשיות הקדומים
שהיה דוד רצה להיות מלך שנים הרמות במנין ימים
אבל לענינו כי יסוד עליון הוא יסוד שהוא יוסף הרמות
באותיות יס יסוד מלכות יס תחתון הוא מלכות א"ב
אותיות ימים הוא יוסף ודוד וכלולים זה בזה לכן
אברהם תורה כתיב תקע ק"ע משני יוסף ודוד המה
במנין ק"ע וכל אחד כלול מחבירו א"ב הא שני פעמי
ק"ע הוא ק"ע מנחם שנים אחס לה לכן כתיבת
קעקע לא תתנו כבשרכם :

הטעם שדכרי הימ' כתיב דוד מלא ביד ונכל
מקומות דוד חסר יוד משום שדוד הוא הא
אחרונה שבשם ועכשיו בגלל הא נעשה דלת שנקשר
היוד מאות הא כענין שכתבו המקובלים אני מלאה
וריקס השני לכן דוד נמי חסר יוד א"ב בזמן הגאולה
יחזרו אל שני יודין ויהיה הכל בשלמות גמור וזה וכל
עני השם ימחאופך וכן כל ענין תקעו כד הדינו
אותו שני יודין שהם מנין כף ולכן דמו באותיות עני
שהוא מנין ק"ע שהוא יוסף ודוד וכן דמו באותיות
עני שהוא אותיות יען ומי יפרכו שהוא אותיות יען
ד"ק יסוד עלה א"ב לפי ה' א"ש ויהי מקץ שבה קץ
שהוא דוד ויוסף כי דוד הוא ק"ע ודכר אותו שני יודין
ה' א"ש הוא מנין ק"ע והוא שני ימים שהם שני ימים
כ"ל יוסף ודוד אז קץ שם לחשך ועלה יוסף לגדולה :
עפ"י יבואר שאמר הכתוב ודוד רב לו רמזו על
אותן שני יודין דנה לומר כשדוד רב לו וזהו
עוד מצדיו תהיה שאז קץ שם לחשך לכן אמר לשון
שם כי אותיות תקע ק"ע שכתבתי לעיל שהוא חיבור
יוסף ודוד הוא מנין ק"ע ואמר דוד מתי קץ הפלאות

וכן

מנחם היה מחשך קץ מנחם :
הטעם מה שאמרו חז"ל יום נקט בלבו ללבי גלית
אכל לפומא לאכדו לא גליתי וגבי ועקב
אמרו שביקש לגלו את הקץ משמע שהיה יעקב יודע
הקץ הזה לפי הענין הנלמד לנו ולכננו שישראל
הנזכרו להיות בגלות מזרים ארבע מהות שנה ואח"כ
ע"י כמה דברים שנחסר מהם קץ שנה ונאמר דוד
א"כ יעקב ביקש לגלות הקץ כי יום נקט בלבי :
מגלות מזרים אבל בגלות אחרונה יום נקט בלבי :
אם לא בדרך הנס וזו וכל לומר שיעקב נקד"ל
השמים לה גליתו אבל לפומא דוד שהוא נקרא
פומא תורה שבע"פ לא גליתו שמים בעצמו אינו
יודע הקץ א"כ לפי זה נמי א"ש שאמר ביקש לגלות
הקץ דהיינו גאולה אחרונה שהוא קץ מנחם מחשך
יהיה קץ מנחם וא"כ יהיה הן הגאולה ראשונה הן
בגאולה אחרונה שייך קץ בגלל א"כ שפיר אמר דוד
לכל תכלה ראיתי קץ היינו לכל תכלית הגלות שייך
קץ הן תכלית גאולה ראשונה הן תכלית גלות אחרון
שייך קץ : ולפ"ז א"ש נא קץ שם לחשך קשה למה
כתן קץ ולא זמן או אינו שאר לשונות ומשני לכל תכלית
הוא חקר לכל תכלית של גלות הן גלות ראשון הן
גלות אחרון הוא חקר לכן אמר לשון קץ ששייך אותו
קץ לתכלית של הגלות :

אבל לענינו שאמר קץ שם לחשך ולכל תכלית
הוא חקר כי חקר הוא אותיות חק קניני
חק וזמן נתן הק"ב לגלות כמו שאמר דוד לישחק
בשין כי אותיות ישחק המה אותיות ישחק וזמן
לגלותינו לכן ונבנתו לישחק ולמה לא אמר ליצחק
ומשני ויעמידה ליעקב לחק כי חק וזמן נתן הק"ב
כ"ל : ולכן יוסף בשמים ישחק ילעג למו שהם
מדברים עליו ומשיחו אבל יוסף בשמים ישחק שאמר
ישחק וזמן וכן דוד אמר אשפרה אל חק דנה לומר
שק"ב כה כתן חק וזמן וזהו דחק מרשעים ישועה

ואלם מיד צר ומשני מי חכם וישמר אלה כי מי ואלה
הוא אלהים שיתחבר אלהים לנר ואז יהיה שלום ואז
יתבוננו חסדי ה' :

הטעם שאמרו חז"ל יהודה שקדש שם שמים
בסתר יש בו כל השם אבל יהוסף
שקדש השם בסתר כיתוסף בו דקאות הא הענין
שנס ביוסף רומז בו ג' כל השם אבל לא בפירש כמו
גבי יהודה והטעם כי אדם החוטא

מכניס רע בן אותיות יה בענין שאמר הנביא ערוה
תעיר קשתך וכן מכניס הרע בין זה ונעשה ערוה
וזה כי יהיה כך ערות דברושך מאחר כך היינו
שהשם הוא אחר אותיות רע הן בעריה בערוה א"כ
יהודה שקדש השם בפרססיה ניתן לו כל השם
בפרססיה אבל יוסף שקדש השם בניבועא לכן
ניתן לו ג' כל השם אבל כל השם אצלו ברמז כי
אותיות יהו מהשם הוא אצלו בפירש אבל אות
אחרונה מהשם נרמז אצל יוסף באותיות סף שהוא
לשון סוף שהם אחרונה היו בסוף המדיניות לכן
אניבועשה לו כתנת פסים שהוא אותיות סף ים
שהוא אותיות ים סוף ומפני שלא חטא בערוה לכן
ניתן להם כל השם :

הטעם שאמר יהודה ליוסף כי נכסה כפרעה
לפיה ענין הכל כי ביהודה רומז השם
בגלגל ואות דלת שבתוך יהודה שרומז על מלכות
בית דוד הוא נכסה בתוך יהודה אם כן מדת הדין
הוא נכסה בתוך מדת הרחמים ולא כיוסף לכן
יהודה נבר באמיונו יהודה רדעם אל שווא חסד
אל רצה לומר שהוא רודה עם אל שהוא חסד מפני
שרוב שווא הוא חסד והדלת שבתוכו שהוא דין
נכסה אבל כיוסף שחות הא ואחרונה מרומז
באותיות סף הוא מדת הדין איתנו נכסה ועוד קמספר
של סף המה יותר מאותיות קא

שכשז

וכן מתי אבה וארצה פני אלהים כי הוא אותות
מלכות תפארת יסד שהוא חיבר הכל :

הטעם שאמר פרעה בתחילה הנני עומד על
היאר ואח"כ אמר על שפת היאר אשום
כיוסף הוא בסודים היאר הגדול דמ ניה פסקין
מבועין להסקות את הגן והוא ארזה שהוא אותיות
היאר והוא רמזים ג' חורים כי ארזה הוא מנין ד"ו
אותיות ששם ע"כ כמו שכתוב הוור ששפני כן
נקרא חקוק כי חקוק הוא מנין ד"ו ששם מב
שם בו דיו אותיות החיה אותו א"כ יוסף הוא היאר
והוא ארזה מדת רחמים אבל פרעה הוא מדת הדין
הקשה כי פרעה הוא יתיו פה רע וכן הוא אותיות
הערך שהוא מדת הדן הקשה א"כ פרעה שהוא מדת
הדן עיריד על היאר שהוא יו שאי אפשר לעול לעמוד
על מדת הדן רק בהתחבר אליו רחמים א"כ ספיר
הנני עומד על היאר בשביל יוסף כמו שהיה באמת
שע"י יוסף היה תקומה לפרעה :

הטעם שאמר יוסף לפרעה בלעדי אלהים יענה
את שלום פרעה מפני כי שלום הוא מנין
שע"ו ואם תקח מנין אלהים שהוא פ"ו מאותיות שלום
אז ישאר רק רץ שהוא אותיות צר שאמר לא יהיה
לפרעה שלום בשלימות רק בלעדי אלהים שיתסר
משלום מנין אלהים וישאר צרובין הוא אותיות
רץ לכן אמר וממחר אלהים לעשות ולכן פרעה
שראה שאמלו יוסף בלעדי אלהים שאין שלום בשלימות
אמר הנני עומד על שפת היאר שהוא ים סוף מדת
הדין וההוונתתי שלום בארץ וחרב לא תעבור שהוא
הצר רק יהיה שלום בשלימות וזהו שאמר דוד ויהי
בשלום סכו כי סכו הוא מנין פ"ה שהוא מנין אלהים
ר"ל שסכו שהוא שם אלהים הוא כלול בשלום וזהו
שאמר דודי מרן גאלוה' אשר גאלם מיד צר וסיים מי
חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה' רצה לומר במה

שכן אתה רוצה בקיום העולם שאתה כפרעה רוצה
דק אבל אני רחמים שבי אלני :

הטעם שאמר ח'ל' מאמתי יצר הרע נתן בע' ד'
במע' אמו'חד אמר כש' ל' לאור העולם

מפני שדוד אמר וזור רשעים מרחם טעו מבטן דוברי
כוכ כי אותיות סגיות של רחם הוא שטן כי אחרי ריש
הוא סין ואחר חית סית ואחר מס נין וכן בטן הוא
באת ב' שטן א'כ' הרשעים וזרז מרחם כמו נזר
אחור כי רחם הוא גדת אברהם שעולה רחם כשני
תוסף לו אות הא' לכן דקיקים המה מתלמידיו אברהם
אבל הרשעים וזרז מרחם ומתחברים ומתדבקים לשטן
וכן טעו מבטן שהוא ג'כ' באת ב' שטן אבל דוד אמר
עליך השלכתי מרחם :

ועפ' יובן שאמר דוד בשלום יחדיו אשכבה כי דוד
התחבר עצמו לאותיות א'שלום וא' לעשה
מנין שכינה שהיא מנין שפה אחת לכן בשלום יחדיו
אשכבה היינו עם השכינה כי שלום הוא שט' א'כל
הוא מנין עשו'אכל כשהתחבר דוד עצמו לשלום אז
הוא מנין שכינה וא' און לעשו'אכל שלום וכמו זה
אמר הכתוב יערה' כן השטן כשהשם מתחבר
לאותיות שטן אז נעשה מנין שכינה שהוא שפה כי
שטן ה' א'שט' והשם הוא ד' אז מנין שכינה שאלו
יתבטל השטן :

הטעם שאמר הכתוב מרורע עזוב' כאשר
כתבתי למעלה מזה שהרשעים מפרידים
השם והרשעים' בעושי רע כי פני השם הוא ט'ה'ד'
שעולה מנין בך שזה מרומ' בת' כך כמה פסוקים
באותיות בך והנה הרשעים שאזרז מרחם' ומתחברים
אותיות בך לאותיות רחם אז עושים רע כי אותיות
רחם שהוא רמח'אותיות ד'כ' העה מנין רע לכן פני
ה' בעושי רע וזהו שאמר דוד הרחמי' מרז בך שהם
מרז' באותיות בך ועשו רע והן יפיש' ה' מברך
וכתבו חכמי המקובלים כי אותיות מברך הוא מ'ב'ך

רנע

שכשמו'כ' הוא רוצה דין ומיעט רחמים א'כ' שפיר
אמר כי אלני רצה לומר שם אפני כלול כי ואינו מבט
למון כמו סין שמדת הדין ניכר בך אבל כי אלני
שם אלני הרמח'באות דלת הוא כי :

הטעם שאמר כי כמון כפרע' שהוא פה רע וכן
אותיות פרעה הוא פר' עה' כי פר הוא
הוא מדת הדין גמור כידוע שהאותיות מנצפך עולם
פר א'כ' פר הוא מדת הדין ואותיות ע'ה המה כלולים
דין ורחמים כי ע'ה הוא מנין כהן שהוא חסד :

ועפ' יובן שאמר ח'ל' שלשה משמדות הזה
הליל' מפני כן לילה הוא ג' פעמים א'כ' שיש
פה שהוא כה תברכו את בני ישראל ויש מדת הדין לא
שמעת עד כה ויש כה הכלול דין ורחמים כה יהיה
זרעך אם יהיו דקיקים יהיה כה תברכו וא' לא אז
יתעורר מדת הדין שהוא לא שמעת עד כה לכן אמר
ראשונה חמור נעור חמורו של אברהם אבינו ע'ה
שהוא אותיות רחם משמר שניה כלבים צועקים שהוא
מדת הדין משמר שלישית אשה מספרת עם בעלה
הכלול דין ורחמי' לכן גבי ויהי בחצי הלילה שנתלקה
הלילה לשלשה חלקים כי לילה הוא ע'ה ג' פעמים כה
אז זה הכה א'כ' כהן שהוא בעל חסד שהוא ע'כ'
בכלילות ג' חלקי הליל' הוא ג' כהן שהוא ע'ה א'כ'
לפ' א' שפרעה הוא פר מדת הדיו'ע'ה שבו הרומז
לכהן הכלול ג' חלקי הלילה שצריך לכלול מדת הלילה
שהוא גבורה במדת היום שהוא חסד מיעט גבורה
זרזו חסד ואין שיהיה גבי פרעה רוצה דין ומיעט
רחמים א'כ' שפיר אמר יהודה כי כמון כפרע' שאתה
כמו פרעה שהוא דין בן אתה שאותיות ס'פ'אמך
הוא דין ואתה רוצה דין כמו פרעה אבל כי אלני שבי
נכלל מדת הדין ורוכו רחמים ולכן אל יחר אפך כי
כמוכה כפרעה וזהו שאמר ח'ל' מה פרעה גמור
ואינו מקיים כן אתה כי מדת הדין גמור ואינו מקיים
שאינו רוצה בקיום העולם כן אתה גמור ואינו מקיים

כמו קבורה לכן שפיר צוה לשי' אתו לא' ואיכו עובר
כל' כי ארון הוה קבורה וכששמע' יוסף שארון הוה
קבורה אמר אנכי אעשה כדברך שנים יעשה לי ארון
כמו שנאמר ויפס בארון במצרים ואת' אני אמה
לשאת אותי לא' לכן אמר יעקב פעם שנית השבעה
לי שתעשה זה הדבר לי וישבע לו ולכן וישתחו ישראל
על ראש המטה שהיתה מטתו שלימה דים נזוהר
וייסס בארון מאן דעגיס ברית קודם אסור למיעל
עצמו בארון ויוסף לא חטא לכן וייס' בארון א"כ שפיר
כששמע יעקב יוסף' אמר אנכי אעשה כדברך
להכניס עצמו בארון א"כ לא חטא לכן וישתחו ישראל
על ראש המטה שהיתה מטתו שלימה :

הטעם שפעם אמר ויחי יעקב ופעם ישראל
הענין כי הפרש שבין יעקב לישראל הוא
מנין שנט שהוא איתיות שטן כי יעקב הוא קפ"ב
וישראל הוא תקמ"א א"כ הפרש שבניהם הוא מנין שטן
שע' קיטרג השטן נעשה מישראל יעקב כי יעקב
לשון שפלות וישראל הוא לשון גדולה והשטן מקטרג
להיות מישראל יעקב ולכן בשעה שנצט' יעקב את
השטן אמר השטן לא יעקב יאמר עוד שמך אלא ישראל
שלא היה לשטן שליטה ביעקב לכן קראו ישראל :
ועפ"י יבואר ויאמר ה"א השטן יגבר ה' בן השטן
מפני שהכתוב אומר ונכוח יאמר [סוכה ה'
דבבות אלפי ישראל כיוון שהשכינה שורה עליהם
נקראו ישראל מפני שאם תצרך שם הויה פ"ה שהוא
ר' ולמנין שטן או הוא מנין שפה שהוא מנין שכינה
ואו נקראו ישראל שאין שטן שולט עליהם לכן ויאמר
ה' אל השטן יגבר ה' בן השטן שע' השם יגבר לשון
שיתמעט השטן כי ע' השם נעשה משטן מנין שכינה
שהוא מנין שפה והוה ג' דור הפלגה ויהי שפה אחת
שלא היה בהם קטרג השטן א"כ לפי זה א"ש וישתחו
ישראל על ראש המטה ואמר חז"ל שהפך עצמו לצד
השכינה כי ישראל נקראו בזמן שאין לשטן שליט ואמתי

רצה לומר שם מב' שהוא מדת הדין נעשה דך חסו
ונצט' בך ניא"ה שאינו רוצה להיות מדת דך ניא"ה
ה' א"כ א"ש שהרשעים שמרו בך א"כ נשאר מאותיות
אנ"ה אותיות מר' חסו הרשע' דברו מרוב הרשעים
שמחברים מרו בך ועושים דע' א"כ הכל שנוכחים
הס' לכן מר' ורע עוונ' ה' והוה סוד מרע ג' והתענג על
ה' כי אות' שפ"ה הוא אותיות טו' הד שהוא בך ה"ל
ולכן אמר סוד מרע כי שם הויה כשמתחבר לאותיות
מר' או הוא מנין סוד והוה למען סוד משאול מטה :
הטעם שיש בידרש שאמר יהודה ליוסף דבר
אחד אני מוציא ומכנים בנא ומחריב אני
את המצר' הענין הוא בכך כתבתי שבאותיות יהודה
דובו רחמים ומיעט דין ובאותיות יהודה נמי מרומן
אותיות דין שהוא אותיות ר' מיהודה שהוא למדת
הדין א"כ שפיר אמר יהוד' דבר אחד רצה לומר שאני
מוציא משמי דבר אחד היינו אותיות דבר שהוא ראשי
תיבות דין בלא רחמים שהם אותיות ר' שהוא דין
כענין יר' ה' הויה זכ"ב כמה כתובים מורים עלזה
ומכנים אני בגא היינו באותיות נא א"כ יהיה אלני
שהוא דין והיינו יד משמי ואותיות נא שנקראו
מצרים א"כ יהיה אלני ואו אני מחריב את מצרים
אבל כשיהודה בשלימות הוא רחמים והוה נודע
ביהוד' האמתי כשישראל גדול שמו כשמו הוא גדול
או נודע ביהודה שמו :

הטעם שאמר יעקב ליוסף כפל השבועה שים
ידך תחת ירכי שהיא שבועה והשיב לו
יוסף אנכי אעשה כדברך אמר לו אחר כך השבעה
לי אכל הענין הוא האיד ניו אבת העולם לשאת אותם
לא' הא קיימלן כל המלך את מתו עובר בלא תעשה
תעשה אלא משום דאמרינן ב' במדא כי קטר דלעבר
ארון תקברנו בקרקע א"כ ארון הוא במי קבורה א"כ
יעקב אמר ועשית עמדי חסד ואמת שפרושו ארון
מטה תכריכן א"כ יעקב צוה לו לעשות ארון והוה

ויחי יעקב בארץ מצרים שנקרא יעקב כשהיה בארץ
מצרים שהוא מצר לשכניהם ונקרא יעקב ולא ישראל:

הטעם מה שכתב הרמ"ן בפסוק ויתם הנספח
שכל אותן שבע עשרה שנה שחיה יעקב

היה שבע ואח"כ בשמת יעקב חור הרעב מפני כי
יעקב במספר קטן הוא מניין י' שהוא מנין טוב היינו
כשיעקב הוא במילואו או הוא במ"ק טוב מקו' שאתה
מוצא גדולתו שהוא גדול בשמו שם אתה מוצא
עבותתו שהוא במספ' קטן טוב וזהו אל תירא יעקב
כי קטן הוא ומפני זה טוב מעט לצדיק וזה
ביוון אחרו לצדיק כי טוב זהו יעקב שהוא טוב כי פרי
מעליותו יאכלו עמ' יעקב אכלו שבע עשרה שנה
שנשכיל יעקב היה שבע בארץ והנה רמז באותיות
ויחי שני פעמים כי טוב ביומי הוא מנין ל"ל שהוא
שני פעמים ט כ"ו שנה שחיה קודם מביית יוסף
ואחר זה שבע ליוסף נמי חי' י' שנים שהוא שני
פעמים כי טוב לכן ביום ג' נאמר שני פעמים כי
טוב ביום ג' רמז על יעקב כדוע שיום א' נגד
אברהם ויום ב' נגד יצחק שהוא מדת הדין לכן לא
נאמר בו כי טוב ויום ג' נגד יעקב ונאמר בו שני
פעמים כי טוב:

הטעם שאמר האחים ליוסף שאכל לפסע אחיך
הענין לפימה שאמר חז"ל כלם התנבאו

בכה הסיף עליהם משה זה הדבר מפני כי כה מדת
הדין כענין הנה לא שמעת עד כה והטעם כי שם הויה
בה שהוא מדת החסד הוא מנין י' ומדת כה חסד
אחרי משה הויה ח"כ שפיר כל הנביאים התנבאו בכה
ש"א השיגו כל השם בשלימות רק חלקי בה ולא ק"ו
שהוא שם העצם כמו משה אבל הוסיף עליהם משה
שהתנבאו ובה הדבר כי זה הדבר הוא שם הויה
בה ב"ב צירופו שהוא זה הדבר אשר צוה ה' ב"ב
צירופו ולכן דוד שהוא מדת כה כדוע שהוא מדת
גבורה ולכן אשר כי בכה ארץ גדוד שלא הוסיף כל
השם בשלימות לכן

ביקש

אין לשטן שליטה כשהם מתחבר אליו ואז הוא מנין
שכינה לכן הפך עצמו לשכינה:

הטעם שאמר לעיל ושב ישראל בארץ גשן
ואח"כ אמר ויחי יעקב בארץ מצרים לפי

הענין הכלל שבזמן שאין שליטה לשטן או נקראו ישראל
ואחתי אין לשטן שליטה בזמן שהשכינה שורה על
ישראל ואז נתחבר שם הויה לאותיות שטן ואז משטן
נעשה שכינה ח"כ שפיר ושב ישראל בארץ גשן
ויאחזו בה מפני מה ה' נקראים ישראל ומשני ויאחזו
בה ש' והלשם אחיזה בשכינה לכן נקראו ישראל אבל
ויחי יעקב בארץ מצרים כי מצרי הוא אותיות מצרים
סמורה על גלות השכינה לכן ויחי יעקב:

הטעם שנקרא מצרים כי זה לעומת זה עשה להם
סיס בקדושה חמשים שיערי קדושה

ונקלפה חמשים שיערי טומא וזהו מיתן טהר מטמא
לא אחד כי כרגן מפירד אלף כי אותיות מי הוא
חמ"ס ואותיות טמא נמי חמשים רק שהרשעים
מפירדים אלף ח"כ מאותיות מי נעשה אותיות טמא
שהם מפירדים מאות יוד אלף ח"כ מאות יוד של מי
נעשה ט' וא' ח"כ עושים טמא אבל הק"ב אינו כן
שהוא רוב באחדות ולא מפירד ח"כ שפיר מי יתן טהר
מטמא שהק"ב עושה מטמא טהר שעושה מאותיות
טמא אותיות מי שהוא נמי חמשים לא

אחד שלא יהיה נפרד אות אלף שלא יהיה אות בפני
עצמו רק יהיה מי בשלימות ולכן נקרא מצרים
שנקדושה זה הים גדול ורחב ידים שדוד אמר תפתח
ידך וישבעון טוב כי ידך הוא מנין ל' ובשם חלק
לשני' או הוא מנין טוב ח"כ שפיר תפתח ידך וישבעון
טוב רצה לומר כשתפתח ידך לשניים או וישבעון טוב
ח"כ ה"ס של קדושה שהוא חמשים שיערי כינה גדול
ורחב ידים שהוא ומפיע טוב אבל מחמשים שיערי
טומאה הוא מנין י' שהוא בר עין והוא מצרים שאינו
רובה להשפיע טוב לכן שפיר נקרא מצרים לכן ח"כ

א"כ ספיר שהם אומרי שמים בלבו אלה קנאה
והשיב להם בזה תראו שאין כי קנאה כיוהעליותם
עצמותי מזה אתכם א"כ אין לי קנאה עליכם :

הנה

לפי מה ששמעתי בשם הגאון מהרר לופמן
בט"י שפעם אחד הדיר גט בפ"י ויחיא א"כ
קרא שנים מקרא ואחד חרומם באות שבע ובשבת
לזאת יעקב באתו פסוק ויאמר אליהם אני נאסף
אל עמי עלה במחשבתו לעי' בכוונת יעקב שהתחיל
בזאתו באלף וסיום בת"ו שהוא אני נאסף וסיום בני
חת ויכל לזכות ומצא בכוונתו כל אותיות של אלפא
ביתא רקאותיות גימל ואות טיית לא מצא ואמר שהוא
רימו שנינו למנוע עצמו מלסדר הגט ויפה כיוון כי
לפי מה שהתחלנו כי זה לעומת זה עשה אלהים שיש
זה בקדוש שהוא י"ב צדופי הויה ויש זה בקליפה שהוא
גט כדיתית כי גט נמו"ב אבל הוא כדית' שמפריד
השם כי אים ואשה השם בניהם אבל זה הגט כורת
א"כ לפי כל הכל' ספיר אלהים שופט זה יספיל היינו
הקליפ' שהוא גט כדיתות אז וזה שהוא הקדוש ירים :
ועפ"י יובן מה שאמר דוד בזה ידעתי כי אלהים
לי כי לא יריע אויבי עלי מפני שאנו
אומרים דוד מלך ישראל חי וקים בקדוש החודש כי
התורה אמרה החדש הזה לכם שאלותיות הזה המה
אותיות דוד היינו אותיות שניות של דוד הוא אותיות
הזה שהוא דוד הוא לכם שהוא אותיות מלך ולכן דוד
טוב ראי כי טוב הוא במנין הזה שהוא י"ז ובהתחברו
למפארת שהוא וא"ו אז מהא נעשה וזה שהוא מנין סי
א"כ ספיר אמר דוד אלהים שופט זה יספיל היינו
כשיספיל לקליפה אז וזה שה' במנין חי שהוא דוד ירום
א"כ ספיר אמר דוד בזה ידעתי כי אלהים לי וזה
לומר ע"י זה ידעתי כי אלהים לי מפני כל תפילות של
דוד היה בשם אלהים מפני דוד שהוא יד ושם אלהים
שהוא פ"ו הוא מנין מאה לכן דוד תיקן מאה ברכות
ותיקן על נאם דוד הוקם על שהוא מאה ברכות נגד
שהוא יד ונגד שם פ"ו שהוא אלהים : **הטע**

פיקם ואמר אחת שאלתי מאת ה' ר"ל כי חסר לי אחת
מאת השם שהוא ק"ו לתשלום כה וזאתה אני אבקש
לחיות ג' :

ועוד כוכל לומר כי דוד הוא מדת כה כי אותיות
קדמות של דוד המה גהג ועס דוד הוא מן
כה וזה יקדמוני ביום ארז היינו שאני בצפור בדר
על הגג אבל ויהי ה' למשען לי וסם במ"ק הוא טוב
וכן אותיות שכו של דוד הוא אותות וזה וזה החדש
הזה לכם וזה בשם א"ו כי אמור אז יבשלו מפניך וזה
פניו של הק"ה א"כ דוד שהיה מדת כה הי' פלל אחת
שאלתי ג' ולבקר בהיכלו משום שהכתוב אומר
וחסידך יברכוכה היינו חסד ק"ו עס ק"ה שהוא מות
שם הויה וסם ארזי לכן ספיר לחיות במועם ה' שהוא
ק"ו ולבקר בהיכלו שהוא היכל שם ארזי ולכן אמר
דוד גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב כי כבר
אמר הנחמדי מזהב ומפז שמדבר בשני תורת שבת'
ושבעל פה הרמזים ק"ו וק"ה הכל' ויש ברוך ויש
ברכה ולכל אחד בשתצרך אותיות רב נעשה ברוך
ברכה לכן יוגר מואב כי רב הוא וכן השיב הק"ה לא
תאור כי ברוך הוא א"כ ספיר אמר דוד גט עבדיך
נזהר בהם חמירתי אלו שני מידות בשמרם עקב רב
והנה אלו שני מדות ק"ו וק"ה המה מנין נא' לכן בהן
גדול היה מתפלל אלה השם כפרגא כי הו' שים
מפרידים בין ק"ו לק"ה וכן משה אמר הודיעני נא
שבזמן הגאולה יהיו אלו שני מדות ביחד אהל כל יען
וכן כמה פעמים שנאמר נא' ולפי זה א"ש ששכטים
חשאו במכיר יוסף שהכרידו אלו שני מדות לכן אמרו
שא נא לפעם אחיד :

שמעתי

מא"מ הרב הישיש מהורר משה נהר
שאמרו אחי יוסף לו יסטיני שיש לו
בלבו עלינו והשיב יוסף פקוד ופקוד אלהים אתכם
והעליתם את עצמיהי מזה אתכם לאמרוין בגמרא
רקב עצ' ות קנאה מי שיש לו קנאה עצמותיו נדקב ס

שם ספר בראשית שמואל

לכונן בני לנפול הגל שהוא לג' שלפעמים יס לבני
יותר משראל והטעם משום דבני ישראל התורה
מתחלת בבית ומסיימת בלמד שהוא לב אלה
שפתחו באלף אלהים ברא בראשית שהוא לא נעשה בן
לכל בני לכן רשע אמר לא תדרוש ח"כ הסאיין חפצים
באמת כי ברא אלהים את הוא אותיות אמת כס"ת
כסדר אבל אלה שאיין חפצים באמת מהפכין האמת
וכותבין אלהים ברא בראשית לכן אמר עשויים
באמת וישר :

הטעם שאמר הכתוב כי אלהים שופט זה יספיל
וזה יריס הענין הוא כמו שאמר הנביא
ושעשע יונק על חורפתן כי בזמן האול איני רשעים
שכרת אמת לך הישועה מפני כי הכביא אמר יצאת
לישע עמך יצאת לישע משיחן מחצת ראש מבית רשע
מפני שאנו אמר ומחפלי לך בזה ותכלכבו לעווב
דרך רשע וחס לבני ישע רבה לומר בזמן שיבא הקצא
מאותיות רשע יהיה אותיות ישע שאז יחסר מרשע
מנין קץ ואלו מאות ריש יהיה יוד ונעשה מרשע ישע
ח"כ כשאנו עונקים דרך רשע או יחסי לבני ישע ח"כ
שפיר אמר יצאת לישע עמך כשמחצת ראש מבית
רשע ר"ל שמחצת הראש של רשע לשניים ואלו נעשה
מרשע קץ ישע לפי זה שפיר נמי אלהים שופט זה
יספיל וזה יריס כמו שכתבנו למעלה שעי' שישפיל
הרשע אלו יס היסוה ולכן שפיר שבזמן האולה
ושעשע יונק על חורפתן שאז בזמן האולה ימחץ
הראש מבית רשע היינו מבית משני רשע שחס כן
ישאר שני פעמים שעי' שהוא אותיות שעשע יונק
על חורפתן :

הטעם שאמר הכתוב סמוכ לעד עשויים באמת
וישר כי כבד אמר באמתים כל פיקודיו
מפני שהדק מקצה נפסוק ויאלכו זעבור הארץ
ממחרת הפסוק אכלו ולא קודם לכן מקצה ואל עשה
דבערב תאכלו מנות וידעה לא תעשה רדש ומשני
היכי רעשה ולא תעשה כתובי יחד כגון לא ת'כש
שעטנו גדלים תעשה לך חזעשה דוחה ל'ת אבל
הכא אינן סמוכים ואינו דוחה ח"כ א"ש באמתים
כל פיקודיו קשה ולמה דוחה את זה ויפסעם אחד
אינו דוחה ומשני סמוכים לעד עשויים באמת
וישר היכי שהם סמוכי דוחה זה את זה אבל כשאנו
סמוכים אינן דוחים :

אבל לענייננו שכתבנו שנסמכה פרשית
בראשית לפרשת ולכל הוד החוקה שאין
הק"ה מיוחד שמופל הרעה לכן כתוב אלהים ולא
ה' וידוע שס"ת של אותיות בראשית ברא אלהים הוא
אותיות אמת וזהו ראש דבר אמת כי בראש נמי מאמר
הוא ומפני מה לא נאמר ויחמד אלהים יהי שמים וארץ
אלא מטעם כי בראשית ברא את הוא אותיות אמת
ח"כ שפיר ראש דברך שהוא בראשית הוא אמת ומכא
אותיות אמת שהוא בראשית ברא אלהים נעשה סמוכי
שאם היה כתוב הלא היה סמוכי א"כ שפיר סמכים
עשויים באמת שמכא אמת נעשה סמוכ סכ"ל לכן
תאלמנה ששתי שקר שהם הרשעים מפירודים אלף
כי חלף יוד למעלה ויוד למטה ואלו באמצע שמורה
על אותיות לב לכן לישראל לב שינים אבל לא הלאו
פחות חו יותר וזהו סיני רשעים שכרת או שכתבא
וזהו לא נעשה בן לבני רבה לו לבניו והוא לא אבל לישראל

סליק ספר בראשית

הטעם

מה שאמר במדרש ואלה שמות בני ישראל הנבאים מצריים מהיכן קין באין מכוחו של יעקב אבל פס ע הענין שישראל נזמן הגולה נקראו ישראל וזמן הגל נקראו יעקב והו' שאמר הנביא הבאים ישרעל יצין ופרח ישראל דנה לומר בשם קין בגלות או ישרעל יעקב אבל יצין ופרח בשם מצריים או נקראו ישראל א"כ ה"ש ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה קשה מהיכן הן באין דכשהן נקראו ישראל מהיכן באין בגלגל ומאני מכוחו של יעקב ופרשו ואלה שמות בני ישראל קודם שבאו למצרים אבל הבאים מצרימה את יעקב מכוחו של יעקב :

אבל

נריך באר מה הפרש שבין ישראל ליעקב הענין הוא שאמר הנביא הבאים ישרעל יעקב יצין ופרח ישראל לפוס דהטא מילת ישרעל אין לו שחרן סוף ליה למימר שורש יעקב מהו ישרעל אלא הענין הוא שמילת ישראל מורה בכל אופנים על גדולתן של ישראל כי אותיות ישראל המה אותיות ל"י ראש כי ראש הקליפה היא מוכנה תחת הקדושה כענין שאמר ואל רישא דעשו כעטיפה דיעקב שהכחו חושם בן דין ונפל רישא דעשו כעטיפה דיעקב אבל בגלות ישראל משל בעתם מנח ראש בלחומים מפני שחקרים מישראל אותיות ל"י לכן אמר דוד כל ראי ולעיניו לי ופטירו בשפה יביעו ראש שהם מלעינים מאותיות ל"י ולחקין הראש לעצמן אבל בזמן גלותם הקב"ה יקדן נחמי ישראל היינו אותיות ישראל שהם נידחים :

הטעם

שאמר הנביא ג' דע בחרי אף כל קרן ישראל כי לפי שבתנוש ותינות ישראל הוא ל"י ראש אבל ג' דע בחרי אף כל קרן ישראל היינו הקדושות של ישראל שהוא אותיות ל"י או הו' צריה לראש דכשהיה ישראל בשלימות או היה לישראל ראש אבל כג' דע הקדושות של ישראל או הו' צריה לראש ואו

אויביר שלו דעכשוו בזמן הגלות חסדים אותיות ל"י שהוא ארבעים א"כ חסד קמס של שלום ונשאר שלו ומפני זה אמר אסף כי הנה אויבך יהמיון ומשנאין נשאו ראש למהלך חסדים ואו' וכן שם ישראל עוד כי ישראל מור על ל"י ראש של ישראל יש ראש אבל לא ל"י לכן הם נשאו ראש ואמר ואל יוכ' שם ישראל עוד :

הטעם

שאמר בני ישראל וישמו עלי שרי מסיס ולא ראשי מסיס משום דאותיות ישראל הוא אותיות ישראל כי שמך משותף בשמינו לכן אמרו הבורח חכמה לחושען של ישראל שהיא אל מושיען לכן וישמו עלי שרי מסיס מפני שהם הפרדו אל מישראל א"כ נשאר רק אותיות ישר מישראל והמה עשו מאותיות ישר שרי מסיס לכן כתיב ויקוצו מפני בני ישראל שכל מנמתם שונא אותיות ישראל ובכל אופן מפרידים אותיות ישראל ומפני זה אמר אסף שיר מומור לאסף ג' ואל תסקוט אל חסד לשון אל מפני שהם מפרידים אותיות אל מישראל ומשמין עליהן שרי מסיס לכן אמר שיר ואל הוא אותיות ישראל שיהיו כיחד ישראל לא כמו אסאה מכקשים :

הטעם

שאמר חסתר בשם שנחתה לבית הצלמים נסתלקה רוח הקדש ממנה אמרה אל' אל' למה עזבתי מפני שאתיות ישראל המה אותיות אל' שר שכל ה"ה יס להן שר בפני עצמו אבל לישראל הקב"ה בעצמו שר שלהם והוא שאמר הנביא ארור הנבר אשר שם נשר ורועו ולא אמר ארס ורועו אלא רימו על זה ארור הנבר אשר שם נשר של מעלה ורועו בא"ה שר של ה"ה כי הקב"ה מלך שלהם ואין מול לישראל כי ישראל רומז על זה שהוא אל' שר לכן דקדקו תכנים ו' בצחות לשונם אין מול לישראל אבל בגלות ישראל דל"י ורשעים נסתלקו אותיות אל' מישראל ונשאר רק אותיות ר"ש א"כ שפיר כנסתלק רוח הקדש ממנה אמרה אל' למה עזבתי

מלא גויות כִּשְׁהוּ מלא גויות השם ודוד או ידיו בגוים
וכן מחץ ראש מה שחסר מכתר שהוא מחץ כשיתמלאו
כל הגויות החסרים או ידיו בגוים :

הדרך למאי דאמרן לעיל הבאים ישרע יעקב
כי לפי הטעמים וכללים דכלליהו לעיל
שבזמן הגלות חסר יש מכתר ומוֹשְׁרָאֵל וכן ישראל
המה בגלות רָשׁ שחסר מהם אותיות אלי אֵל שפיר
הבאים בגלות ישרע יעקב נקראים ישרע יעקב
שחסר מהם יש וכן הם רָשׁ לכן נקראים יעקב אבל
יעקב ופרח ישראל שיחור הראש למקומו ואז יהיה ראש
הקליפה מוכנע תחת הקדושה ואז יהיה לי ראש וכן
אותיות אלי יחזור גִּיכ למקומו ואז יהיה ישראל :

וזהו יוסף ה' שנית ידו לקנות שאר עמו כי שני פעמים
ידו הוא מנין ארבעים שהוא אותיות לי אֵל כִּשְׁיוֹסֵף
ה' שנית ידו או לקנות שיקנה שאר עמו בראיות
שאר המה אותיות שבתוך לי שהוא ישראל
בחד :

הטעם שאמר ויגדל משה רצה לומר כיון ששמו
נעשה גדול כשתכתוב משה במילוי כזה
מֶשֶׁה שִׁינִי הֵי עולה תנה שהוא תנה הודך על השמים
ולכן משה ביקש ואמר הנני לכהונה הנני למלכות
כי הנני הוא מספר יוֹנֵן בשמו של משיח דק חסר
אחת במאמר חכמים וזכרונם לברכה חמשים שערי
בינה נבראו בעולם וכולם ניתנו למשה חסר אחת
שישתלם לזמות המשיח אס כן משה שגדל
ונעשה תִּנָּה או ביקש כהונה ומלכות שהיה רוצה
בגִּיכ תרים הרמוזים בראש כִּתִּים פֶּזֶה שהוא רָשׁ
כתר תפארת מלכות הרמוזים לכתר תורה שהוא
תפארת כת מלכות למלכות ובתור כהונה לכתר
עֶשֶׂה וישא ידיו הידוע לָלֵךְ ומשה כשגדל ונעשה
תִּנָּה הרמוז גס כן על אלו שלשה פתרים כי
אותיות תִּנָּה היא רִית תפארת נחם הוד כי תפארת
היא כת תורה נחם כת כהונה כי אהרן בנחם הוד

כתר

ואתה קדוש ישראל שאתה קדוש ישראל שמורה
אותיות שאתה שר שלהם אֵל כִּלמה עובתני:
הטעם ויקונו מפני בני ישראל ויעבדו כפרך
הענין הוא כמו שאמר דוד אויבי ואמר רע
לי מפני שאמר חס לבי פקרכי מצני שבגלות חסרים
אותיות יש מאותיות משיח אס כן בשאר דק אותיות
חס והטעם שחסרים אותיות יש ממשיח שגס אצל
ישראל חסרים אותיות רָשׁ ונשאר רקאותיות רָאֵל
שהוא ראשי תיבות 'אומרים' רע לִי אֵל כִּלמה מנמס
של אֵל על אלו אותיות של ישראל ויקונו מפני בני
ישראל וכן פרעה הפריד אותיות ישראל ולקח השִׁינִי
והלך והשתעבר בישראל כפרך כי פרך הוא מנין שין
אֵל נשארו אותיות ירָאֵל שהוא רִית 'אויבי' ואמר
רע לִי :

הטעם שאמר הכתוב להנחיל אוהבי יש ואוצרתיים
אמלא כי כבר כתבנו שבזמן הגלות חסרים
מוֹשְׁרָאֵל אותיות יש כי עבדיו בגלות מחץ ראש על
ארץ רנה כי הראש שהוא הכֶּתֶר הוא שני פעמים רָשׁ
ויעבדיו מחץ ראש שחסר רָשׁ אבל בזמן הגאולה יובילו
סִי לאורה וכן מהכלך על ירושלים יובילו מלכים
שִׁי אֵל שפיר להנחיל אוהבי יש היינו אותיות יש שחסר
מכתֶּר ואוצרתיים אמלא היינו ואוצרתיים שהוא
הכתֶּר שהוא אוצר הכבוד אמלא באותיות :

ועפֹז יבואר ידיו בגוים מלא גויות מחץ ראש על
ארץ רבה מפני כי בוכרי הימים דוד מלא
בידֶּה שהוא מנין קָדֶה ואז יהיה כדבר שמוסית קועכשו
דוד חסר יֶדֶד וכן השם הויה חסר דֶּה כי ביום ההוא
יהיה ה' שאז יעלה השם שהוא קָדֶה למנין שלשים בסד
יהודה וסימן כי יד על כסִיִּי היינו יור מדוד ודֶּה
מחסס וכשיתמלא דוד שהוא קָדֶה והשם שהוא שלשים
או הוא ויהי משגב לדך כי למֶדֶה הוא השם ואותיות דך
הוא דוד אֵל השם ודוד כִּשְׁהוּ במילוי או המה מנין
דָּךְ כמולדך אֵל אֵשׁ ידיו בגוים אימתי דן הקבִּי

שאמר והנל לא הנלת:

והטעם למה דבר הוא קשה ואמירה רכה כי דבר הוא אותיות דין בסוף רחמים אבל אמירה הוא רחמים כי אותיות א"מ ר הוא אותיות א"ל מלא רחמים כי שם אלהים כשתכתוב במילואו כזה אלף ה"י למד מ"ם הוא מנין ברחמים אם כן שפיר שאלהים בתפלה דין אבל לכסוף כשתתמלא אותו או הוא רחמים לכן שפיר שאותיות דב"ר המה דין בסוף רחמים:

הטעם שאמר הקב"ה למשה לכה ואשלחך וכן יעקב נמי ששלח את יוסף ואמר לו לכה ואשלחך ש'מר בנבואה לכה מעצמך שניצן בו רוח הקודש שיהיה איוו רעה בזה הסליחות וכן אמר ואשלחך סיפיה על ידו איוו טובה ור'מון הכל באותיות לב"ה הענין הוא כמו שאמר הנביא אלכה ואשוכה אל אישי הראשון כי טוב ליוג' כי אותיות אלכ"ה המה אותיות אל ק"ה הכלול שהוא אל חסד ואותיות כ"ה הוא דין מפני כי דוד הוא מנין כ"ה שהוא מדת הדין מפני שאותיות קדמות של דוד המה גה"ה והוא כצפור כדד על הגג אם כן אותיות קדמות של דוד עם דוד המה ק"ה שהוא דין: אבל אותיות מאוחרות של דוד הוא אותיות ה"ה שהוא מנין טוב והו"נ דוד נאמר וטוב ראי ובהתחבר דוד עם אותיות ה"ה הוא א"ל א"כ אלו אותיות קדמות עם דוד הוא ק"ה ואותיות מאוחרות המה א"ל לכן השכיב" שהיו כבוד דוד אמרה אלכה ואשוכה אל אישי הראשון שאותיות אלכה המה א"ל כ"ה שהוא דוד שהוא מתחבר לבצלה כי אלף של אלכה הרמז לתפארת שהוא שם הוי"ה כידוע ששם הוי"ה רמזו בשני יודין ואות וא"ו באמצע האלף ושאר אותיות המה אותיות כל"ה אם כן אותיות אלכ"ה רמזו שהכלה באחד עם בע"ה לכן אמר אלכה אל אישי אבל כשכלה אינו בחיבור נשארו אותיות כלה מאלכה לכן כתיב

כתר מלכות כי איהו בנצח ואיהו בהוד והשיב לו הקדוש ברוך הוא אלתקרב אלם שהוא מנין כהן שאלו שנים תורה ומלכות ניתנה למשה היינו תורה שניתנה על ידו כתת מלכות ויהי בישורן מלך אבל כתת כהונה שהוא רמזו בכת"ר לא ניתנה לו עד שיבא משיח שאז יתקון הכתר כי עכשיו מחז' ראש אבל לימות המשיח יתקון הכתר ואז יהיה ראש ב"ת פו: ונבי משיח כתיב ונחה עליו רוח חכמה ורוח בינה שיהיה לי השגה בבינה עננה לכן משה אמר הנני שהוא ינון רק חסר אחת:

הטעם שאמר הקדוש ברוך הוא למשה בתחילה לשון קשה וידבר אלהים אל משה ואח"כ לשון רכה ויאמר אליו אני ה' אבל הענין הוא שהק"ה אמר למשה בשליחותו לכה ואשלחך כמו שכתב האר"י ז"ל שבשליחות משה היה רעה וטובה שע"י של חתו אמר פרעה תכבד העבודה על העם ונס ע"י משה היתה גאולה והקב"ה אינו מיוחד שמו על הרעה א"כ נגד הרעה אמר לך מעצמך ונגד הטוב אמר ואשלחך א"כ היתה שאלת משה למה הרעת לעם הזה למה שלחתני שאתה אינך מיוחד שמך על הרעה א"כ למה שלחתני וכי יומא הא כבד אמרתי לך שני לגונות לכה ואשלחך א"כ רמותי לך שיהיה רעה וטוב א"כ מאו באתי לפרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והנל לא הנלת שנתקיים דברך שאזרת לכה שרמות על הרעה ולא נתקיים ואשלחך שהוא מרמזו על הטובה והשיב לו הקב"ה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי בתחילה צריך להיות דין ואחר כך רחמים לכן אמר וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה' כי בתחילה צריך להיות דין שהוא אלהים ואחר כך ה' לכן בתחלה יודבר ואחר כך ויאמר כי דבר ה' קשה ואמירה ה"ה דכה לכן פירש רש"י על שהקשה לדבר ולומר למה הרעת שמה הקשה לדבר ושאל למה הרעת ולומר

בן נעול כי בן נעול חזקתה אחותי כלה ואין
 סיבה הא לך לפיכך בנותי כלה אינו רוצה על
 אחותי נמנע ממך חלף מחלבה ח"כ לפי זה ח"כ
 דקצב' וכן ועקב שערין לא נגזר היחוד שלם
 שמורה עוד על איזה צרה אמרו לשון לכה שהם
 חותיות כלה שחזר' ולכן התפלל דוד ואמר אחת
 שאלתי מאת ה' אותי חלף ביקש שיהיה בשלימות
 חותיות חלבה ככל :

השעם

שאמר ולא שבעו אל משה מקצת רוח
 ומעבודה קשה שהיה להם קשה לפרוש
 מעו' הענין שכתבו חכמי המקובלי' שנשם שדי יוכל
 לגרש היצר הרע ומחשבות ורות הענין הוא כי שם
 אלהים במילואו הוא מנין שין שהוא רוח אלהים שעולה
 שין ורוח אלהים מרחפת על פני המים היינו רוחו
 של משיח שהוא דוד ח"כ נעשה שדי כי רוח א' הים
 מנין ש' וחיבר דוד שהוא י' ח"כ הוא שדי' כי דוד
 הוא הסכיכה כידוע לכן רמזו רוח אלהים מרחפת
 על פני הים הוא מנין שכינה דהיינו רוח אלהים ה'
 שין ומים הוא תשעים ח"כ הוא מנין שין הוא השכינה
 שהוא דוד וזהו כיון אין שריר לבית עשו כי שריר
 הוא חותיות ש"ר י' ה' היינו שריר שהוא משיח אצל
 בישראל לולי ה' הותיר לנו שריר כמעט ג' ר"ל
 שאם לא היה לנו שריר שהוא דוד משיח כמעט ג' :

אבל

לעניינו הקדוש אין שריר לבית עשו כי
 שריר הוא שין שהוא אלהי' במילואו וחותיות
 ר"ל המה מנין ר"ח שישראל מבטלין היצר הרע ע"י
 רוח אלהים שהוא שריר אצל ח"ה אין שריר לבית עשו
 ח"כ ח"כ ולא שמענו אל משה כי משה הוא אל שדי
 במנין למע ומשני מקצת רוח ומעבודה קשה שלא
 היה בהם רוח אלהים ולמה לא היה בהם רוח אלהים
 ומשני ומעבודה קשה שהיה להם קשה לפרוש מעו'
 שרות אין בהם :

השעם

שאמר הנביא ונלת החל אשר כספרד

ובגרפת כי אליו חותיות רמזו' על דין קשה כי צר פת
 המה חותיות צר פת כי סמאל נקרא צר והיה
 הוליות היה ת"ע שהוא ת"ע מחמת במנין לילית כמו
 שכתבו חכמי המקובלים ותקח מרים את התק בירה
 שהכניע קליפת לילית חותיות צדן כל הנשום בתפס
 ובמחלת שהיה מחלת שם שני נשיו של סמאל הרמזו'
 בפסוק והנה שלם מוצב ארצה כי שלם הוא ר"ת
 סמ"ל לילית מחלת ח"כ שפיר שחותיות צר פת
 המה צר הוא סמאל ופ"ת הוא חשבו לילית חותיות
 וזהו מאמר חז"ל ששבו לקח ארבע מאות איש ד' מאו'
 מחנות קליפות כי חותיות שניות של צר שהוא הסמאל
 הוא ק"ס שהוא מנין ד' מאות לכן בית עשו לקס מפני
 ששמו אמר מי יורדני ארץ לכן יהיה לקס כי חותיות
 שניות של ארץ הוא בק"ש וזה רמז נכון בקס שלום
 ורדפהו כי ש' הוא עשו וזהו שרשם ועקב בלום שלם
 שהוא סמאל עם נשיו הכל מוצב ארצה שהיה חותו
 הצר ארצה שלעתיד יהיה בית עשו לקס :

והשעם

שנקרא ספרד כי חותיות ספרד המה
 חותיות פר ס"ד כי פר הוא מלת הדין
 כידוע שחותיות מנפנך המה מנין פ"ר וזהו שאמר חז"ל
 מנפנך צופים אמרו רב' לומר חותיות מנפנך ש' וא'
 מלת הדין צופים אמר שהם עיני ה' משוטטות בכל
 הארץ כי עין ה' למיחלים לחסדו שיעין ה' עין אחת
 כולו רחמים אצל עיני שני עינים המה מלת הדין
 שהם משוטטות בכל הארץ לעיין בעובדא דבני נשא
 ח"כ מנפנך שהוא מלת הדין צופים אמרו וחותיות
 ס"ד מפרסד המה חותיות ס"ד וזהו ותבא בסד רגלם
 כי חותיות ס"ד הוא דין' במספרו שחזר חות' ח' מארני
 ונשאר דין ולכן אין שריר לעית עשו כי הם עושים
 משכיר שריר כי שריר הוא ש"ר י' שהוא דוד והם
 חותיות ספרד שהוא פר ס"ד הכל ומקרים משריר
 מנין שמד ונזורים שמד לכן מעינה נז' ויאמר השמו'
 כי מענה אלהים קדם שהוא דר במעון והוא ת"ק שני
 ושכינה

ושכנת עונו בגבהי מרומים שהוא יד א"ב הוא תקיד
 שהוא סריר ואמר לז"ה השמד מפני שהם
 מחסרים מניין שמד מתק"ד וזהו תחת הסריר ועלה
 הדם שהוא דוד כי אותיות הדם הוא אותיות סה"ל
 שם ארני שהוא ס"ה ואות דלת הרומז על דוד מה שז"ה
 עושים משרד שהוא שר"ד סרפד ועלה הד"ה :

שמעתי מאת הרב הישיב מהודר משה נור בפסוק
 אחת דבר אלהים שמים וזו שמענו כמו
 מאמרנו ח"ל וזכור ושמור בדבר אחד באצ"ה שפיר
 אחת דבר אלהים שמים וזו שמענו כי אותיות וז' המה
 ראשי תיבות זכור ושמור שזכור ושמור בדבר אחד
 באמרנו אבל לפי הענין שכתבנו בזה הסדר שאותיות
 דבר הוא קצות הרומז באותיות דב"ד דין בסוף דמתי
 והוא רמזו בשם אלהים שהוא תחילתו דין כזאת מלא
 אז נעשה דמתי עיין בתחילת זה הסדר א"ב א"ש
 אחת דבר אלהים דצה לומ' באלהים שהוא אחת יש בו
 דבר היינו דין ודמתי שהוא שמים שמענו ומחו השמים
 ומשני כי ענין לאלהים ולך ה' החסד שים בנענו וחסד
 א"ב בדבר אלהים שמים שמענו ולמה באמת תחילת
 דין ולבסוף דמתי ומשני ולך ה' החסד אשר תשלם
 לאים כמעשהו כמו שאמרנו ח"ל כתיב חסד וכתיב
 אמת ומשני בתחילה אמת ולבסוף שראה הקב"ה
 שאין עולם יכול לקיים נזהר בחסד א"ב ולך ה' החסד
 אשר תשלם לאים כמעשהו א"ב בתחילה נזהר במדת
 הדין ואח"כ חסד א"ב ספיר אחת דבר אלהים שמים וזו
 שמענו :

המעם שנאמר ג' כי ארני הכבדתי את
 לבו משום לדוד בפני חכמי המקובלים
 שהחט"ש של אדם הראשון היה בשני דלתין שפגם בדלת
 דשם ארני ונשאר ארני ופגם בדלת דשם שר"י ונשא ש"י
 ובזמן הנחלה יוכלו ש"י למורה וכן מה בכלל יוכלו ש"י
 כי מצינו שהוא דוד הרמז באות דלת או יוכלו ש"י ואו
 יהיה שם שר"י כמילואו א"ב החט"ה היה של אל' הראשון

השעם הקב"ה נזהר פעמים ושלש עשר נבר משום
 דכל דינו של אדם נעשה ע"י שם אלהים וזו
 אלהים

באלו שני דלתין והרמז הנחש השיאנו כי אותיות
 השיאנו הוא אותיות ש"י מסדי ואותיות ארני מסם ארני
 א"ב כלל הדבר שמסם ארני חסד דלת ונשאר ארני וכן
 מאנכי חסד כ' ונשא ג' כ' ארני שהם אותיות ד"כ שישראל
 בגלות סמך ד"כ וזהו ונשאר הכ"ר על המכונה וזהו
 שאמר הכתיב ראו עתה כי ארני ארני הוא שעכשו
 בגלות ארני ארני הוא שחפרים אותיות דרך מארני ומאנכי
 ונעש' שני פעמים ארני אבל כשאשאל אל השמים ידו ואו
 אמרתי חי אנכי לעולם כי ידו הוא מנין דרך ששם ארני
 אשאל אל השמים וד"י שיתרומם יד' היינו אותיות ידו
 שהוא דרך ה"ל ואו יהיה חי אנכי היינו חי הוא דוד
 שה' חי בשהוא מלא סיה"ה שם ארני מלא או יהיה
 דוד חי כי דוד הוא יד ודלת שיתמלא או הוא מנין חי
 א"ב שפיר כשאשאל אל השמים יד' שהוא ד"ד ה"ל ואו
 חי אנכי לעולם סיה"ה שם ארני שהוא חי ואנכי יהיה
 הכל בשלימות וזהו שפיר כי ארני הכבדתי את לבו
 שפרעה רואה אותיות ארני שמורה על גלות לבן
 הכבדתי את לבו למען שתי אותיות אלה דצה לומר
 למען שתי אותיות היינו שני אותיות ה' דה"ך בקרבנו
 שאלו שני אותיות ד"ך כשיבא בתוך אנכיו יהיה ארני
 ואנכי שהם דמוזים על דין שהוא ארני שהוא דינא וכי
 עביר דינא בלא דינא ואנכי הוא ג' מנין אף א"פ
 כשאני שם אות' אלה בקרבנו או ארני עש' דין בפרע' :
 וזהו שנאמר ג' כי משה יצא בחרי אף שרמו לכול ה"ל :
שמעתי מפיו א"ה הישיב מהרר משה לנור בענין
 כי ארני הכבדתי את לבו שפרעה אמר ה'

שמואל

מכין

המעם שאמר הכתוב וידעתם כי אני ה' הענין
הוא כי אותיות שהם לפני אותיות השם
המה ערדה שם כ"ב שהוא ויבטח ב' יודעי שמך
וכינא כזה ואותיות שבו מהם הוא כו"ו שהוא
מנין טל וסוד טלך וזהו שאמר הנביא אחרי
ה' תלכי כי אותיות שהמה אחריה' שהוא כו"ו המה
אותיות ק"ו שבו ה' אחד א"כ רימוז הנביא בזה אחרי
ה' תלכו שתלכו אחריה' אחד וזהו שאמר הנביא הלא
ה' וטחטמו לו ולא אבו בדרכיו הלך דעה לומר שלא
הלכו אחריה' שהוא ה' וטחטמו לו ששם היו הולכים
אחריה' א"כ היה ה' וזהו ה' אחד אבל הלא ה' ו
טחטמו לו שלא הלכו בדרכיו כאשר שהולך אחר דרך
תכירו שחברו ראשון והוא אחרון א"כ לא הלכו
בדרכיו שיהיה האחד וסודם וזרתי תהילתי

הקב"ה שני דלתין יפתח המ"ס ללמדה המורה ויהיה
שני דלתין והו' שאל' דוד ארומד' ה"כ דליתני טעמית
לי שני דלתין והו' מה שאלמה דבקה קצתי בחיי מפני
בנות ח"ת דמזה על חית ומי' הכל :

הטעם שלוקח' בפסח כרפ"ס מפני ישראל דבין
היה להם להיות נגלות ארבע מאות שנה
ושלשים שנה כמנין חמש פעמים שס' אלהים והקב"ה
ממדת הדין הקשה עשה הקב"ה ר"ך דהיינו שמיפר
מנין ר"ך שנים מת'ל שנים ושאר ר"ך שנים כי ר"ך
ור"י הוא ת'ל שנים א"כ שפיר דבר לזה צריך ליקח
כרפ"ס הוא אותיות רך פס דנה לומר מנין רך שנים
פס חלק הקב"ה מתל שנים לכן ובר לזה צריך ליקח
כרפ"ס :

הטעם שזה הקדוש ברוך הוא לאות על ידך
ולטעפת בין עיניך כי עינא ולבא תרי
סרורא דעבירה ומפני זה אמר דוד ה' לא גבה לבי
ולא רמו עיני ולכן נאס דוד הוקס על כי על הא עין
לב ועל זה אמר בלעם לא הביט און ביעקב ולא ראש
עמל בישראל כי עמל הוא עין מ"ח ל"כ שמפני
זה התפילין של ראש נגד המוח ועינים ושל יד נגד
הלב שלא יהיה מע'ל ב"ה והנה מוח ולב המה מנין שס'
אלה"ס שהוא פ"ו עין הוא קל ושניהם ביחד הוא ר"י
נגד שס' ע"ב דויכע ויבא ויט שהוא פנים ואחור ופני'
הכלול דין ורחמים והוא ריו אותיות א"כ שפיר אמר
לא הביט עין ביעקב ולא ראש עמל שהם משעבדין
בעין והמוח והלב לנאקב"ה לכן ה' אלהיו עמו היינו
דין ורחמים שהוא שס' ע"ב שים בו ריו
אותיות נגד עין מזה לכ העולה במספר
השנה ולכן ויכנע בעמל לבם שהרשעים עושים מעל
ב"ה לכן ויכנע בעמל לבם :

ועל פי זה יובן מאמר

מנין פ"ו אבל אני ה' הוא פ"ו א"כ שפיר למען תספר
סמ"ה בכל הארץ כי שם"ה ה' שבת מוקדמו' ע"י שני'
מוקדמו' מורה ג' דלת השם יוחר משם אלהים ואלו למען
תספר שמי בכל הארץ שאני עליון על כל הארץ :

הטעם מה שאמרו ח"ל אין ביעור חמץ לא שריפה
הענין הוא כי דוד אמר כי שבר דלתות
נחש' מפני שאמר כוזה בפס"ק יעטף שית למו
סכומן הגאולה יסיר הקב"ה ההוא נחש' עקימא ויהיה
מאות שית יהיה שיר ש"ק הקב"ה ההוא עקימא
שתחת הרים ואלו מאות תיו יהיה ריש ואלו מאותיות
שית יהיה שיר וזהו שאמר דוד טוב שתי ב"ה לספר כל
מלכותיך דנה לומר שהרשעים עושים שית אבל טוב
שתי לספר כל מלכותיך לעשר' שיר משית הכל וזהו ר"ר
רשעים ידעך בתי הו' ריש וכן הוא אותיות ב"ר
והקב"ה יקח ההוא עקימא שהיא תחת ריש א"כ
ב"ר רשעים ידעך :

הטעם שאמר דוד גער חית קנה הענין הוא כי
בעת הגאולה יריון מדשן ביתך היינו
כמו שאמרו ח"ל שרשעים נשרפין ויהי עפר תחת
כפות רגלי צדיקים א"כ יריון מדשן היינו מאותן
לשן והטעם שאמר דשן שאס תקח מחית של נחש הקב'
יהיה דלת א"כ מאותיות נחש יהיה אותיות דשן א"כ
שפיר גער חית קנה דנה לומר שימט' הקנה של חית
ולו יהיה דשן א"כ לפי מה שכתבנו ח"ס אין ביעור חמץ
אלא שריפה היינו הנחש שהוא החמץ אין ביעור אל
שריפה צריך לעשות דשן :

וזהו שהתחלנו כי שבר דלתות נחש'ת היינו ששיבר
הדלת של נחש' שכן הדלת של תיו כי אית תיו
הוא דלת וכן שהקב"ה עשה מת'ל ארבע מאות שנה
אותיות ד"ן אכתי א"כ הקב"ה שבר דלתות של נחש'ת
היינו נחש'ת י' אלו שני דלתות שבר ואלו כשיעשה

שם ספר שמות שמואל

אמר חז' אדם לעמל יולד אינו יודע אם לעמל של
תורה כו' אשרי מי שעמלו בתורה דנה לומר מי שנותן
עיוולתו ומוחו להק' כה ולא לעמל הכל וריק הכל
הרשעים יסיתו עניינם לנטות בארץ חלכמו סגרו
שם עמל ובעם תרצו כי אותיות חלכמו המה
אותיות מוח לכ' ח' הרשעים עמל ובעם כו' יסיתו
עניינם ונס חלכמו סגרו שהוא מוח לב והוא עמל
שכתנו עניינם ומוחם ולכס להכל וריק הכל בישראל
ואתם תהיו לי לעם :

הטעם שאנו מכוונים בברכת תקע בשופר וקצנו
ית' מארבע כנפולת הארץ לשם את' מע"כ
שמות על תיקון הובאת זרע לבטלה הענין הוא
כאשר כתבנו שבתפילין אנו משעבדין להקב"ה המוח
והלכ' והנה המוח והלב הוא מבין שם אלהים שאנו
רצוים לחד השם אלהים שלא יהיה בפירוקן מי מאותיות
אלה בידוע בכמה מקומות אבל בזמן הנלות שהוא
השם פירד על ידי הובאת זרע לבטלה וחסרו המוח
והלכ' ובשאר דק אותיות מל' כי ו' ח' אותיות מוח וכן
ב' מאותיות לכ' חסר ובשאר דק מל' שהוא מבין עין
ולכ' וברמזה חסר מיעד עין תלויה כי חסרים מוח
ולכ' ובשאר דק ע' תלויה והנה אלו אותיות החסרים
ממוח ולכ' המה אותיות תכ' לכן מכוונים בלא אותיות
תכו' להסלים המוח והלב לכן בגלות אומרים ישראל
י' שהוא מבין תכו' ה' להסלים בגלות ולפיכל ה' כל
א"ש יהיה לאות על ידך נגד לב ולטעפת בין עיניך
נגד מוח ועין הכל כדי לתקן שם אלהים בכל מפני כי
בחוק יד הובאנו והוא קודם ומנן ח' כ' דרך עור להיו'
בגלות א"ש כן דרך תיקון לאות על ידך וטעפת בין
עיניך לכן ישראל אמרו י' שבגלות חסרי מוח ולכ'
מפני זה ולא נחם אלהים דלא היה חמסה לשם אלהים
שעור יהיו ישראל בגלות :

הטעם וחמשים עלו בני ישראל הענין הוא שישראל
היו צריכין להיות בגלות תל' שנה נגד

חמשה פעמים אלהים שהוא תלתלים שמורות בעורב
שהוא דין הקסה אבל הקב"ה חסר מבין ר' שנים
ובשאר ר' כי דרכו של הקב"ה דין ורחמים וזהו שאמר
דוד לו עמי שומע לי בדרכי והלכו כידוד שהוא יד'
והשם הויה שניהם בחד הוא במספר לי לכן ה' לי לא
אורא וכן הרבה ח' כ' שפיר לו עמי שומע לי שהוא דוד
עם השם הכלול דין ורחמים או בדרכי והלכו שדרכו
דין ורחמים וכן באותיות בדרכי רמזו זה גמי כי דרכי
הוא אותיות יד' רך כי יד הוא דין ור' הוא רחמי' אבל
עכ"פ היו צריכין להסלים שנים בגלות נגד חמשה
אלהים שהוא בינה היו בגלות ר' שנים וברצ' שנה
במדבר הוא ר' שנים והוא חמשה פעמים נגד אלו
חמשה אלהים שהוא בסוד חמשים שערי בינה וזהו מי
ואת עולה מן השדבר כי אותיות מי הוא חמשים שהיו
צריכין להתעכב במדבר ארבע' שנה לתקן מ' וזהו
כי בחוק יד הובאנו ממזרים קודם זמנו ולא נחם
אלהים מפני שעדיין לא נשלם הזמן שיהיה חמשה
אלהים כי קרוב הוא מה עשה ויס' אלהים דרך מדבר
יס סוף רמזו יס סוף שיהיה סוף ליום שהוא תשלום
חמשים שנה לתיקון חמשה אלהים ח' כ'
שפיר וחמישים עלו בני ישראל שלא תימא הלא לא
תיקנו חמשה אלהים לכן אמר וחמשים עלו שחקנו
ע' חמשה פעמים חמשים לכן אמר פרעה מי ה' אשר
אשמע בקולו שרמזו שעדיין לא נשלמו החמשים שנה
לתשלום ר' שנה ח' כ' חסרה לויכא עכ"פ לא יאחר
לשנת ת"ק שהוא שני פעמים כד וע' אמ' נביא אחפז
את ירושלים בנרות מפני שיראנו גפלאות כפל
פלאות כאשר היה ביציאת מצרים ובספרי יד שמואל
הארכתי ויותר ויותר בזה הענין :

שמעתי מה' הרב הימים מהורר משה נדו
בפסוק או יאמרנו בנשים הגדיל לעפר
עמנו הינו שמשים ע"פ מה דאיתא במדבר שלעתיד
ידמה הציר הרע לצידיקים בהר ולרשעים כחוט
השערה

שם ספר שמות שמואל כא

השערה הללו בוכים והללו בוכים ישראל בוכים
שכבשו הר גדול כזה וא"ה בוכים שלא יוכלו לכבוש
בכוח השערה א"כ א"ש אז יאמרו בגוים הגדול
לעשות עם ישראל שהגדיל היצר הרע לפני ישראל
כדי שיהיה להם שמחה שכבשו ויצר הרע אבל אם
הגדיל עמנו היינו שמחים שהיה לנו תירץ שלא כבשו
אותו מפני שהיה כהר ע"כ פי דברי חכם חן:
אבל אני אומר לפי מה שכתבנו שכתב לת ביאת
ישראל לגלות כתיב אלה שמות בני ישראל
מפני שהם משם אלהים אותיות מ"י וגם אר רק אלה
לכן אלה שמות בני ישראל שהם אותיות מי וזהו
ויסב אלהים שאז סעלו נעשה אלהים וידוע שזה
התמיהו היו נדרשים ונשקעו בתוך טומאה שהיו
נשקעים בתוך גון שערי טומאה בענין שכתבו מי
יתן טהור מטמא לא אחד שבבביל אחד שעדיין לא
בא לשער החמשים של טומאה נעשה טהור א"כ א"ש
אז יאמרו בגויה הגדיל לעזר עם אלה היינו כו' שהגדיל
השם עם אלה רצה לומר שעשה מאלה שם אלהים
שחמשים עלו אבל אם הגדיל עמנו שהיה ממ"ט
חמשים היינו שמחים שאז היו ישראל נשקעו בגלות:
הטעם שזמר הכתוב ולכ"ב בני ישראל לא יחרץ
כלב לשנוי למען מדעון אשר יפלה הבין

הטעם שזמר הכתוב ולכ"ב בני ישראל לא יחרץ
כלב לשנוי למען מדעון אשר יפלה הבין
מצרים ובין ישראל הענין הוא שיש הפרש בין מספר
ש' מצרים ובין מספר ישראל מנין קס"א שהוא רומז
אם אס"ק עמים שם אתה כי מצרים הוא מספר ש"פ
ומספר ישראל הוא תקמ"א א"כ ישראל עולים
במספר יותר ממצרים מנין קס"א שהוא מנין יפ"ה
כיהשם הוא ל"ו דהיינו י"ו ועשר אותיות א"כ יפלה
ה' הוא מנין קס"א שיש הפרש בין מצרים ובין ישראל
מנין יפלה ה' כי הוא השם ששפרים בין מצרים ובין
ישראל ולכן לא יחרץ כלב לשנוי כי ברצות דרכי
איש גם אויביו יסלים אתו ואמרו ח' לו כלב כי כלב
הוא מנין ל"ב כמו שם של ב"ן ואם חפץ השם בדרבי

איש א"כ ע"י השם ב"ן יתבטל הכלב וזו דרכי איש
שדרכי איש הוא המספיע ממנו שפע א"כ אם השם
חפץ בדרכי איש מה שהוא דרך איש להשפע ש' איש
מחזיק טובה לעצמו רק משפיע ממנו לאחרים א"כ
מהשם הווה הכלול בנזקק ויבא ג"כ התפסו' השם
כזה י"ד ה"ה ד"ו ה"ה וזו נעשה ב"ן ואז יתבטל הכלב
לכן לא יחרץ כלב לשנוי ולמה ומשני אשר יפלה ה'
שהפליא והפריש ממנו השם ונעשה ב"ן לכן לא יחרץ
כלב לשנוי:
הטעם שקראה התורה טטפת והתרנוס קרא
תפלין הענין הוא כאשר ידוע שעל ידי
תפלין אנו מכניעין כל הקליפות ותפלין המה בסוד
חיים לכן אנו משימים שערות בתפלין שלא לדחות
הקליפה לגמרי שהיה להם ג"כ חיים לכן רמז
באותיות ט"ט מטטטט ש' וז' מנין ח"י לזדים ח"י
עולמים כי אותיות ט"ט מספרם עד אין סוף כמו
שכתבו חכמי אמת בענין שפת אמת תכון לעד כי
אמת היא ט' בל"ק ושני פעמים ט' הוא ח"י והוא בל"ק
ט' וכן עד אין סוף הכל ט' לכן שפת אמת תכון לעד
א"כ ט"ט הוא ח"י עולמים הט"ט ומט"ט לרע' ולטובים
א"כ שפיר טטפ"ת כי ט"ט שהוא ח"י עולמים ישיפע
בפ"ת שהיא לילית כי פת היא מנין לילית בענין
ורקח מרים התך בידה שהכניע את לילית שעולה
תך ולכן אמרה תורה שתי לשונות ט"ט בכתפי שתי
שם הכתפים ע"ש שאו ידכס קודם אבל פת
באפריקי שהוא לשון מפרקת היינו באחוריים רומז
על כל הכל וכן ביוון לזה התרנוס שקרא תפלין כי
אותיות תפ"ס הוא לילית ואותיות לין הוא מנין תשעים
שהוא זדים יסוד עולמים כלל שהוא מחיה הקליפות
ע"י אותן שערות שבתפלין וכן תפלין המה בגמטריה
תקע שהוא שער שזריך לשום שער בתפלין מטעם
הגל וזהו שאמר דוד זה השער לה' כי אותן שערות
המה להלל יקטרה הסטן וכן פתחו לישערי צדק
ומטעם F ו

ומעשים כל אשר לה כי נאם נאם שהוא כמספר
 כפ"ט שהוא מתנאה ועולה עד אין סוף ותכלית
 הטעם שאמרו חז"ל שמוע שמע יתרו וכל
 ששמו מלומת עמלק כי דוד אמר רגע
 באפו חיים ברצונו בערב ילן כבי ולבקר רינה מפני
 ביראית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד ובאותיות
 רגע מדומה ראשית גוים עמלק הוא רגע כאשר היה
 צאמת שאמר משה ליהושע קום מחר ויחלש יהושע
 איך ספיר רגע באפו שאלות עמלק רק רגע היינו
 בערב ילן כבי ולבקר רינה שהחלים אותו לפי חרב
 ולפי זה אמר דוד גער תית קנה שרימו על אותו רגע
 שהוא נער שהוא עמלק ולשון נער הוא כיון נער ה'
 כך השמן שהוא נע ועד שלשת הצורך השכינה בא
 בגלות ומשפיע בתוך הטומאה לכן אמר גער שהוא
 גע ועד הוא לשון עראילא בקציעו כמו ויקר אלהים
 אל כלעם וכן יהושע במלא הכרית את עמלק רק
 ויחלש יהושע את עמלק לפי חרב שלא העביר כל
 הטומאה רק לע"ל שאז מחה אמה את זכר עמלק
 הטעם למה יהושע לא הכרית את עמלק רק
 החליש אבל הענין כמו שכתב בזהר שם
 הויה ב'ה הוא חרב של הקב"ה היינו יוד ריגא דחרבא
 ואז נפלא דחרבא תרין ההין תרין פיפיות והוא
 שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט מפני שאם השם הוא
 ביחד או מורה על טיבה וכן בשאינו בהיפך כמו כי
 דע' כם יהי ששם חסד או מורה על צדקה וזה שאר
 דוד למה תעמוד ברחוק תעלים לעתות כזרה
 בשאתה עומד ברחוק אז תעלים לעתות כזרה אבל
 דרשו בהמגלות קראו בהיותו קרוב וכן וקדוב
 שמך ספרו צפלאותיך שאם קרוב שמך אז ספרו
 צפלאותיך וזה כיוון שמתם וראיהם רל שם
 שיהיה השם תם וראה שיהיה ישר ולא הפוך או אחרית
 שלום ואמר אחרית שלום שעי' אחרית נעשה השם
 שלום כי אותיות שאחר שם יהי הוא ק"ו והיינו אחרי

יוד הוא ק"ו ואחר ה"א הוא ו"א א"כ אותיות שאחר שם
 יהי הוא ק"ו לכן אנו אומרים בתפילת הדוך יוהך הוא
 שם יהעם אותיות שכותב א ק"ו והיו מן המצר
 קראתי יהעני במחב יהייו בשנרפס עם שות ו'
 שנית אן כפ"ה יוהך א"כ לפי הכלל שאם השם כסוד
 מורה על רחמים והשם הוא חרב של הקב"ה ככל א"כ
 שציר אס שניתי ברק חרבי אז ותאחז במשפט ויירל
 שאשנה ברק חרבי שיתקדש השם ואז ותאחז במשפט
 יודי א"כ לפי הכלל לא היה כח בהושע להכרית
 עמלק מפני כי יהושע בא מיוסף הנקרא יהושע שאין
 לו רק ה"א אחת מהשם ואין לו שתי פיפיות כמו משה
 בן דוד הבא מיהודה שיש בו כל השם ויש לו חרב של ב'
 פיפיות לכן ויהלש יהושע את עמלק לפי חרב שאין
 שתי ההין שהוא שתי פיפיות רק פי אחת לכן החלישו
 אבל משיח שבא מיהודה יש לו חרב של שתי פיפיות
 לכן רוממת אל ג' וחברב פיפיות בידם לעשות נקמה
 בגוים שאז יכרית וימחה שמו של עמלק

הטעם כתב זאת וברוך בספר כי מחה אמה
 וכן דוד נמי אמר תכתב זאת לדור אחרון
 ועם נברא יהלל יהי כי בשנת ת"ק יהיה תחית המתים
 שער אמר הכתוב למען ירבו יתוכם וימי בניכם
 שיהיה תחית המתים כחאמר חז"ל להם לא נאמר
 אלא לכם רומז על תחית המתים שיהיה כימי השמים
 על הארץ שהוא ת"ק שנים ועד אמר דוד בגבוה
 שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו והיינו ת"ק שנים
 א"כ ספיר אמר דוד תכתב זאת לדור אחרון כי זאת
 הוא זמן אלף ת"ק היינו אלף השביעי שהוא שבת ות"ק
 שנים הוא תוספת שבת א"כ זאת רומז שיהיה תחיית
 המתים בשנת ת"ק שהוא זמן אלף ת"ק ואז יטוהר הכל
 א"כ לפי זה אמר הקב"ה למשה כתוב זאת וברוך בספר
 דל אותי זמן שהוא זאת שהוא זמן אלף ת"ק וזו מחה
 אמה את עמלק אבל לא עתה שאין צריך להכרית
 רק להחלישו ומשעם זה מקבלין גרים כוונן הויה
 ששאל

שם ספר שמות שמואל כב

ושמערי מחכם אחד בקרבא בפסוק אמרו לנדיק
 כי טוב ש סוד בקרבא נדיק ונקרא טוב
 מפני שאם תחשוב הספירות מלמעלה למטה א"כ
 יסוד הוא מדה תשיעית שהוא ט' מטוב וזכתתשוב
 משכנה ימי הבנין שהוא חסד או הוא מדה ששי שהוא
 ו' מטוב ומלמטה למעלה הוא מדה ב' א"כ הוא פ' מטוב
 לכן נקרא טוב ע"כ דברי פי חכם חן א"כ שפי' שתורה
 שבכתב נקרא טוב כי טוב כלול כל הבנין שהוא עיקר
 ויסוד אמונתינו כי דוד ל' וכן תורה שבע פ' גם כן
 נקראת טוב כמ' מ' ח' ל' וטוב רלי בהלכס זה דוד א"כ
 תורה שבע פ' שהוא דוד נמי נקרא טוב מפני כי דוד
 הוא מדה עשירית מלמעלה למטה ומז' ימי הבנין היא
 שביעית א"כ היא נמי מתין טוב היינו ו' ונבי' שעריו
 כנחם אבל טוב לנדיק א"כ תור שבע פ' נמי נקרא טוב
 ובהחד הזה לכם הוא אותנו דוד היינו אותנו שניו של
 דוד שה' מנין טוב א"כ הן תורה שבכת' הן תור שבע פ'
 נקראו ט' ובני פעמים טוב הוא מנין דל זהו אשרי
 משכיל אל דל דהיינו שני תורות וזו ש' אשר בלעם וזל
 מים מדליו דהיינו מללים שבהם תנא תורה כי שני
 פעמים טוב הוא דל וחסד תפתח ידך ישבעין טוב כי
 ידך הוא מנין דל א"כ כשתפתח ידך לשניים או ישבעין
 טוב לכן חך טוב לישראל ואז כשאך טוב לישראל או
 אלהים לבדו לבב שעי' תורה נעשה תקיף אלהים אבל
 כשרפוד הם מדברו תורה חסד מי שאלהים כי מי
 הוא חמשים שעריו בינה משום שאז נעשה אלם יה ואז
 נסתלקו ג' ראשונות כח' לכן אמר משה ליהושע בחר
 לנו אנשים כי לנו הוא מנין שם אלהים לתקן העגם
 מה שחטאו ברפדים :

שמעתי מחכם אחד בשפ' זהים רזנס יוסף לחטא
 באשת פועיפרע באריוקנו של אביו ואמר
 לו שאתה יהיה נקרא נואף אשה חסר לב מהטעם
 דנואף חסר לב אבל הוא ידוע בסוד לרד ומידר שהוא
 בסוד לרד מימין ומ' דר משמאל ואות ה"א שבאמצע
 שם אלהים הוא בסוד לב א"כ יוסף בזבול שלא חטא
 באשת פועיפרע הוסיפו לו אות הא ונקרא יוסף

ששאל דוהא ומין מקרב אבל לא לימות המשיח שאז
 מזה אמונה את ובר עמלק סיוכרת הקליפה א"כ חן
 מקבלין אבל עכשיו מקבלין גרים א"כ שפיר שיתרו
 טמע מלחמת עמלק שלא הכרי' רק ויפלא יהושע את
 עמלק והקב"ה צוה למשה תכתב זאת לדור אחרון שאז
 יוכרת עמלק אבל לא עתה לכן בא להתגיייר עתה
 מקבלין גרים בכל הנחם לפי הדמו הכל שיהיה חתיית
 חממים בשנת ת"ק א"כ לפי כל מאמרו חז' ל שחתיית
 חממים מ' שנה אחר האולה א"כ לשנת תי"ו סוף
 חכה לו סיבה זה הטוב בעיניו ועשה :

הטעם שבזמן הזה מקבלים גרים כי עכשיו קודם
 ביאת משיח כי יד על כס יה לכן יעקב בחר
 לו יה מפני יעקוב הוא מנין קפ"ה שהוא פקח עיניך
 וראה ולתשלוס קץ חסר שניים לכן חיבר לשמוסם יה
 ואז נעשה קץ וכן כ' יעקב בגלות או מתחבר שם יה
 ליעקב אז הוא מנין ג' ד' דהיינו יעקוב הוא קפ"ה וזס
 י"ה הוא ט"ו א"כ הוא מנין ג' ד' וזהו כיוון כי גרים
 ותושבים אתם עמדי הן אתם גרים או תושבים הכל
 עמדי שמתחבר שם יה עם יעקב אז נעשה גר או קץ
 בכל וזהו שאמר הכתוב שהרשעים אלמנה וגר יהרגו
 שהם שונאים הגר מפני שהם אומרי לא יראה יה ולא
 יבין אלהי יעקב שאם היו יודעין ששם יה מתחבר
 ליעקב ונעשה גר היו אוהבים את הגר אבל הם
 אומרים לא יראה יה ולא ג' יעקב לכן אשר דוקא יה
 ויעקב אבל עכשיו שהוא כי יד על כס יה לכן מקבלין
 גרים אבל לעתיד שיתמלא השם חן מקבלין גרים :

הטעם ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים
 שרצו יריהם מדברי תורה כי אות' רפדים
 המה אותיות פרדים שהפרדו אות' ית' ים מאלהים
 שגמנו בשם אלהים כענין שאמר דוד באלמתי דומיה
 כב וכל מזס אלהים נעשה אלם יה מה טעם ומשני
 חממתי מטוב ואין טוב אלא תורה כי בודאי הן תורה
 שבכתב הן תורה שבע פ' נקראו טוב :

יתוסף אבל אם היה חטא היה חסר לב דהיינו אות
הא' שהיה לכ ע"כ דברי פי חכם חן וזהו שאמר דוד
היחזקך כסא הוה כי הכסף ד' רגלים אבל אם אדם
חטא בערוה או הוא חסר לב וחסר ה' ואז הוא כסא
הוה היינו חסר א"כ היחזקך אם אתה יוכל להתחבר
לכסא שהוא הוה משום הכי כי יראה כך ערות דבר
ושב מאחריו :

ועפ' יוכן שהתורמת: בכית ומסוימת בלמד שהוא
לב הרמוז על זה אבל לא פשה כן לכל גוי
כי גבי תלמי המלך התחילו תורה להם בראש
א"כ המה אותיות לא לכן דשע אמר לא תדרוש א"כ
כלל הדבר שעי' התורה שהוא טוב או יש תיקון לשם
אלהים וזה שהתחילו ארז טוב לישראל ואז להם בשלימו
לברי לכ א"כ אלהים הוא בהא שהוא ברי לבב שהוא
קרבת אלהים וזהו שאמר דוד ואני קרבת אלהים לי
היינו אות אמצעי של אלהים שהיה של אלהים לי
כי אני רגל רביעי שהיה אות הא שהי' רוצה שיהיה
כסא והשם שלם :

הטעם שאמר למעלה ככל מקום אשר אוכיר את
שמי אבא אליך וברכתך כי דוד אמר
יגמר נא דע רשעים ותכונן דרוק שאם תקח אותיות
דע מרשעים או יסארו אותיות שמי וזהו כי
גדול שמי בגויהוה שאמר חול אמתו שמו של הקב"ה
תגדל כשעושה דין ברשעים אמרו במחק לשיט
שמו רמזו על זה שעושה דין ברשעים שלוקח מהם
הרע ולא גדול שמי בגויה :

הטעם שאמר חול שמו של הקב"ה שלם משני
שאינה השוכן בתוך טומאתם שכל
דבר הן הקדושה הן בטומאה שוכן השם בתוכו כי
באותיות רשעים הוא אותיות דע ובתוך אותיות
דע המה אותיות שמו רצה לומר ששמי בתוך כל
דברים אפילו בתוך דבר דע והקב"ה כשעושה להמית
ברשעים הוא מוציא בלעם מביהם ונשארו פגרים

ועפ' יוכן סוד מרע ועשה טוב בקס שלום כי דוד
אמר כי מרעים יכרתון וקויה ג' והתענגו
על רוב שלומי שמי שמי מרשעים דע או ושאר שמי
שהוא טוב ששם הוה הוא טוב כידוע ואז בקס שלום
כי שם הוה שמצדק לאותיות שמי או הוא מבין שלום
א"כ שפיר אמרו חול שמו של הקב"ה שלום רצה לומר
שמו בצורך השם הוה הוא שלום אבל הרשעים כי לא
שלום ידברו שהם מתחברים אותיו שמי לאותיות דע
ואז נעשו רשעים לכן מרעים יכרתון סיכרתון כדי
שיתענגו על רוב שלום וזהו יברכה ה' וכו' יאר ושא
ואז וישם לך שלום רצה לומר שיתחבר השם לוישם או
הוא שלום א"כ שפיר במה שהתחלנו ושמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם שיוגמר הרע מרשעים ואז
יוגמר הרע עין שעולה מין ת"ו תמות שמי משפט
המה כדאי להמיתם במאמר חול לכן וזה המשפט
תשים לפניהם שהמה אותיות שמי והת"ו הוא תיו
תקיה ומוסף על הראשונים היינו על מה שנאמר בכל
מקור אשר אוכר רת שמי היא ת"ו מוסף על הראשונים
הטעם שאמר חול אמתו שמו של הקב"ה נתגדל
כשעושה דין ברשעים כי הכביא אמר
יצאת לי שיע' עמך יצא לי שם משיח מחבת ראש מבית
רשע כי אותיות רשעים שאם תקח הקדוה של רשעים
היינו הרים והמה או ישאר אותיות ישע וזהו שאמר
דוד וכל קרני רשעים אגדע תרוממה קרנות דרוק
רצה

שם ספר שמות שמואל כג

רצה לומר כשקרני רשעים אנדע אז תרוממנה קרנות
צדיק שתשאר ישע א"כ שפיר אזר הדגיה יצאת ליטע
עמך אחתי בשמחה ראה מבי רשע אז נשאר ישע א"כ
לפיו זה א"כ אחתי שמו של הקב"ה נתגדל כשעושה דין
ברשעים שתגדע הקרנות שלהם ואז הקב"ה רם על
כל גוים :

ועפ"ז יוכן מה שאמר דוד אמרת להולל על תהולו
ולרשעים אל תריומו קרן אל תריומו למרוס
קרניכם גו כי אלהים שופט זה יספיל וזה ירוס גומ'
וכל קרני רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק כי
הקרן של רשעים הוא אותיות ר"ס א"כ כך אמר דוד
אמתי לרשע"א תריומו למרוס קרניכם שה"א אותיות ר"ס
למה מפני כי אלהים שופט זה יספיל וזה ירוס כמה
שמספיל אתכם ירוס אותנו דהיינו וכל קרני רשעים
אנדע שהמה אותיות ר"ס שהם הקרנות של רשעים
אז תרוממנה קרנו צדיק שיהיה אז ישע שישאר אותיו
ישע מאותיות רשעים ואז שמו של הקב"ה יתגדל :

אבל צדיק שבה לירינו מזה לספר בשבחו כמה
שאמר קרנות צדיק הענין הוא כי צדיק
הוא אותיות ק"ך שהוא ק"ך דוד ואז כשקרני רשעים
אנדע אז תרוממנה קרנות צדיק היינו הקרן של צדיק
הוא אותיות ק"ך אבל בלא זה יש לנו כיון בזה הפסוק
האכיון קצת לאמתו של תורה שצדק כתבנו בענין
שאמר דוד גער חית קנה רצה לומר שתקח הקנה
מחית של נחש או ישאר אותיות דטן שהוא ירוין
מדטן ביתך א"כ מאות חית יהיה דלת וכן מה שכתב
הוזהר שהקב"ה יקח ההוא נחש עקימא שהוא הנון
שתחת הפ"ו כי אות תיו הוא רים נון ויהיה מתיו רים
ומאותיות יעטף שית למו יהיה אותיות סיר ע"כ דברי
הוזהר וזהו נר רשעים ידעך היינו התיו הוא רים וכן
המה ידעך לכן אמר בסיר עוויך כי מאותיות שית
יהיה נסיר א"כ שלומן הנאולה יהיו אותיות דר דר
היינו ש כר הקב"ה אותיות ת"ח ה"ל והוא כ' פעמים

דר דר לכן כי יד על בסיס מדד דר ואטע"ז זה נתקלל
אדם הראשון קין ודד דס"י פעמים דר דר שכתפת'
אחר הנחש ואחר עקימא דילס ונעשה ת"ח שהוא
קצתי בחיי מעני בנות ח"ת וזה גבי משה אמר הקב"ה
לך דר כי שחת עמך שחטאו באותיות ד"ד והוא ראשי
תיב"ו טעמו ח"ת ת"ו והוא אותיות ש"ת א"כ לפיזה
שפיר וכל קרני רשעים אנדע היינו הקרנות נחש
הח"ת והת"ו ואז ישאר ד"ד שהוא מנין צדיק ואז
תרוממנה קרנו צדיק שיהיה ק"ך שמו יוכרת עמלק
מדר דר ואז יהיה ק"ך יר שהוא דוד :

ועפ"ז יוכן מה שהתפלל דוד ויד רשעים אל תגדני
מפני שדוד אמר ברופא אמרתיו גו ועבדך
אברהם שאני אוהב הצורך שלך כי הסם שמצרך לדוד
הוא מנין לי בענין ה"ל לא אירא וכן הדנה אבל
הרשעים אומרים דע לי שמחברים אותיות דע
לאותיות דוד והוא מנין דפד שהוא דדך אויב כפשי
לכן וירחיבו עלי פיהם ויאמרו האח ראתה עניינו
שעושים משמי שהוא יד עושים האח שהוא מנין דוד
לכן אמר וירחיבו עלי פיהם כי אותיות אה"כ שהוא
אותיות האח צריך להרחיב פיו כי הם אותיות סיונאין
מדרון' כי דוד שאלו בכל שמסה מונאות צריך הרחבת
פה כמו באותיות אה"כ שהוא שפי' אמר וירחיבו עלי
פיהם ואומרים האח לכן התפלל שפיר ויד רשעים א
תגדני שהם עושים מיד האח לכן התפלל של דנינו :
הטעם שאמר למעלה לא תעשו אתי אלהי בסף
ואלהי והכל לא תעשו לכם שאמר הכתוב
גבי בסף אתי וגביהב אמר לכם אבל הענין
הוא כי בסף הוא מצד הרחמי' כי אותיות בסף נתרנו
שאותיות סמך יותר מ"כ וכן אות פ"א יותר מאלו סמך
אבל והב הוא מצד מ"ד הדין כוונת האותיות מתמטטין
באות הא הוא פחות מאלו ויין וכן רכ' וכן דוד שה'
מדת הדין הוא מנין והב והטעם שדוד מרומן כוונת
כי משבחה וימי הבנין דוד הוא שביעי הוא ויין מזהב
ומתפארת

ומתפארת בעלה היא חמסית והוא ה' מזהב ומיסוד
שהזפע בא אליה על ידו היא כ' והוא כ' של זהב א"כ
א"ש נבי כסף הרומז לתפארת גאמר לא תעשו אתי
שהוא ר"ת את תפארת ישראל וגבי זהב אמר לכם
שהוא ראשי תיבות לכם להאיר כבוד מלכות שהוהיר
על אלהי זהב כי לאחר מתן תורה צריך התראה לכך
הזהירם על זה :

עוד נעם מה שאמר דוד אל תבואני רגל גאולה
ויד רשעים אל תנדני כי יסראל שחטאו
בגלל ששטנו רגל אחת מתחת כסא הכבוד ועשו
העגל מה ענין שמיטת רגל אבל הענין כי הסימן אני
לדורי שאות הא ראשונה בותבין דלת ואז ואות הא
שניה בותבין דלת יוד א"כ הם ששטנו רגל אחת שהוא
בסוד שור שהוא רגל רביעי וששטנו אות יוד מאות הא
ונעשה י"ד מנין זהב לכן עשו עגל זהב לכן הוביחן
משה ואמר ודי זהב שאתם ששטנו רגל אחת ועשו זהב
שעשיתם ד"י ומכתוה עשיתם זהב א"כ שפיר אמר דוד
אל תביאני רגל גאולה ש"י אותו רגל עבדו ע"ז שכל
המתגאה באלו עובד ע"י ויד רשעים אל תנדני שעשו
מה א"ל אל תנדני ומענין זה שם בפלו פעלי און דוחו
ולא יכלו קים כי הא פתוחה למט' שהכל יורדין לנהנם
והקב"ה מוריד שאל ויעל היינו שהקב"ה כותב יד
לפושעים היינו ע"י אותו הא שכתובו אות יוד הקב"ה
נותן י"ד אבל רשעים שששטנו היוד לכן דוחו ולא
יכלו קים :

שמעתי תאמר הרב הישיש מהורר משה נרו בענין
שם שנים ג' וכשנעית יצא לחפשי חכם
כי חנוך הוא שביע א"כ שפיר אמר הכתוב שם שנים
יעבוד הרומז על גלות וכשנעית שהוא חנוך יצאו
והוא רמז באלו צוות חכם כי חכם הוא ר"ת חנוך גער
מטטרון והוא שאמר דוד באלהים נעשה חיל שהוא
חכ"ך יר"ד למטה וכן וישראל עושה חיל :

אבל אני אומר כי הכתוב אומר חכם במדתם ולא
בכסף תאגלו כי כסף ה' יוסף והוא ה' דוד כענין

שכתבו למעלה והכתוב אומר איך ארץ שילכך
גער שהוא מטטרון אבל כותב הגאולה יצאו מאותו
גער והוא חכם במדתם בגלות תחת אות חכם שהוא
חנוך גער מטטרון ולא בכסף תאגלו שהוא משיח בן
יוסף רק בזהב שהוא משיח בן דוד א"כ א"ש נמי
ובשכני יצאו חכם שיצאו מאותו סך כוונת הגאולה א"ש :

הטעם שאמרו במדרש אמר הקב"ה לקחתם את
תורת יקחו אותי הענין הוא כי אותיות
תרומה המה אותיות תורה מ' רצה לומר התור סג תנה
במ"ס א"כ שפיר אמר הכתוב ויקחו לי תרומה רצה
לומר שיקחו מנין ל"ש ואת מתרומה יסארו אותיו
תורה א"כ באותיות תרומה מרומז אותיות תורה לי
לפיוה א"ש במדרש ויקחו לי תרומה אמר הקב"ה
לקחתם את תירתי יקחו אותי שהוא תורה ל"י :

הטעם שאמרו ח"ל כל מקום שנאמר לי הרי זה
לדורי דורת הענין הוא כי אמרו במתק
לשונם לי לשמי מפנין שדור אמר ה"ל לא אורא כי
בהתחדד השם היום כה' ללודאו הוא במספר לי
וכן ה"ל בעזרי ובמזהב הדכה א"כ באותיות לי מרומז
השם עם דוד והוא השם כידוע הנקרא ונכתב שדוד
הוא בסוד אדני א"כ א"ש מאמר ח"ל לי לדורי דורית
כי הוא החיבר אחתי שנעשה לדור דורות ולכן אמר
הכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכ' מפני ששם תקח
לי לשמי או היא במספר השם השכינה שהוא במנין
ס"ך א"כ שפיר ועשו לי מקדשו ואו ושכנתי שיהיה לי
לשמי או ושכנתי שיטכון השכינה בתוכו ע"י שיעשו
לי שהוא חיבר הכל ואו ויתחבר לי לשמי ויהיה במנין
שכינה ואו ושכנתי והוא ש"י מר הכתוב שלום יעשו לי
רצה לומר שאם חין שלום חין כלום כמו באים ואשה
ששורה עליהם שם יה וכן הרבה א"כ שלום כשיש שלום
או יעשה לי או נעשה חיבר לי היינו השם שדוד והוא
ועשו לי מקדש ולא אמר ויכנו לי מקדש אלא ועשו כי
ועשו הוא שלום ואו כשיהיה שלום או ל"י יעשו
ל"י החיבר הכל ואו שכנתי בתוכ' :

שם ספר שמות שמואל כר

הטעם שאמר במדרש ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בתוכו לא נאמר ולא בתוכ' מלמד שהשכינה שורה בכל אחד ואחד אבל לפי מה שכתבנו ח"ס כי מילת לי מורה על דורי דורות ח"כ הא"ך אמר הכתוב ועשו לי מקדש משמע לדורי דורות הא בית המקדש יומד ומשני בתוכו לא נא' ד' הלא בתוכם שהשכינה שורה בכל אחד ואחד ח"כ ספיר שהוא לדורי דורות ח"כ שיתרבה ח"כ אני אבון בתוכם ח"כ ספיר שהוא לדורי דורות ח"כ שכן כתובם: ושטעתי מאמ' הרב הישיש מהודר משה נדו כי לי הוא לדורי דורות שהוא לשמי כי אדם בכל דבר שעוסק צריך לומר לשם ייחוד קב' הישכנתי' וה' מרומו באותו לשמי שה' לאמ' שם ייחוד ויפ' כיון לפי מה שכתבנו כי באותו לי הוא היחיד האמיתי ככל: ועפ"ז יובן מה שאמר דוד ישמח צדיק בה' וחסדו בו ויתהללו כל ישראל מפני שהחזיר שהם באותיות ל"י הוא השם הויה שהוא ק"ו ודוד שהוא יר' ח"כ רובו רחמים ומיעט דין וזהו וסלחת לעוונתי כי רב הוא וכן ויצר מואב כי רב הוא לכן אמר אלה לי קב' לי אולי אוכל נכבדו מפני שאם תתחבר אותיות בו לאותיות לב או הוא מנין לי ח"כ שפ"א דוד בשימח צדיק בה' וחסדו ב"ו אז יתהלל כל ישראל ח"כ ש"ו יהיה חזק בו ולב נא ויהיה מנין לי אבל אמ' כלק אולי אוכל נכס בו שהיה רוצה לנכות מאותיות לי שהיה מתירא כי רב הוא והשיב לו הקב"ה לא תאור את העם כי ברוך הוא שהוא רב כ"ו הנה אותיות ברוך: הטעם שאמר בפרשה הקדום ויהי משה בהר מ' יום וארבע' לילה אמר תחילה יום ואח"כ לילה כי ודאי לפי הענין הפשוט הוא כמ"מ חז"ל משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד ח"כ כל עליות משה היה בהשכמה עלה ח"כ היתה תחילה יום ואח"כ לילה לכן אג' מ"ו' ו' לילה אבל לענינינו כי משה איש אלהים שהוא מרת הדן שהוא מרת דוד ש: ואיך יד' משה במ"ק הוא במנין ו' לכן אמרו ישראל ב' וזה משה האיש ולכן

הכתוב משה בזה אבל מפי אפי' רדב' הישיש שמעתי כי בכל מקום נאמר וידבר האל משה לאמר כי לאמר הוא רש"י תיבות לשון א' הויה משה רבינו שהשם דבר מתוך הלשון של משה לכן אמר זה הדבר שהוא הדיבר עמו שאמר השם ונחזור לענינינו כי משה הוא מנין ו' ודוד הוא יד' ח"כ שניהם בישל הוא מספר כ' והוא זה שאמר משה אלהי אמת ידעתיך נפש וכן משה אותיות השם ח"כ ששם מתחילה היה רחמים שהוא איש אמת נעשה אלהים שהוא דין לכן ספיר אמר תחילה ארבעים יום שהוא רחמים וארבעים לילה שהוא דין וכן ישיא' למה דווקא ארבע' יום ומשני ויקחו לי תרומה היינו לשמי שהוא חז"ל דוד ושם הויה שהוא לי ומשה נמי כלול משניהם ח"כ הוצרך להיות מ"ו' ו' לילה לכליל אותן מ' שהוא אותיות לי ככל: הטעם שכתבו הקדמוני' בן האל הוא בן אברהם שהוא בן גרים שהמה בני אברהם שניתנו ספ' לואות האנכי בן בנ' נמי עולה מנין הא ולכן בתחלה היה בקרא אברהם אב לאדם ואח"כ המון גוים כי הא שניתסף לו רומז על גרים משם דהא במ"ק ברוך אברהם הוא נמי במ"ק יד' רמז שעתיד דוד לזאת משנו ח"כ הקב"ה חפץ במיעט כענין שאמר הכתוב לא מר ובכס מכל העמים חפץ ח"כ כי המעט מכל העמים חפץ ח"כ בכס מפני כי לפי הענין שכתבתי שאותיות ל"י רמז בו השם ודוד שהוא החזיר אבל אם ח"ו השם בפרד או מורה על גל' כענין שאמר דוד למה ה' תעמו כרחוק ולא תעלי' לעת' נכר' אבל וקר' שמך ספרו נפלאותיך אשם השם בקרוב או ספרו נפלאותיך בן קיאוהו בהיתקן קרוב: ועפ"ז יובן מה שאמר הכתוב בהנחל עזיזן גוים בהפרידו בני אדם רל אחתי הקב"ה מנחיל עליזן גוים בהפרידו בני אדם כשני אדם עושי פירד או מנחיל עליזן גוים וז' מה מנחיל או מנין מעשה ומשני כי חלק עמו מפני כי א' תי' עמו במ"ק הנה י' שהוטוב במנין השם במ"ק א' ח"כ השם וזהו

הלילית ולאותיות דך מפסיקין בין אותיות פ"ת שמכני
ומפרד הקלפה

ועפ"ה יובן מה שאמר הכתוב ובעצב דרך ניהא ה'
כילפומה שכתבנו שאלותיות פרכת הוא
דך פ"ת שמכניע הלילית אבל כנע דרך שמפסיק
באותיות דך א"כ נעשה פרכת ואז נעשה מדת הדין
כי פר הוא מכין מנכסן שזופים אחרים עיני ה'
דמשטטין לעיניה בעובדא דכני נשא אס כן פר הוא
מדת הדין וכן אותיות כ"ת כמו הוא מדת הדין שהוא
לשון כתיב הרומז על שני חורבנין א"כ מי שנעצב בדרך
אז ניהא ה' שנעשה מדת הדין אלא דריך להיות פרכת
הסך שיהיה ממונן שיהיה דך בין אותיות פת שהיא
לילית חייבת צריך למתק אותה:

הטעם שאמר הכתוב ויקחו אליך שמן זית כי שלמה
אמר ושמן על ראשך אל יחסר כי שמן הוא
השכינה במספר השיה שדרך האדם שיהיה השכינה
בכל פעם על ראשו ולכן כל המתגאה דוחה רגלי
שכינה כי שכינה הוא אותיות שכן י"ה אבל בגאווה
הוא פגם בס"י"ה כמו שכתבנו ה"ה כי גאווה הוא
בסנין י"ה א"כ שפיר הודיר שלמה השלך ע"ה ושמן על
ראשך אל יחסר שאל תדחה רגלי שכינה ולכן משה
שהיה עניו מכל אדם ואמר מחיני מספרך ונשילזה
לא נזכר בכ"הן שמורק ונחתה תנוה לכן וקחו אליך
שמן זית שהיא השכינה ראיה שתשרה שכינה עליך
וזהו הטעם שאר חז"ל ששמן וזית מחזיר לימודו משו
דכל המתגאה משתכח תלמודו אבל שכן שהוא שכינה
שכן י"ה מחזיר הלימוד כי אז שכן עליו:

הטעם שאמר הכתוב כשמן הטוב כי שכן שמן רע
אבל הענין הוא כמו שאמר דוד בשלום
יחדיו אשכבה היינו דור י"ס שלום הוא מנין שכינה
רצה לומר שאני מתחבר לשלום שיהיה שכינה אבל
הרשע י"כ לא שלום ידברו כי אני שלום המה לשלמה
כי גרשוני מהסתפח בנחלת השם לחבר עם שכינה
לכן

וזהו כי המעט מכל העמים חפץ ה' בכם ועד עקב
חבל כחלתו מה החבל הזה אפי' הוא ארוך כיות דיותר
בשמענו אדם בקצהו מתנענע ראש שני כן
יעקב נמי וכן חבל הוא מספר ארבעים שהוא
אותיות ל"י שהוא החיבר הנ"ל א"כ הסגורמים הפירד
לכן כהנחל עליון גויס ולפי כל הנ"ל א"ס שיתרו בא
להתג'ר שמע אלהים למשה כמו שכתבנו שהוצרך
לחקק יד שהוא ל"ה במ"ק כי אלהים במ"ק הוא יד כמו
דוד וכן בכל תפילתו של דוד היה הכל בשם אלהים
א"כ משה שנעשה אלהים באותיות ו"ה ויד הוא השם
שהוא משה אותיות השם וכן ולישראל עמו שהם
מחזכרים בשם ששמו המה במ"ק השם כנ"ל א"ס כן
הקב"ה חפץ במיעט כענין את דכא לכן בא להתג'יר
דוק ותבין:

הטעם שאמר הכתוב בזה הסדר פרכת המסך
אבל הענין הוא כמו שאמר דוד כי כוס
ביר ה' מלא מסך כי כוס הוא שם אלהים במספר השיה
והוא ביר השם כידוע שדרך לכוון למתק הכוס ליתן
ביר ימין שהוא ביר השם שהוא רחמים ואז מלא מסך
שהוא לשון ממונן במאמר חז"ל כל חז"ל דלי דרי על
חד תלת לאז חז"ל הוא הטעם כי שלשה פעמים מים
הוא מנין ר"ע וחלק רביעי שהוא יין ושניהם ביחד
הוא מנין ש"ס רצה לומר שהם מתק את מדת הדין
ולכן הכהן גדול היה אומר אלה השם שיהיה מכיון
למתק היין חזר שיהיה שלשה חלקים מים וחלק אחד
יין א"כ כן שפיר אומי' כוס ביר ה' כשהוא מלא מסך
ואמר לשון מסך כי מסך הוא מנין ק"ך שהוא ק"ך כרנני
אלהים כידוע שדרך למתק כל חלקי שם אלהים ע"י
המונים הנ"ל א"כ לפי זה א"ס פרכת המסך כי הפרכת
המפסיק בין קודש לחול לכל יבנסו הקליפות קודש
מניח וזוהו הפרכת נכרעו כל הקליפות כידוע בכתבי
מקובלים והוא מרומן באותיות פרכת שהוא דרך פ"ת
כי פ"ת היא לילית שהוא ת"פ מחנות של לילית מנין
לילית כענין ותקח מרים התף בידה שהכניע את

שם ספר שמות שמואל כה

לכן אויב יאמר רע לי כיום שמן שהוא רע כי אותיות קדומות של שמן הוא אותיות לרס שהוא מניק רע דה לומר כי שהוא לרס מחבדים עמו יר נעשה רע ורגליהם לרע ירובו לכן יאמרו רע לי לכן התפלל אל תבאני רגל נאום אס כן יש שמן טוב ויש שמן רע והו אקטוב לישראל כי שמן באת בש הוא כי ט אחד משמו הגדולים שהוא סוד מרביט שהוא שר נ"ט כאשר אהרין א"ה בענין אסתר והו אקטוב לישראל שהוא שמן טוב ולפי כל הכלל א"ש שאמר דוד ויוכחני שמן ראש סיהיה שמן בראש ולא אותיות שהמה לפני שמן שהוא רע רק שמן טוב כי עוד תפילתי ברעות הם שכל תפילתי ברעותיהם שהם אומרים רע לי ורונים בשמן רע והו בשמן הטוב היורד על ראש ועפ"ז יוכן מה שאמר גבי בלעם ואלך שפי לכן ותלחץ רגלו אל הקיר שירט השטן נגדו כי שפי הוא מנין השכינה שאלך בלא שכינה לכן ירט השטן נגדו כי כבר כתבתי בפרשיות הקודש ויאמר ה אל השטן שאם תתחבר השם לשטן אז הוא מנין שכינה אבל בלעם שהלך שפי בלא שכינה לכן ירט השטן נגדו ואו ותלחץ רגלו אל הקיר מפני שהרשעים יהו ריק :

הטעם שאמר הכתוב שהרשעים מדברים עלה ועל משיתו כי א"ה יהו ריק כיריק הוא במספר ש"ה היינו שמחסרים אותיות ש"ה מאותו משית ונשאר רק מ"ח ועל זה אמר דוד חסל יבק כי כי נשאר רק אותיות ח"מ מאותיות משית לכן נזמן הגולה ויבילו ש"ה למורה היינו למשית שנקרא מורה או יבילו ש"ה וכן מהכלך על ירושלם ויבילו ש"ה מפני שידוע מה שכתבו המקובלים בענין הנחש השיאני שנחשט אל נחש נעשה פגם באות דלת של שם שר"י ונשאר רק ש"י וכן נעשה פגם באות ד אל אדני ונשאר א"י והסימן הנחש השיאני היינו ש"ה משדו חנו מאדני א"כ שפיר מהכלך על ירושלם שהוא כסוד דלת שהוא

השכינה הנקראת ירושלם ויבילו ש"ה לחיות שר"י בשלימות וכן שם אדני ומטעם זה אמר דוד חס לבי נקרי כי בקרבי הוא מנין שרי שהרשעים יהו ריק שהוא מנין ש"ה עלה שהם פגמים בשם שר"י ועל משיתו שמחסרים ש"ה משית ונשאר רק אותיות ח"מ מאותיות משית לכן נזמן הגולה ויבילו ש"ה למורה היינו למשית שנקרא מורה או יבילו ש"ה וכן מהכלך על ירושלם ויבילו ש"ה מפני שידוע מה שכתבו המקובלים בענין הנחש השיאני שנחשט אל נחש נעשה פגם באות דלת של שם שר"י ונשאר רק ש"י וכן נעשה פגם באות ד אל אדני ונשאר א"י והסימן הנחש השיאני היינו ש"ה משדו חנו מאדני א"כ שפיר מהכלך על ירושלם שהוא כסוד דלת שהוא

הוא יגון משמן לבן אמר הקב"ה למשה ויקחאלך
שמן שאתה מורו וכו' וכן משום שמרנו בשמן
להעלות נר תמיד שבין ידיו כתיב לכל כומו
להעלות נר תמיד:

המעם שאלמו במדרש ונחמיה במה תרומם
ק' ישראל כפי תשאל את ראש בני ישראל
אכל הענין הא שכתב כתבתי כי ישראל מורה על
גדלות ישראל כי אותיות ישראל המה לי ראש הראש
של קליפה הוא מוכנע תחת עקב הקדושה והוא הויה
עקב תשאלון עבירות שאלם דש בעקבו רנה לומר
ש שמו זהו עבירות דש בעקבו הויה בקליפה
מוכנע תחת העקב ולא ושאר לך הכרית ועל אמר
דוד גם עבדך נוסד בהם בשדרש עקב רב היינו
ששארתי הויה עקב דב ולא ונקתי מפשע רב שלא
הויה הפשע רב רק ששרתי הויה עקב רב ומטע'
זה צוה הקב"ה בקע' לנבלת לבפר מפני שחטו הפכו
העקב שהקליפה גבוה לכן בקע' שהוא היפך עקב
לבפר על כפשו וכתב' ל' כל ה' ל' ש' במה
תרומם קרן ישראל הויה לי ראש שהוא קרן של ישראל
כי תשאל את ראש בני ישראל שלא יסיו ישראל משל
בגמים מנח ראש בלאומים והויה ישראל בשלימות
או תרומם קרן ישראל וחסידים קרן לעמו היינו לבני
ישראל שירם הקרן של ישראל וכן הוא המך הפסוק
כי תשאל את ראש בני ישראל הויה הראש של קליפה
מוכנע תחת העקב של קדוש ונתנו כפר נפשו בקע'
לנבלת ועל' בקע' יתקן מה ששגמו בעקב והויה ס'
גבי הכרית עקב אחר אמצע בקלי שתיקן העקב כנל':
המעם ונתנו כפר נפשו ולא יהיה בהם נגף כמו
שכתבנו חכמי אמת שכוה הקב"ה ליתן
מחצית הסקל מפני כי אותיות מחצית הוא אותיות
מ'ת ואותיות חי והדרק העומד בין המתי ובין החיים
או הדקה מצדיר המרפה או תדקין כמו גבי פתחם
ויעמד פתחם ויסלל ותעבר המרפה ותחשב לו לנדקה

מלא ח"כ ספר אשרי שמוע' לי לשקוד על דלתות יום
יום ולעשות שמי דלתיך מחותות יום הויה דוד
בשלימות ומטעם זה כל היום דכרי יעצמו אבל
כשתפתח המס או יהיה דוד בשלימות:
המעם שאלמו חול המן הויה לו תקמו טעמים
במנין ופריו מהזק לחכי שהוא אותיות
תקמו אבל הטעם מהם שאלם תכתוב שמן במילואו
כזה ש' מ'ס' כ'ון עולה מנין תקמו והמן הויה טעמו
לשד שמן לכן הויה טעמו מנין תקמו ובאית הוא
הטעם כי השמן הוא מנין שכינה כנל' ומילואו הוא
מנין יוסף שהוא קנו הוא חובר יסוד מלכות
והויה אתה תקדש תרומם ציון שהוא החיבר
וכן ותקם בעוד לילוי והויה כיוון שמן תורק שמן
על כן עלמות ההונך כי עלמות הוא מנין תקמו רנה
לומר בשמן הוא תורק הינו במילואו עלמו לחיוב:
המעם שאלמו חול מה שזו של משום ויון שמו
ותד אמר השמשית הויה הנקדשה שאלמו
זה שמו אשר יקרא לוה' דקדוה הדבר קשה להאמו
הויה משום נקדשה האל הדבר ברור כי שם הויה
כנל' הוא מנין טוב וכן יונו הוא נמי מספר טוב במ'ק
ח"כ מר אמר חדא וחד אמר חדא זה חומר ויון שמו
זה אמר כיון סינין שמו זה הויה' כי שם הויה במ'ק
הוא מנין טוב וכן יונו נמי במ'ק טוב ודאיה מפסוק
זה שמו אשר יקרא לוה' דקדוה ולא אמר בהיפך זה
שמוה' אשר יקרא אלל כוודאיה הכי פירושה שמו
אשר יקרא לו היינו ויון כמו ה' דקדוה וזה כיון טוב
שם משמן טוב ודרשו חול טוב שזו של משה משמן כי
שמן הוא עולה במנין משה דלס' ח"כ שפי טוב משה
שנקדשה שמו ויצא משמן וכן במשום מנין כי משום סה'ו
יונו הוא במ'ק טוב וכשתכתוב שמן במילואו ש' מ'ס'
נון המילוי הוא יונו ושאר מ'ס' הוא חובר לאותיות
שמן והויה משמן ח"כ הוא ויון משמן ח"כ א'ס' טוב שמו
של משום שהוא טוב וזהו יונו משמן שאותיות שמן

שם ספר שמות שמואל כו

רצה לומר כמו שזרקו מעצרת המגפה כן עש' פתחם
 שהענין המגפה לבנות הסב לו לזרקה וזהו שאמר
 הקב"ה פתחם השוב את שמתי כי חמתי הוא ה' מת
 שהיה המות בין החיים והוא השוב אותי חמתי ונעשה
 מחיות שזכר בין החיים ובין המתים אבל הצדק
 נאבד מפני הרעה נאסף הצדק שאם חסר הצדק אז
 מת וחי ביתר והוא שאמר ג'בי מצרע והיה בעור כשר
 מחית כשר נגע נרעה ה' ק"כ לפי הכל א"ש כי שם
 את ראש בני ישראל לפקודיהם מה שחסר להם כמו
 לא נפקד א"ש שהיה לי ר"ש שהקלפה יהיה מוכנה
 שלא יוגדר מדת הדין ונתנו כפר נפשו כי פרעה
 השתעבד כישראל כפרך שהוא מדת הדין וע"י הצדק
 שהיה כפה אף שמעצרת המגפה ומהפכת מדת הדין
 למדת הרחמים נעשה מפרך כפר נפס' לכן כהן
 גדול היה לומר כפר נא שהיה מתקן מדת הדין
 שהוא פרך ועשה כפר נא:

המעם שאמרנו חל'למה תפילתן של צדיקים
 דומה לעתה מה עתה מהפך התבואה
 מבורן לגורן כך תפילתן מהפך מזות הדין למדת
 הרחמים הענין הוא כי דוד התפלל ואמר עיניך
 חסיתי אל תער נפשי משום שכתבו חכמי המקובלים
 בענין וגרן מפניו אלק שהטא אלם הראשון נעש'
 פנס בכל אלפין מאדם נעשה דם מאמני נעשה מת
 ומס' אדוני נעשה דין וכן מארץ נעשה צר:

ועפ"ז וכן מאמר חו' ארץ יראה וקטע' אס ירא'
 למה קטע' אלא בתחילה יראה ואח"כ
 שקטע' אלא ו. הדבר שזכרנו מפני שנשעת מתן
 תורה נתקנו האלפין כענין דכב' אלהים רבותי אלפי
 שגלן היינו אותן אלפין שחסרו נתקנו לכן כתיב כיצר
 חסר לאלפי היינו לאותן אלפיים שחסרו אבל כשהטאו
 ישראל לאחר מתן תורה חסר הקלל לאיתנו הראשון
 לכן כתיב ותרד פלאים א"כ לפי זה א"ש משמים
 השמעת דין ארץ יראה כגוריה הארץ משמים דין

א"כ לא נתקנו האלפין א"כ ארץ יראה שמה לא יקבלו
 ישראל התורה א"כ יהיה מארץ כר אבל אח"כ שקבלו
 ישראל התורה אז שקטע' שמו נתקנו האלפין:

המעם מה שיש במדרש שאל חבקק הקב"ה
 מתקן הכל פלאות והשיב לו הקב"ה כתוב
 אלק בלוח הכל לפני עינין שכתבנו א"ש שחסר שטאו
 ישראל חסרו האלפין לקילקולן הראשון עד ביאת
 משמינו שמו יתקן הכל כי כל אדם צריך לתקן שטאו
 וגם שטא אלם הראשון מפני שכל הנשמות היו כלול'
 באר' הראשון ובשטא אלם הראשון שטאו כל נשמות
 א"כ כולם צריכין תיקון שטאו ושטא אלם הראשון חסרו
 רבי אמר ליוהו דרך ישראל גומ' כל שהיה תפארת לו
 מעוזה ותפארת לו מן האל רצה לומר שתיקן שטאו
 ושטא אלם הראשון א"כ כשהטאו ישראל לאחר מתן
 תורה חסרו נעשה דם כי בשעת מתן תורה נתקן
 אלם היינו מה שגרס דם כי א' תיות לוח הוא מנין
 דם ע' תורה שניתנה בלוח שהוא מנין דם נתקן
 שטא אלם הראשון ואח"כ נתקלל שנשברו הלוחות א"כ
 התיקן תלוי עד ביאת משה שצריך לתקן שטא הכל
 והוא שהשיב לו הקב"ה שאתה שאלו אמתו יבא משיח
 כתוב אלק בלוח סיהיה חיבר אלק בלוח שהוא דם ואז
 יהיה אלם שהיה התיקן של אלם ואז שיתקן אותו
 אלם אז יבא הנאולה:

המעם שאמר דוד אחת שאלתי מלתה אותה
 אבקש הענין ה' כי אמר עיניך כך חסיתי
 אל תער נפשי כאש התחלנו מפני שידוע כבוד חכמי
 אמו כשתכתובם אדוני במילתו כזה הוא מנין תרע'
 היינו אלק דל'ת כן יוד שהיה שער לה' כי תרגום
 של שער תרע' א' אבל הרשעים שחפרויהם ה' נשאר
 מאותיות תרע' אותיות תרע' לכן תרע' לאומים
 ותשלם וכן כיום שהוא גילת ה' בתעור השכירה
 שהוא חרב של הקב"ה א"כ שפיר התפלל
 עיניך כך חסיתי אל תער נפשי שאלתי מלתה

תעדר רק אחת שאלתי מאת ה' והיוני אחת שיהיה
תרעולא תעדר לכן סיים ואמר כי יצפוני כסכה
ביום רעה ביום אחריות נסכה הוא אחריות ממש
אדני היינו אחריות שיות של סס אדני רעה לומר
שיהיה הסס שלם ולא יהיה דין רק אדני בשלימות וכן
יהיה תרעולא ולא תרע ולא תעדר א"כ לפי כל הכל
א"ס שתפלתן של נדיקים רומה לעתר כי עתה הוא
היפך תרע תעדר נדיקים מהפכין דות הדון למדת
הרחמים ע"י עת רועשים תרע עתה :

והנה לעניניו הקדום הקב"ה אלהייתנו מחזית
הסלל שהוא הנדיק עומד בין המתים ובין
החיים אבל מפני הרעה נאסף הנדיק כי הנדיק הוא
העומד ומעמיד החרב של הקב"ה שהוא תעדר ועומד
בין אחריות תעדר ולו ותעדר המגפה אבל אם נאבד
הנדיק מפני הרעה שאו יסאך מאותיות תעדר רק
אחריות תעדר או תרע א"כ היתה תפילת דוד עיניך
קסית אל תעדר רק יהיה תעדר המגפה וכן נמי
תפלתן של נדיקים רומה לעתר מהפכין כעשה
תעדר א"כ לפי כל הכל א"ס כיתשא בומחנות הסל
א"כ הנדיק עומד באגזע לכן ולא יהיה בהם נגף
ויהיה מאותיות תעדר שתעדר המגפה מעל ישראל :

המעם שאמר משה אס תשא חטאתם ואס אין
מחני מספרך היגין שמה נענש שאמר
זמנו נא המורים לך וראה שבמחנה תורה חור משה
אמר ממרים היתם גומר מיום דעתי אחרת במה
פעמים אבל בודלוי הענין כמו שכתב בעל ע"מ
בענין גדולה עבירה לשמה ממנוה שלא לשמה משים
דשמירה כבע"א הוא פטור כענין אס בעליו עמו
לא יושלם א"כ נ"כ אדס שעושה עבירה לשמה א"כ
השכינה אכלו א"כ הוה שמירה כבעלים ופטור א"כ
לפיוה א"ס שמה כן אמר ממרים היתם עסה מיום
דעתי אחרת שהכל מה שישראל היו עושים הכל לשם
ה' ובהמה מקומות מתירוצים שהיה לישראל א"כ

שמעתי מאת הרב הישימא נרו טעם במה
שכתבו העלטרס להדברים אשר
גולעשת אתם חסר ואי והוא אחריות ל"שע סכל
ימי השבוע רשאי לעשות ל"שע מלאכות ולא בשבת
והוקשה לו ולמה חסר וי"ו הלא כונו נמי הוה אחריות
ל"שע ועוד מהו הלשון אלה הדברים אשר צוה ה'
לעשות וכי מנוה דוקא לעשות מלאכה הלא עיקר
המנוה שלא לעשות אלא הכיפירוש באשר ירוע
שנרצין להוסיף מחול על הקודם דהיינו ממש שעות
ולמעלה נרצין להוסיף מחול על הקודם א"כ ספיר
לעשות חסר ואו רומ שבוים ואחר שזינו נרצין
לעשות מלאכה כל היום רק חסר ואו וי"ו רמו באות

שם ספר שמות שמואל

ממשכן מנין אלה וכשאר רק מנין שע"ר שהוא עד"ס
והוא ע"ז ש"י שחטאו באלה ונחם"י ממשכן מנין לה
משאר עד"ס וכימי שלמה לא היתה שלטת לזאתו עד"ס
כי שלמה הוא מנין ש"ה שהוא ויתר מעד"ס מנין ה'
לכן אמר דוד אחת שאלתי מאת ה' ר"ל שהתפלל על
שלמה שהוא מנין אחת ויתר על אותו עד"ס וכן אמר
הש"ע ממני ואכלוה שגדעו בלחותיות הש"ע על שלמה
אבל אע"פ כולל הגיעו הומן סיהיה הכל בשלמו כימי
שלמה לכן עש"י לו עוד מעלה ויתרה על שלמה כי
שלמה הוא שעה ועש"י הוא ש"ו לכן בתיב שלמה
איהם בעטוה ובעטם שאלהים עש"ה ברי שיראו
שזריכוין לתקן עוד עד ביאת מורה דקד לכן התפלל
דוד לשלמה אלהים ג' כימי ויפדו צדיק ורב שלום
סיהיה משלמה רב שלום א"כ לפי כל הכל"א ש"י כי דג'ע
באפו שהוא ראשית ג'ויס עמלק שהוא ע"ז באפו לה
פקודי וא"י ש"י אלה שחטאו ישראל פקודי וא"י ושאר
הוא"י של שלמה וכן"ל הוא של לעשות ונעשה ל"ט
מלאכות והוא בתבו התוספת ויעבדו מזגרים את בני
ישראל בערך בלא בש"י לה מנין ל"ט מלאכות והכל
ע"י חטא אדם הרמסון והד"ב בחטא ישראל שחזרו
לקלקלן הרמסון והתיקן הוא ע"י שבת לכן כי תשא
את ראש בני ישראל כי אותיות רא"ש המה אותיות
שבת היינו אותיות שניות של ראש הוא אותיות שבת
שע"י שבת יתרומוס קרן ישראל כ"ל :

השעם שאמר הכתוב המשכן משכן הענין הוא
שאמר שק"ה למשה ואנ"י ודעתי כי לא
יכלת אתכם שרעה ולא ביד חזקה וכסף נאמר וביד
חזקה ישלח אלה והו הדבר כי אהרן היה למשה לפ"ה
והוא לזהם שהיה למשה מעלה ויתרה על שהוא היה
לפה ומשה לאלהים שהוא פ"ו והנה שם אלהים הוא
במשפך קטן מנין י"ד שהוא מנין דוד לכן כל תפלתו
של דוד היה הכל בשם אלהים כאשר תמצא בכל ספרו
תהלים לכן נאם דוד הוקם ע"י כי י"ד שהוא דוד שתיכר

עצמו לשם אלהים או הוא מנין על שהוא מאה א"כ משה
היה לאלהים לזהרן לבד והוא היה מנין י"ד אחת לכן
ספיר ולא ביד חזקה ישלח בשאתה רק אלהים לזהרן
אנ"י מועיל לשלחם אבל אח"כ שנעש"י אלהים ג"כ לפרע'
ואו הוא ב' פעמים אלהים והוא שני פעמים י"ד ואו ביד
חזקה ישלחם וביד חזקה ירש"י מארצו ע"י ב' פעמים י"ד
השעם שהוצרך לפרעה ש. יפעמים י"ד ביד חזקה
ישלחם וביד חזקה ירש"י כי ישראל נאכלו
בזב"א חכרם ואברה"ן ג' שנים הכיר את בוראו והיה
אזנות השם אתו מנין עקב שהוא ב' פעמים לה"י כמספ'
קטן הוא מנין י"ד לכן הוצרך ב' פעמים י"ד ג'י פרעה
והוא כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת ג'וי"ש ע"י
שני ימים היה להם כח וגבורה כי שני פעמים י"ד הוא
מנין כח וזה השיב ימינו אחור"ל ויכלו בלא כ"ח שחם י"ד
אחת ומפני שגאולה ראש"ל היה ע"י שני ימים שהם כ"ח
וזה שני פעמים אלהים לכן נתקיימו שני מקדשי רק
ת"י ות"ך שנים לכן רואו דוד באמרנו כח מעשיו הגיד
לעמו לתת להם נחלת ג'וי"ש כי לתת המה ממש אותיו
של קיום ב"ה שהוא ת"י ות"ך שעמדו תת"ל שנים מפני
שנעשו ע"י אלהים שהוא דין אבל גאולה אח"כ וזה
נאמר ובעל"ך עוש"ך ה' ג' וזה אמר דוד כי אתה
עמל וכעס תביט ומהו העמל וכעס לתת ביד רימו
על שני חורבנות שהוא תית"ך וכן הרשעים
עמל ות"ך תת"ל לשונם אס בן לפי כל הכל"א ספיר שאמר
המשכן משכן כי משכן רמו על ת"י שנים והמשכן
הוא ת"ך עם אותיות :

ועפ"ז יבואר כמה שמים והמר מעשה דודו אחת
ומשפט כי הטעם שהתחיל בבראשית משום
כח מעשיו הגיד לעמו אבל לעיניו שקלי אפרעה
א"כ למה פתח בבראשית אלא הטעם הוא משום כי
בראשית ברא אלהים הוא ס"ת אחת וכן אמר אלהים
שמונה על מדת הדין שה' משפט א"כ א"ש כח מעשיו
הגיד לעמו לתת נחלת ג'וי"ש היינו ע"י שם אלהים שהוא

שם ספר שמות שמואל כח

כח נתן לנו שני מקדשים שהם מוכין לתת שהם תר
תן ח"כ למה פתח מבראשית ומשני העצה ידיו
אמת לכן פתח בבראשית שהם אמת ומשפט לכן
פתח בבראשית ברא אלהים ולא ה' משום שמעשה
ידיו הוא אמת ומשפט נענין והאלהים עשה שיראו
מלפניו וזהו אמת דבר אלהים שתיים זו שמענו כי
בראשית נמי מאמר הוא א"ש אמת דבר אלהים שאמר
בראשית ברא אלהים ולא ה' בזה שתיים שמענו אחד
כי ענו לאלהים שבדא במדת אלהים שיראו לפניו
ועוד שמענו ולן ה' המסדר ששם הויה הוא אחד א"כ
בדובר אחד מדובר אלהים שתיים שמענו שענו לאלהים
ולן ה' החסד:

והנה לפי מה שכתבנו בלעזר בעלך עושק
ה' שלא יחרב עוד הטעם כי הוא הכל יטוה
וזהו שאמר דוד חסד ואמת נפשו יצק וסלוס נספו
גם ה' יתן הטוב מסוס דכסחסד ואמת נפשו ח"כ
תתחדד הקיף לאות אלף של א"ת וס"מ ל"מ וד' ל"ת
לפי של אמת ואז הנה אותיות אחס"מ רת דנה לומר
אח הוא לשון אחי ומיכר ס"מ שהוא סמאל מפני
שכומן הגאולה יקח ממנו אותיות אל ויפחד רק אותיות
ס"מ וזהו אל בקמות וכן אל תחדש ג' אל ויפחד ס"מ
א"כ ספיר א"ת ס"מ שיחור ס"מ ל"ת הקדושה
שיטוה הכל א"כ ספיר א"ת ס"מ דת וזהו גש חסד
ואמת נפשו ס"מ ויהי אהס"מ ל"ת או ג' אדק שלום
נשקו שים תתחדד צדק של דק לאות שן של שלום
או הוא ס"ן וכן אות דלת מנדק' ללמד של שלום או
הוא דל וקוף של צדק לאותיות ד"מ של שלום או הוא
ס"ן קוס א"כ המה ס"ן דל קוס דנה לומר שהוא מנין
השכינה דל מה שהוא דלה ועניה בגלות או קוס ע"ש
נפלה ולא תוסף רק קוס בתולת ישראל שלא תוסף
עוד לנפול חליק ספר שמות:

הטעם חלף דוידקדא וצירא הענין הוא כי דוד
אמר ירוויין מדשן ביתך ונחל עניןך

תקסס כי כבר כתבתי בפנינו ער חית קנה רצה לומר
שתקסס הקנה ש"חית ואז יהיה מאות חית דלת א"כ
מאותיות נחש יהיה דשן כש דיוין מדשן ביתך או נחל
עדניך תקסס כמאמר חל' כל המתגאה נופל בנהס
והנה הפרש שיש בין גימל לאות בן רק הדגל של גימל
הוא למעלה ודגל של בן הוא למטה ולאות בן אין דגל
ומטעם זה אמר דוד אל תביאני דגל גאווה מפני כי
לישרים גאווה תהלה שאין להם גאווה רק גאווה
מאותיות גאווה נעשה להם גאווה וכן לביית גאווה
קודש א"כ ספיר אל תביאני דגל גאווה אותו דגל של
גאווה א"כ לפי זה א"ש מאמר ח"ל כל המתגאה נופל
בנהס שהוא נהר גתל אכל הצדקים שאין להם גאווה
א"כ נעשה להם מאותיות גתל נחל א"כ א"ש ירוויין
מדשן ש"חש יהיה דשן שיתבטל היצר הרע שהו' דגל
הגא' ואז ונחל עדניך תקסס שלא יהיה גתל רק
נחל:

הטעם שאמר דוד כלו ס"ג יחדו נאלחו ג' הענין
שאמר ח"ל ל"ת מותר בגאווה בשמינות
שכשמיניות ובתבונה הפרשים הטעם כי שמיניות
שכשמיני' הוא מכין ס"ד ואותו חלק מס"ד מותר ל"ת
להיות גאווה מפני שיצא מכלל גם הדוח אכל ית' אסו'
וזהו גם כן דם כי הכעס בא מכח גאווה ואמר ח"ל
כל הכועס' כאלו עובד ע"ז לא יהיה כך א"ל זה
א"כ א"ש אל כס ששם אל כס מפני שאינו כועס א"כ
אין לו גאווה ואינו נופל בנהס לכן ספיר אל כס ג'ן
כשאל כס או זוכה לנן וכי תימא למה ת"ח מותר
בגאווה חלק שמיני' שכשמיניות ומשני ד"ם מה שמותר
ל"ת הוא ד"ם שהוא ס"ד ואינו בכלל גאווה א"כ לפי
זה ספיר אמר דוד כלו ס"ג יחדו נאלחו רצה לומר שאם
הם בכלל ס"ג שהוא גם דוח או נאלחו אין עושה טוב
ולמה ומשני אין גם אחד שעדיין לא היה עוד חלק
אחד שאם היה עוד חלק אחד או לא היו ס"ג רק ד"ם
ג' ה' הפלל דוד ואמר אמת שאלתי מאת ה'

רנע

רצה לומר אותה אחת שלא אכסול ביותר מפני שאמר
 ומשלים על יתר עושה גאולה מי עושה גאולה ביתר
 מחלק ס' דאבל משה היה עניו מכל אדם שאפילו
 אותו חלק מה שמורה לת' שהוא חלק אחד מס' ג' כ
 לא היה לו ולכן ה' ועירא אפילו אותו חלק א' הוא אצלו
 ועירא שלא היה מתגאה כלל וכלל אפילו שמצית
 שבשמינית :
השעם שזו הקד' להקריב מכל מין ולא מין דמים
 אבל פשוט הענין כי הכל נברא מן האדמה
 ואדם נח' נברא מן האדמה לכן בא זה ויבפר על זה
 אבל דמים נבראו מן הרקק לכן לא צוה להקריב מדני
 ולעניינו בידוע שאמר הכתוב ונרגן מפירי אילוף
 מפני כי אות ש' בשבתוב אשורית הוא יוד למעלה
 יוד למטה וא' באמצע והוא י' למעלה ו' למטה
 הוא מכין לכ' בסוד ל' שמים שים לישראל י' למעלה
 ו' למטה אבל לגוי או פחות או יותר והוא שיני רשע
 שבת לא תקרי שבת אלא שרבת רצה לומר גבי גוי
 השינים המה או פחות שהוא לא והוא לא עשה כן לכל
 גוי או יותר והסימן עד ה' ה' הוא ל' א' שפיר
 שיני רשעים שבת שהמה פח ת מ' א' שרבת שהם
 יותר מלכ א' ונרגן מפירי אילוף כי אילוף הוא ל' ב' ל'
 ולכן התורה מסיימת בלמד ומתחלת בבית שהוא לכ
 אבל גבי תלמי המלך התחילו התורה בל' א' הוא לא
 א' לא עשה לכל גוי וכן נמיעל מה ניקח רשע להים
 אמר בלכול תדרוש וזו שיני רשעים שבת ל' ה'
 היסוע' היינו ע' השם שהוא ק' שהוא יוד למעלה
 יוד למטה והוא באמצע והוא על עמך ברכתך סלה
 כישר אריך כזה :
השעם ל' היסועה על עין ברכתך סלה הענין
 הוא כי אילוף רבת הוא יוד למעלה יוד
 למטה וז' באמצע שהוא ק' ואותיות ק' הוא בסוד
 ל' היינו שפ' הוא למעלה על ה' כזה לאו הוא
 למד ה' ו' שלש' דמשם הנה שהוא ק' והיה שלשים
 הנמית

כענין ביום ההוא יהיה ה' אחד שמאותיות הויה נעשה
 יהיה שהוא שני פעמים י' והוא שלשים וזהו מן המצ'
 קראם ה' בנות אורק' אכל ענני במדבר י' ה'
 שיהיה בזמן הגאולה שני פעמים י' א' א' א' רבתא
 מורה על שני יורק וא' באמצע שהוא ס' ק' שיעלה
 למספר רבתא שהוא למד וזה עד כי יבא שילה כי
 אותיות למ' הוא חזק עד שאנו מוסדים בכל יום
 שמע ישראל עין רבתא ו' רבתא והכוונה שאו יהיה
 ה' אחד ושמו אחד באשר בתחילה הוא יה בן בסופו ג' כ
 י' שהוא י' שהוא ושמו יהיה אחד א' כ' עד שבשבע
 רומז על הלמד אבל אילוף ועירא מורה על מיעט כי
 היא יוד למעלה ודלת למטה וא' באמצע שהם אותיות
 ד' כי כל היום ד' א' א' א' על עמך ברכתך סלה
 כי האילוף רבתא שהוא השם יודע שחטא אדם הראשון
 היה ונרגן מפירי אילוף היינו שני אלפין של אדם ושל
 אמת ונשאר דס' מ' וכשעת מתן תורה נוסקנו אלו
 שני אלפין היינו רכב אלהים רבותים אלו כי רכב הוא
 שני פעמים אילוף שהוא נוסקנו אלו שני אלפין שהם מנין
 רכב והמה אותיות בוך לכן ובוזע בוך נ' א' ה' כי אלו
 שני אלפין המה אילוף רבתא ואילוף ועירא ששניהם
 בריבין לתיקן אבל ובוזע בוך שהם אותיות רכב
 נ' א' שהם א' כ' שפיר ל' היסועה שהוא האילוף שיהיה
 תיקן לאלפין והוא על עמך ברכתך סלה שיהיה רכב
 והוא בוך ולכן אמר משה יוסיף ה' עליכם אילוף פעמי
 היינו שני פעמים א' או יוסיף חתכם היינו כ' אוסיף
 עליכם שני פעמים א' או יהיה רכב וזו ויברך אתכם :
והנה יש אדם טוב ויש אדם רע כי אותיות אדם
 הוא אותיות אמת היינו במספר גדל הוא
 אמת ובמספר קטן הוא ד' כי אותיות רע המה כמ' ק
 ט' וכן אדם במספר קטן כמ' א' גדול והוא
 אמת לכן כתיב אדם גדול והוא שאמר דוד חלביני
 מאדם רע וכן כמה כתובים המורים על זה והוא
 כמישיב לשוררי שהם אומרים רע לין אבל באמתך

שם ספר ויקרא שמואל כמ

הנחיתם רצה לומר כי דוד הוא אדם שהוא אדם דוד
 נחיתם הם הרעים אומרים רע שרונים לעשות אדם
 רע אבל באמתן שאתה עושה מאדם אמת הנה כלל
 הדברים שבשעת מתן תורה נאמרו האלפין ול חר
 שחטאו חזרו לקליקולן ולכן היה הקב"ה להקריב מכל
 מין כדי לתקן כל הכשמות שהיו כלול' בלדם הראשון
 אבל דגים אין צריכין תקון כי דגים שאתן בשמות
 שנדחו מהם מנולגלים בלאתן דגים שנה הקב"ה
 להקריב ומשה כשראה שעדיין לא נתקנו הכל שאמר
 לו הקב"ה להקריב מן הבהמה מן הבקר מן הצאן כדי
 לתקן וכן אמר לו מהכל כמו שכתב בוודר אהל מועד
 שיש מועד וזמן לאהל שיחבר לכן כתב אלף ועידה
 שהוא כל היס דיו ולכן אדם בויקריב מכס רצה לומר
 אדם בויקריב שיקריב שיהיה אדם בשלימות והיו
 אדם אחד מהלף מנחתו היינו שיהיה אדם א' בשלימות
 מהלף מנחתו היינו כשיתחבר האלף:
שמעתי מאמר הרב הישיב מהדר משה סוף דבר
 הכל בשמיעת אלף אלהים ירח ואת מצותיו
 ושאר כי זה כל האדם דיש רמח מצות עשה נגד רמח
 אחרים וספ"ה מצות ל"ת נגד ספ"ה גידים א"כ שפיר
 את אלהים ירח וזמנת ל"ת ואת מצותיו שמדו
 מנו' עשה ואז כי זה כל אדם או הוא אדם שלם ומטעם
 זה כל שנאמר גבי קרבנות אדם בויקריב כי הקב"ה
 צוה להקריב עולה ושלמי' כי עולה הכולל כמו מצות
 ל"ת שהיה כולה לה' שפין לאדם הנאה מהם ושלמים
 יש הנאה לבעלים כמו מצות עשה יש כמה מצות
 שהם הנאה לבעלים כגון שבת פנים ודבית
 וכמוהם רבים לכן אמר אדם:
הטעם שאמר זאת תורת העולה היא העולה
 ובתיב הוא הענין הוא כי דוד אמר כי
 אני ללכת נכון מפני שדוע בהפתי המקובלים כענין
 ויקח אחת מנלעותיו ויקח שם אדם כי הנעלים של
 שם מ"ה הוא י"ט כמנין חס המינין בשכתוב שם מ"ה

יוד הא ואלו הא הנעלים מהשם הוא י"ט כמנין חס'
 וחזו מלת ה' היתה זאת כי לואת יקרא אשה א"כ
 מלת השם היתה זאת לכן היא נפלאות בעינינו שהיה
 נעלמה נתון השם לכן אזו קרא שם אדם בשבחה
 חסה שהוא מנין י"ט חס שלם שם מהוא נקרא אדם
 לכן שפיר דוד שהוא בסוד חס אמר כי אני ללכת נכון
 שהוא אחת מנלעותיו והיו הטעם ויקרא שמה חס
 כי היתה א"כ כל חס כי הפרש כמנין השם ס"ג לשם
 מ"ה הוא מנין ח' א"כ בתחילה היתה חס כל חס
 שהיתה נכללת נתון שם ס"ג ואח"כ נתמעט ונכללת
 כתוך מ"ה ואז נקראת חס המילוי של שם מ"ה:
הטעם שאמר דוד יקדמוני ביום אל' ויהי ה' למשען
 לי בעשיו בגלות יד על כסיהם שהם
 חסר חלף וגם משם אדני חסר דלת וגשאר ואני בתוך
 הגולה וכן מדוד חסר יוד כי בדברי הימים דוד מלא
 ביוד א"כ עכשיו בזמן הגלות חסרים אותיות אדני
 והסימן כי יד על כסיהם כל זמן שדוד הוא מנין י"ד
 שהוא חסר מפני ששם הוא מלא אז הוא מנין דך והיו
 מכסת לדוד כשהוא דך רצה לומר בשם מלא בוד
 אז הוא מ"כ שהוא מנין דך ואז הוא תם א"כ שפיר מ"ך
 תם לדוד א"כ בזמן גלות חסרים אותיות אדני א"כ
 שפיר אמר דוד יקדמוני ביום אדני בשחסר אותיות
 אדני והוא לשון חסרון אבל ויהי ה' למשען לי כשיתמלא
 השם אז גם אני יתמלא מפני כי השם חסר גמיו' וה'
 רקיה עכשיו בגלות והסימן חס' למען לו והיו
 אכזי אכזי ה' מנחמכם רצה לומר בלתינות הוא
 אני אכזי אתכם היינו הוא שחסר מכס' ומהשם א"כ
 כשיתמלא השם אונות אלא דוד גמי ומכלל דבריו
 אלה א' שמה שהתלכו כי הנה הכהנים שמקריבין
 קרבנות המה כמו שכתבין למטרונותא כידוע כזה
 בכתה מקריבין א"כ שפיר צו את אהרן ואת בניו לאש
 זאת תורת העולה ש' ין של העליה זאת היינו לואת
 יקרא אשה שהוא דוד אמתי היא העולה הוא
 העולה

כידוע א"כ כמה ימי ענדר:

והנה יש שלשה אל אל היום אל חזני אל שדי כידוע
והלוג אל המה ל"ג שאל הקב"ה נג בני
הדסים ואל היום הוא מניין לכן תקנו בברכת
הדיון אל"ן ואל"ן הוא המספר הפ"ח א"כ הפח
נשבר ואנחנו נמלטנו ובמה עזרינו בשם ה' היינו ע"י
אל"ן הכל:

הטעם אם עונות תשמרה ה' חזני מן המור מפני
שישראל שחטאו שחלבו אחרי צ' שטעו בעגל
ובשם ה' מנץ' לזויות פ"ח או הוא מנין ק"ג שהל'
עגל שפי' אדרת ה' שהיא נרופה או הוא מכפר על
עגל לכן יעקב בחר לו ה' א"כ שפיר הפח נשבר ע"י
מ' ומשני עזרינו בשם ה' עושה שמים רצה לומר
על ידי אלו שם שברא שמים וארץ שהוא שם ה' על
ידי אלו שם הפח נשבר וכן כשתצדק שם ה' למן
שם שני קל פת פתוח או הוא מנין ק"ג א"כ כן
ק"ג וק"ג הוא מנין ר"ו שהוא אריה והם אלויות
יראה אל הרשעים או ר"ס לא יראה ה' ולא יבין
אלה יעקב שם הומרים לא יראה ה' לכן עמו פ"ח
לי וכן חן שחוט לשונם שם אמן יודעין שם ה' ה'
מצדק לפח ולחן ונעשה אריה שהוא חסד ואז
יראה ה' א"כ כן כפי הכל אתה שפר א"כ עונות
תשמרה חזני מן המור שם שם ה' תשמיר
עונות שלא תצדק לכפר או מן המור והוא אחרי
הנבר אשר תסירו ה' להקט לו ממי רע שם
שם ה' מצדק לזויות רע או נעשה רפ"ה שהוא
מדת הדיון הרפה שפי' השם ה' נעשה רפ"ה:
שמעתי מל"ה הרב הוי"ש מה ד"ר משה נדון כי
ההק' הוא לזויות נראה ולזויות
אליכס הוא לזויות מיכאל משום דכמו מיכאל
למעלה כהן גדול כן אהרן למטה נס כן כהן לכן
כי היום נראה ה' אליכס לכן זאת תורת העולה היא
העולה כל הלילה רצה לומר על ידי אהרן שהוא חסד
נעשה

העולה כשהוא עולה שיתלכו אלויות הוא הכל או
היא עולה שהוא דוד אלו"כ יתעלה דוד ובספרי
הגדול יד שמואל חזני מארץ כזה העניין:
הטעם מפני שיבה תקום והדרת פני וק'ן מפני
כשאל בכחיותו או יוכל לתקן מה שחטא
משום דעיקר התשובה היא הנס א"כ שפיר והדרת
פני וק'ן כי אלויות שהם לפני וק'ן הם אלויות וגם
הם אלויות צ"ס רצה לומר מפני שיבה תקום
שפסוק מפני זונה בכחיותו או והדרת פני וק'ן
שהוא צום וכענין זה כמו הכא שאתרו חל"ה חן צו
אלה ע"י שחזר הוא לזהל חזר הנו אלויות קדמו
שלפניו הוא פ"ה אלויות שחזרו והם ק"ו שהוא
מנין העגל שצ"ה ק"ו שטעי בעגל א"כ שפיר חן צו
אלה ע"י רצה לומר כשאין צו רק אלויות שניות מצו
או היא ע"י שהוא הולך אחר צו אבל אלויות קדומות
של צו שהוא פ"ה מדרה שאין ע"י כי פ"ה הוא מנין
מילה שפי' מילה מוכח שאין אלוה אחר כידוע והוא
נ"ו אחר אבל אחריה תלכו כי אלויות שהם אחרי
ה' הם כו"ו שהוא חן ט' אלויות טלך שהוא כחסד
ה' אחר שתלכו אחריה שהוא אחד לכן שפיר צו את
אהרן שהם ישראל שחטאו צו ששאו העגל ולכן אחר
לפין לומר ולא אחר לעשות אלא ע"י חטא יחדב
בית המקדש א"כ או לאמר שלא יקריבו קרבנות רק
ונשלמה פרים שפתינו:

הטעם שאמר דוד נראה לך נעשי כמה לך כשרי
בארץ ביה בלימים כי ישראל שחטאו צו
כי צו הוא שם אל חזני שהוא אל חסד ואדני דין כלל
דין ורמיזים אבל הם כו"ו אחר שהוא הכל דין ועשו
פירד כין שם אל לשם חזני ששאל דין א"כ שפי' אחר
דוד נראה לך נעשי כמה לך כשרי שאלויות כמה הם
פ"ה מנין שם חזני מפני בארץ ביה בלימים שחסד
אל שהוא מים שהוא חסד לכן כמה לך נעשי חסד
שאמר כמה ימי עבדיך שדון הוא ריבא דמלכותא

שם ספר ויקרא שמואל ל

נעשה כל הילול כי לילה הוא מנין ע"ה כמנין בן
 שיהיה כלל זה ולא תחלק הלילה להיות לחצאין
 כאשר הארצות למעלה שאם תחלק הלילה לשניים או
 יהיה נ"ב כ"ה שהוא מדת הדק אבל ע"י אהרן שהוא
 כהן והוא חסד נעשה כל הלילה:

השעם שאמר ויבן יסודל בגאולה ראשונה בן
 גאולה אחרונה משום דגבי משה כתב
 וירא ה' כי ס'ר לראות ושאל לי חכם אחד שמצא
 באותו ספר שהראה הקדוש ברוך הוא למשה שם בן
 מאה אותיות האין נרמו בפסוק וירא ה' כי סר לראות
 ואמרתי לו שהוא דבר פשוט כי ס'ר הוא עשר פעמים
 שם הויה פעולה מנין ס'ר וכל שם הוא כלול מעשר
 אם בן הוא שם בן מאה אותיות ולעניניו הקדוש
 שהקדוש ברוך הוא סיגר הפז וכן הפז כי גאולה
 ראשונה נעשה על ידי הסמן הייבן בזה סמך בתוך
 אותיות פ"ח ונעשה פס"ח ובגאולה אחרונה יבא
 ר"ש בתוך אותיות פ"ח ואז יהיה ינין ופדח ישראל
 אם כן ספיר ויראה ה' כי סר לראות שמשה ראה
 גם כן גאולה אחרונה לכן לא היה רוצה משה לילך
 בשליחות כידוע אם כן לפי זה ספיר בגאולה
 ראשונה כך גאולה אחרונה בשם בגאולה
 ראשונה פ"ח נסבר כן בגאולה אחרונה הפח יסבר
 כי הכל נעשה על ידי השם כענין שאמר הכתוב הפח
 נסבר ואנחנו נמלטנו על ידי מה על ידי עזרנו בשם
 ה' היינו שהוא השם שהוא מנין ס'ר על דוזה יהיה
 גאולה ראשונה וגאולה אחרונה:

וזהו דרך נובך מיעקב וקס שבט מישראל כי
 גאולה אחרונה והיה על ידי ר"ש אם כן
 הוא יותר מגאולה ראשונה מנין ק"ס כי ג' ו'לה
 ראשונה ע"י סמך ח"כ הוא יותר מנין ק"ס:
השעם שקרא משה לאהרן ביום השמיני הענין
 הוא ידוע ל"ה משום דמשה הוא רוא
 דשביעית מטעם זה ניתנה תורה ע"י משה כי הוא

רוא דשביעית משום דמשה הוא כפירת נצח שהוא
 גם נצח וישראל לא יסקר כי בכל ביתו נאמן הוא ולא
 יסקר וזהו רמז אם אין קמח אין תורה וזהו ענינו
 כי קמח הוא ששבר הקב"ה הפ"ח ונתן כתובות אחר
 ואז נעשה פסח שהוא מנין קמ"ח ח"כ ספיר חס אין
 קמ"ח פסח ח"כ ח"ה שהביא הגאולה קודם ומנו אין
 תורה שהיו משתקעין שם וכן נהיפך שם אין תורה
 לא היה קמח שהוא פסח שלא היו נגאלין אבל לענינו
 כי משה שהוא נצח וישראל כמספר השנה הוא קמ"ח
 שנים אין משה אין תורה כי הוא שביעי הכלול בנצח
 ותורה נמי נצחית לכן ניתנה ע"י משה אבל אהרן הוא
 מדה שמינית הכלול בהוד שהוא מדה שמינית לכן
 אהרן משמש בשמנה בגדים ואותה ספירת הוד
 לפעמים נשתנה כענין וסודי נהפך עלי לשמינית וכן
 על זה היה דוח לבנו ומדת הוד מורה על דין לכן
 כשנעשה במגדים מדת הדין כתוב או יסיר משה
 ובני ישראל כי אותיות ה' והמה שמנה וכן אשירה לה'
 כי גאולה גאולה שאותיות גאולה נמי הם שמנה לרמז של
 זאת מדה שמינית לכן ביום השמיני שהוא מדתו של
 אהרן כי כל ספרה נקדחת ויוסף משה לאהרן שה'
 מדתו משום דכ"ל אותיות אהרן הוא שמיני הן
 מלמעלה למטה היינו מבשר עד הוד ומלמטה למעלה
 בינה היא שמינית שהיה נכנס בה ב"ה לפני ולפנים
 לקודש הקדשים לכן נאמר בואת יבא אהרן להקדש:
השעם שאמר קח ענב בן בקר להטאת ואיל
 לעולה כי דוד אמר סמר מפחדך בשרי
 הטרעם כי כבר אמר מפחד אויב הצדק כי הקב"ה
 סיגר הפ"ח ע"י במה ענינים שכתבתי בכמה מקומות
 אבל הרשעים יסור עלי יתלחש שהם עושי הפ"ח ביחד
 עלי שמיני מדת דלת בידוע וא"כ נעשה מאותיות פ"ח
 פרד ח"כ ספיר מפחד אויב הצדק חיי וכן נמי סמר
 מפחדך בשרי כי ע"י סמך הקב"ה סיגר הפ"ח ונעשה
 פס"ח וע"י ר"ש בזמן הגאולה יסבר הפ"ח ויהיה פדח
 וע"י אות

אות מ ס ישבר הקץ ואו יהי צמח ואו הוא יוכלך מפסח
 יקום מחץ אבל הרעס ס שהס יחד עליו יתחלזו שהס
 מחברים כל הכלס היה ביחד לכן סחר מפחד כשרי
 שאו עי' אלו אותיות הסמך מפסח והסס מחץ וכן
 הר"ס שבסוף הג' ויהיה פרח הוא אותיות סמר
 ולכן אני מפחד שהס מחברים הפחד היינו הפסח עליו
 וזעזעה פסד:

ועפ"ז יובן מה שהתפלל דוד בימיו ופרח צדיק יהי
 שמו לעולם לפני ששגיבון כילע לס הוא
 כמנין מקום שהוא השם הויה שעולה מקום כי שמו של
 משיח כשמו של מקור ר"ת מפני שלעמיד יתרבו ההין
 מהשם הויה ויהיו בסוד נטוין וסימן הן עס לכדד יסכן
 כשיהיה מאות ס"ה נטוין לו לכדד יסכון ח"כ משיח
 שנקרא יבון הוא ממש אותיות שם הויה כי ההין יהיו
 בסוד מנין ח"כ ספיר יהי לעולם שמו כשמו של משיח
 ומה טעם הוא כשמו של מקום מפני כי יבון שמו ולכן
 וקס שנט מישאל כי משיח שהוא יבון הוא מספר
 קרי ובהתחבר אליו דוד שהוא דוד בעצמו או הוא חסן
 ק"ס ח"כ ספיר בימיו ופרח צדיק שאו ישבר הפסח
 ויהיה פסח ואו יפרח צדיק: לכן גבי משה אל תקרב
 הלום כי המקום שהוא משיח גבי משיח ה' המקום כלל
 הטעם שאמר בחברות אלהינו יפרחו מפני
 שלעת האולה וכן בגאולה ראשית נכסבר
 הפסח והחץ מפני כי אדם גרס מיתה וישאל תיקון
 בגלות מצרים החטא שלו ולכן וימררו חיהם בחזר
 ובלכנים במל"א עץ שאכל אדם הרחשון גען היה וכן
 גר מיתה לכן וימררו חיהם בחזר גר החמר יין
 חזר ונגד המית הפסח: ה' המות ועזה מאות חת
 שני רישין ונעשה ממותיות מות מרור ולכן בגאולה
 קודם ואדם שהסלס קושי עבד שמוות תו נעשה
 שני רישין הוא וימררו חיהם וזה ברוך המקום ברוך
 הוא שמיש הקץ היינו שזיו בגלות ר' שנים ונשאר
 כמנין קן וכל שמיש את הקץ לעשות שעה שני

שם ספר ויקרא שמואל דא

מורה על חיבר פנל ואיל ככל להכניע השטן ע"י
 שמך השטן רוצח תחת משלו שהוא פנל הכל וזהו אם
 רחץ ה' בנות גיון רצה לומר כי אם הוא מבין חיל
 ע"י חיל או נעשה רחץ שהוא ע"י חזקתו וע"י חיל או
 רחץ ה' בנות גיון:
הטעם ואל בני ישראל תדבר קחו שעיר עזים
 מפני אלותיות רשע הוא ראשי תיבות ראש
 שר'ס עש'ר שהוא אדום ע'ר לכן הכתוב אומ' יצאת
 ליטע עמך יצאת ליטע משיחך מנחם ראש מבית רשע
 כי בזמן שיכא הגאון שיהיה קצ'סם לחשן א"כ כשתחך
 מנין קן מאות רש'ס כל רשע יסארו אותיות יטע ולכן
 אנו מתפללים ויך בלכנו לעזוב דרך רשע ומיט' לנו
 יטע א"כ א"ש יצאת ליטע עמך וכן יצאת ליטע משיחך
 שני פעמים יהיה יטע ע"י כשמחצת ראש מבית היינו
 משני רשעים שימחץ ראש מפני רשעים שאו יתחלק
 הרים ויהיה קן יטע והוא שלעתיד וזעשע יונק על
 חור פחן כשמחץ הקב"ה הראש של רשע היינו שיקח
 ממנו הרים א"כ יסאר אותיות ש"ע וכן משני רשעים
 היינו מבית רשע א"כ יהיה שש"ע שני פעמים ולכן
 מחץ ראש על ארץ רבה ל"ל שימחץ הקב"ה הראש של
 עש'ר שהוא על ארץ רבה שהוא ראש שר'ס עש'ר
 ימחץ הקב"ה ואו יהיה יטע וכן ששע ככל:

הטעם שזמור חול שניקם יצחק יוחן עשו והשיב
 לו הקב"ה רשע הוא זשאל לי יצחק על למד
 דקדק והשיב לו הקב"ה בארץ נחוכות יעיל משו שלעתיד
 יטוהר הכל כי מאותיות רשע יטעש הקב"ה דקדק
 ושלום כי עשו הוא מנין שלם שהוא שער ואותיו דקדק
 עם אותיות שער' או הוא מנין תק'ע שהוא שער לה
 א"כ מאותיות רשע יטעש הקב"ה דקדק ושלום כי אלו
 שניהם המה ביחד כמנין חסד ואמת כפגשו ודקדק
 ושלום כשקובי דקדק שלום ראשי תיבות טן שהוא
 כמנין השכינה א"כ שפיר שאמר יצחק יוחן עש'ר כי
 עשו הוא שלום והשיב הקב"ה רשע הוא זמהה כי אלו

הטעם יובן מה שאמר דוד מור היתי לאחי מפני
 שעכשיו בזמן הגלות דוד חסר יוד א"כ
 מא' נון של מ"ר נעשה מ"ס א"כ הוא מור אבל אחי את
 פניך אבקש כי פנים של שם הוא יוד לכן התפלל אחי את
 שאלתי

שם ספר ויקרא שמואל

שאלתי מאת ה'

הטעם מה שאמר במדרש שהמילה ניתנה בשיינו
משום שאמרת ה' צרופה בענין הוא כי שם
היה יש לו יב' צרופים ויצרך השמיני מ'ב' צרופים
הוא השם שהוא יוצא מפסוק וְדָבַר הָיוּם הַהוּא יְהוָה
שהוא וה' ה' ר"ל כי מילה שהוא אמרת ה' צרופה כי
דוד אמר נועצו לב יחד עליון ברית וכרתון כי אותיות
מילה שהוא הברית הם אותיות ל' מ' ה' ע"ש תולה
ארץ על כלמה הוא אותיות במילה שאם לא כריתו ג'
כי אותיות מילה המה אותיות ל' מ' ה' שהוא שם מ' ה'
שמצטרף לישראל לכן ישראל נקראי אדם ולא א"ה שאינן
חתומים בברית הרומז באותיות ל' מ' ה' שאנו נקרא
אדם ולא א"ה והנה א"ה מתקנאים באותיות ל' מ' ה'
מאמר דוד כל ראי עלינו ל' הדיינו מאותיות ל' מ' ה'
שאנו נקראים אדם וכן מאותיות ישראל שהוא אותיות
ל' ראש בענין הנה אויבך והמיון והשנאך נשאו ראש
שאוהבים ולא יוכר שם ישראל עוד לכן עכשיו בגלות
ישראל משל בעמים מלך ראש בלחומים לכן התפלל
דוד ואמר נסה עלינו אור פניך ה' כי אותיות שניות
של מ' ה' המה אותיות נכ"ה א"כ א"ה המה אומרים ל'
ראש וילעגו ל' ולוקחים אותיות ל' מאותיות מו"ה
שהוא באמצע וכן ראש שהוא באמצע אותיות של
ישראל א"כ שפיר בינועצו לב ית' היום הלב של ישראל
ולב של מילה עושים ביחד היינו אותיות אמצעו כ"ל
ומכריתין הברית א"כ שפיר אמרת ה' צרופה שהשם
מצרך למילה כ"ל וכן ישראל הוא ישראל ולכן ניתנה
בשמינו נגד אות שם שמיני שצירופו וההי כי רומז על
פסוק וחרב פיפיות בידכי ואו הוא חרב שם הוא גוסס
לחרבא ותרין הדין תרין פיפיות והיוד הוא יד כאשר
ידוע בזהר וא' גופא לחרבא תרין הדין תרין פיפין
יוד יד ש' חרב לכן נגד זה השם וה' י' כ תנה המ לה
שהוא וחרב פיפיות ביד' דוק ותבין בטעם ודעתו
הטעם שנאמר ב' יוסף אמרת ה' צרפתהו שלח
עלן ויתרהו משום דבכל מקום שהשם

מצטרף עצמו לאיזה דבר או ה' אמן הוא לכל החיים
כאשר כתבתי בכמה אותנים וכן ביוסף נמי שהוסף
לו אות ה' א' משאו ונקר' יוסף וא' יצא מבית האסורי
משום ב' יוסף הוא מניין קנו במנין ציון ובשחיתר השם
ליוסף אות ה' א' או נעשה מיוסף מכין קס"א שהוא
לטון אסך שהוא לשון עליה לכן אמר דוד אס אסך
שם שם א"ה ד"ל כי שמים נקרא יוסף כי ב' בוונתו
לחבר עם ניון בענין מיתון מציון ויפועות ישראל שם
א"ה שהוא א"ה ש' י' או נעשה אס קב"ל וכן
כמי השם ה"ל שהוא שם שמיני שנית' המילה בשמיני
והוא וה' ה' שהוא ודבש היום הזה יהי' רומז על היום
ז' ה' היינו תפארת ויכסוד או יהי' שבינו שהוא יהי'
ה' אחד שיתעלו ויתחברו כ"ל :

הטעם תורת המצדע והבא אל הכהן כיום
הקטא שמיניע ופוסק שמכנים רע בין
אותיות ז' ה' שהוא ערוה וי' החטא שמכנים הרע
בין אותיות י' ה' והוא ערוה תעיר קשתך והנה מצוה
הוא שם הויה כי אותיות מ' ב' א"ה המה שם י' ה'
א"כ אותיות מצוה הוא שם הויה והו שומר מצוה לא
יעד דבר רע כי הרשעים שעושים ערוה ופחברים
אותיות רע לאותיות ז' ה' וזו נעשה ערוה אבל שומר
מצוה שמחבר אותיות מ' ב' א"ה שהוא שם י' ה' לאותיות ז' ה'
לא יעד דבר רע והנה הקטא של ערוה הוא שפוסק
ב' ה' הלשון וערוה שפוסק ברית המעור לכן מי שחטא
בלשון הרע נלקח נצטת כי אותיות מצדע הוא
אותיות מ' ב' א"ה כי מ' ה' הוא שם י' ה' והוא הכנים רע
בין אותיות מ' ב' א"ה שהוא ערוה לכן נעשה מצדע שהוא
אותיות מ' ב' א"ה שהוא פנס הלשון שהוא ברית הלשון
שה' א' ערוה תעיר קשתך והו החי' והמות ביד הלשון
כי לשון הוא מכין שפ' ויכ' שמתחבר אליו מנין יד או
הוא מכין ת' וז' הוא ת' ה' ותיו ת' א"כ החיים
והמות ביד הלשון לכן שחטא בלשון י' נעשה מצדע
שהוא מכין ת' נגד ת' מחנות קליפות של עז לכן
כיום

שם ספר ויקרא שמואל דב

ביום טהרתו והוא אל הכהן שהוא מזר המזבח מים קדושים ואו יטהרו והורמו ואחר עד עתה שהוא תר"ו שישראל הם טמאים ומזרעים בגלות וכשיבא משיח כהן כ"ק שהוא מגין ע"ה או יטהרו ח"כ שפיר ואחר עד עתה כ"ה בן בן הוא אותו עתה תיו ע"ה היינו תיו הוא מזרע ע"ה הוא כהן ש' ויתרפאו מזרעתם וזה בעתה אחישה בעתה :

שמעתי מאת הרב חושבים מהור"ר משה ברו בענין צרעת ממארת כי צרעת בא לאדם מפני שאמר לשון הרע ח"כ שפיר צרעת ממארת לשון אחי"ר בשביל אחי"ר של אדם בא לו צרעת וכמוהו אמר נמו ואם עוד רבות בשנים לפיהן ר"ל אם יהיו עוד רבות שנים בגלות הכל הוא לפיהן בשביל פיהן כי דוע שישראל בגלותו בשביל שלא היה בהם דלטורין אבל אני אומר כי מצרע הוא לשון זכר וצרעת היא לשון נקבה וקליפת נקבה יותר חמה מקליפת זכר לכן הת"ו של צרעת מורה על תיו מחנות קליפות של ע"ו שהוא דמותו באותיות ע"ו על שכל ופתן שהוא ראש הקליפות וכן באותיות פתן ברמו אותות ת"ו ולאותיות פן הוא סמאל במספר השם בענין שאמר פרעה פן ירבה שירכה הסם והקב"ה השי"כן ירבה שהם ע" כפ"י ישראל ח"כ לפי זה צרעת ממארת לשון חסרון כי מצרע הוא אות מס הוא בחסר קטן תיו של צרעת ח"כ מאות תיו של צרעת נעשה מ"ס שבת מעט הצרע קליפת נקיבה שהיא חמורה ונעשה זכר מצרע :

הטעם אם פשה הנגע מפני שהכתו אמר המוליכך במדבר כחם שרף עקרב מפני כי ישראל נשע ג"ה שהם הם מדת הרמאים אבל בעת כעסו עלה עשן באפו ואם מצינו תאכל אכל השם שהורחמי מהפך העשן ונעשה נשע ג"ה והוא כיון וזה סיני עשן כולו שהיה מדת הדין מפני אשר ירד עליו ה' ר"ל אמתי היות הר סיני עשן מפני אשר ירד עליו ה' קודם שיירד השם היה עשן שהוא מדת הדין אבל

ח"כ נעשה נשע ג"ה והוא סמאל של השם המוליכך כחם שרף עקרב ב' חלונ' המה מרומים באותיות נשע נרמשי תיבות של נשע ע"י השם נעשה נשע ונכנעו חלונ' קליפות כחם שרף עקרב :

הטעם כל מה שטרח בעל הבית בשבילי כאשר ידוע שהקב"ה יקח הבית מנחם וישאר רק שן וכן הט' מטען וישאר רק שן והוא סיני רשעים שברית ובשיקת הקב"ה ריש מעקרב ישאר עקב והוא עקב אשר שמע אברהם בקולי שהמעי' קליפת עקרב ונשאר עקב והוא הטעם שכתוב הוזה' שסמוך לג' אלה יהיו עקבתיו על עקבתיו כי אותיות עק"ב רומז לשון עק ה' לשון נרה רב שהיו צרות הרבה כי עקרב הוא אותיות קץ יעקב ר"ל כשה' עקב ר"ל או יהיה קץ יעקב וכן שיקת הקב"ה הריש' של שרף וישאר שף לכן כאשר חספ' ה' את ורע קדשו כי החית של נח' שיקת הקב"ה ויחבר לאותיות ש"ף של שרף או יהיה חספ' ה' את ורע קדשו א"כ הקב"ה לוקח מהקליפה אותיות טר"ם היינו טית מטען ריש מעקרב ושרף חיה מנח' לכן שפיר כל מה שטרח הוא בשבילי למעט הקליפה והוא ויצא חט"ר מצוב ישי שיקת מהק"ל יפה אלו אותיות ואלו ויצא חט"ר מצוב ישי' ע"י ש' ויתמעטו חלונ' קליפות ומטעמים הכל שפיר אם פשה הנגע כי אותיות נגע הוא נח"ש נס עקרב ושרף תרומו באותיות פשה שיתרבה השרף נס נחם ועקרב או טימא הכהן :

הטעם אחרי מו"ב בני אהרן בקרבת לפני ה' ומוותו מפני שבכני אהרן כתיב ויחון לאהי למלך שזנו עיניהם מויו השכינה באלותו פעם נחם יבו כליו רק שלא רצה הקב"ה לערב שמח ע"כ וזה ברמו באותיות שהוא אחרי אותיות מות כי אותיות שהוא אחי"ר מות המה אותיות זכ"א ר"ל שהקב"ה גילה למשה מפני מה מתו משום שזנו עיניהם משם אלהים כי אותיות זכ"א הוא זן אלהים וזה שפיר הקב"ה למשה ואמר לו אחרי מות היינו מטעם זה מתו מפני אותיות אחרי מות שהוא אותיות שניות של מות שהמה אותיות

שם ספר ויקרא שמואל

אותיות וכל שנו עיניהם משם אלהים ולא מהם והיונו בקרבנות לפני ה' וימותו בי אותיות שהוא פני השם הוא שם אלהים כי השם הויה הוא ק"ו שם תכתוב במילואו כזה כף ו' אותיות הפנים הוא פ"ו שהוא שם אלהים סודו ה' הוא אלהים א"כ אותיות שהם פני השם הוא אלהים והוא מ"ת הדין לכן אמר דוד פני ה' בעושרי שזה אלהים לכן מתו בני אהרן בקרבנות לפני ה' שהוא שם אלהים שנו עיניהם משם אלהים לכן מתו :

הטעם בואת יבא אהרן על הקודש מפני כי ה' איש מלומד כי הטעם שאמר חבמי אמת רעו למה תבה רעין מלמד שהרגו בשם המפור' היונו תכ"ה שהוא אחד מפי' שמות כי כ"ה הוא מדת הדין ונתחבר ה' ו' וא' נעשה תבה כי הוא פנים של שם שד"י לכן אמר דוד יבשלנו ויחברו אפניך היונו אותו שם תכ"ה וכן שם אלהים שהוא פנים של שם הויה א"כ שפיר השם נקרא איש מלומד כי איש הוא אלהים יהוד שרי הגם ששם הויה הוא סוד אבל הוא נכלל בתוך שנו דינו כי אלהים הוא דין תקיף ושם שד"י הוא דק רחמים ולא חסד והוא שאמר יעקב ל ידי יתן לבם רחמים לפני האיש כי אותיות איש הוא הרמוז אלהים הויה שדי וחסד נכלל בתוך דין ורחמים אבל ישא הפניו אליו שהשם הוא בתחילה שהיוד היא בתחילה ואיך נכלל בתוך איש לכן ישא הפניו אליו ומטעם זה משה נקרא איש אלהים כי משה נקרא אלהים לפרעה וכן משה הוא אותיות השם שהוא כולל שם שד"י ושם הויה כי שם שד"י ושם הויה הוא מנין השם וכן משה הוא אל שדי לכן נקרא איש אלהים ולכן וואת הברכה אשר ובירך משה איש אלהים לפני מותו ומפני שהיה לו חיבר בואת שהיא נוקבא לכן מת משה כי ואת גרמה לו כמו שאת' סוהר את חובקת בן שתלה באמו לכן מת ולכן אמר הקב"ה בואת יבא אהרן אל הקודש כי מדת ואת שהיא נוקבא היא נקראת קדושה אבל עלמא

דדכורא הוא נקרא קידש לכן בואת יבא אהרן אל הקודש לא כמו בני אהרן שהיה להם חיבר רק בואת לבד ולכן מתו אהל אהרן יבא אל הקודש ולא ימות : ועפ"ז יובן שנאמר כאן יידבר ה' אל משה אחרי מות ולא כתיב מה דיבר לו כי אחר כך כתיב דבר אל אהרן אלא כי דיבר הוא לשון קסה כי משה נמי נקרא איש אלהים שנילה לו שהוא ג"כ נכלל במדת הדין כמו בני אהרן שנו עיניהם ממדת הדין ומתו כן משה נמי וזהו ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולם כיון שאתם דבקים בה' והוא חסד אז אתם חיי' כולם : **הטעם** שמתו בני אהרן שלא היו להם נשים ושהקריבו אש וזה שם היו להם נשים חים מותר להם להקריב אש וזה אכל כיוון שלא היה להם נשים אז נעשה החטא של אש וזה א"כ לא פלגי הענין הוא כי דוד אמר פני ה' בעושרי רע כי הפנים של השם הוא השם י"ה כענין ואנכי אסתיר אסתיר פני אדעה מה אחריתם רצה למד שאני אסתיר פני שהוא שם י"ה אדעה מה אחריתם הוא ו' כי אותיות ו' א' הרמוז עולם השחתן כענין ישמחו האמים ותגל הארץ ששם י"ה בשמי' ושם ו' בארץ א"כ היונו אחריתם לכן מן המצר קראתי י"ה ומטעם זה נקרא ירמיה שבמיו ירם י"ה והיתה צרה :

ועפ"ז יובן מה שאמר דוד כי דם ה' נשפיל יראה ג' אש אלך בקרב צרה תח ינו ה' יגמור בעדי מפני כי אותם שבקרב צרה הוא אות ר"ש וכך אמר דוד אש אני דוד שהוא יד אלך בקרב צרה שהוא אות ר"ש אות אמצעי שבקרב צרה אז נעשה משמי שהוא יד ור"ש הכל אותיות יד שיש לי ירידה אז תחייני ובמה משני י' יגמור בעדי כי השם כשיחב' לאותו יד אז נעשה ר"ש ואז כי דם ה' ואמתי נעשה דם כשהוא שפיל יראה כשנעשה יד' אז הוא מתאחד את דכא ואז נעשה ר"ש כענין שזה לעפר כשנינו קומה עזרתה לנו וכן דם העל הגוים ומסיים

שם ספר ויקרא שמואל דנ

מאשפות ידים אביין :

ועפ"ז יובן מאמ' חל' את דב' חבי'ת דכ' שהקב"ה ירד למטה לסתכנר את דב' וחד אמר אתי דב' שאני מגביהו למעלה אבל לענינינו הקדוש מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי וסנייה חמת בתחילה שהקב"ה רואה שהם בקרב צרה ויורר מיעקב ככל' אז הקב"ה יורד למטה ומתחנך לדב' ואח"כ בשמתחב' לדב' אז נעב' ר'ס ומגבי' את דב' למעלה :

הטעם שכן שאין לו אשה אסור להקריב קרבן כי קרבהו לה רצה לומר לקרב השם מה שפגם החוטא שהפריד השם לבן מבין קרבן לתקן השם ח"כ כהן שאין לו אשה אסור להקריב מפני שהוא חסר השם בעצמו באשר ידוע כי איש ואשה הוא שם יה בניהם וכן ונת המ' כסוד זה לכן כתיב והנגלות לנו ולבנינו רצה לומר זה שהם נגלות' הוא לבנינו וקארי הכתרות לה ולנו כמו והנגלות לבנינו ח"כ כהן שאין לו אשה אסור להקריב קרבן ומטעם זה הזהיר את אהרן בזה יבא אהרן חין וזאת חל' אשה ח"כ לפי זה ח"ש שבני אהרן מתו שלא היו להם נשים כי כתיב דחקר בס' אש וזה לא צוה אותם כי הכתוב אומר והקריבו בני אהרן הכהן אש על המזבח ח"כ מצוה להביא מהדיוט ולמה נעשו בני אהרן חל' מאוס שהקב"ה אמר שיקריבו בני אהרן הכהן כשה' ככהונם כשים להם נשים אז מותר להם להביא אש אבל בני אהרן מתו שהקריבו אש אשר לא צוה אותם רייקא שלא היה להם כפי' ח"כ שפיר חד טעמ' הוא שנתחייבו שהקריבו אש וזה מפני שלא היה להם נשים ח"כ שפיר בקרבנם לפני ה' שהוא פגם השם שהוא שם י"ה לכן וימותו שהאין היו רוצים לתקן שהם בעצמם היו חסרים השם לכן מתו לכן דבר אל אהרן בזה יבא אהרן :

הטעם שאמר הכתוב אל תפנו אל חלילים וחללי מסכה לא תעשו לכם הענין הוא כי

אלילים אמרו הקדמונים שה' אותיות חין להם יכולת לעשות מחיה וזהו הטעם שקראו המזנים ע"ז שלהן בעל כפן כי אותו ע"ז נעשה ע"י כוחת השומא לסגור הכל דכל עבדא דערק הנורך לחזור שלא הניחה ללאת וכן בני ישראל סגר עליהם המדבר לכן קראו בעל כפן מפני כידוע שרצו צעונות פתוחה שמי שיאמר שהוא מלהי' יסתם אותו מחיה לכן נקראו חלילים שאין להם יכולת לעשות מחיה ח"כ לפי זה קראו אותו ע"ז בעל כפן שהוא בעל סיכל לבדור רוח כפן שהוא יוכל לסגור ככל' :

אבל לענינינו כי חלילים הוא חין להם יכולת לדבר מרומה מפניה דוע שכל דבר הן בקדושה הן בסעודא איתרא כל המלאכים מסיימים כאל כמו שחל לכן אל תהי' ואל תסקוט אל ביהמה נשאו ראש ואומרים ידיו רמה ולא ה' פעל כל זאת ולכן אל נשא ידך ויקח מהם הנח של אל לכן לכן אמר יש לאל ידי והנה ה' יל' הם הוא מנין ק' וזהו תקח מהם אותי' אל אז יאמר רק פ"ה לבד והוא פה ולא ידברו שניטל הכח שלהם שהוא אל לכן שפיר חל תפח אל חלילים דל' חל תתנו נח לחלילים היינו נח שלא לל' לכן אמר אל חלילים ואז יאמר להם רק פה ולא ידברו בענין דניחל שהוציא השם מפיו ע"ז ואז נעשה כאבן דומם :

הטעם ואלהייס ח"כ לפי שכתבו שהקב"ה יקח אל מסמאל יא' רק ס' ומ' וכן ישראל שעבדו ע"ז אמרו חלכה ואשובה אל אסי הראשון כי אותיות חלכה הוא אותיות אל כ"ה ואם תסר אל מאותיות חלכה אז נשאר רק כ"ה ח"כ שניהם ביחד היינו אותיות ס' מ' מסמאל ואותיות כ"ה מאותיות חלכה היא אותי' מס' כה שאם תקח הכח ובדור של כה הטומאה היינו אותיות אל אז נעשה מסכה כיון מתבות או שאר מיני היתוך והוא אבן דומם לכן ואלהייס מסכה לא תעשו ולכן ע"ז של ישראל חין לה כיטל עולמית כיוון שנתן בה חיות חין לה כיטל :

שמואל

[illegible]

סוף חלק הנשים וסוף

שם ספר ויקרא שמואל דר

ושם מ"ה שהוא אדם הוא חלק רבות כדוע שהוא
תפארת חלק הרוח וכן הוא חלק הנפש הכלול כוחו
היינו המילוי של שם מ"ה כדוע ח"כ לפי כל זה שפיר
שאין אשה כורתת ברית אלא למי ששמה כלי שפי
רוח רשק בה בעלה או נצטע כלי שמה אלו ח"ק
הכל ע"י שם מ"ה לכן אדם ואש י"ה ביניהם ומכלל
דברינו אלה ח"כ כי בהן שהוא מצד נשמה לנפש לא
יטמא שלא יטמא ליטא שהוא חלק נפש רק למי שפחתו
שם ג"כ חלק נשמה וגם ללוי ג"כ לא יטמא שהוא חלק
רוח לכן אמר כי אדם לשארו להפוג ג"כ לו שהוא חלק
הרוח מכ"כ נפש שהוא ישראל לא יטמא ומשם זה
בשמת רבי בטלה כהונה כי הוא היה ממם חלק נשמה
הטעם מה שאמר חז"ל למתי שמו של הקב"ה
נתגדל כשעושה דין רשע ג' מפני שהגביר
אמר יצאת לי בע עמך יצאת לי בע משוחך מחנת ראש
מבית רשע כי אלו חיות רשע' אם תקח מ"ס הקדמות
טלהם היינו הדיוט שהוא בתחילה והוא שהוא נביא
או נאשר אלו חיות יסע ח"כ שפיר יצאת לי בע עמך
כשחזר ראש מבית רשע ה' ג' מ"כ רשע שם הרשע
ומיעט הוא שנים ובה לומר שתקח הראש טלהם שה'ו
הקנה טלהם לו ויאר יסעו לו והיה דם ה' ע' כל
הג' והורס ה' וס' יראה ובה מתרחק ידע | ר"ל
כס"ה הוא דם או נשפך המס ישראל שם שפ"ס בל"ה
יראה שישלח להם יסעו לו ובה מתרחק כי רשעים
דברו מ"ד מלוותיות ר"ס אומרים מד וקב"ה יושב
בשמים ישחק אותם ויחק וזמן לגלות ח"כ שפיר
וגבה שם ח"ה בל"ה וכו' ודברו מתרחק ידע כי
אותיות מתרחק המה אותיות ממ"ד רק מה שהם
דברו מ"ד הקב"ה אומר חן וזמן ח"כ לפי כל הכל ח"כ
חמתי שמו של הקב"ה נתגדל כשעושה דין ברשע' או
כש' נדע קדמות הרשע' או יהי דם ה' או שמו נתגדל
וע"ז יובן מה שאמר דוד אמרתי להוללים ג' ג' אלא
תדיומו למרוס קרניכם כי אלהים ג' ג' וזה

וישפיל אלהים ומסיים וכל קרני רשעים אנדע
תר אמנה קדמות כי הקב"ה ג' ג' ורפא כנף למצרים
ורפא לישראל במה שמה ח"ה בזה הוא רפא לישראל
כ' לפי מה שכתבנו שהקב"ה יקד הקדמות של רשעים
וישאר יסעו לו יהיה ר"ס יסע וגלות וד' דם יסעו
הקב"ה ללוי הגולה כי בזמן הגולה יסבר הקב"ה
פח וח"ך היינו ע"י אלו חיות דם שלוקח מרשעים
יסבר הפח וח"ך דכשיצדק הריש של דם ללוותיות פ"ח
או יהיה יצן ופחד ישראל וכתצדק אות מס מלוותיות
דם ללוותיות חן אזהיר במה שהוא משיח כדוע ח"כ
שפיר אמר דוד אמרתי להוללים ג' ג' ולרשעים א' תרמו
קין שלכם אל תרמו למרוס קרנך כי קין של רשע'
הוא דם ח"כ שפיר אל תרמו למרוס קרניכם מה טעם
כ"ה ה' שפסוקה וס' לו ח"ה יסע פ' משפיל לבס או
וזה ירוס שירוס קרנינו ולכן ח"ס כמפרט דברינו במה
זה יספיל וזה ירוס ומשני וכל קרני רשעים אנדע
ה' ינו הקדמות של רשעים שקים אותיות דם
תרוממה קדמות צדק שהוא משיח שיעשה פד'ת
וגמ' כלל ;

אבל לעניותי הוא כך וכל קרני רשעים אנדע
תרוממה קדמות צדק כי התורה הזהירה
לא יקרבו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו כי
דוד אמר חמרת ה' צדופה מן הוא לכל הקוסים כי
הסם מצדוק בכמה צדופים וכל אחד ואחד פועל
פעולתו שיהיה מן לכל החוסים בו וזה הטעם
דגים שאין להם קשקשים אסור' משום שאין להם מן
ח"כ הקליפות נאחזים בהם לכן אסורים הדגים
שאין להם קשקשים לכן אסרה תורה לא יקרבו
קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו שלא ידקכו
באלו מקומות הקליפות כדי שיהיה לאלו מקומות מן
ומכ"כ הכהנים שהם יושבים בשמות המלך הדרס
פנימה יל מקליפות אבל למעלה כעין קרח הקורא
שם חן נכח כקליפת לעלו מעלה לכן שם כעין קרתי

שם ספר ויקרא שמואל

עוד טעם הסתת מערות כאשר ידוע שקורס
 ונאולה אין בו כח להסתת כח הדין למרי
 בענין שכתבו חכמי המקובלים איסר חתיכת צפרנים
 של ידים ורגלים כיום אחד גשולא תחסום שור בדיושו
 וכן שער שבתילין וכמוהו דבס והכל שלא להרחיק
 מרת הדין שהוא רשע לממירק ניתן להם מקום
 בשערות שלא יניקו מקדושה עגמה רק ע"מסך
 מכיל לכן באחד נבי שערות אל תחסית שלא יהיה
 כח השומאס נאפת לממירי שאין זה כוונת הנורא רק
 שיהיה לכוונת המינוגים ג"כ חלק מהקדושה ובפרט
 שההגיוס אסורים כי הם מנר המסר אש כן שהיו
 משמיתו הסערות היה מורה על כוונת מרת הדין אין
 זה כוונת הסס כי טוב ה' לכל ואין יוויק הכל מעשיק
 והוראזו בת"ס פ"ו כ"פ ה"א ראשי תיבות פאת
 זקן למח מפני שקובצתי תלתלים שחורות שהיה ג"כ
 כח למרת הדין שלא תכטל לממירי וכן צוה תורה
 מעט מעט אנדשנו שלא תכטל כותה הפינוגים
 לממירי לכן אסרה תורה הסתת שער וקדשה זולת
 הקדש הנורא שאין סס שום חלק לכוונת הטומאה
 ובפרט לכהנים אסרה תורה שהם מורים על מסד
 גמור א"כ היה מורה על כוונת הדין והוא חינוך כלל
 אבל בומן הנאולה וכל קרבי רשעים אנדע היינו
 הפאות והוקן שהם קרבות שאולא יהיה להם אחזה
 בקדושה או תרומה קרבות דיוק:

הטעם שניתנה תורה בהר סיני כי דוד אמר
 אלהים שופט זה יספיל זה ירוס משום כי
 זה לעומת זה עשה אלהים שיש יד עתים לעובדי
 לרעה וסס אלהים הוא כמ"ק יד שהוא יד עתים שהם
 מנר הדן ויש יד שהוא מנר הרמאים ושני פעמים יד
 הוא מנין כ"ח שהם שני ירוס יד ומן הוא יד עתים
 לסוכה ויד שמאל הוא יד עתים לרעה והוא השכי ימימי
 אחור וילכו בלא כ"ח שנאמר רק יד אחד לבד וכן גבי
 פר סיני נתן הקב"ה התורה בהר סיני בגד קליפת עשו

למעט כח הקליפה כי עש"ו הוא באדרת שער שהוא
 שהוא אותיות רשע והוא רא"ש סר"ס עש"ו ולעתיד
 מחן ראש היינו שומחן ראש קדקד שער שהוא עשו
 שומחן ראשו שהוא על חוץ רב"ה שהוא רב וש"ר על
 חוץ כן ניתנה תורה בהר שהוא אותיות רב"ה בגד
 קליפת עש"ו וכן בגד קליפת רב"ב ולכן ניתנה תורה
 בהר סיני כי סיני הוא מנין קל למעט כח סמ"ל שהוא
 מנין קלל ומעט זה הנה ה' דוכב על עב קל והוא בל
 אמוט דכה:

ועפ"ז יובן מאמר הוורד גבי פרעה שטבע אותו בים
 דאית מעט חד מחילוי וורה אותו בים ולפי
 דברי חכמי המקובלים הענין הוא כך כי גבי פרעה
 נאמר ויקח שם מאות רכב ברזל רשע למר שם מקח
 שם מאות רכב א"כ ישאר מאותיות רכב מנין דיו שהר
 פרעה היה רשע לעמוד נגד קדושה שהוא בגד סס
 ע"כ פאקס ויסע יבא וט שיש בהם דיו אותיות אבל
 הקב"ה איממעט מחילוי ונעשה מר"ו ירה ונ"י ירה
 אותיות בים אבל לעניניו הקדוש שמאל הוא מנין
 קל"א שער אחר חל עיבא ולבא תרי סרסור דעביר
 כי עין הוא קל שכל זה אמר דוד הלא גבה לבי ולא
 רמו עיני מפני שאם תשא עין שהוא מנין קל ה' יהיה
 קלא מנין שמאל וכן כשמגביה הלב נעשה גל וזה נתן
 בו עיניו ונעשה גל אל עצמות א"כ שער אחר דוד
 שאני הקמתי על שהוא רמו עיניו לא גבה לבי ולא
 רמו עיני אבל בדברי תורה הדרכת הלב עדים טפי
 לכן אחר גל עיני ואביט כפלאות מתורתך א"כ לפי
 זה שפ דאמרתי חכמי דל במתק לשונם עיבא ולבא
 ולא אמרו עין ולב לא בוודאי כוונת לזה כי עיבא שהוא
 מנין קלא ולבא שהוא מנין גל שיש לו גבה עינים ורחב
 לב המה תרי סרסור דעבירה א"כ שמאל הוא קלא
 וכשנחסר א"כ שמאל או ישאר מנין קל והוא קל הוא על
 פני המים דל כשנתמעט חד מחילוי של שמאל ואז
 ירה מותם בים ואז נעשה קל על פני המים:

הטעם כיתבואו אלך ונטעתם כל עץ מאכל ואזרין במדבר מה הקב"ה כשכח העולם לא עסק אלא בנטיעה כך אתם הענין הוא שאתם הכתוב ולקחתם לכם ביום ראשון ערי עץ הדור זכו אתרוב טעם עץ ופרי שיהיה תוקן על חטא אדם הראשון במדבר עץ שאכל אדם הראשון אתרוב מה ח"ו התיקן הוא ראשון למשכן עינו שיהיה עבודה ראשונה שחט האדם א"כ ספיר כיתבואו אל ה' כי כל מצות רובם בכלה נצטוו ישראל בכניסתם לא"י והכל הוא תוקן במה תקלקל אדם הראשון א"כ ספיר כיתבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל סיהיה כל עץ מאכל שתעסקו בנטיעה כמו שעסק הקב"ה שנטע עץ הדעת בתוך הגן ב"ה חילק כך אתם כיתבואו ונטעתם כל עץ מאכל סיהיה כל עץ מאכל שנטע עץ יהיה מאכל לתקן חטא אדם הראשון:

ועפ"ז יתכן מה שאמר דוד הזכרנו יברך כי שם יהי בין איש ואשה וכן כת' הוא שם זה בידוע ליח"כ ספיר הזכרנו אלו זכרים יברך בית ישראל זו אשה כי נחממה יבנה בית חכמת נשים נכחה בית' שהיא בת יהי הרמון באותיות ביתה א"כ בשניהם הוא שם ים ואותיות שניות שהוא זה יוסף העלבים ועל בניכם כי עלבים הוא שם ים ככל ועל בניכם הוא זה ככל ואז נרובים אתם לה' עושה שמים וארץ כי שם יהי כלול בשמים כענין ישמחו השמים הרמון בראשי אותיות ושם זה הכלול בארץ כענין ותגל הארץ ואז נרובים אתם לה' עושה שמים וארץ והזו שאמר דוד אשרי איש ירא ה' במצותיו ופז' מאד כי את ה' ייבנו המלי' של שם הוא מנין אדם בידוע א"כ מי שירא את ה' מה שהוא את השם סיהיה השם במילואו במצותיו חפץ מאד כי מאד הוא אותיות אדם שהוא רואה סיהיה השם בסוד אדם שהוא החיבר הכלל איש ואשה בן וכת' ואז געשה חפץ מאד בראש הפסוק נשבר בו זה לעומת זה עשה השם שם אדם קדוש ואדם בליעל אס' חסד ירא השם או יתחבר לאדם קדים ולא הוא בדיק כי שני פעמים אדם הוא מנין צדיק ואז מפ"ח געשה חפץ מאד ולכן א"י נקרא ארץ חפץ והוא כעץ

שם ספר ויקרא שמואל

שתל על פלגים מים כימים הוא שני פעמים מ"ה
שהוא שני פעמים אחד שיש לו יקנה ממ' תחתונ'
מהוא אדם תחתון ואדם עליון מים נוקבין ומי זכרים
וזהו נמי אדם בחקתי תלכו היונוכאש' כתבתי שתדלו
סיחיה השם בשלמות ואזוען השדה יתן פרוי כי
השדה הוא שדי וכן יסקו כל חת שדי כי ע"ש שדי
ברא את העולם ולכן ושתם לבטח עליה כי דוד
אמר בטח בה ועשה כי אותיות בט"ה הוא מנין י"ט
המילוי של שם ידוע באשר ידוע שהוא מנין חוה שהיא
אחת מצלעותיו שאם אתם מחברי השם אונ"ב שמים
יתנו גשמים שהם שם י"ה והארץ תתן יבולה שהיא
שם וה' ואז וישנעם לבט"ה:

מצאתי בספר ראמ' השכל שבכל עשרת הדבר'
נכללות כל תר"א מצות כי במצות אנכי
כלולים שמונים מצות עשה ולא תעשה השייכים
ליסוד ואהב' ויראת השם בגון ציות ותפילין ונסיון
תשוב וברומיהם ובדבר לא יהיה לך כלולים ששים
מצות ובדיבר לא תשא כלולים שמנה וארבעים מצות
ובדיבר שמור וזכור כלולים בן חמשה ושבשים מצות
ובדיבר כבד כלולים בן ששה ושבשים מצות ובדיבר
לא תרצח חמשים מצות ובדיבר לא תבאף שמנה
וחמשים מצות ובדיבר לה תנבך תשע וחמשים מצות
לא תענה חמשים מצות לא תתאזהר ארבעה וחמשים
מצות וכן מיוסד במדינת אשכנז ואלאמר הפייט כלל
שני של שבעות והנה מצות התלויים בחמשה הימים
כי בהם שלשה מצות עשה שהם ימין כי מצות עשה
מזר הימין אבל חמשה שהם בשמאל המה כולם מצות
לא תעשה לכן פתח לא"ה בלא תרצ' כי הם מצד שמאל:
הטעם בשעה שאל"ה אמרו תנה לנו מראש בתן
להם הקב"ה מצות סוכה כי הקב"ה נתן
להם התורה ופתח בלא תרצח וזהו לא עשה כן לכל
גוי שפתח להם בלא גז' והם אמרו תנה לנו מראש
מאנכי לכן נתן להם מצות סוכה הכלול באנכי כ"ל

והנה בחמשה מצות הימניות הם שלח מצות וזהו
שלח משה ואהרן ויביאים בששין ע"י התורה
היביאים אב' ב"ה חלש על גוים וכן שחשך כי הם
אין רוצו כיוצא דברות א"ב חכמות יוד מכלת ונע"ל
חשך שהמה במחשך מעיניהם ובחמשה דגרי שניות
יש בהם רע"ג מצות והוא גער חית קנה שם לא היו
רוצים לקבלה וזה לכן גער חית קנה ולמה לא היו
רוצים לקבל ומשני קרבות ומשגון שהם מבקשים
ספינת דמים ובתורה כתיב לא תרצח ואלו מר"ג
מצות כלולים בהם כי ה"ק של ס"ח הוא ידומ"ק
של רע"ג הוא י"ב הוא כ' וביחד והוא אדם שלם והוא
אלהים וראו ל' ומצותיו שמרו עשה ואז כל הדם
שהוא השם מ"ה שהוא אדם והוא אדם בחקתי גזר
תשמרו ועשיתם זהו עשה ולא תעשה כי שמור לא
תעשה או יהיה תיקון השם או וישבתם לבט"ה שהוא
י"ט המילוי של שם שאז יהיה אדם שלם לכן וישבתם
לבט"ה:

סדוק ספר ויקרא

השעם

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל
מועד מפני שהכתוב אומר עד אלהים
יבא דבר שניהם כי אותיות קדומות של שם אלהים
המה אותיות אכרס'ט' והמה אותיות דכ'ס' וכו' אף
תיכון תכל כל תיחוס כזה השם שהוא אף תיכון לשון
הכנה כדו שהכל כל תיחוס כי כרת מדת הדין שיראו
מלפניו לכן בשנאו כדו וקולס אלו ה' ה' אלו דכ'ס'
כי הוא עד וכעל דין וכן שלמה אמר דע את אלהי
אביך שהוא השם הכל שהוא עולה במנין ע'ד לכן
ספיד עד אלהים יבא דבר שניהם שהוא עד אלהים
והוא כעל דין וכן אותיות מאותיות של שם אלהי הוא
אותיות במ'כ'ן ש'ע'ד רמז ח'ל' חין אדם נוגע במוכן
לחכירו רצה לומר כי אדם שהוא בסוד תפארת אדם
והוא רחמי אינו נוגע במוכן שהוא דין כי אותיות במוכן
המה במנין ק'ח וע'י' זה ממש פקדונו יקח אחר רצה
לומר ע'י' אותיות שהוא אחר שם אלהים וכן ומשלם
אל חין כניהם וכמהו רכ'ס' שאר'ס' על זה:
ועפ' יובן שאמר משה כי יבואו לירוש את אלהים
והידעת להם את חקי אלהים היינו שהמה
באו לדרוש את אלהים מה שמחבר או והודעת את
ס'י' אלהי היינו אותיות קדומות שהוא ד'ע' הכל ורמזו
באותיות והודעת ואותיות מאותיות שהם חקי
אלהים שהוא אותיות מאותיות של אלהים שהוא קימ
הכל ויתרוכס ששמע זאת אמר לא תוכל לעמוד כזה
להיות הכל ברין רק צדק דין ורחמי ולכן כזה לו וזאת
תתח אבשי חיל שהוא ירא אלהים שונאי בנע שיהיה
דין ורחמים:

השעם

שומר כלעם דרך כוכב מיעקב וקס שט
מישראל כי יעקוב הוא קפ'ס' שהוא סק'ז
עינין וראה ואם קתמ מיעקוב במ'כ'ן כוכב שהוא מ'ס'
או נשאר במנין קס וע'ד אמר דוד חס לבי בקרבי הינו
אותו כוכב א'כ' בסידך כוכב מיעקב או יהיה קס
אבל וישראל עושה חיל הינו מאותו כוכב שהוא מ'ס'

יעזרו חיל וכן היכת את כל אויביו לחי מפני שאותו
כוכב הוא ק'ו ק'כ שהוא השם העכס העולם ק'ו
ואותיות קדומות שלו הוא ק'כ א'כ' הוא כוכב שהוא
כוכב של ישראל וזה כי אלהים בותן לק חיל א'כ' חיל
הוא רחמים א'כ' ספיד אמר לו שיקח אבשי חיל שהמה
מזד הרחמים ירא אלהים שהמה מזד הדין ספיד
סיהיה דין ורחמים לכן אמר שונאי בנע ששונאי לכנע
דין ורחמים כענין ונצע בך נואץ השם היינו מ'י'
שנוצע בך שפירר הרחמים הדין מדין הוא נואץ א'
לכן כזה לו נ'כ' אבשי אמת הכלול דין ורחמים כידוע
ל'י' ואם אתה עושה כן או והקל מעליך כי השם
היה במ'ק' הוא טוב וכשתתכבד למדת הדין שהוא
ק'י'ת הכל'לו הוא עולה במנין הקל שבו יהיה דין
ורחמים ביחד ואז על מקומו ג':

ועפ' יובן מה שנאמר בפלא' ראיית קצב ברכיע
שהיה כ' בשר של ר'ע כי לענינינו בודאי
כיוון לאותו קצב כי אותיות ק'י'ת של אותיות מאותיות
של שם אלהים ואותיות מוקדמות שהוא עד המה
ביתר עולין קצב שראה מדת הדין לכן גבי ישראל
ויאפו את הכנע כי אפיה הוא אף יה שהוא דין ורחמים
לכן ויאפו טרם ויחמ:

השעם

שומר הכדיא כריתו היתה את לוי כי לוי
הוא לשון לווי וחיבר כאשר ידוע ע'י' שית
וקרבנות שהיו מקרבין ומחברין הכוחות עליונו ראה
אות אמתית כי לוי הוא מ'ז במנין מיליונל שם ע'כ' כי
השם הוא ק'ו ומיליונל מ'ו הוא ע'כ' מנין לוי שהוא שני
לכסן שהוא חסד וישראל המה שלשים יסעו והוא בלי
שלם הרמז באותיות בלי כסן לוי ישראל שהוא היסד
וזה שאמר משה ל'ל' הקרבנו כי עס קסה עזוף ה'ו
רמזו באותיות ולך כל שלשה חלקי הכל'ל שהם ישראל
לוי כה' ומטעם זה נאמר ג'בי אהרן באמת ובמישר
הלך אתי ורכ'ס' השיב מענין כי אמת הוא אותיות ב'ר'ת'
אותיות מלא תיקון שהוא המיליונל שם ע'כ' כל'ל א'כ'
מכלל דבריו אלה א'ס' שנקרא אהל מועד מפני

שם ספר במדבר שמואל

מפני שידוע מאמר חז"ל שלא נשתכללו בריאת שמים וארץ עד הקמת המזבח שהוא דוגמת בריאת שמים וארץ שכל מה שנא' בבריאת שמים וארץ נאמר במקדש ח"כ כמו בבריאת שמים וארץ נעשה ע"י דין ורחמים בן אהל מועד נא' דין ורחמים כי אותיות ס"ו הנה רחמים ואותיות ע"ד הנה דין לכן נקרא אהל מועד אהל לעתיד אהל בלי יגען :

הטעם שניתנה תורה במדבר סיני מפני שישראל היו רוצים לקבל תורה שבכתב אהל לא תורה שבכ"פ עד שפעה עליהם הר בריגות וזכור ה' מסיני בא כי סיני הוא עול' ק"ל שהוא ער' ודוכב על החמ"שכת' בנרע' מהמנ' שה' ערובי' נדה יבמו' שרוב על החמור שהוא חכם מופלא ורב רבנן ח"כ ה' שהוא רחמים שהוא תורה שבכתב מסיני בא שהוא קל והוא עני תורה שבכ"פ תחמדינים ומעינים וזהו שדרשו חז"ל דמחשבים הושבנו זה תלמוד ככלי כי בכלל הוא דל וזכו הנה ה' רוכב על ע"ב קל שהם שני תורות כי ע"ב הוא חסד תורה שבכתב וקל הוא עני תורה שבכ"פ וזהו שאמר דוד לולי תורתך שעשיתי או אבדתי בעניי שמים לא היתה תורה שבכתב או אבדתי בעניי :

שמעתי מאבי מורי הרב הישיש מהור"ר משה נרו בענין מימינו אש דת' למן אותיות תלמוד כי תלמוד יוצא מימינו של הקב"ה שתלמוד ה' דין יוצא מתורה שבכתב שהיא רחמים והוא ח"ף חובב עמים נר' והם תכו לרגליך כי הטעם שרצה הקב"ה לברא את העולם במדת הדין שהוא שם אלוים שהוא עולה מנין ח"ף וראה הקב"ה שאין העולם יכול להתקיי' לקחת את ה"א שהוא רחמים כי ה"א רומז על חמשה חומשי תור' ח"כ בשם אלהים כלול שני תורת היינו בכתב ובע"פ ח"ן לך ר"ד כי שתי עמך שני תורות היינו ר"ד רחמים דין ולכן ניתנה תורה בחמשה ספרים כי ניתנה מימינו בחמשה אלפים שנה ח"כ שפיר ח"ף חובב עמים שנתן להם תורה שבכ"פ שהיא ח"ף ח"כ חובב עמים הרא' להם אבותו כמה וכל' קדושו בידך היינו ע"י חמשה תורות

שנתת בידך אהל והם תכו לרגליך שלא היו רוצים לקבל עד שפעה עליהם הר בריגות ואז הנה תכו לרגליך וזהו שאמרו חז"ל במתקן לשנס כפה עליהם הר בריגות ולא אמר כשאר דברים אלא גי' עולה תכו' ועפ"י יובן אחת דבר אלהים שמים ושמענו כי כבר כתבנו שבשם אלהים כלול שני תורות שבכת' ובע"פ ח"כ אחת דבר אלהים כי בראשית במומאמר אהל שמים ושמענו כי בראשית הוא ב' ראשית שני תורות נרא' אלהים ע"י שם אלהים נרא' שני תורות שה' שמים תורה שבכתב וארץ תורה שבכ"פ וזהו אלהים בנצחית לפני עמך נר' ארץ רעשה ח"ף שמים נטעו טל מפני אלהים ר"ל בשבחת לה' כי בשם אלהים שהוא מורה על תורה שבכ"פ ותורה שבכתב כי אלוים הוא מנין ח"ף שהוא תורה שבכ"פ וה' שבי' יך אל' ח"תור' שבכתב והם ישראל לא היו רוצים לקבל תורה שבכ"פ ואז בשלא היו רוצים לקבל תורה שבכ"פ רק תורה שבכתב ח"כ נשאר רק אותיות אלוים ואז רעשה ארץ ח"ף שמים כי שניהם ארץ ושמים הוא ח"כר אחת כידוע אהל הם שלא היו רוצים לקבל תורה שבכ"פ ח"כ אז ארץ רעשה ח"ף שמי' היה להם ח"ף ולמה מפני אלוים שיהיה אלהים בשלימות ח"כ לפי כל' הכללים האלה שפיר שניתנה תורה במדבר סיני כי במדבר הוא רמ"ח נגד רמ"ח מצות עשה שהוא נגד תורה שבכתב ולא תעשה הוא נגד תורה שבכ"פ ח"כ במדבר הוא תורה שבכתב וסיני שהוא קל שהוא עני בכל הוא תורה שבכ"פ ולכן באהל מועד כאשר כתבתי למעלה שהיה מועד כלול דין ורחמים נגד תורה שבכתב ותורה שבכ"פ נטעו עמו יתן ה' יברך את עמו בשלום כי במדבר וסיני הנה עולין בשלום רצה לומר על ידי אלו שני תורות יברך את עמו בשלום : ולכן אותיות ראשונות ואחרונות של כל ספר מחמשה חומשי תורה עולין במספר קטן רמ"ח שהוא תורה שבכתב ואל רחמים :

הטעם

נשא את ראש בני גרשון גם הם כי
הכל נעשה דוגמא מרכבה עלימה
כאשר ידוע בענין הרגלי לכן אמר לשון נשא כי נשא
הוא נשר שור אריה ואדם הרומז באותיות גם הם כי
הם הוא אדם : והטעם שהקדים קה"ת לגרשון כי
קה"ת הוא מנושא ארון ושמעתי מא"ת הרב הוסיף
מהורר משה נרו כי אותיות קה"ת הוא קודש הקדשים
תשא שהוא נושא הארון שהוא ארון הכבד שהוא קודש
הקדשים שהוא עמוד דהייכל כענין וה' בהיכל קדשו
הם מלפניו כל הארץ בהיכל הוא מנין הם והם
בתוכו והוא וסכה תהיה לכל יומם כי אותיות וסכה
המה אותיות ס"ה ק"ו שהוא השם בהיכל קדשו שהוא
השם ק"ו והיכל שהוא ארמי שהוא סה"כ הוא אותיות
וסכה וכו' תהיה לכל יומם מפני כי דוד אמר נאם
הקס על כי דוד שירף עצמו לשם אלהים שהוא פו
או הוא מנין על שהוא מאה וכן שם אלהים הוא עד
ובעל דין כי אותיות קדומות של אלהים והוא עולה
עד ובחבר השם היום לאותיות עד אז הוא ג"כ מאה
ונעשה שני פעמים מאה היינו ד' שהוא דוד בחיבר
אלהים הוא מאה וכן אותיות קדומות של שם אלהים
הוא עד יצירף השם היום הוא נמי מאה והוא
מאתים למטרים והוא אך בגלם יתהלך אים וכן כי סר
גלם כי גלם אלהים הוא אותיות עד שלפני אותיות
אלהים וחבר שם אלהים הוא מנין גלם שהוא גלם
אלהים ולכן מה קר חסדיך מלהים ג"ל גלל כנפיק
יחסין ע"י חסדיך גלל כנפיק יחסין כי שם אלהים
הוא דין רק בהתחברו אל השם היום אז נעשה חסד
א"כ ספיר וסכה תהיה לכל כשנעשה יחבר ס"ה ק"ו
אז לכל יומם שהוא חסד :

הטעם

שאמרו חולל בשם שמברכין על הטובה
כך מברכין על הרעה כי דוד אמר
באלהים אהלל דבר בה' אהלל דבר כי לפי שכתבנו
שיש שני פעמים על שהקס דוד דהיינו חיבר דוד

שהוא יד לשם אלהים הוא מנין על ולכן כלל תפילתו
של דוד היה בשם אלהים ונטעם זה תיקון דוד מאה
ברכות שפ"ב ברכות הדינן ממוותקים לכן הוא מאה
וכן שם היום שמתחבר לאותיות עד היינו אותיות
מוקדמות של שם אלהים שיעלה עד הוא ג"כ מאה
א"כ יש שני פעמים מאה שהוא על היינו יד ואלהים
שהוא על דין יש על אחר שהוא מאה הוא השם ועד
שעולה גם מאה והוא עד ה' אלהיך א"כ ספיר אחר
באלהים אהלל דבר ובה' אהלל דבר היינו כי ידעתי
כי אלהים לי היום ששם אלהים הוא לי ואו הוא מאה
לכן נגד לה שתקתי מאה ברכו להללו וכן בה' אהלל
כי השם שמתחבר לעד שהוא אלהים הג"ל הוא ג"כ
מאה והוא מזר רחמים לכן ספיר ששם שמברכין
על הרעה היינו מאה ברכות נגד מאה שהוא מדת
הדין כן מברכין על הטובה שהוא מאה שהוא טובה
היינו השם שמתחבר לשם אלהים והוא כי גדול עד
שמים חסדיך היינו עד הג"ל הוא גדול עד שמים שהוא
השם הג"ל ולכן סיים שני פעמי' על רומה על השמים
אלהים על הארץ כבודך שהוא שני פעמים אלהים
כג"ל והוא נרמז באותיות דבר באלהים אהלל דבר דין
בסוף רחמים ובה' אהלל דבר דין בתפילה רחמים :

הטעם

גבי קוטה שנתנו לה מים מרים לגבות
בטן ולנפול ידך הענין שהגביא אמי רני
עקרה לא ילדת פצתי רינה כי כבר כתבתי למעלה
שאותיות צר נעשה פרי היינו מזדיק של צר נעשה
פרי ואז נעש' פרי לצדיק וכן מאותיות צר נעשה רני כי
צדיק כשכתבין הוא כון ויוד למעלה ועד אמר דוד
אתה סתר לי מצר ע"י רני פלס תסבני סלה נעשה
מצר רני והוא מאמר חולל באכזר רשעים רנה וטעם
שנקראת עקרה שהוא אותיות עקר א' שנקרר
אות ה' ממנה שהוא עיקר מטרונו כמו בשתה שרי
אינה מוליד שרה מוליד א"כ ספיר רני עקרה פצתי
רנה כי שני פעמים נר הוא ת"ק כי רשח אנרים

שם ספר במדבר שמואל

באים ורצ' באשה ונתיבם ביחד הוא ת' נגד אברי
 זכר ונקבה ונתיבם הוא שם יה היינו היוד של רני
 והא של רנה ולא העקרה לה לכן אחר פנמי רנה כי
 אותיות עצמי פ' ח' רצ' לומר שאותו העבד הריון
 הוא ח' סתלק לשם ונעש' פ' ולא נעשת פרי שהוא
 ההולדה חס מן המצר קראתיה שיב' שם יה כרני
 ורנה ולא יתבטל הצד ואז פנמי רנה כי אותיות רנה
 עולים במנין רוח חס היינו כידוע מאותו דות לשבך
 בה בעלה מזה נולדו כל הבנים ח' לפי זה גבי סוטה
 לנכות בטן משום כי סיים בענין זה דרני עקרה כי
 באשה עזובה ועצית רוח קראך ה' שם תחסר
 מאשה רוח היינו אות דות דשנקבה בעלה ח' יסאר
 מאותיות אשה מנין צה הא שורם מאותיות לנכות
 רנה לומר כי אותה סוטה שק לקלה והד חס הרוח של
 בעלה לכן נצבתה בטנה ונעלה ירחה כי צבע
 אותיות ירך הוא מנין שכב שאמר הכהן חס שכב
 חס אותך :

ועפ' וזבן מאמר חז' למה נקראת שמה סוטה
 ע' סטת דא מבעלה רנה לומר שעשתה
 מעשה נחש וטמן שרכב על הכתם והטיל בה זוקמא
 והיה מקשקש במעיה כאשר ידוע שאמרה חזה קינתי
 חס את ה' ח' היא עשתה נמי מעשה נחש כי
 אותיו סטת ה' מה מאת אותי וכתם כי אות וסוטה של
 של נחש הוא סטת אחר נון סת' אחר ת טית אחר
 ס' תי :

הטעם שאמר הכתוב ויאה' פניו לך כי הכתוב
 אמר על כי אין אליה בקרבי מלאנו הרעות
 האלה משום שהם חטאו בזנות כמו שאמר והפך
 את בריתו שהלכו אחר זנות דע' וזנות דברית ח' כ
 מפרידים שם יה היינו אשת נעורי וכן שם שדי שמורה
 על זיוג כמו שכתבנו בעלי תוספת שבעלם משם שדי
 הוא תק כזה סין דלת יוד שם נגד אברי זכר שהוא
 רמח ואברי נקבה רכ' ה' הוא ת' ח' המה מטא :

בשם שדי כי שם יה בין חס לאשה וכן שדי נמי
 הוא חיבר חס ואשה והם פגמו נמי בשם שדי לכן
 שפ' רעל כי אין אליה בקרבי כי בקרבי עולה
 מנין שדי שאין שדי בקרבי שיאמר לנרותינו די לכן
 מלאנו הרעות האלה וכן אין אליה בקרבי שה אל
 יה שחטאו ביה ככל וי' שאמרו ישראל אלכה ואשובה
 אל אבי הראשון כי אותיות אבי הוא אל שדי זה שהוא
 אותיות א' ה' בקרבי לכן נק' ח' חס מלחמה ומטעם
 זה אמר ח' קדחה באפי שהם חטאו בזנות ח' כ
 נשארנו מאים ואשה רק ח' וכן שחטאו בחלוי בקרבי
 שהוא אל שדי והוא ח' ח' לפי כל הכל ח' יסאר ה'
 פניו אליך שהוא יה שדי אל ואז ויסלך שלום :

הטעם כי יוד על כס יה כי בזמן הגלות נחסר
 הסין משם שדי ונשאר רק אותיות יוד וכן
 הכסא חסר אלף והיו שאמר דוד היחנך כסא הוות
 ד' הכסא שהוא חסר ונשאר ח' שפיר חס קדחה
 באפי שהוא ח' מכסא וסין משם שדי שהוא ח' ולכן
 קדחה באפי כי כסא הוא עולה ח' לכן שפיר ח' יסאר
 ה' פניו לך כי בזמן הגלות דוד חסר יוד ח' חסרים
 אותיות יסאר ואז כשיסאר ה' פניו אליך אז ויסלך ש' חס
 כי כמה פסוקים מורים על ענין זה כמו להנחיל אהב
 י' היינו היוד מדוד י' משדי ואוצרותיהם ח' מלא
 הוא ח' מלא שה' ח' מכסא הכל וס' שדי בעצם מורה
 שיאמר לנרותינו די כי חסר ה' הוא סין משדי דלת
 חסר משם אדני בענין שאמר יחזקאל וי' כי בתוך
 הגולה שמשם אדני נשאר רק ח' ח' היוד ח' כ
 נחסרו אותיות שדי וזהו הדין וזעך כעפר הארץ
 שאינו מקבל ריש רוחו על זה השם שיתמלא כך יהיה
 וזעך וכן והסין לחס דים את בצר שמורה על זה
 הענין שאז יבצר רוח נגידים שהם אותיות בצר שאז
 תדום הרים הרמים מה שבעשין ישראל דים וצנין אז
 יבצר רוח וכירי ואז נורא למלכי ארץ אבל כס תמלאו
 ח' אותיות או יאמר לנרותינו די ח' ח' :

הטעם שאמרו חז"ל במרא דר"ה שנמקדש היה חצוצרות וקול שר אבל במדינא היה רק שופר לבד שכאמר בחצוצרות וקול שופר הדיעו לפני המלך ה' היינו במקד' שהוא לפני המלך או שניהם חצוצרו וקול שופר אבל במדינא רק שופר לבד משום כי חצוצרות מורים על מדת הרחמים שהמה של כסף ושופר הוא מדת הדין לכן במקדש שהוא לפני המלך ה' שהוא מלך דין וה' הוא רחמים לכן צריך חצוצרות ושופר ולא כן במדינא כאשר ידוע ומטעם זה אמר במרא ותר' קלא מי משתמעא ומשני לפיכך מאריך בשופר להודיע שמצות היום בשופר וזה לו יד כי ר"ה היא יום דין לכן מאריך בשופר והו' שאמר בספר זה כי יבא הצר גו' ותקע תם בחצוצרת ואז ונושעתם מאויבכם ש ה' וזכרון לפני ה' אלהים היינו מדת הרחמים ואז ונושעתם מאויבכם :

ועפ"ז יובן מה שאמר בלע"ל הביט עין ביעקב גו' ה' אלהיו עמו ותרופת מלך בו ר"ל שאין אני בכל לעשות לישראל שום רעה משום שה' אלהיו עמו שהמה כלולים דין ורחמי שהוא ה' רחמים ואלהיו שהוא דין שהם כלולים שניה ביחד מאי טעמא ומשני ותרוע' מלך בו שיהי בהם תרועה מלך שהוא חצוצרת וקול שופר הוא תרוע' מלך כדלעיל שנמקדש חצוצרת וקול שופר שדרכו של מלך הוה חצוצרת וקול שופר ויש בהם תרועת מלך שהוא חצוצרת וקול שופר לכן ה' אלהיו עמו מפני שתרוע' מלך בו והוה כיון שאני העם יודעי תרוע' באור פניך והלכו כן הטעם שצריך לילך ולעלות לרגל דווקא בכה' הלא שכיב' בכל מקום אלא אצ"ע ששכיב' בכל מקום מכל מקום עיקר שכיב' שם בבית המקדש שע"ז אמר הכתוב עיני ולבי שם כל היום דוגמא עין רואה הלא הכשמה היא בכל הבוקר ומפני מה דווקא עין רואה אלא עיקר הראות בעיני וכן הלכ' וכומהו א"כ שפיר עיני ולבי שם כל היום א"כ צריך לילך דווקא בכה' א"כ אש' אשרי העם

יודעי

הטעם בהעלתך את הנרות יאירו שבעת נרו כי דוד אמר נר אלהים נשמת אדם חופש חורו בטן כ' ע"י נר אז נעשה נשמת אדם כאשר ידוע שבתחילת יך לתקן מעלת הנפש ואח"כ מעלת הדוח ואז יבא לאדם נשמה א"כ שפיר נר אלהים נשמת אדם שע"י נר הדמוהו באותיות נר שהוא נפש רוח ואז נשמת אדם שע"י תיקן נר שהוא נפש רוח ואז יתקן נשמת אדם ואז חופש חדר בטן מפני שאלו שם חלקי הנשמה המה נשמה כולו לחסד ונפש כ' לו דין ורוח הוא ממוצע שהוא רחמיא"כ שפיר רמוהו באותיות חורו בטן כי אותיות חדרי הוא חסד דין רחמים יחד ומטעם זה אמר לשון חופש והוא לשון חפשי שע"י זה המה חופשים הבטן כי בטן ה' א"כ באת ב"ז שטן כאשר כתבתי בענין זורו רשעים מרחם טעמו בטן דוברי כוזב שאותיות שניות של רחם הוא שטן וכן בטן נמי באת ב"ז הוא שטן א"כ שפיר שאם יזכה לשלשה חלקי נשמה הכל' אז הם חופשים להבטן מהשטן :

ועפ"ז יובן שאמר הבתוב יחד הרים ירגנו לפני ה' כיגו' מפני שנימי ישע' היתה טובה ובימי ירמיה היה רעה כי כל אחד גרם שמו היינו ישעיה אותיות ישעיה וירמיה אותיות ירם יה שנסתלק שם יה למעלה ונסתלק האם מעל הכנים ונשאר מר לכן הרשעים דברו מר מפני שהם אומרים לא יראה יה ומטעם זה שמעו הרים ריב ה' כי הרים הוא אותיות שם יה שריב ה' מפני שרם יה אבל בזמן הגאולה יהיה יחד הרים של אלהיה' עירוד בין הרים שיהיו ביחד שם ששים ואמר לשון יחד מטע' הכל' כי יחד המה אותיות יחד חסד דין ואז יהיו הרים ביחד אבל גבי רשעים נר רשעים ידעך כי נר של רשעים הוא ראשי תיבות נפש רעה ומכל זה א"כ בהעלתך את הנרות כי ע"י נרות יוכנע השטן ודמוהו באותיות נרות שהוא גנע רע ופתן תדרוך וכן כשעת נרות הוא שטן ונרות עליו תדרוך וכן אחפש ירושלים בנרות כאשר אאריך בזה לקמן :

שם ספר במדבר שמואל

שם ארצי יתחבר לשם היום ואז יושע היום שהוא קו
הים שלמים שאז בין שלמים לבת שאז יגדל כהן
ובן תחבר למד לשם בן הרומז על השכינה או נעשה
נבל וע"ז הפעור רוח הקודש על דוד וארץ ישראל
היא בסוד שכינה לבן נקראת ארץ כנען שהיא כבוד
נעים עם נבל הרומז בראשי תיבות של כנען לבן
אמר כאן אשר אני נותן לבני ישראל הרומז שנקראת
כנען ע"ש הכל מפני שאני נותן ויכונן שהלל יתחבר
לשם הכל ואז משם ארצי אשר אני לבן שפיר' אשר
אני נותן לבני ישראל :

השעם שאמר הכתוב וברות עמו הברית לתת
לו את ארץ כנען משום שאמר דוד אשר
כרת את אברהם ושבועתו ליסחק ויעמדיה ליעקב
לחק כי יצחק נקרא יסחק שכל גלות שיש לישראל מכת
יסחק שאמר יסחקו על קדושת שמך לבן גלות ר' זשון
היה רדו שנים מנין ביצחק וכן תוספת מה שיש הפרש
בין יצחק ליסחק הוא מנין ר"ש שהארדון שם של
גלות מצ"ס שהוא מנין חרב וזה חרב פתחו רשעים
ומפני כן נקרא לפעמים יצחק ולפעמים יסחק כי
רומזני שיש חק לגלות וזה שפיר ושבועתו ליסחק
ולמה לא אמר ליצחק ומשניו עמדי ליעקב לחק שיש
חק וזמן לכל גלות של ישראל לכן יושב בשמים יסחק
שהם אלה מדברים על ה' ועל משיחיהם ויבש בשמים
יסחק שאומר שיש חק וזמן לגלות לבן אשר דוד אספרי
אל חק לאותו חק שאמר הק' בה' יש חק וזהו חק נפשי
ותהללך כי אותיות תחיל רמזים על אותיות יסחק
במספר השם וכי תימא למה נחסר מאותו חק וזמן
של ארבע מאות שנה של גלות מצרים כי לכל יש זמן
וחק ומשני לאמר לך אתן את ארץ כנען כי כנען הוא
מנין קץ שבועות אברהם שני מל' למאה שנים ושרה
שהיה בת צדיק שנים בלדת יצחק שהוא מנין קץ
מנין כנען נחמד מהם מנין קץ שנים וכאשר רדו לבן
היו בגלות רק רדו שנים לבן שפיר וברות עמו

הברית ע"י הזכות אז נתן להם ארץ כנען שהוא במנין
קץ לבן בית יעקב לאש שהוא כרת אברהם שרה ולבן
אמר לבן לתת כי באותיות לתת נחמו שני מקדשים
היינו תי תך הוא לתת

השעם שאמר דוד וקרוב שמך ספרו ונפלאותיך
מפני הענין הוא שהק' בה כרת את
אברהם ברית היינו אות יוד שנתגלה ע"י ברית כאשר
ידוע שע"י ברית נגלה היוד והק' בה כרת הברית
היינו אות יוד לשניים ונתן ומתנה היוד לאברהם היינו
אות הא' ומתנה שניה לקח לעצמו שע"י אלו שני הכין
נעשה מאברהם רחם שהוא רמז ומשם היום שהוא
ק' נעשה אל היינו בן בר אזה הא לשם אז נעשה אל
וזהו אל ה' ויאר לנו רצה לומר אל שנעשה מהשם
היום אל היינו מאות יוד הכל שנחלקה לשניים הא
אחד לאברהם ואז נעשה רחם וכן אות הא שניה
שנעשה מהשם אל אז ויאר לנו כי לבן הוא מנין פו'
כמו שם אלהים שאז נעשה אלהים רחם אז ויאר לנו
שיאר שם אלהים ואז אסרו חג שהוא חסד גבורה
שאו יתחברו יחד חסד גבורה והנה הרשעים
שעושים מדת הדיון ומרחקים השם שמכניסים רע
בין אותיות יה ועושים עריות וכן בין יה ועושים
ערוה וכמו מרגלים שהיו מוציאים רבת הארץ לבן
מתו במתה רעה לפני ה' וע"ז אמר דוד למה
תעמוד ברחק ומס' יס אמר בלבו אשר לא ברע אבל
לעתיד יוגמר רע מרשעים ומ'לו שני פעמים רע
ישיה תקם שאז אתה תקם תרחם ניון ו' פנה אל
תפלת הערער שאז יהיך הערער שהוא שני פעמים
רע שהוא מדת הדיון וישיה תקם תרחם ואז ועם
נברא יס' יס' שלא יהיה ח'ו פירד בן שיהיה ואז קרוב
שמך ספרו ונפלאותיך ואמר לבן ספרו כי אותיות
ספרו הנה אותיות פ'סר כי סר הוא שם היום
כאשר ידוע בענין כי סר לראות ופ'ו הוא שם
אלהים אס' כן אותיות ספרו הנה אותיות השם

שם ספר במדבר שמואל מ

נשבר הפח וחץ ואזנעשה חפץ והכל ע"י אותיות
 סר כלל לכן סר כלס ע"י סר אוינסר כלס מאלהס
 כיוה אחנו לכן מל תיראוס :

השעם שכתב ננו וני ונקירח חקר ודרס סיס
 שתי אשרכתי יצא בו סוד הכס נספרי
 יד שמואל הארכתי כזה אבל כל כונתי לקצר מחמת
 הונאות הרפוס והענין הוא כי קירח ככתבתוב
 אותו במלואו כזה קוק ריש חית אותיות ראשונות
 המה אותיות ראשונות שהיו קרובים סר חס שלא
 נשתלם למעלת חסמל סהים חסר ממנו אותיות מל
 כאשר הדשעים חומרים היה אלהיך ומחסרים
 מאותיות מל אותיות ח"ה ל"ה אותיות מל ואותיות
 איה המה אותיות אלהים לכן כתיב ומל ה' אלהיך את
 לבבך אבל הוא לא ידע שיצא ממנו שמואל כי שמואל
 הוא שש"ח עם הכ"ל שהוא חסמל לכן עשה מחלוקת
 שהיה חסר שלום כי חסמל עולה ענין בשלום שכירך
 אחינו השם בשלום :

ועפ"י יובן מה שאמר הכתוב הנה אלהינו זה קיינו
 לו משום שדוד אמר בימך נכח שהיה
 התורה שניתנה בימיו וזהו אס חין קשח חין תורה כי
 קמח הוא נכח והמה אומת העולם יערימו סוד
 שהוא ל"מ האותיות כלס כי סוד במספר השוה
 של אותיו מל הכל לכן הנה אלהינו זה קיינו לו היינו
 ש צתרף אותיות זה שהוא יב נכס ישראל לא יסקר
 אז יהיה כלס בשלימות היינו נכח ואותיות זה המה
 במנין כלס ולכן הלא זה אוד מכל מא"ש ע"י זה מכל
 שהם אותיות כלס :

והנה אותיות אמצעות של קרח היינו אהמילי
 שלו המה אותיות ויי היינו וואו ושני יודין
 שהנא ק"ו שהוא שם הויה כאשר הארכתי למעלה
 מזה שבכל דבר אפילו בתוך הטומאה השם שוכן
 בתוכו כענין אני ה' השוכן בתוך טומאתם
 ולכן

זשם אלהים שהוא חיבר חסד ובדורה ביחד וואו ספרו
 נפלאותיך :

השעם אס חפץ ה' בנו ג' כי סר כלס מאלהים
 וה' אתנו כי נבד בתבתי בענין וירא
 ה' כי סר לראות שדרגא באותיות סר פורקנא קדמאה
 ופורקנא בתראה היינו שש"י אות סמך בתוך אותיות
 פ"ח נע"ו פסח ובזמן הראולה יבא הריס בין אותיות
 פ"ח ואז יצ"ץ ופרח ישראל אס כן ע"י אותיות סר
 נשבר הפח הן בגלות ראשון הן בגלות אחרון אס כן
 המסך פס"ק הוא כד הפח נשבר ע"י מה ומשני עזרינו
 נסס ה' היינו ע"י השם שהוא מנין סר כי עשר
 פעמים הויה הוא מנין סר שצריך תיקון עשר פעמים
 הויה נגד עשרה שבטים שחטאו לכן כשיתוקן אלו
 עשר היות אלו יתוקן אותיות סר וואו הפח נשבר
 ע"י אלו אותיות סר והכל ע"י השם הכל כי כל תי
 קונים המה הכל בגלות לתקן ולמתקן מה שכבר
 חטאו וכן יוכל להיות מה שהיו בגלות מצרים רק
 רדו שנים מטעם כי פעמים נפס ושלש פעמים נגד והמה
 ירדו בגלות נשבעים נפס ושלשה פעמים שבטים
 הוא רדו :

ועפ"י יובן מה שאמר אשר כרת את אברהם שבעות
 ליוסף ויעמדה ליעקב לחם כאשר כתבתי
 למעלה שנקרא ישחף שישחף חמץ לגלות ישראל וכי
 תימא למה היו בגלות רק רדו שנים ומשני בהיותם
 חתי מספר שהיו מעט מספר היינו ע' נפס לכן היו
 רק רד"י שנים כי פעמים ושלום עם נבד ונחזור
 לענינינו הקדום שש"י השם שהוא סר נשבר הפח הן
 בגלות מצרים הן בגלות אחרון והכל עזרינו ה' בשם
 ה' וכן חפץ נשבר כמי ע"י השם היינו ע"י אות ריש
 מאותיות סר וואו יהיה חצר סקורס כחצרות אלהינו
 יפרחו שמח יהיה חצר ומפת יהיה פרח וואו כחצרות
 אלהינו יפרחו ח"כ לפי כל הכל שפיר אס חפץ ה' בנו
 כי אותיות חפץ הוא אותיות פח וחץ שש"י השם

שם ספר במדבר שמואל

ולכן נבא אפים מתרתא רחמנא קרי לכן אמר
קרח ובתוכה ה' רימו למשה שבתוכו שוכן השם הנה
זולת הכל שאמר קרח ובתוכה ה' כי קרח לקח רן
אנשים הוא מצד קליפה נגדמה שיש בקדושה גר
אלהים לקח קרח רן אנשים וכבר כתבתי בענין
כפלך רמון קרתן שאפילו ריקנים שכן מלאים מצות
כרמון אמר לשון רמון כאשר כתב בכתבי המקובלים
שאותיות רמון הוא אותיות רן שהמה מצד הקליפה
שהמה רן אנשים של קרח ואותיות מ' שבת רמון
הוא שם ע"ב שהוא מילוי של אס ע"ב כ"ד ומ"י הוא
ע"ב א"כ בתוך השומא יס בו ג' השם הכל לכן אמר
מלאים מצות כי מצוה הוא שם הוי"ו כאשר ידוע לכן
כתיב אתה אקס ואמר ה' כי אקס במנין מצוה והכל
נעשה ע"י השם לכן שפיר אמר קרח ובתוכה ה' היינו
בתוך רן אנשים שהם מלאים מצות כרמון :

הטעם שאמר הכתוב אף תיכנ תכל כל תמוט
הענין כי ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו ששם אלהים שהוא מדת הדין אמר למדת
החסד שהוא שם ע"ב נעשה אדם בצלמנו כי צלמנו
הוא במספר השוה ר"ל כי בשם ע"ב שלו יסע ויבא
ויט יס בו ר"ל אותיות שהם אותיות משולשות
שהם ר"ל וכן שם אלהים ג' פעמים הוא רכ"ה שהוא
עולה ר"ל ומלכ היותר רומז על שם מ"ב שהוא ג' כ
מדת הדין ופני שבריות אדם נעשה ע"י שבעה
שמות היינו ג' פעמים ע"ב של חסד וג' אלהים
שהוא ר"ל ג' ע"ב של מדת הדין וכו' נעשה שני
אנשים ושני עינים ושני נחירי אף ופה היינו ע"י ג'
ע"ב דחסד חוץ ועין ונחיר ימין וע"י ג' ע"ב דל"ה יס
נעשה חוץ ועין ונחיר שמאל וע"י שם מ"ב נעשה
פה לכן כתיב ודברת ב"ש שהוא שם מ"ב כי התורה
כיתנה בגבורה א"כ לפי זה שפיר אף תיכנ תכל כל
תמוט כי שני נחירי המה כסוד יודין ובאמצע ניתן
האף שהוא החוטם וכתן הק"כ החוטם בתוך אלו שני

אמת ויגזל מזה שחש כי דוד אמר גם כי אלך בג' כליות לא אירא רע כי אתה עמדי כי כבר אמר שותי ה' לנגדי תמיד כי מימיני כל אמוט ומסיים לא תחן חסידך לראות שחת כי בהתחברו שם ע"כ שהוא כימין לאות ות שחת או נעשה מן שפת שהם אותיות שחק זה שם משתקל באר שחת ומציל את האדם לכן שפיר גם כי אלך בג' בלמות לא אירא רע מפני אתה עמדי שהם משתקל עצמו לשחת ונעשה שפת שהוא שחק ז"כ שפיר בג' קרח רימו כסוף אותיות ו שפת שלכם קיעלה קרח ע"י השם והוא אוריד שאל ויעל ע"י השם ויעל בכל וממש רמז באותיות קרח ובמילואו דהיינו כזה קוף ריש חית שהוא אותיות קרח ווי שפת רמז שהשם הויה שחק לבסוף ושחק עצמו לקרח והוא אמרת ה' ברופה מן הוא לכל החוסים בו ע"י השם הוא מן לכל ויהי שחק קרח שלקח עצמו היינו שלקח אותיות קרח וחלק ע"כ משה שאמר בתוככם ה' שמי מורה על שיתק השם אתי עמי לכן כתוב אנשי השם כפי טל הכל שכתבתי לכן אמור משה אתה ועדתך היות דים על ה' שם לך סמיכות על ה' שהם מרומם בשאך אבל בקר וידע אשר יבחר השם לכן אמר חז"ל שלשלת יוחסין ראה כי אותיות המילוי המה כמו שלשלת רצה לומר השתלשלת שיצא משמו ראה שכלול בו השם בשיתק לכן חלק עם משה ומה עד מאד בקצתי מכל המעיין בספרו אל רון בורק בעיני כל דהוא אז יבין ויטביל ותמצא טוב טעם ודע וכשיגמור השם בעדי להביא לבית הדפים ספריו יד שמואל שם תמצא מרגוע לנפשו יותר באריכות :

הטעם שפרה בזרפה לעניו כי יש שך דינין והרמו בשך חמת המלך וכן יש עוד שך דינין שניים ורמו וחמת מלך שככה ושני פעמים שך הוא הוא במספר תרס שהוא גשלי רשמים שהוא רחם לכן והוא מרת נפש מרומם על חלו שני דינין שהם שני פעמים שך שעולים במנין רתם שמורה על

שם ספר במדבר שמואל

רפה שכל נרתם לו נר א"כ מאותיות דע כשהש"ה
מזרז או נעשה רפה מדת הדין הרפה א"כ ספיר
אשרי הגבר אשר תיסרנו י"ה ואז להשקיט מימי רע
שהיה מדת הדן הרפה ולכן גבי פרה כשריפה כי
הוא אותיות שרף י"ה כי שרף הוא מדת הדין הינו ש"ך
דין ה"ל וכאשר לתשלו שרף עוד מכין ר"ם שהוא
שני פעמים קל קל בזה חטאו ישראל ואשרו נפשינו
קצה בלחם הקללל שהוא שני פעמים קל ש"ם שני
פעמים עין שאמרנו שהמן בא ממדת הדין כי עין ה"ל
יראיו שהוא עינא פקיתא עין אחת הוא מצד הרחמים
כענין הנה ה' רוכב על ע"ב קל שהוא ע"ב חסד וקל ה'
עין אחת אבל עיני המוטטו בכל מארץ שהוא מדת
הדין לעיניא בעובדא דכני נשא א"כ הם אמרו נפשינו
קצה בלחם הק' קל שהוא שני עינים והתורה מעידה
ועינו כעין הדבורה שהוא עין אחת מצד הרחמים א"כ
אותיות שרף הוא מדת הדין שהוא ש"ך דינו שני פעמים
קל שהוא שני עינים לכן בא ש"ם י"ה ונעשה שריפה
ואז כמתק הדין לכן גבי נדרים הפר יפר שאותן שני
פעמים פר נמתקו ע"י ש"ם י"ה ונעשה משני פעמים
פר הפר יפר א"כ לפי כל ה"ל שפיר ושרף לעיניו היינו
אותו מדת הדן שהוא שרף ה"ל ישראל לעיניו של כהן
שהוא חסד למתק הדין שהיה הכל חסד :

הטעם שאמר דוד אמרו לנדיק כי טוב כי פרי
מעליהם אכלו הנה וולת ענינו הקדים
כי דוד אמר אלין פ"י קראתי באש ידוע בחכמי הקבל'
שם אדם רוצה לבטל הדבר רע ואמר אותיות פי פי
במה פעמים ואז יתבטל ממנו כי דר הרע א"כ כן אמר
דוד שכבר אמר לכו שמעו כל ירא אלהים אשר עשה
לנפשי אליו פי קראתי בצר לי ג' און אס ראית בלבי
לא ישמע ה' אכן שמע בקול תפילתי מפני שאנו אומרים
בתפלת התפלה לרני שפתי תפת ופי יגיד וכן לבסוף
אנו אומרים יהי ו' לרצון אמרי פי והכל מטעם ה"ל כדי
שיתגמל היצר הרע ע"י אמירת פיו ואז תפלתו נשמעת

א"כ

א"כ ספיר אמר דוד לכו שמעו שאמר דרך תוכחה
ומסר לעולם שיעשו ג"כ כמוהו ואמר לכו שמעו בגו
אשר עשה הקדש לנפשי עוד ותרופ' ומהו ומשני אליו
פיו קראתי בצר לי כיוון שבא אלי הצר שהוא השטן
קראתי פי שה"כ עשה עוד יכפשי להנצל מצר ע"י
אמירת פי וע"י זה און אס ראית בליבי לא ישמע ה'
שיבטל הצר וע"י זה אכן שמעת בקול תפילתי :

והטעם באמת לפה ע"י אמירת פי יתבטל השטן
כי השטן הוא הצר הצורר וע"י אמירת
פי נעשה מאותיות צר פרי כי מאות דקים שהוא עולה
במניק' שמים נעשה פ"י שעולה ג"כ במספר השוה פי
במנין דקים א"כ מא' תיות צר נעשה אותיות פרי כי
מזה יסלח פרי במאמר חו"ל אמרו לנדיק כי טוב
כי פרי מעליהם יאכלו ואלו לרשע רע כי גמול
ידיו יעשה לו שבעירה און לה פרי דק הקרן א"כ ע"י
שיתבטל היצר הרע נעש' מזה ואז נעש' פרי ובמאמר
דוד אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו שאלם עבירה בא
לדוד וינצל ה' הנה באלו בדרכיו הלכו א"כ ע"י אמירת
פי ינצל מיצר הרע או נעשה פרי שהיא מזה א"כ
ספיר אמר דוד כי טוב ומהו דקים כי טוב ומשני כי
פרי מעליהם יאכלו שמצדיק נעשה פי ואז יהיה פרי
וכן נמי פרי צדיק עץ החיים :

וע"פ יובן נמי מאמר חו"ל באיבוד רשעים ו'נה כי
דוד אמר אתה סתרי מצר רני פלט
תסובבני סלה כי אות דקים צריך לבתוכה אבירות
נון ויוד על ג' ה"כ מאות דקים נעשה נון ויוד א"כ ע"י
אות דקים נעשה מאותיות צר אותיות רני היינו מאות
דקים נעשה נון ויוד ואות דים מצר או נעשה
מאותיות צר אותיות רני וכן אתה תאירצני שאתה
יגיה חסכי שמחך הצר השטן שמחשך עיני הדבריות
נעשה נרי א"כ יגיה חסכי שמצר נעשה נרי א"כ ספיר
אמר דוד אתה סתרי לי מנר במה ומשני רני פל
שאתה עושה רני מאותיות צר אתה עושה רני א"כ

ספיר

עצמו ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות
ארץ כי ידוע שחור נלקח מכלל האדם היינו שחור
הוא מכין יט במנין המילו של שם מה שהוא אדם
והוא בסתר שלא יגלו בה חיצונים א"כ ספיר אמר
אורך על כי נפלאותי כי דוד שהוצג ד חור נפלאותי
וכפשי ידעת כל אלהת מאד אותיות אדם מכה אותיות
אדם אני יודע זאת שאני נפלאות ולכן לא נכחד עצמי
ממך היינו עצם נלקח אשר עשית בסתר רקמתי
בתחתיות היינו שנעשית בסתר כגל רקמתי בתחתיות
ארץ כי אותיות שים בתחתיות ארץ המה אותיות
בקש שלום שהיא בת שהיא שכינה לכן בקש שלום
ורדפהו דרך ה' שיהיה חיבר לכן גבי פרה ארומה
אשר לא עלה עליה על שלא יהיה פירור אותיות על
כן וה' ולא יהיה עולה לכן אף לא פעלו עולם
בדרכיו הלכו :

הטעם שהוכי' משה ישראל ואמ' ודיו זה שישו העגל
דיומו להם באותיו ווי אבל הענין הוא שים
במדר' שישראל חטאו ששמו רגל אחת מתאכסא הגב'
ועשו את העגל זה הדבר קשה להולמו לא כמו שכתבו
חכמי אמת דודי לי הרמו שכותבין הא ראשון כמו דלת
ותחתיה יא' ובהא שניה כותבין כמו דלת ותחתיה יוד
והם אותיות דוד ובהמת הטע' שכותבין תחת הא שניה
יוד כי אות יוד ודלת שעליה הוא יד במקור דוד שעז' יד
ודוד הוא רגל רב עי' שהיא הא אחרונה לכן כותבין ביוד
לכן אמרו ד' רגל רביעי לרמוזו על אותו רגל שתחת
הא וברוך ליתן טעם בדל' למה עשו ישראל עגל של זהב
ולא של כסף או שחר מינים אלא בודל' כי זהב הוא
מנין דוד שהיא אות הא אחרונה שבשם שהוא במנין יד
שהוא דוד שראוי ישראל בתחילה ממש למעלה :

הטעם שאמר ויגר מואב מפני העם כי רב הוא
מפני שק"ה אמר אל תמר בו כי לפ
ישא לפעמיכם כי כשמי בקרבו ואמרו הול' במתק
לשונם ששמו כשם רבו ולא אמרו כשם שלכו אלא
הענין הוא כאשר ידוע שזה המלאך הנזכר

ספיר באבדו רשעים רנה רנה לומר באבדו רשעים
היינו אותה הצד נעשה רנה היינו רני הגל וזה וכל
קרני רשעים אנדע תרוממה קרנות דרוק רנה
לומר כשיכלה הרשעה שהם קרנות רשעים או
תרוממה קרנות דרוק כי עכשו אות דרוק צריך
להשפיל קרנותיו שצריך לעשות מאות דרוק אותיות
פילכלטו או אותיות רני א"כ צריך אות דרוק להשפיל
קרנותיו אבל כוונן שקרני רשעים אנדע שתכלה
הרשעה מן הארץ או יהיה הצדוק בשלימות עם
שני קרנותיו :

אבל לענינו הקדוש ע"י שם י"ה או נעשה
הפר פר שנתבטל מדתה דין הקשה שהם
שני פעמים פר וע"י שם י"ה שמתחבר לאותיות רע
או נעשה מרע נעשה רפה א"כ ספיר אמר דוד אמרו
לצדוק כי טוב כי פרי מעלליהם ואכלו משום לאותיות
צדוק במספר קטן הוא שם י"ה א"כ ע"י שם י"ה נעשה
הפר יפר כלל ואו פרי מעלליהם ואכלו שמאותיות פר
נעשה יפר שהוא פרי אבל או לרשע רע כי גבי צדוק
מתחבר שם י"ה לאותיות רע ונעשה רפה ולא רע
אבל גבי רשעים יסאר וק רע כל היום שאין לה חיבר
עם שם י"ה שהם אומרי לא יראיה לכן סיים בזה מוז'ו
בינו בוערי ג' אשרי הנבר אשר תיסרנוה ל' שקיט
לו מימי רע לכן שפיר אוילרש' רע כי גמול ירי יעשה
לו שהם אומרים לא יראה י"ה :

הטעם גבי פרה ארומה ג' אשר לא עלה עליה
על כאשר כתוב חכמי אמת שים ש עים
ואחר סנהדרין נגד שם ע"כ יבל נגד שם מוס שהוא
שם אחרון מע"כ מת' לז היעמד נגד זה השם אחד
מסנהדרין וזהו כלך יפה רעיתי ומוכ אין כך שדרשו
חז"ל כלך יפה רעיתי על סנהדרין אס כן ספיר אשר
אין בה מוס כי מוס היא בספר השנה נגד שם אלהים
שהוא מדת הדין של י"ה כה מים היינו מדת הדין
ולכן אשר לא עלה עליה על כי דוד אמר אורך על כ' כי
נפלאותי נפלאות מעשיך ונפשי ידעת מאד לא נכחד

שם ספר במדבר שמואל

כזה הפסוק הוא מטטרון והנה אם תתחלק אותיות
מטטרון באת ב' שהם אותיות ינב' גפט המה
במספר שיהיו כמקדש ולכן ישראל מתפללים וסולת
לעונו כי רב הוא שבעשירי בושן הנלות העולם
מתנהג ע' מטטרון שהוא רב ורב שמזל על כבודו
כבודו מחל לו ולכן אמר הק"ה אל תמר אל תחלק
אותיות של יין להיות רב כי לא ישא לפשט
ומה שנקרא מטטרון רב משום כי שמי בקדשו לכן
אמרו ספיר שמן פסדו לכן נקרא מטטרון רב
משום שמן כשמי אבל הוא לא ישא לפשטים :

ועפ"י יוכן שאמר יישה לישראל רב לכם שבת בהר
פנו וסעו לכם רצה לומר שיש לכם רב שהוא
מטטרון שר הגדול א"כ למד אתם יושבים בהר פנו
וסעו אבל יישה לא היה רוצה לקבלו ואמר אם אין
פניך הולכים אל תעלינו מזה כי מטטרון שמו כשם
דכו היינו במספר שרי לכן התפלל משה אם אין פניך
הולכים היגושם העולם אל תעלינו מזה כי פניך
הוא שם שרי שהוא פני המוח ולכן התפלל משה
ואמר אתה אמרת ידעתוך כשם כי כשם הוא
במספר ובמנין כח שריקו א"כ וכמה יודע ג' הלא
בלתינו עמנו שאתה ילך אתנו ולא זה השר א"כ לפי
הלל ח' שניגד מואב מפני העם כי רב הוא שהולך
עמם זה השר גדול שהוא רב לכן שלח לבלעם לכה
קכה לי מפני שזה המלאך לא יוכל לישא פשעים א"כ
ישראל שחטאו ויכל אתה לקבל אותם וזה ב' לו הק"ה
לא תאור את העם כי ברך הוא כי שמי בקדשו
אותיות ברך היינו אותיות רב שהוא מטטרון כ"ל
ושם ק' שהוא שם העצם המה אותיות ברך אם כן
יוכל לחי' לפקדונם שיהיה לכן לא תאור אתה עם כי
ברך הוא :

ועפ"י יוכן מה שהציב בלעם מה אקבל לא קכה אל
ומה זעם לא זעם כי מראש צורים ארמו
כי אמר יישה לי יפקדו ששם תקח מנין לי מיעקב אז
ישאר מיעקב מנין קכם שרימו לו באותיות קכם שהוא
לשון קכה שהיה רוצה שיקח לי מושאל ויאר דק
ראש שהמה מנד ראש בלזמים וכן כשיקח לי מיעקב
ישאר אותיות קכם וכן בלעם מנין קכם יהיה מחזה
שרי יחזה שהיה רוצה שיקדם בלעם והשיב לו בלעם
מה אקוב וג' כי מראש צורים ארמו אלו האבות כי
אותיות ראשונות של האבות המה א"י שהוא אברהם
יבחק ייעקב שהוא מנין איהיה שהוא כמנין אך טוב
לישראל שרמו אך לי ראש שאין לשם אומה ראש דק
לישראל וס' של אבות המה בק"ם שהמה אותיות
קב"ם שאי אפשר לקדם אותם כי אבות מגיבו עליהם
ולכן אמר הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב והיו
ה' בדד ינחמו כי כל אומות אין להם אחי' רק מהם כפיס
שהוא אברהם ישמעאל מיצחק ועשו כידוע אבל
ישראל כאשר ידוע שכל גממתם של אומות העולם

השעם

שאמר בלך קכה ולי וכן בלעם אמר כשם
בלך ארה לי מפני שאמר ויין מפני בני
ישראל כאשר ידוע שכל גממתם של אומות העולם

מז

ועפ"ז יובן שאמר הכתוב וחר סיני עשן כולו אופניו
אשר ירד ה' בראש הצהר למראה סיני היה
עשן שהוא מדת הדין למה מצני אשר ירד ה' בראש
מצרים לא קבלו התורה ולא היו בקראים עד דין ישראל
רק היה או אשר ירד ה' בראש אצל אח"כ כשקבלו
התורה היו בקראים ישראל שהוא רס אס וזהו ישראל
ביסע בה ע"י הסס געסה ישראל נוטע בה ע"י הסס
ישראל שהוא רס אס הנה געסה געסע לכן אמר
הק"ה למשה לך רד הער בעמך ויהרסו לעלות
אלה ועדיין לא קבלו התורה לא היו בקראים ישראל
ישראל רק עם אח"כ שפרד לך רד כי עבסו המא ירד
אס ופן יהרסו לעלות אלה ועדיין לא קבלו התורה
ואין להם סבה לעלות אל ה' סיהיו ישראל רק עם
ומטעמאס אותרים חול גודרין בעת גרס כמו וירד
יעקב גדר שמושים מאותיות ירד עושים ירד יעקב
היינו כשנקראו ולא ישראל יעקב או הו"ו ירד אס לכן דר
יעקב אח"כ לפי כל הנ"ל אס צו לצוקו לקו ועיר סס

השעם ויחלו יהושע את עמלק לפי מרד כי
מרד של הק"ה הוא שם יהיה כאשר ידוע

שם ספר במדבר שמואל

ועיר אס תקח מבלק כח השם שכתובי שהוא שם קו
עם עשר אותיותיו שהוא לו כיצין שאמר הכתוב לו
חכמי וכליו ואת ג' ישראל מבלק רק צווכן אס תקח
ממנו שם העצם שה' קו ישראל קו מבלק וכן מבלעם
שאס' תקח ממנו מנין ל' שהוא השם הכל' וישראל ג' ב
מנן קו וע' צו את בני ישראל להתבטל אותו צו כח
של בלק וישראל אלו דרך צו שלקח ממנו כח השם וע'
קו המעט שישראל עושים ועשה מבלעם ועמלק
קו והכל נעשה ע' השם שנתרבה בישראל ומעט
בקליפות הכל' א'כ שפיר צולצו קו לקו הכל נעשה
על ידי ועיר סו ועיר שסעל יהי השם זמני הקליפו'
ואינו מתחדד עמה לכן אמר בלק שהם יושבים
ממלי להכרתיו אולי אוכל ככה כומה שהם רוצים
להכרית ממני כח השם אולי אוכל ככה בול הכרית
מהם השם ואולי יהיה ירד אס והסיכו לו בלעם לא אבל
לעשות קטנה או גדולה רצה לומר שאין אני אוכל
לעשות משרא קטנה או ממך גדולה כ' תי' השם כ' ל'
הטעם דימה ה' להשחית חומת ירושלים נטה קו
שמעתי מפני' הדב הישים מ' עשה נרו
שאם רוצים לסתור ב' דרך בתחיל לבנות אחר א'כ
שפיר דימה ה' להשחית חומת ירושלים נטה בתחילה
קו הכנין וא'כ השחית אבל לענינינו הקדוש כי אלו
שלשה קליפות היינו עמלק בלק בלעם המה
המשחית' חומת ירושלים א'כ שפיר דימה ה' להשחית
נטה קו כי בחיבר השם לאותיות קו או נעש בלק וכן
כשחבר השם שהוא לו בעשר אותיותיו לאותיות קו
נעשה בלעם וממניהם נעשה עמלק כזה בלעם בלק
ואותיות אלו רומזים ממש על זה הם אותיות בלק
עמלק א'כ שפיר כשהשם דימה להשחית נטה קו או
גברו אלו שלשה קליפות :

הטעם דרך כוכב מיעקב וקס שבט מישראל כי
יעקוב במילואו הוא קפה שהוא פקח
עיניו וראה ואס תקח מיעקב מנין כוכב שהוא במספר
מח' או ישראל מניקס רצה לומר כי שם לעשר נסתינו
שידרך הכוכב ואו ישראל קס שאו וקס שבט מישראל
מזה הכוכב ישראל עושה קול' כי חילוף הוא במספר
השם במנין כוכב וכן באלהים נעשה קל וכוה כי
הכית את כל אויביו לח' וע' זהו יסל ישראל ה' ג'
והרבה ע' י' פדות במהרה בימינו :

הטעם שלקח פניחם רמז בידו שכבר כתיב וקס
מתוך העד' כי אותנו שהם ב' חסד' ב' חסד'
המה אותיות ע' שהוא חסד' דין כי הוא ע' וזהו
דין א' ע' שאין עד נעשה דין הנימילי שלא ראו
המעשה אבל כשנעשה בפניהם לא תהא חסידה
גדולה מראה א'כ בני ק' כה נעשה בפניו עד
נעשה דין כי דוד אמר יאכדו רשעים מפני אלהים כי
פני אלהים היינו אותיות שהם בפני אלהים המקדמות
המה אותיות אכל' ט' שעולה במנין ע' ד' וזהו עד
אלהים יבא דבר פניה לכן עד' נעשה דין כי המעשה
בפני אלהים לכן המה אותיות שהם בפני אלהים
המה אותיות עד לכן יאכדו רשעים מפני אלהים
ישמחו ועלנו בשמחה לפני אלהים שהם מיוחדים השם
בק' ומעידים עליו שני פעמי' כיוסן שהוא אחד לכן
עין של שמע הוא רבתי ודלת של אחד היא נמי רבתי
שהמה אותיות ע' בי' ע' שנים עדים שקורין שמע
שני פעמים יקום דבר לכן ישמחו ויעלצו בשמחה
כ' אשר ידוע בזה ש' מהאי ג' סא אח' זהאי ג' סא
הוא א' תיות א' ש' מח' רצה לומר ע' ע' ש' ישראל
מעידים בכל יום א'כ נאמר מאותיות ש' ע' וק' ש' ס'
ומאותיות אחד נאמר רק אח' והמה אותיות אסמח
לכן שפיר שרשעים יאכדו מפני אלהים אבל צריכים
יעלצו בשמחה לפני אלהים שפ' אותנו ע' שהוא פני
אלהים שהם מיוחדים השם ומעידים ע' נעשה אסמח כ' ל'
ועפ' יוכן מה שאמר משה ל' תרו היה אתה לעם
מול האלהים כי משהאמר ליתר כי באו אלי
לרדף את האלהים והודעתי היינו אותיות קדומות
שהוא

ועיר אס תקח מבלק כח השם שכתובי שהוא שם קו
עם עשר אותיותיו שהוא לו כיצין שאמר הכתוב לו
חכמי וכליו ואת ג' ישראל מבלק רק צווכן אס תקח
ממנו שם העצם שה' קו ישראל קו מבלק וכן מבלעם
שאס' תקח ממנו מנין ל' שהוא השם הכל' וישראל ג' ב
מנן קו וע' צו את בני ישראל להתבטל אותו צו כח
של בלק וישראל אלו דרך צו שלקח ממנו כח השם וע'
קו המעט שישראל עושים ועשה מבלעם ועמלק
קו והכל נעשה ע' השם שנתרבה בישראל ומעט
בקליפות הכל' א'כ שפיר צולצו קו לקו הכל נעשה
על ידי ועיר סו ועיר שסעל יהי השם זמני הקליפו'
ואינו מתחדד עמה לכן אמר בלק שהם יושבים
ממלי להכרתיו אולי אוכל ככה כומה שהם רוצים
להכרית ממני כח השם אולי אוכל ככה בול הכרית
מהם השם ואולי יהיה ירד אס והסיכו לו בלעם לא אבל
לעשות קטנה או גדולה רצה לומר שאין אני אוכל
לעשות משרא קטנה או ממך גדולה כ' תי' השם כ' ל'
הטעם דימה ה' להשחית חומת ירושלים נטה קו
שמעתי מפני' הדב הישים מ' עשה נרו
שאם רוצים לסתור ב' דרך בתחיל לבנות אחר א'כ
שפיר דימה ה' להשחית חומת ירושלים נטה בתחילה
קו הכנין וא'כ השחית אבל לענינינו הקדוש כי אלו
שלשה קליפות היינו עמלק בלק בלעם המה
המשחית' חומת ירושלים א'כ שפיר דימה ה' להשחית
נטה קו כי בחיבר השם לאותיות קו או נעש בלק וכן
כשחבר השם שהוא לו בעשר אותיותיו לאותיות קו
נעשה בלעם וממניהם נעשה עמלק כזה בלעם בלק
ואותיות אלו רומזים ממש על זה הם אותיות בלק
עמלק א'כ שפיר כשהשם דימה להשחית נטה קו או
גברו אלו שלשה קליפות :

הטעם דרך כוכב מיעקב וקס שבט מישראל כי
יעקוב במילואו הוא קפה שהוא פקח
עיניו וראה ואס תקח מיעקב מנין כוכב שהוא במספר

שם ספר במדבר שמזאל מד

מעל בני ישראל :

ועפ"ז יוכן אוי לרשע דע כי גמול ודיוג' לפי מה
 שכתבנו שר' דה דן את הרשעו מדה במדה
 לכו ג"כ כאן אוי לרשע דע כי השם הוא גותן כ"ח בכל
 דבר באשר ידוע וכן באותיות רשע בתוך אותיות דע
 וס' בתוכו אות שין שהוא השם כי שם היה שהוא באר
 ג"ש מצוה עולה שנינו שין וכן שם אלהים במילואו
 עולה שין והק' בה כשרוצה לאבד הרשעים לוקח מהם
 הקדשה וישרפו פגרים ממים ח"כ שפיר אוי לרשע דע
 סיבה מאותיות רשע רק אותיות ר"ע וזו אוי לרשע
 דע וכן הדבה וזהו רק דע כל היום שלא גשיר בהם
 שום קדושה ורק דע לכן לאמחה את האדם אבל רשע
 בגוה חפואין אלהים כל מומותיו שאין חושב בדעתו
 ש"ע השם יש לו כ"ח לכן הרשעו מאלה ומכאן יספרו
 כי גותויד כ"ח הוא כ"ח שין היינו כח השם והם
 הרשעים ברב עוון יבאשולך איינך רצה לומר יותר
 מה שאמרו גותן להם עוון והוא כח אלהים המה עושים
 ב"ח שייבאשולך איינך וכן אומר' שבח אל הסתיר פניו
 שמכח השם הכל עושים שבת לכן שלח חשך ויחשך ח"כ
 לפי כל הכל א"ש אוי לרשע דע מפני שהם חפזים
 ברע שאומרים שבת אל וירגו עשה כל החיל הזה ואין
 מחשנין כללן שהשם היא הנותן כ"ח וחיל לכן הק' בה
 לקח השין וישרד רק דע לכן בכמה מקומות כתב שיני
 רשעים וכן אלהים הרם שנימו וכן בלשון חז"ל ואף
 חמה הק' את שיניו רומז על אלו שינין :

השעם שאמר גבי פינחס השיב את חמתי ולא
 אמר לשון אפי הענין הרבמו שכתבו חכמי
 המוקדלי' מצוה הק' בה ליתן מ"ס כי אותיו מחצית הוא
 אותיו מת ואותו י' חיותו צדיק הוא באמצע ר"ל צדק
 מעצ' המגפ' או צדיק במעשיו מעצ' המגפ' כמו פינחס
 שעצד המגפ' והוא שאמ' גבי פינחסו ויעמו' פ' בחי' פלל
 ותעצד המגפ' ותעצ' לו צדקה שה' עשה פעולה כמו
 צדקה מה צדק מעצד המגפ' כן פינחס העצד המגפ' מה
 לכן שפיר ותחשב לו לצדקה אבל כשחפ' אין צדיק בארץ
 או נעשה ח' מאותיות מחצית

שהוא אותיות דע לכן אמר לי יתרו היה מול אלהים
 שהם אותיות שהוא מול אלהים והמה במוכחו וז'
 והקל מע יך כי אלו אותיות המה במנין הקל ח"כ לפי
 כל ה"ל אותיות ע"ד המה מדת הדין וכן פינחס הוא
 במנין ר"ח שהיא חנין יצחק והוא ג"כ מדת הדין לכן
 כשרא' פינחס מידת הדין שגבר על ישראל ויקם מידת
 העדה היינו מאותו מדת הדין ויקח רחם בידו שהוא
 אותיות רחם שהיפך מדת' הדין לרחמים לכן פינחס ג'
 השיב את חמתי לכן בדקן שיטול שכרו כי הוא מורה על
 דיוקו היפך את חמתי לכן יטול שכרו :

השעם שאמר דוד פני ה' בעושי דע להכריח ארץ
 זכרם באשר ידוע בענין זה שמו לעולם
 וזה זכרי לדר דר בו שמי בחי' רשעו הוא שם
 וגד שם מצות לת' וזכרי עס וזה הוא רחם נגד מצות
 עשה ח"כ בהשם כלולים תרתי מצות והנה אותות
 שהוא לפני השם היה המה טר' הד שהוא במספר דב'
 וזהו בטח כך כך יבדק ישראל וכו' הרב הדיוקנים על זה
 וזכרי אותיות כך לאותיות רמ"ח היא מנין דע שפיר
 השם שהוא רב' ורמח מצות עשה ע"ז מה שטלין דרע
 דעיות הטוב והרסור מרע ועשה טוב רצה לומר
 כמה יסור מרע ע"י עשית טוב אבל הרשעים למרוב
 שהם מבעלין התורה ועושים דע לכן שפיר פני ה'
 שהוא רב' בעושי דע שהרשעים עושים דע שאין
 חפזים ברמח מצות עשה עס שם רב' כ"ל שהם מרוב
 כ"ל שהם מרוב כן והם עושים דע לכן להכרית מחרץ
 זכרם כי זכרי עס וזה הוא רמח והם מבעלין ואין
 חפזים בזכרי עס וזה להיות רמח לכן להכרית ג"כ
 זכרם וזה שומר מצוה לא ידע דבר דע מי ששומר
 המצוה ח"כ הוא מבעל הרע ע"י רמח מצות ורב' הכל
 הכל ולכן פינחס כזרחה שאלו הרשעים עשור דע
 בידוע שג' גילו עריות נעשה ערוה ערוה שמכניס'
 הרע בין השם לקח רחם בידו כי אותיות בידו הוא
 מניין ק"כ שחי' רמח לך ב' וביטול הרע כי רמח וק"כ
 שהוא השם שניהם ביחד ע"י מניין דע והוא ע"י רמח
 שלקח פיתח בידו ביט' דע לכן שפיר השיב את חמתי

אותיות

אותיות

שם ספר במדבר שמואל

אותיות מחית והחיים נתעברו בין המתים ולבן מפני
הרעה נאסף הצדיק אברהם הרומי בלות את אברהם ברוך
דין אמת שאם צדיק אחד או נעשה רעה וְאִלְכָּלִּי
זה שפיר שאמר כאן שפינתם השיב את חמתי כי
אתיות חמתי המה אותיות חַיִּי מת ששלט המות בין
החיים ופינתם עמד בין המתים ובין החיים והשיב
חמתי לבן והיתה לו בִּרְיָה כהונת עלם צדקתו
עומדת לעד לדור ודור עד עולם לבן הנני לו ברית
כהונת עולם והוא פור נתן לאבינוס צדקתו עומדת
לעד רעה לומר שהוא נתן פור לאבינוס שפור המות
מהם יס לבן צדקתו עומד לעד אניתן לו כעד צדקתו
ברית כהונת עולם :

ועפ"י ויזן מה שאמר הכתוב בפרשת נגעי וסער
בנגע העץ לכן היה בעור בשר בנגע נרעת
הוא מפני שאם רשע עושה תשובה נעשה מאותיות
רשע שער שהוא שער לה וזהו הפיך רשעים ואיכס
רעה לומר הפיך אותיות רשע ואז איכס רק יהיה שער
לה ואז וביני צדיקים ועמוד כיבדכמה יבנה בית
והיא ראשית חכמה ויראת ה' שצדיקים בונים תחילה
בית שהוא היראה ואח"כ שער במאמר חל"י למען
דלות ליה דרתא ותרע' לדרתא עביר שאין לו יראה
בתחילה א"כ שפיר הפוך רשע' ואינס שאז יהיה שער
וקודם ש. עשה שער בית צדיקים ועמוד זכר הבית
של צדיקי' יעמוד שהועמדכבר קודם שנעשה השער
ועוד יס במדרש למנחם עלמות לבן כל עביר וישראל
עושים באר"ה וי"ב ואתכפר עליה ואם הסחוטאים
אח"כ נעשה מלבן אותיות נכל והוא כי דור תהפוכת
המה הסקנאוי כלל אל בגוי נכל אכעיסם מפני
שהכניא אחר אל' אכני ולא חיס והמה כחשו כי ואזרו
לא הוא ר"ל שעשו מאותיות אל הפכו ואזרו לא הוא

וזהו כי המרו אצרי אל א"כ שפיר שהמה דור תהפוכת
סקנאוי כלל אל שעשו מאל לא לבן בגוי נכל אכעיסם
כמו שהספכו ועשו מאל לא כן בגוי נכל אכעיס'
שאינו מהפך מאותיות לבן לא תיות נכל א"כ לפי כל
הכל א' שופע' בנגע הפך לבן כגנת' פך השער ואז
נעשה רשע ובן כגנת הפך אותיות לבן ואז נעשה מלבן
נכל א"כ אין צדיק בארץ ואז יהיה חמתי בשר דכשלין
צדיק בארץ שיעמוד בין המתים ובין החיים להיות
מחית א"כ שאזרו אות' ומחית ואז נגע צדקת' הוי :

הטעם מה שמנסכים מים בחן בשני ובשני
ובשני בשני שרשז בים אותיות מים בו
בשני בתיב ונסכיהם בים ובשני בתיב ונסכיה
היו יתירה ובשני בתיב כמשפטם מס יתירה ה' א'
מים שמנסכין באלו מים דווקא מים הענין הוא כמו
פכתב כוהר מ' ס רבים לא יוכלו לכבות את האהבה
ג' באהבה כו' יכוזו לו הרמז באותיות ב"ז שני שני
שביעי רעה לומר שאותן מים מה ש'נסכיס ישראל
בימים כוז' שהוא אהבה כוז' שאם יתן כל הון ביתו
בעד אותו אהבה של כוז' אין כותבין לו ויכוז לו כי
באזרו הימים שאין מ' סכין כמה ש' ישי רביעי חמישי
והמה אותיות חרש שהם אומת העולם כחרי
אומת א"כ אלומים מורים על א' בתן של ישראל ועל
כל אל' צדק טעם למה אלומים מורים אהבתן
דווקא בימים כוז' אבל הענין הוא שהכתוב אחר עס
וז' יצאתי תהלתי יספרו מפני שאותיות מורים על
גדולתן של ישראל כי עכשיו בזמן הגלות מחץ ראש
שהוא אות' ואז יס לו רק מחץ ראש
אכל כוז' הגאולה יהיה מאות
ואז יזין שיה ראש שלם :

סליק ספר במדבר

רחמים שכלול דין ורחמים לכן אף אלהים עלה בהם:
ועפ"ז יוכן מה שאמר הכתוב ומה אף ה' בכם ג' ו
ולא יהיה ג' והאדמה לא תתן כי אף ה' הוא
שם אלים כשם אלהי ב"א הא או הוא מנין אף
וידוע כי הא לכם הורע א"כ כשחרה אף ה' שהוא שם
אלי בלא הא שחמסר ההא או ולא יהיה מטר והאדמה
לא תתן ויבולה ג' וזהו הפל' שהם חטאו באלהים
ולא בטחו ביסועתו היינו השם שהוא יסועתו של
אלהי לכן שמע ה' ויתעבר ויף אלהי וזהו ממד' הית
עם ה' כי בדרך דין ורחמי' לאחר ביחד שהוא עם ה'
דהיינו כ"ף ו' כי ה' הוא אלהי לכן שפיראמר משה ה'
אלהים רחמי' בדין כי אתה החלות להראות את
עבדיך היינו בהחלת התורה אשר מיל בשמים
ובארץ שרצית לברא את עולם באתות מ' אל שהוא
אותיות אלו ולא בראת אלם בשם אלהי לפני שברך
דין ורחמי' לכן רחמי' בדין:

השעם

שאר הכתוב והיה עקב תשמעון משו
שעקב נקרא כ"ד שהיה לו לקרא עקב
שאחו בעקב עשו אלא משו עקב תיב' י' י
בעשרת הדברות א"כ היוד רוצו שבו יעקב יקבלו
עשרת הדברים שבו עקב תיבות ועוד משום
כי אותיות ראשונות של אברהם יצחק יעקב
המה אלו שלשה אותיות א"י שהוא במספר אהיה
ולכן בשגולד יעקב אמר הקב"ה ליצחק אל תרד
מצרימה גומר ואנכי אהיה עמך ותדע שהקדוש
ברוך הוא אמר עקב אשר שמע אברהם בקולי
ודרשנו חז"ל שקיי' אברהם כל התורה כי עקב רצו
על עשרת הדברות ככל' ולמה בתיב ג' יעקב
ביוד אלא לתשלים שם אהיה ככל' ולכן אמר והיה
עקב כי והיה הוא השם היה רצו לומר בשקיימו
עשרת הדברות או תקנתם השם כאשר ידוע
שאותיות שמיעם השם יה הוא שם' ואותיות וברי
עם ו' הא רמז ופל המצות כלולים בעשרת הדברות

הוא או הוא ק"ו כל השם אבל תקט"ו הוא רק' תת
אם יה לנד א"כ כשהדרוכס בדרך ישראל ללכת לעיר
מושב שנתקבל תפילתן לכן וידול' לה חסדו שהשיגו כל
השם ולכן אמר יאמר ג' אלהי ה' והוא שאמר וידול' כי
ידול' הוא במספר שהוא ק"ו שהוא שם הויה לכן וידול'
לה חסדו ונפלאותיו לכני אדם היינו אלו אותיו שהיו
נפלאות היינו המל' של שם שהיו נפלאות משאר בני
השם שתימן משיגים רק עד תקט"ו שהוא תק"ה אבל
שכחה תפילתן למעלה והשיגו כל השם' במילואו
לכן המה וידול' ג' ונפלאותיו מה שהיה נפלא
נתגלה להם ומפר' ואול' למע' דריבין הם להודו ולהגיד
נפלאותיו ומשיג' כי השיגו נפש שוקקה נפש רעיה
מלא טוב שנתמלא השם שה' טוב כאשר ידוע שהשם
במ"ק הוא טוב א"כ שהשיגו נפש רעיה מלא טוב
לכן וידול' לה חסדו ונפלאותיו לכני אדם:

השעם

שאר משה אשר מיל בשמים ובארץ
למה דוקא פרט ואמר מיל ולא שאר
שמות הענין הוא כי משה אמר ה' אלהים רחום בדין
מפני ישראל חטאו ואמר הן הכה נור ויזובו מים ג' ו
היובל' ל' לערוך שלחן במדבר מפני כי אותיות הן הוא
אותיות ה"ס משם אלהים שהוא דין ואותיות אל הוא
רחמים לכן אמר הן הכה נור שהוא מדת הדין שעל
מטה משה היה חקוק נחש עליו צור א"כ הן הכה נור
ובו מים שהוא גבורת גשמים היינו באתות חלק
שהוא מדת הדין אבל היובל' אל לערוך שלחן במדבר
אם יוכל אל היינו אותות חלק אל שהוא רחמים אם
יכל ליתן שאר לעמו ובא' הוא חיבר אחד דין ורחמי'
מאי אפשר לעולם להתנהג אם לא ע"י שניהם וכן אל
הו"ה הוא במנין ו' לכן שמע ה' ויתעבר שאמר היוכל
אל לערוך שלחן במדבר ולא חבירו אל לשה הויה שהוא
ו' ומפני' לכן שמע ה' ויתעבר ויף אלהי עלה בהם
אז ידוע שאותיות אלים משם אלהים הוא מנין אף
רק אות הא משם הגדול שנתן הקב"ה בתוכו שהיה

הטעם

שאמר בחזקתך תפלה לחזקך הנבואה על
 אנוניות ה' שמעתי שיעזר יראתי ודרכו
 חזק שיתפלל שיהיו דעותיו בשגנות ולמה לא התפלל
 שיהיו כוונותיו לכל הענין הוא דבגמרא פריך גדולה
 תשובה לכל עבירות נעשה כוונות ומצינו שכל
 עבירות נעשו רק בשגנות ואמרי כש נוסח מזהבה
 או נעשו כוונות וכשעושה מיראה או נעשו בשגנות
 וכן ידוע שתפלה עושה מחנה א"כ המדך הפסוק הוא
 כך תפלה לחזקתך הדין למחנה אחר לשון תפלה ומצינו
 על אנוניות שהתפלל שיהיו עבירות בשגנות כי
 תפלה עושה מחנה לכן אמר לשון תפלה ולא שאר
 לשונות שעושה כולה מפני שהיה רוצה ששגנותו
 יהיה שגנות וקשה למחנה במחנה היה רוצה שיהיה
 בשגנות ולא כוונות ומצינו שמעתי שמך יראתי
 שהיה עובד השם מחמת יראתו לכן אי אפשר שיהיה
 כוונות רק בשגנות :

ועפ"י יבואר מה שאמר משה ואתחנן אלה' בעת
 שהתפלל מזה תקט' תפילות במנין
 ורמזי' - לומר שמסוד זה הסיב להקב"ה
 רק מחמת יראתו שהתפלל לעברה בא נא ראה והקב"ה
 הטיב לו ויראה בעיניו כי תפילה עושה מחנה :
 ובאמת צריך ליתן טעם בדבר למחנה תפלה עושה
 מחנה לא הענין הוא כי תפלה הוא נמי במנין תקט'
 שעולה התפלה למקור דגליה דגל ישראל כי ישראל הוא
 במספר תקט' ושם יש קטרוג העגל לכן ספיר
 שהתפלה עושה מחנה כי שם מניע התפילה למקור
 דגל ישראל לכן משה נמי שהתפלל תקט' תפלות
 ונמכו לו רק מחנה : וזהו כיוון אל תעשה תפילתך
 קבע אלא רחמי ותחנוני לפי המקור כי אותיות קב"ע
 הוא רמזו בראשי תיבות ק"ו"ך ב"מקום ע"ג רצה
 לומר שאם אתה תעשה בקשתך דרך תפלה או יהיה
 קולך במקור עגל ולא יתנו מאלות לך אלא צריך
 רחמי ותחנוני לפני המקור כי תפלה עושה כולה

לכן אמר במחנה אל תעשה תפילתך קבע' כי
 תהירשע בפני עמך שאין זה שייכות לתפלה אלא
 כמו שאמרנו שאם אתה עושה תפילתך קבע שיעלה
 קולך במקור עגל ואז יש קטרוג להזכיר קט' עגל
 ואתה מבין ופילתך שהזכרת חטא עגל תהיה רשע
 בפני עמך שהזכרת חטא עגל אלא רחמי ותחנוני
 לפני המקור : לכן משה גם כן אמר ואתחנן בע"ת
 הדין רמזו נמי באותיות בע"ת בראשי תיבות במקור
 עגל תפלה שהתפלל תקט' תפילות ואז הדין
 תפילתו במקור עגל שהוא דגליה דגל ישראל לכן ניתנה
 לו כל שאלתו רק מחנה כי תפלה עושה מחנה
 הטעם שאמר דוד ויצעקו אלה' בצר להם
 וממנוקו זה יוצא ג' וידריבם בדרך
 ישראל ללכת אל עיר מושב כי בצר בתוכו שתפילה
 עושה מחנה אבל צעקה עושה כולה מפני שצונו
 למקור יתרו מדגליה דגל ישראל שזא במחנה תפלה אבל
 הצעקה יתרו למדלם במקור שסודלפון מתפילתן של
 ישראל עושה בתרועה ולאעלה בראש הקב"ה א"כ
 ספיר אמר ויצעקו אלה' בצר להם וכן יאמרנו ג' אולי
 ה' אשר גאלם מיד צר א"כ בשאשה תפילתן או
 וידריבם בדרך ישראל ללכת אל עיר מושב היינו שהדרך
 התפילה דרך ישראל ללכת אל עיר מושב כי אותיות
 עיר הוא במנין סודלפון שעלתה תפילתן וצעקתן
 דרך דגליה דגל ישראל ואמר כך עלתה אל עיר מושב
 שהוא סודלפון שה' אפוסה בתר מהתפלה ומשם ע'
 שתשב בראש הקב"ה א"כ ספיר ללכת אל עיר מושב
 היינו במקור סודלפון מושיב התפילה כדל':
 וזהו שמים יודלה חסדו כי הטעם שתפילה הוא
 תקט' שאינו עולה לאעלה בראש הכתר כי
 תקט' הוא רק חצי השם היינו ת"ך הוא ת"ך שני' שכן
 הארץ עד לרקיע וטו' הוא שם י"ה א"כ הוא רק מחנה
 השם מושב שאם תכתוב השם יס במילואו וזכור

שם ספר רברים שמואל

ח"כ שציר והיה עקב או והיה שיהיה השם שלם ובאמת
רמזה התורה והיה עקב ר"ל שלכם ק כודלי תשמעון
המשפטים כי עבשיו שאור שבעיה מעכב אבל
בעקב לכסוף שיבא הגאולה לא תשמעון כודלי ואלו
והיה שיהיה השם בשלימות :

שמעתי מל"מ הרב הוש שמעורר משה נר"ב פסוק
את אלהים ירא ואת מצותיו שמר כי זה כל
האדם לפי מה שכתבנו למעלה שמי ע"ה הוא
ס"ה ונכרי ע"ה וה' הוא נ"ח נ"ח מצות עשה ונ"ח
שהם נגד דמות אברים וס"ה ג"ד ח"כ בשארם
מקיים חריב מצות או הוא אדם שלם ח"כ שפ"ח את לה' י
ירא ונ"ח מצות נ"ח שירא לעבוד על חיה מצות ל"ח ואת
מצותיו שמר ונ"ח מצות עשה ואלו כי זה כל האדם שפ"ח קיר
חריב מצות עשה אדם שלם וזהו והיה עקב תשמעון
נ"ח לא יהיה כך עקר ועקרה כאל"מ דוע שאב ואם הוא
ס"ה י"ה וכן ונת הוא ס"ה ח"כ בשתקיימו והיה עקב
שאו יהיה השם בשלימות או לא יהיה כך עקר ועקרה
מאל"מ כשאלו וזכה או מל"מ ח"כ עקר נעשה קרע שהוא
קרע שטן משה שטן דוד בהשתתת ע"ה כמו שכתבנו
בספר שמות שהם אמרו פן ירבה והקב"ה אמר בן ירב'
דנה לימר שפרעה אמר פן ירבה היינו הסמאל
שעולה כמנין פן ע"ה הכולל והקב"ה השיב בן ירבה
היינו ישראל שהם ע"ה נפש שירדו למדרים שהוא בן
במנין המה ודנו :

ועפ"ז יובן מה שכתב בזהר פ' כיתא ארבעים
יבנו פן יוסיף גומר פקודא דא' למלקי
לסמאל חמשין מלקות שעבד עצמו אלוה והעובדים
אותו למלקי ארבעים והכוונתו אף על פישאיו
לשונם ודברים מתמיה ומקסי' שבהדיא כתיב ארבעים
יבנו האין רמזו כאן להוסיף על סמאל ועוד למה
חמשין ואמרי דברי המתמיה דברי שאיבן כדלי
לחמר ולכותבן אבל פשוט הענין כמו שכתבתי
כי תובת פן הרומז על סמאל ח"כ ה' רה רמזה של
סמאל צריך להכות אתו יותר מארבעי' וזכי פירוש

ארבעי' וכו' לאר' שמיי' מלקות ארבעי' וכו' ל'
יוסיף אבל פן יוסיף היינו לסמאל שהוא במנין פן
צריך להוסיף וללקות אותו יותר שהוא חמשים דעבד
עצמו אלוה וכבר כתבתי שסמאל ע"ה הוא הפירד
בשם אלהים שפירדי' מי מאלה כמו פרעה שאמר מי
ה' וכן ישראל שאמר אלה חלסיך ישראל וכן הרשעים
מחלה ומכתשים דו לכן אמרו מי ארון לנו וכמוסו
דברים שעוקר כוונת הקליפה להפירד מי מאל' הוא
אותיות אלהים ח"כ הוא סמאל הפירד אותיות מי
מאלה שהוא חמשים לכן צריך להלקות אותו חמשים
מלקות ואין שיהיה ע"ה מרומז בפסוק באותו פן
יוסיף שלמותו פן שהוא הסמאל ירבה יותר מארבעי' :

השעם שאמר דוד ויביעו עד שערי חות
ויצקו אל ה' בצר להם גומר הענין
הוא כי דוד אמר שמעה ה' צדק הקציבה ריגתי יי'
כל כוונת דוד היה לחבר האלה ליהיות אחד שהם
רצה לחבר אל שלשה אבות להיות כסא של ארבעה
רגלים כי ער שיבא משיחנו חסד רגל אחד מבסא
הכבוד שהוא דוד כי הודי נהפך ל' חיה יצא
נעשה דוד כאשר ידוע וזהו חיה יצא
ואיבי בהוד ובאותו הוד פגע הסמאל בהאנקו ע"ה
יעקב שנעשה צולע על ירכו לכן אמר דוד כי איני
לצלע ככון וצה לומר לאותו צולע על ירכו אני ככון
כי דוד הוא בהוד ככל' וחסו וצלעלי נאספו עלי
נכים ובמוט רגלי הגדילו כי אני באדם גכה
שרגל אחד קצר לכן אמר בלך אולי אוכל נכה בו
רימו באותיות ד"ו שמהם היינו מדת השמיניות שהוא
הוד לעשות נכה לשון נכ"ה שרגלו קצרה ככל' אבל
לעתיד כיום שהוא יעמוד דגלית על הר הותים שיהיה
שני רגליו בשוה :

ועפ"ז יובן בזהר עד דמטי רגלין רגלין כי
עבשיו בזמן הגלות הרגלים של כל
האדות אינן שוים כי רגל סמאל הוא קצר ולזמן משיח
עד דמטי רגלין ברגלין שיהיו שוים ומטעם זה כתב
והרגלים

לְיִשְׂרָאֵל דְּגַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא כְתִיב דְּגַל יִשְׂרָאֵל
 דְּגַל אֶחָד הוּא יִשְׂרָאֵל בְּמַלְאכִים נְמִי שְׂרָגָל שְׁנִיָּה נִתְקַע
 מִמְּקוֹמוֹ בְּהֶאֱבֹקוֹ עִם יַעֲקֹב שְׂדֵי לַעֲבֹד שִׁיכָה כְּרֹכּוֹ
 לִכְן אֵלֶּה אֲשֶׁר חֲדָשׁוּ עֲקֻבוֹת מִסִּיחָךְ וְלֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ
 מִה שֶׁאֲמַר הַנְּבִיא וְהִיא הַעֲקֻב לְמִישַׁר שְׁאוֹת עֲקֻב יִהְיֶה
 לְמִישַׁר וְעַד אֲמַר מִשַׁר אֶעֱקֹב תִּשְׁמַעוּן שֶׁתִּתְקַן
 אֶתְּעֻבָּה הַכֹּל וְאֶתְּעֻבָּה לְקַלִּיפוֹת אֲחִיזָה בְּדַגְלִים
 יֵין שֶׁאֲמַר הַכְּתוּב וְאֶתְּעֻבָּה בְּדַגְלִים מוֹטָא אֲבָל לְמַעַל
 אֵין לְהַס אֲחִיזָה לִכְן כְּתִיב הִיד ה' קֶצֶר הַמְּהוּשִׁים וְכֵן
 הִיד הַתְּקַצֵּר וְכַמְהוּשֵׁי דְבָרִים רַחֵם לֹמֵר שֶׁאֵין כַּח
 בְּקַלִּיפָה לְקֶצֶר הִיד כְּמוֹ הַרְגֵּל הַכֹּל:
וְחִזְזוּר לַעֲנִינֵינוּ הַקְּדוֹם שְׂדוֹר אֲמַר שְׁמַעְהִי
 צֶדֶק כִּי צֶדֶק הוּא מִדַּת הַדִּין שֶׁהוּא מִדַּת
 דוֹד שֶׁהוּא בְּהוֹד כֹּל לִכְן חִיבֵר הַסֵּס לְאוֹתוֹת צֶדֶק
 הַזֵּנַעַם מִצֶּדֶק רַךְ כִּי צֶדֶק הוּא קֶצֶר וְשֵׁם הַיָּדִים הוּא
 יִשְׁנִיָּה בִּיחֹד הוּא רַךְ שְׂכוּנָתוֹ הִיא לַעֲשׂוֹת
 הַמִּדַּת צֶדֶק רַךְ שֶׁלֹּא יִהְיֶה דִין קָשָׁה וְלִכְן וּבִנְעֻזָּה בְּרַךְ
 יִיאָזֵר הַמִּי שְׂבוֹנֵעַ וּמַפְרִיד הַסֵּס מִצֶּדֶק אִזּוֹ יִיאָזֵר
 שְׁנַעֲשֶׂה דִין שֶׁשֶׁאֵין רַךְ צֶדֶק לְבַד וְהוּא דִין אֶלֶּל לֹא נְמִי
 יִי שְׂפִירָה שֶׁהִיא מִלְּחָמוֹ וְיִנְעוּעַד שְׁעָרֵי מוֹת שֶׁאִזּוֹ
 שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם מִדַּת צֶדֶק שֶׁהוּא דִין אֲבָל וְיִנְעוּקוֹ אֵלֶּה
 שֶׁאִזּוֹ נַעֲשֶׂה מִמִּדַּת צֶדֶק רַךְ אִזּוֹ יִשְׁלַח דְּבָרָיו וְיִרְפָּאֵם
 וְיִמְלֹט מִשַׁת תַּתֵּם וְכֵן כְּשֶׁהַסֵּס הוּא בֵּה' מִצֶּדֶק עֲנָמוֹ
 לְאוֹתוֹת מוֹת אִזּוֹ הוּא מִיָּין בַּעַת שֶׁהוּא בַּעַת רִצּוֹן
 עֵינֵיךְ שֶׁמִּמּוֹת נַעֲשֶׂה בַּעַת לִכְן מִשֶׁהוּא אֲמַר וְאֵתְּחַן
 אֵלֶּה בַּעַת הִיא רַחֵם לֹמֵר כִּיּוֹן שְׁהַיָּע לְשַׁעֲרֵי מוֹת
 הַתְּחַן אֵלֶּה אִזּוֹ נַעֲשֶׂה מִמּוֹת בַּעַת כִּי בַּעַת הוּא
 תַּעֲבֹד וְשֵׁם הוּא הוּא רַךְ הוּא בַּעַת וּמִפְּנֵי זֶה אֲמַר דוֹד
 גַּם כִּי אֵלֶּךְ בְּגַלְמוֹת לֹא אִירָא כִי אֵתְּה עֲמָדִי רַחֵם
 לֹמֵר גַּם כִּי אֵלֶּךְ עַד שְׁעָרֵי מוֹת לֹא אִירָא מִשּׁוֹם כִּי
 אֵתְּה עֲבָדִי שֶׁהַסֵּס מִצֶּדֶק אֵלֶּה אִזּוֹ יִהְיֶה עֵת רִצּוֹן:
שְׁמַעְתִּי מִלֵּךְ הָרֶבֶךְ הַיָּסוֹס מְהוּרָה מִשֶׁהוּא נָרוֹ
 בְּכַסּוֹךְ רַגְלֵי עַמָּה בְּמִישַׁר בְּמִקְהִילָה

הַטַּעַם שֶׁאֲמַר הַכְּתוּב רֹאה אֲנִי לָתֵן לַפְּנִיכִים
 הַיּוֹם בִּרְכָה וְקִלְלָה כְּמוֹ שֵׁם בְּמִדַּשׁ
 וְאֵלֵיהֶם אֵל אֶרֶץ אַחֲרֵת בְּיוֹם הַיָּדִים אִסּוּכּוֹ מִהַיּוֹם
 מִאֲפִיל וְאִירָא כֵן אֵלֶּה שִׁיחֵי בְּגָלוֹת בִּיפִילָה אֲחֵר
 יִהְיֶה לְהַס לִיּוֹר רֹא מִהַיּוֹם אִינוֹ חוֹדֵר וְאִינוֹ בֹּא כֵן
 אִם לֹא יִחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה אֵינֶן חוֹדְרִים כִּי הַכֹּל תִּלּוֹי
 בְּתַשׁוּבָה וְאִגֵּב זֶה אֲמַרְתִּי טַעַם הַדְּבָר מִהַיּוֹם
 הַכְּמוֹן אֵינֶן מִבְּנֵי הַדְּבָר בְּמִהַיּוֹם שֶׁאֲמַר חוֹלֵל אִזּוֹ בּוֹלֵל
 זְכָרִי מוֹ בּוֹלֵל חִיבֵר אֵלֶּה דְּבָר בְּרֹד שְׁפִירוֹשׁוֹ כְּמוֹ שֵׁם
 בְּמִדַּשׁ אִם יִשְׂרָאֵל יַעֲשֶׂה תַשׁוּבָה מוֹטָב וְאִם לֹא
 הַיָּדִים מִפְּעִיד עֲלֵיהֶם מִלֵּךְ קָשָׁה בְּהֵמָּה וּמִחִירָן לְמוֹטָב
 אֶלֶּה הַכִּיפִירוֹשׁוֹ כְּשִׁיכָה מִחֲזָה עַל מִחֲזָה אִזּוֹ רֹכֵב
 צְדִיקִים אִזּוֹ אֲפִיר רֹכֵב רַעֲשִׁים אֵין קָבָה יוֹבֵל לְהַעֲמִיד
 עֲלֵיהֶם מִלֵּךְ קָשָׁה בְּהֵמָּה מִפְּנֵי הַצְּדִיקִים שֶׁאֲוֹתוֹ הַדּוֹר
 שְׁמִינִים עֲלֵיהֶם אֲבָל כְּשִׁיחֵי כּוֹלֵס חִיבֵר אִזּוֹ קָבָה
 חֹלֵל מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מִלֵּךְ קָשָׁה בְּהֵמָּה וְאִזּוֹ מִחִירָן לְמוֹטָב

שם ספר רברים שמואל

מחליך משום סכומן הנאולה וטעם יונק על
חור פתן ששני פעמי' טעם הוא צד ספר
השם מנין תש' סוכו וזאריך לא תש' דנה
לומר ארץ הקדושה לא תש' דק יהי טעם אבל
הרשעי' מפרדי' גם אל אר' אחר מאותיות
תש' מנין תשי מפני ש' וי' וז' שם אל
א' כ' נאמר דק תשי עם וי' לל מפני שהסך
מכסה הארץ כ' ופ' כול צור ילדך תשי טעם
תשבת שהקליפה גוברת אבל כומן הנאולה חסך
ה' את זרע קדשו וראו כל עמי הארץ אתי יאמרו
אלהינו שלא יהיה לקליפה שום אחיזה בקדושה
שהקדושה יעלה למעלה ויוצא השם בלעם מפיהם
והם פגיוס מת' :

אם כן לפי כלל' אתי ספיר אלזכות' היתם
ק ראי' דק נדק תרדוף וירשם את הארץ
דנה לומר כי דק דק הוא עולה במספר ש' סהוא
אותיות חסך שם וכות' תם קוראי' שני פעמי' דק
דק שהוא ש' וקוא אותיות חסך ש' היה כמלה
וחסך זרע קדשו שלא היה בנסה הקדושה ה'
הקליפה וזהו שאמר הכתיב דק דק תרדוף
פעמים או וירשת את הארץ שא' יכולים אתם
לירש את הארץ משום שאין כח בקליפה לכנות
את הארץ אבל לא וכות' אתם קוראים דק ה'
כי פיהו מריתי תשום דשדאל כמה במנין דס אש
ואמתי כשהם דנקים ב' אבל כשהם מפרדי' מהם
או נחסר מישראל השם ו' ונאמר דק אש מפני
שא' יש להם ירידה והו' בהנחיל עליון גיוס אחזי יש
עליה לגיוס בהפרידו בני אדם כשהם נפרדים
מהשם לכן ספיר אחר דיקה' כי פיהו מריתי משום
כי אנכי ולא יהיה לך מפי הבורה ש' וישראל
נקראו על שם ישראל אבל כשהם עובדי ע' זרה
הם מהפכים מאותיות אל ואומרים לא א' מנין
נקראים ישראל ואוהם דד אש כי

פ' וכל תלוי בתשובה א' לפי זה אתה ספיר דנה
אחינחן לפניהם היום ברבה וקללה דנה לומר
באותיות היום מרדמו ברבה וקללה את הברכה אשר
תשמעון וכו' וכן באותיות אכבי מרדמו נמי ברבה
וקללה כאשר כתבתי למעלה נספרי בשם בעל
עשרה מאמרות שאותיות אכבי הם ראשי תיבות
אשת נעורים כי ימאם אבל הלשון כיוס לו כמה
פירושי' כמו שאמרנו חכמים ובר' ברבה כי משמש
בארבע לשונות א' א' א' וכו' אות כי מרדמו אשת
נעורים כי ימאם בתמיהה וכי ימאם אשת נעורים
אבל אם הם חוטים או כי בודאי ימאם א' אתי נמי
ספיר דנה אכבי באותיות אכבי מרדמו כי ברבה
את הברכה אשר תשמעון דנה לומר שם תשמעון
אותיות כי מאנכי הוא לשון דילמא א' באנכי ישנו
קללה וברבה :

המעם שאמר הכתוב דק דק תרדוף
למען תחיה גומר הענין שם במדרש
אלזכות' היתם קוראים דק דק תרדוף לא
וכיתם אתם קוראי' דיקה' כי פיהו מריתי משום
דכומן בגלות החסך מכסה ארץ כמו שאמר אני ה'
הסוכן בתוך טומאתם משום דאותיות חסך כמה
אותיות שכת' שהוא וחסך על פני תהום אלו
מעשים של רשעים לכן הרשעים אומרים שכת' אל
שעכסו בגלות יש כח לשטן שהוא עולה במנין
שכת' אל אותיות דן במנין שטן וזהו ותשבת
אל מחליך שאתה שכת' אל מחליך והתחברת
לשטן שהוא שכת' אל לכן אמר דוד קומה ה'
אל נשא ידך אל תשבת מה שהרשעים אומרים
שכת' אל ואתה אל תשבת וזהו שסיים שאון קמך
עולה תמיד שהקליפה מכסה הקדושה ועולה
ימיד שהחסך מכסה ארץ עליונה שמשכת נעשה
חסך כ' וכן חכמת ציון אל תשבת וטעם
זה אמר הכתוב צור ילדך תשי ותשבת אל

מפני כי אותיות ונתנו הוא בהיפוך אותיות ונתנו מפני
 שכן ר' אשר כי תעשה הישר בעיני ה' הענין הוא כמו
 שאמר דוד שאמר דוד ואלה יד כי אחרית לאיש שלום
 והנה ירום שתיבת כי משמש כד לשונות א"כ שפיר
 אמר דוד כי אחרית לאיש שלום כאשר ידוע שעכשיו
 בזמן גלות השם אינו בשלימות כי יד על כס יה שהוא
 מורה על מלת הדין וכן אם השם כסדר או הוא רחמי'
 ואם ה' בהיפוך הוא דין א"כ שפיר אמר דוד שאמר דוד
 שיהיה השם תם ואלה ישר שיהיה השם דרך הישר ואז
 כי אחרית של אלו יהיה תיבת כי לשון בוודאי שיהיה
 ש"ו מורה כאלה שאמר כנר כי תעשה הישר בעיני ה'
 דבר לומר שתעשה שיהיה השם כיושר ולא בהיפוך ואז
 בוודאי כי תצא למלחמה ויהיה לך שלום ונתנו ה' אלמדיך
 בדרך אבל ה' אם אינו השם דרך הישר כי הוא לשון
 אלא הוא בהיפוך ונתנו איוב השם יתן אותך
 ביד איוב לכן אמר לשון ונתנו שהוא ונתנו מפני ואמר
 שאם איש עושה רצונו של מקו או התורה היא בהיפוך
 ואז ונתנו איוב כאלה תעשה הישר בעיני השם :

הטעם שאמר דוד פתח נור ויוזבו מיס הענין הוא
 כי צור הוא מלת הדין כמו שיש בזהר
 על משה משה היה חקוק מבד אחר נחשעלי נור אבל
 השם צור הוא מלת הדין חע"כ יד כי מלת הרחמים
 הינו אותיות צר הוא מלת הדין ואז ואלו שכתובו הוא
 אות משם הוי"ה שהוא רחמים לכן אמרו חז"ל גבי קין
 אותו ואלו מסר לו והוא שאמר דוד נופע רשע לצדיק
 ומצאם להמיתו לא יעזבו בידו רשע לומר כי
 אותיות צר שאם תתחבר לא תהיה לעולם תקומה וזה
 רשע שהוא רשע נופע לצדיק להתחבר להיות צר אבל
 ה' שהוא הוא של שם לא יעזבו כי העולם מתגבר ע"י
 דין ורחמים והוא צור ילך חשי למחית שכתב מחלליך
 כי אל הוא חסד שפיר חסד נברא כי עולם חסד יבנה
 ואתה שכתב אל מחלליך לכן צור ילך תשי שכתבת
 בת של צור שהוא חסד א"כ שפיר אמר דוד פתח צור

ויוזבו מיס כאשר ידוע לחכמי אמת כי מדת
 מורה על קרות וקרישת המים שהוא הקרה ושל
 ראשו כעין קרח הנורא אבל הנסתר במוסך ואז
 הוא מכר הרחמים א"כ אותיות צר שהוא מלת
 לא היו בלא מיס רק מלות ואז שמורה על רח
 בלא מיס א"כ שפיר פתח צור או ויוזבו מיס
 צור או נתגלה הוא שהוא רחמים או ויוזבו
 כשהיה פנור הנור או ה' מלת הדין ולא הי
 שיוזבו מיס :

ועפ"ז יוכן מה שאמר משה הצור תמי פעלו
 דרכיו משפט ג' לפי מה שכתבנו ש
 צור כלול בו דין ורחמים שלא יאמרו חז"ל שתי ר
 מי שברח טוב לא ברח רע ככל השם דין ורחמי
 שפיר הצור תמי פעלו כי כל פעלו הוא תמי
 הן רחמי הוא נאמת וכתמי בלי חסירות ש
 וכן אותיות יחד מורי על זה שמה ר' יצחק
 דין והכל מורה בלאותיות צור וזה מורי
 אע"פ שהוא אל שהוא חסד אע"פ שמונה ור
 שצדיק וישר הוא ולכן אמר אל וישר שהוא
 ישר אל ששם מורה כמי על זה שהוא ישר
 דין ורחמי לכן שפיר כי תעשה הישר בזה
 דין ורחמי בכל :

הטעם והיה בהסתר אלהיך מפל או
 תמחה את זכר עמלק הענין הו
 כתבתי בענין וכל קרני רשעים אגדע
 קרנות צדיק שהקב"ה יקח בזמן הגאולה ה
 רשעים שהם הפניות וקניות של רשעים ה
 ר"ס או ישר אותיות ישר וזהו אחרית ד' ש
 שיוצרתו אותיות רשעים שיוקם הרשע
 עמלק שיעול צמחין רס בענין ואז
 לכן ספיר רשעים יתלכזו בדם וזאת לכני
 לומר כהם הרשעים מתרוממים מה שס
 שהם אותיות רס והוא כרס וזאת לכני אחר
 כרס

היינו אותיות

ואזית לבני חרס לישראל שנקראו חרס
והיה בהיות האלהים אישך מסכים היינו מה
סכים אישך שהוא אותיות ר"ס הכל או מה
תחתית או זכר עמלק שהוא במצב ר"ס
ולקחת מפרי האדמה וזאת בטלח מפני
שהכתוב אמר אמר לך כי טוב כי פרי
ואכלו אבל אי לרשע ג' גמול ירו יעשה לו
וע שניקים עושים מר פרי היינו מאות
ה פיו והו יסיו לרצון אמרי פיו ח"כ מר
פריוכן אמר דוד אתה סתר לי מצר דני פלט
יס מצר דני כי הצדיק כותבין נון ויוד למעלה
דני דנה לומר מאותיות דר בעשה דני והיינו
ת צדיק בעשה נון ויוד ח"כ הוא דני ח"כ שפיר
דוד אתה סתר לי מצר כמה ומשבי דני פלט
עושה מצר דני ויודו הענין הארכת למעלה
והיה בהיות האלהים אישך שיתבטל הכר
קחת מפרי האדמה שאו בעשה מצר פרי ולכן
טוב כי טבא הוא שנים לרצון שאלות צדיק
ן ויוד שהוא במצב שנים מפני שנתבטל הכר
וארוב:

עובן מה שנתחלף אמר לצדיק כי טוב כי
פרי מעלליהם שצדיק בעשה פרי אבל
ע דע כי גמול ירו יעשה לו משום שהרשעים
נים לעשות פרי והבלת כי רגליהם לרע ויבני
יס מפרי מבין ונשאר רק רע כל היום לכן
רפני ה' בעושי רע כי אותיות פני המה
עובן המה אותיות כי שנים אישך רוצים
ורני מאותיות צר ואיך רבים לעשות
שנים שיהיה רצן כצני שהוא רצון אישך
נ ירצו לכן ג' להכרית מארץ וחרס
אוי לרשע רע שנים עושים מפרי רע לכן

הטעם שאמר הכתוב ולגר אשר ברוך מרחיק
אבל הענין שכתב בעל דטורים וק
כל בני שת כי אותיות קרקר באת כ"ס הוא דג
דשני פעמים דג הא"ב סעדר השזה דוד רנה
טוור קרקר כל בני שת וזו שאמר חולל בני
אחד שיעשה שרקר אז בא משיח ואמרו לו
זהו דג ביד וקרק חלל הענין הוא כי שני פע
רק רק הוא קרקר שה א שני פעמים דג
רמוע על דוד אבל פעם אחד אינו מורה על דג
שאמר הכתוב רק רע כל היום רנה לומר כשה
פעם אחד או רע כל היום שאו מורה שאין מלכו
דוד בלימות אבל שני פעמים מורה על חסיד
קרקר כל בני שת וזהו מאמר חולל אין בן דוד
שלא יבא כצנא דג לחולה רנה לוח שאו בזמן
שיהיה אז דוד בשלמות ולא לשניים להיית דג
יהיה דוד ולא לא יהיה נמצא דג ח"כ שפיר ול
ברוך מרחיק ג' שיתרחב א תי' ג' ויהיה דג
הנאולה לכן אמר ברוך מרחיק ג' בלימות
הוא רב ד' כאשר הארכת למעלה בענין ור
צעיר שאו יהיה השם הוי"ו ב"ה רב וגדול על
ח"כ שפיר שאו כשירחב ג' שאו יהיה דוד ו
השם רב וגדול שיתרחב השם וזו ביום ההוא
אחד וזו אחד ועכ"פ לע"ת ערב יהיה אור
מוהרז עליו יאר אמן:

סליק ספר דברים

ותשלם המלאכה לפרט ולפרט וירא ישראל את ה' הגדולה אשר עשה